

SANCTA DEI GENITRIX

Ora pro nobis.

OFFICIUM PARVUM

BEATAE MARIAE VIRGINIS

MAŁE OFICJUM

KU CZCI

NAJŚWIĘTSZEJ MARJI PANNY

(PACIERZE).

Według brewjarza rzymskiego
w tekstach łacińskim i polskim

Wstęp i objaśnienia nap. Br. D. K. III. Z. św. O. Dom.

OFICJUM ZA ZMARŁYCH
OFFICIUM DEFUNCTORUM

DODATEK:

Msza święta, litanje i różne nabożeństwa.

Wydanie drugie poprawione.

W KRAKOWIE 1936.

Nakładem Księgarni Katolickiej M. Łubieńskiej,
UL. FLORJAŃSKA L. 1.

NIHIL OBSTAT.

X. Dr. Jan Korzonkiewicz
cenzor.

W Krakowie, dnia 28 kwietnia 1936 r.
L. 2587/36.

Pozwalamy drukować
z Książęco Metropolitalnej Kurji.

Kraków, dnia 28 kwietnia 1936 r.
L. 2587/36.

† *Adam Stefan.*

L. S.

POLECENIE

Jego Ekscelencji Księcia Metropolity
Adama Sapiehy.

CURIA PRINCIPIS
ARCHIEPISCOPI
CRACOVIENSIS

L. 13411/32.

„Małe Oficjum o Najśw. Pannie“ wydane przez Księgarnię Katolicką p. M. Łubieńskiej w Krakowie, jako nadające się bardzo dla Klasztorów Żeńskich, które to Oficjum odmawiają, gorąco polecamy. Przez podanie bowiem tłumaczenia tych tekstów pogłębi się ich zrozumienie, a modlitwa w ten sposób odmawiana będzie prawdziwym wzniesieniem ducha do Boga.

Z Kurji Książęco Metropolitalnej

w Krakowie, dnia 17 grudnia 1932.

Adam Stefan
† *Adam Stefan*
Kanceler

WSTĘP.

Oficjum znaczy: służba lub obowiązek. Brewjarz kapłański zwie się Officium Divinum – Służba Boska. W objętości znacznie mniejszej od brewjarza jest Officium Parvum ku czci Najświętszej Marii Panny; jest ono treści tej samej co brewjarz i układu takiego samego na hory (godziny). Główną osnową Oficjum są psalmy, potem pieśni biblijne, hymny, czytania, antyfony, modlitwy i inne części.

Czas powstania Oficjum nie da się dziś określić; przed tysiąc laty Oficjum małe było już w użyciu. Nie jest wykluczone, że pacierze te w początkach sięgają pierwszych wieków chrześcijaństwa, lub nawet czasów apostołskich. Zwyczaj modlenia się o siedmiu godzinach

dnia znany był już w starożytności przed przyjściem P. Jezusa. Ps. 118 w. 164, mówi: „Siedemkroć przez dzień chwałę Tobie dawał, dla sądów sprawiedliwości Twojej”. „Ustawy Apostolskie” nakazują wiernym modlić się rano, o godzinie trzeciej, szóstej, dziewiątej, wieczorem i o północy.

W starożytności liczone dwanaście godzin od naszej godziny szóstej rano, do godziny szóstej wieczór i od godz. szóstej wieczór do godz. szóstej rano. Połowę doby z nocą dzielono na cztery części „wigilje”, „czuwania” lub inaczej „straże”, (nazwa wzięta z języka wojskowego). Połowę doby z dniem też dzielono na cztery części; dlatego wyróżniały się godziny, poczynające każdą ćwierć dnia; były to godziny: pierwsza, trzecia, szósta i dziewiąta, z łacińskiego, Pryma, Tercja, Seksta, Nona. Te godziny wspomina w ewangelji św. Pan Jezus w przypowieści o robotnikach we winnicy. Mat. 20.

Od V-go wieku począwszy dla ważnych powodów Kościół zniósł powszechny zwyczaj odprawiania nabożeństw w nocy. Dziś odmawia się Jutrznję i Laudy rano, albo dnia poprzedniego wieczorem. Prymę, Tercję, Sekstę, Nonę, odmawia się rano lub przedpołudniem. Nieszpory i Kompletę odmawia się po południu lub wieczorem. Poza to można o każdej porze odmawiać te hory, przestrzegając tylko, aby Nieszporów z Kompletą o ile możliwości nie odmawiać przed południem. Obchodzenie uroczystości kościelnych rozpoczyna się Nieszporami, przez to jest do uroczystości lepsze przygotowanie na dzień następny.

Hory brewjarza są następujące:

Nieszpory, godzina wieczorna. Przypada na godzinę 6-tą wieczorem.

Kompletę, godzina uzupełniająca. Łączy się zwykle z Nieszporami. Nieszpory z Kompletą przypadają na pierwszą straż nocną.

Jutrznia, godzina nocna. Nazwa Jutrzni, pochodzi od gwiazdy zarannej jutrzienki, błyszczącej na niebie w czasie jej odmawiania. Trzy Nokturny Jutrzni wraz z Laudami przypadały na czas: drugiej, trzeciej i czwartej straży nocnej.

Laudy, godzina pieśni pochwalnych. Stanowi poniekąd całość z Jutrznją.

Pryma, godzina pierwsza (nasza godz. 6-ta r.).

Tercja, „ trzecia „ „ 9-ta „

Seksta, „ szósta „ „ 12-ta wp.

Nona, „ dziewiąta „ „ 3-cia pp.

Pacierze kościelne składają się z siedmiu godzin czyli hór. Liczba siedem jest to liczba darów Ducha Świętego, św. Hieronim mówi: „Waż stary, wygnany z serca ludzkiego, powraca z siedmiu czartami złośliwymi od siebie; a niepodobna mu się oprzeć bez pomocy siedmiu darów Ducha Świętego, przeto dla otrzymania takowych siedem razy na dzień się modlimy”. Liczba siedem oznacza także siedem grzechów głównych, dla uniknięcia ich właśnie, lub jeśliśmy je popełnili, dla ich zgładzenia, siedemkroć dziennie zanosimy modły. Wszystkie potrzeby duchowe i doczesne zawierają się w siedmiu prośbach modlitwy Pańskiej:

Ojciec nasz. Stąd też siedemkroć na dzień błagamy Boga, o wyjednanie skutku dla każdej takiej prośby. Liczba siedem jest liczbą dni stworzenia, wraz z wyczynkiem Pańskim. Dla przypomnienia więc także tego wielkiego tygodnia, w którym świat wyszedł z nicstwa, na podziękowanie Bogu za każdą część stworzenia, na wyjednanie łaski, abymy dobrze używając stworzeń, mogli się stać uczestnikami wiekuistego spoczynku, siedem razy modlimy się na dzień; oto przyczyny podziału modłów na siedem części, które istniały już przed trzema tysiącami lat. Ps. 118. w. 164, jak już wspomniano mówi: „Siedemkroć przez dzień chwałę Tobie dawał dla sądów Sprawiedliwości Twojej”. (Zasady i całość wiary. X. J. Gaume. T. 7 Nau. 7).

Pod względem układu i treści wyróżnia się Oficjum pięknoscią nad inne nabożeństwa. „Aby powziąć wyobrażenie o piękności pacierzy kościelnych, dość jest wiedzieć, z czego się składają. Jest to skrócenie, (dlatego zowie się brewiarzem), czyli wyciąg tego wszystkiego, cokolwiek jest najpiękniejszego z najpiękniejszych rzeczy, zawartych we wszystkich Księgach Starożytności i Nowego Przymierza, jest to zbiór modlitw, co wyszły z pałającego serca najpiękniejszych geniuszów i zarazem największych Świętych, jacy byli na świecie; zbiór pieśni religijnych, które pobożności chrześcijańskiej poddała wiara. Cóż jeszcze o Oficjum można powiedzieć? Jest ono pełne owych nie dających się naśladować hymnów, owych nieśmiertelnych poezji króla Proroka, w których serce, rozum i wyobrażenia znajdują morze nie zrównanych

piękności, wzniosłych myśli i niebiańskich uczuć.

Czyż był kiedykolwiek jakiś piękniejszy zbiór rzeczy pięknych? Byłaż kiedy jaka książka do nabożeństwa odeń skuteczniejsza?

A gdy pomyślicie, że o każdej godzinie dnia i nocy tysiące Kapłanów zajętych jest tą wzniosłą czynnością, że Wschód się modli, gdy Zachód spoczywa, tak, iż głos modlitwy nigdy nie ustaje, czyż się Wam nie zdaje, że się znajdujecie w Jerozolimie niebieskiej, gdzie błogosławieni bez końca powtarzają ów hymn wieczności: Święty, Święty, Święty, Pan Bóg zastępów? Jakichże błogosławieństw nie ściąga na ziemię tak potężne błaganie? Występny świecie! jemu to winien jesteś swoje zachowanie; a ty o tem zapominasz! Cóż mam powiedzieć jeszcze? Oto, gdy my śpiewać zaczynamy psalmy Dawidowe, śpiewają wraz z nami wszystkie wieki, wszystkie kraje, i wszystkie języki, — że gdy naszym śpiewem rozbrzmiewają sklepienia naszych miejscowych kościołów, też same nieśmiertelne pienia powtarzają się w Rzymie, w Jerozolimie, w Pekinie, w Meksyku, w Karirze, w Carogrodzie, w Paryżu i Londynie. Co większa, słyszały je: świątynia Salomona, ruiny Babilonu i Memfis, brzegi Jordanu, pustynie Tebaidy, katakumby Rzymu, bazyliki Nicei, Koryntu i Antiochji. Ach, przez ileż ust czystszych, aniżeli moje przeszły one! Tobiasz na swem łożu boleści, Judyta w obozie Holoformesa, Estera na dworze Aaswera, Juda Machabejczyk na czele wojowników Izraela powtarzali je; Antoni jęczał niemi na pustyni, Chryzostom w Antiochji, Atanazy w Aleksandrii,

Augustyn w Hipponie, Grzegorz w Nazjancie, Bernard w Clairvaux, Ksawery w Japonji. Rzecz dziwna, po upływie tylu wieków, po wyrażeniu tylu odmiennych uczuć, nieśmiertelne te pienia, są jeszcze tak nowe, jak były w dniu owym, kiedy Dawid po raz pierwszy próbował ich na swojej arfie. Czy to wszystko nie przemawia do waszego serca? Czy nie czujecie wcale owego, że tak powiem czarodziejskiego wpływu słowa „katolicki“, imienia, przysługującego wyłącznie Kościołowi—Matce waszej?“ (X. J. Gaume. Zasady i całość wiary katolickiej. T. VII.).

Pewną trudność sprawia zrozumienie psalmów, lecz psalmy Małego Oficjum należą do łatwiejszych. Pierwszą trudnością są t. zw. hebraizmy. Są to te miejsca w psalmach, które w układzie zdania, doborze wyrazów i sposobie wyrażania myśli różnią się od naszego sposobu mówienia. Dla przykładu weźmy z I Nokturnu ps. 18, w. 6. „W słońcu postawił przybytek Swoj; a ono jako oblubieniec wychodzący z łóżnicy swojej, rozweseliło się jako olbrzym na bieżenie w drogę“.

Tu psalmista wyraża następujące myśli: „W słońcu postawił przybytek Swoj“. Nie znaczy to, że Bóg mieszka w słońcu, lecz że słońcu udzielił mocy, że wprawia wszechświat w życie i dominuje w przyrodzie. „Ono, jako oblubieniec wychodzi z łóżnicy swojej“. Działanie słońca piękne i miłe, mowa tu o wschodzie słońca, przyrównanego do osoby umiłowanej—oblubienica. „Rozweseliło się jako olbrzym, na bieżenie w drogę“. W naszym języku mówi się, że słońce rozwesela świat, w psalmie jest to wyrażone, że słońce się rozweseliło. „Jako

olbrzym“ t.j. potęgą, a której działaniu podlega cały świat. Inny Przykład. Wątpliwem jest, czy w psalmie 23, Nokturn I, wiersze 7 i 9, „Podnieście, książęta, bramy wasze i podnieście się bramy wieczne“. Czy to rozumie się o otwarciu bram, czy też raczej „bramy“ oznaczają tu w hebrajskim określeniu pałace Syjońskie i Jeruzolimskie, a „podnieście, książęta“, to wezwanie, aby lepiej zdając sobie sprawę, kogo mają gościć we swym grodzie, „podnieśli swe bramy“, t. j. godnie przysposobili na przyjęcie Pana Zastępow, potężnego we walce, którego chwała zamieszka nad Arką Przymierza, w przybytku Świątyni, pośród murów świętego miasta. Książęta to Kapłani, dwór królewski i starsi ludu. Inny wzór hebraizmu: „Pan niech strzeże wejścia twego i wyjścia twego, odtąd i aż na wieki“, psalm 120 (Tercja). Wejścia do domu i wyjścia z domu, znaczy to, niechaj Pan strzeże cię w sprawach odnoszących się do obowiązków twoich domowych, rodzinnych, osobistych (wejścia) oraz niech strzeże cię Pan na drodze obowiązków twoich poza ogniskiem rodzinnem (wyjścia). Inny wzór z psalmu 62. w. 4. Laudy. „Iż lepsze jest Miłosierdzie Twoje, niżli żywoty“. Najprzód jak rozumieć wyraz „miłosierdzie“, wyjaśni to w. 6. psalmu 22. „A miłosierdzie Twoje pójdzie za mną po wszystkie dni żywota mego i sprawi, że zamieszkać w domu Pańskim na długo dni“. Otóż mieszkać w domu Pańskim, służyć Bogu, to jest miłosierdzie Boże, jakiego pragnie Dawid, mówiąc, że lepsze jest to, niżli żywoty, t.j. niżli żywoty różnych ludzi, którym ziemskie szczęście sprzyja, jak bogacze, władcy, ludzie mający sławę, znaczenie, zdolności wy-

bitne i td. Ponad to wszystko Dawid ceni chwałę Bożą, dlatego mówi dalej, że chwalić będzie Boga usta i błogosławić w modlitwie, podnosząc ręce swoje. (Starożytni żydzi i chrześcijanie, podnosili ręce przy modlitwie). Jak człowiek łaknący, nasycony w obfitości tłustemi, smacznemi pokarmami, jest zadowolony i nie odczuwa głodu, podobnie dusza psalmisty pragnie zupełnego zadowolenia li tylko w Bogu i we wychwalaniu Boga znajduje swą radość. To wyraża w. 5: „Jako tłuszczem i obfitością, niech będzie napełniona dusza moja, i wesolemi wargami będą wychwalać Cię usta moje“. Ps. 95, Nokturn III, w. 5: „Albowiem wszyscy bogowie pogańscy czarci“. Takie i podobne wyrażenia spotykamy w psalmach. Otóż bogiem człowieka jest to, czemu hołduje. Mogą to być bogi ulepione z gliny, wyciosane z drzewa, odlane z metalu, jak złoty cielec u żydów, mogą to być bogi urojone w ludzkiej wyobraźni, jak u żydów Baale i Astarty, albo bogowie starożytnych Greków. Zwierzętom oddają ludzie też cześć boską, n. p. hindusi białemu słoniowi. Poza tem ludzie mogą być uważani przez ludzi za bogów, względnie mogą być ubóstwiani dla różnych przymiotów n. p. król Herod biblijny, okrzyczany przez lud bogiem, wkrótce potem stoczony został przez robactwo. Bogiem człowieka może być każda namiętność, n. p. obżarstwo, o tem wspomina św. Paweł apostoł: „których bogiem jest brzuch“. Mówiąc „bogowie pogańscy“, nie mamy na myśli tylko pogan, ale i społeczeństwo chrześcijańskie, częstokroć pod względem obyczajów podobne do pogan.

Inny przykład hebraizmów, w ps. 44 w. 2 (Nokturn II): „język mój, — pióro pisarza prędko piszącego“. To znaczy, że to co głoszę (oraz kreślę) o królu Mesjaszu, to pieśń niezwykła, natchniona i porywająco piękna. Dlatego psalmista mówi: „Pióro pisarza prędko piszącego“, psalm swój stawia w rzędzie dzieł niezwykłych, znakomitych, jakie mogą wyjść z pod pióra znamienitego pisarza t. j. „prędko piszącego“. Treść psalmu przekonuje o słusznem twierdzeniu psalmisty. Wiersz 3 psalmu 44: „Rozlała się wdzięczność po wargach Twoich, dlatego Cię błogosławił Bóg na wieki!“ Odnosi się do Chrystusa Pana. Prorok w tym wierszu opisuje piękność duchową Mesjasza. W ewangelji św. jest powiedziane: „Z obfitości serca usta mówią“. Łuk. 6. 45. Czyli serce człowieka, jego ducha poznać można z mowy jego, z tego, co się „rozlewa po wargach“ jego. Tak, piękność duchowa Chrystusa Pana ujawnia się we świętych słowach Jego. Tą piękność sławić będzie Bóg przez całą wieczność: „Przeto Cię błogosławił Bóg na wieki“. Wiersz ten, odnoszący się w psalmie ściśle do Chrystusa Pana, stosuje się i odnosi w takim samym sensie do Najświętszej Marji Panny, a w Oficjum mówi się przed rozpoczęciem czytań, w których przemawiać ma do nas sama Najśw. Marja Panna.

Inną trudnością w rozumieniu psalmów są alegorie, t. j. obrazowe przedstawianie-rzeczy. Jako wzór może posłużyć ps. 45, w. 2 i 3, (Nokturn II): „Bóg nasz ucieczką i mocą . . . przetoż się bać nie będziemy, gdy się poruszy ziemia, przeniosą się góry w środek morza“.

To znaczy: sprawiedliwi, ufający w Panu, nie boją się żadnego przewrotu lub prześladowania powstałego przeszłość i przewrotność ludzką, która burzy porządek od Boga ustanowiony. Góry przenoszące się w środek morza obrazują tu przewrotność. Słowa następne obrazują potęgę i dobroć Bożą: „Szumiąły, zamąciły się wody Jego; zatrzęsły się góry przed siłą Jego“. Góry drżą w posadach, wody mórz się pienią, okazując potęgę Bożą, ostrzegając człowieka, ale gwałtów Bóg nie czyni, porządku, jaki ustanowił, nie burzy. Wiersz 5: „Bystrość rzeki rozwesela Miasto Boże“. Tą rzeką bystrą są dary Ducha Świętego, który udziela dzieciom Kościoła pociechy, męstwa, światła i innych łask do wytrwania w dobrem, do przetrwania złego. Miasto oblężone, pozbawione wody, musi poddać się nieprzyjacielowi, ale Kościół Chrystusowy przetrwa wszystko, mając ową bystrą rzekę.

Znajomość figur i typów Starego Testamentu jest niezbędną w rozumieniu psalmów. Owe figury, rzeczy i zdarzenia wyobrażają jaknajdokładniej to wszystko, co się dzieje w Kościele Chrystusowym. Stąd w odmawianiu psalmów, gdzie występują typy, lub ich czynności, co innego mówimy, a co innego mamy na myśli. W ten sposób przemawiał Archanioł Gabriel do Najświętszej Marji Panny w chwili Zwiastowania, mówiąc o Panu Jezusie: „Da mu Pan Bóg stolicę Dawida, ojca Jego, i będzie królował w domu Jakóbowym na wieki, a królestwa Jego nie będzie końca“. Stolica Dawida już przestała istnieć na zawsze, Archanioł Gabriel mówi o niej w znaczeniu przenośnym. Jak Dawid królował nad narodem wybranym

i zjednoczył pod swem berłem dwanaście pokoleń izraelskich, zgromadził skarby na budowę świątyni, uczył lud izraelski chwalić Boga, podobnie Chrystus Pan królować będzie w domu Jakóbowym, t. j. w Królestwie Niebieskim na wieki. Św. Augustyn mówi, że psalmy są głosem albo samego Chrystusa, albo samego Kościoła, albo wspólnie są głosem Chrystusa i Kościoła.

Na innym miejscu mówi tenże św. Doktor, że najlepiej rozumie psalmy ten, kto w nich widzi Chrystusa Pana modlącego się i cierpiącego za Kościół Swój.

Jest w niektórych psalmach sens głębszy, mistyczny; wyjaśnienie jego spotyka się przygodnie u różnych pisarzy duchownych. Przykład takiego sensu mistycznego daje psalm 86 (Nokturn II) w. 1 „Fundamenty Jego na górach świętych“. Owe góry wielkie powstały w ciągu długich wieków z modłów Patriarchów i świętych Starego Zakonu i były tym fundamentem, przygotowaniem, dla którego Bóg dał światu przyszłą Matkę Zbawiciela. (Marja z Agredy). Najświętszej Marji Pannie przysługuje tytuł Świątyni i Miasta Bozego, a to dla roli, jaką spełniała i spełnia w Mieście Bożem — Kościele Chrystusowym. W tłumaczeniu mistycznym dalszy ciąg psalmu opisuje sławę Najświętszej Marji Panny i Jej macierzyński stosunek do dzieci Kościoła.

W odmawianiu psalmów uprzytomnimy sobie, że są głosem Kościoła, i nie wszystko stosować można do siebie, lecz rozumieć trzeba o całej społeczności chrześcijan na ziemi, która tworzy jedno ciało, którego głową jest Chrystus

również łączymy się na modlitwie z Kościołem cierpiącym i triumfującym i w Ich imieniu przemawiamy. W ps. 50, jest zdanie: „Będę nauczał nieprawych dróg Twoich, a niezhodni do Ciebie się nawrócą“. Zdanie to wymawiać będzie n. p. osoba, która nigdy nikogo pouczać nie będzie mogła, więc mówi to w imieniu Kościoła nauczającego; podobnie rozumie się to o innych miejscach.

W Oficjum za zmarłych antyfony psalmu podaje zawsze głos dusz czyśćcowych. Antyfony te są zawsze ze słów psalmu i podają myśl przewodnią. Poza tem dla jasności wiedzy trzeba, że w psalmach Oficjum za zmarłych przychodzi też głos Chrystusa Pana oraz Kościoła wojującego i triumfującego (ps. 150, bo psalm ten wzywa do wychwalania Pana).

W końcu przytoczyć można, co Bóg objawił św. Katarzynie Sieneńskiej: „Wielu modli się do mnie raczej ustami niż sercem“; starają się odmówić tylko pewną liczbę psalmów lub Ojciec nasz, — skoro to wypełnili, o niczem innem nie myślą, całą swoją pobożność zakładają na słowach. Jeśli dusza jest jeszcze niedoskonałą, powinna z obawy przed lenistwem ćwiczyć się w modlitwie ustnej, lecz nie powinna oddzielać modlitwy ustnej od myślniej. Podczas gdy wargi wymawiają słowa, usiłować będzie wznieść ku niebu umysł i utwierdzić się w miłości mojej. (Dialog) Zagadnienie modlitwy myślniej jest bardzo ważne, bo zależy na tem, aby modlitwa była dobra, nie zaś tak zwanem klepaniem pacierzy*).

*) O modlitwie myślniej najlepsze wskazówki podaje metoda św. Ignacego. Patr.: Kraków. Wydawnictwo Towarzystwa Jezusowego.

Gwiazdki między wierszami psalmów oznaczają pauzę. Przystanek taki ułatwia modlitwę myślną.

Psalmy są lepiej zrozumiałe, jeśli wiemy do jakiej grupy się zaliczają. Ugrupowania są dwójakie: te, co są w brewiarzu i w tem Oficjum, oraz ugrupowania, jakie występują w psalterzu. Dlatego zwraca się uwagę na psalmy Tercji, Seksty, Nony i Komplety, które w swej treści łączą się pięknie ze sobą. Są to psalmy tak zwane „stopni“, tworzące grupę osobną w psalterzu. Psalmy stopni wyrażają akty cnót kolejnie coraz wyższych i doskonalszych, przypominają pokrótce obowiązki wobec Boga, n. p. psalm 122, potrzebę modlitwy i jej cechy; ps. 123 — rozpamiętywanie dobrodziejstw Bożych jako skutek modlitwy (w rozważaniu tych rzeczy, można iść poza ramy psalmu). Psalm 124 przypomina obowiązek wdzięczności za dobrodziejstwa Boże it. d. Słowa psalmów stopni obudzają w duszy uczucia święte i postanowienia, za którem idą czyny, a to jest właśnie Oficjum, czyli nietylko ustna modlitwa, ale prawdziwa służba Boża.

Psalmy w niniejszem wydaniu są przekładu X. Jakóba Wujka w opracowaniu X. J. Kruszyńskiego. W tekście tym wprowadzono gdziekolwiek drobne zmiany głównie według innych polskich przekładów psalmów Ks. Arcyb. Symona i X. W. Michalskiego. Celem tych zmian było złagodzić archaizmy i dać jaśniejszy sposób wyrażania się, co jest w ksiązce do nabożeństwa bardzo pożądane. Numerację wierszy psalmów i w całym Piśmie św. wprowadził francuski wydawca Pisma św. Robert Estienne w Paryżu w VXI wieku. Ta numeracja

jest przyjęta w całej literaturze religijnej, a dla wygody czytających podana jest w psalmach tego Oficjum. W pieśniach biblijnych jest tu numeracja porządkowa.

Teraz należy odpowiedzieć na pytanie, co jest antyfona. Dosłownie jest to śpiew, który wykonują na przemian chóry. Inaczej można nazwać odpowiadaniem w pieśni lub „głosem przeciwnym“, albo „przeciwbzmiającym“. Antyfony psalmów są wyjątkami z Pisma św. z historii lub mieszane. Wszystkie antyfony tego Oficjum odnoszące się do Najświętszej Marji Panny są dwojakie: 1) na początku i na końcu psalmów, 2) przypadające na zakończenie Pacierzy, tak zwane „antyfony główne“; są to hymny ku czci Najświętszej Marji Panny.

Śpiewanie antyfony sięga najodleglejszej starożytności i ma bardzo zacne początki. Św. Ignacy Męczennik, chwała Wschodu i bohater drugiego wieku, posłyszawszy błogosławione duchy, śpiewające chórem antyfony w niebieskiej Jerozolimie, widzenie swoje objawił światu; a tak śpiewać antyfony zaczęto w niebieskiej Jerozolimie. (X. Gaume).

Przejrzymy teraz pokrótce wszystkie antyfony psalmów, przypadające na okres Roku Kościelnego, od uroczystości Oczyszczenia Najświętszej Marji Panny aż do Adwentu. Chodzi o to głównie, aby zrozumieć, w jakim sensie odnosić treść psalmów do Najśw. Marji Panny; na to wskazuje każda antyfona. Zaczynamy od Jutrzni. Psalm 64, niema antyfony, lecz tak zwane „wezwanie“, przedstawiające szczególną pobudkę do chwalenia Boga. Wezwaniem tem są słowa, któremi Archanioł Gabriel pozdrowił

Najświętszą Marję Panę Zdrowaś, Marjo, łaski pełna, Pan z Tobą. Słowa te powtarzają się zmiennie w psalmie, na początku i na końcu psalmu, dziesięć razy.

Nokturn pierwszy.

Psalm 8 uwielbia Boga Stworzyciela, który wywyższa człowieka. W antyfonie wielbimy N. M. P. słowami św. Elżbiety. Antyfona wskazuje na to, że po Bogu wielbić mamy N. M. P., oraz wyraża Jej wywyższenie do godności Bogarodzicy, godności najwyższej, do jakiej stworzenie wyniesionem być mogło. „Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławion Owoc żywota Twojego“.

Przewodnią myślą ps. 18 jest głoszenie chwały Najwyższemu, głównie przez prawdę objawioną i Zakon Pański, dany ludziom do przestrzegania. Antyfona jest tu: „Jako mirra wyborna wydałaś wdzięczną wonność, święta Boża Rodzicielko“. — To znaczy, że życie Matki Najświętszej umartwione, technące miłością ku Bogu, ułożone według przepisów świętego zakonu, wydawało woń cnót wszelkich, które napawały Majestat Boży rozkoszą, wstępując jako woń najwyborniejszej mirry, która jest symbolem umartwienia.

Psalm 23. Treścią psalmu jest pochód na górę Syjon, która oznacza niebo, a ów pochód odbywa się za życia wśród walk i trudów, po śmierci następuje dalszy ciąg tego pochodu, kiedy szczęśliwą duszę prowadzi Pan Jezus do nieba. To też psalm ten przypomina Wniebowzięcie Najśw. Marji Panny. — Do tego jest dana odpowiednia antyfona: „Przed miejscem

spoczynku tej Dziewicy, ponawiajcie nam wdzięczne, radosne pieśni". Przenosimy się tu myślą do miejsca i czasu, kiedy przeczyste zwłoki Matki Najświętszej spoczywały po zgonie na łożu. Chwila ta bolesna dla Apostołów, będących przy zgonie Bogarodzicy, zamieniła się wkrótce w radość nieopisaną z powodu Jej wniebowzięcia. — Antyfona jest wezwaniem do tej radości.

Serce człowieka, w którym mieszka miłość Boża, jest jak Syjon, jak niebo. — Do tego serca przychodzi Pan Jezus w Komunii św., adorowany przez zastępy swego wojska. Wynika to ze słów Pana Jezusa: „Jeśli mnie kto miłuje, będzie chował mowę moją a Ojciec mój umiłuje go, a do niego przyjdziemy i mieszkanie u niego uczynimy". Dlatego pochodn na Syjon w treści tego psalmu odnosić można do chwili Komunii św.

Nokturn drugi.

Psalm 44 ma antyfonę: „Z ślicznością Twoją i pięknnością Twoją nadciągnij, postępuj szczęśliwie i króluj". Antyfona ta złożona jest ze słów psalmu i wyraża tęsknotę Oblubienicy Kościoła za Chrystusem-Oblubieńcem, by przyszedł ze Swym świętym Orszakami i raczył panować szczęśliwie, wraz z Matką Świętą Najświętszą.

Psalm 45. Antyfona: „Wspomoże Ją Bóg Obliczem Swym — Bóg w pośrodku Jego, nie będzie poruszona". — Treścią psalmu jest życie Kościoła, będące walką. — W tej walce główną rolę pełni Najśw. Marja Panna. Jeśli dzieci Kościoła zwyciężają, to pośredniczy w tem Najśw. Marja Panna, i tem właśnie Bóg raczy

się okazywać przychylnym dla wszelkich życzeń Najświętszej Matki. — To znaczą słowa: „Wspomoże Ją Bóg Obliczem swoim". W tej walce potrzebnem jest dla zapewnienia zwycięstwa nabożeństwo do Najśw. Marji Panny. „Bóg w pośrodku Niego" — Miasta Bożego t.j. Kościoła i z Matką Najświętszą to znaczy, że sprawa Kościoła i Najśw. Marji Panny to sprawa Boża, ufający w Bogu i pośrednictwie Marji zwyciężą, t.j. „Nie będą poruszeni".

Psalm 86, przedstawia kartę radosną w życiu Kościoła, cześć oddawaną Najśw. Marji Pannie, najkłiwszej Matce rodzaju ludzkiego, która jest pocieszycielką strapionych, Matką i Ucieczką wszystkich grzeszników, nadzieją rozpaczających, jedynającą wytrwanie sprawiedliwych, pragnącą szczęścia wiecznego Swych dzieci. — Antyfona wyraża radość wskutek związku, który z Matką Najświętszą łączy dzieci Kościoła: „Jako weselejących się wszystkich nas mieszkanie jest u Ciebie, Święta Boża Rodzicielko".

Nokturn trzeci.

W Psalmie 95 jest wezwanie do wychwalania Pana i odrazy do bożków pogańskich, będących brzydota szatańską. Te bogi, to grzechy ludzkie i herezje. — W życiu św. Dominika jest opis, jak Najśw. Marja Panna pognębiła ówczesną herezję albigenzów. — Oto jako najczulsza Matka biednych grzeszników, najprzód wstrzymała gniew Syna Swojego, a potem wysłała synów św. Dominika, by słowem Bożem i modlitwą Różańca świętego zwalczyli zło herezji, owego „boga pogańskiego szata-

na". — Różaniec, modlitwa i słowo Boże, to najlepsza broń przeciw herezjom. — Antyfona mówi: „Wesel się, Marjo Dziewico, Tyś Sama pognębiła wszystkie herezje na świecie całym”.

Antyfona psalmu 96 jest: „Spraw, abym Cię godnie stawił, Panno Przenajświętsza. Uprosz mi meństwo przeciw nieprzyjaciółom Twoim”. Psalm mówi o sędzie Bożym nad nieprzyjaciółmi Boga. Antyfona jest modlitwą o meństwo przeciw nieprzyjaciółom Boga, ale zarazem nieprzyjaciółmi Boga są szatani, którzy starają się tysiącnymi sposobami zaszkodzić człowiekowi. Do walki z nimi zachęca Piotr św.: „Sprzeciwiajcie się mu (szatanowi) mocni w wierze”. — Objawionem było (zdaje się św. Gertrudzie), że z pośród licznych zasadzek szatańskich wyjść można cało jedynie przez posłuszeństwo przełożonym i kierownikom duchownym i przez pokorę.

Psalm 97. — Antyfona na okres przed i po Adwentowy: „Po porodzeniu, Panno, Niepokalana zostałaś: Boża Rodzicielko, wstaw się za nami”. Antyfona ta sławi Niepokalane Dziewictwo Bożej Rodzicielki i błaga, abyśmy byli z liczby tych, którzy na wieki oglądać i opiewać będą zbawienie Boże, które zstąpiło przez Matkę Dziewicę, a które psalm opiewa. — Druga antyfona tego psalmu na Adwent mówi o Zwiastowaniu Pannie Marji i poczęciu Jezusa, przez którego ma przyjść na świat to zbawienie i uświęcenie.

Laudy.

Psalm 92 jest to hymn ku czci Stwórcy. Antyfona wyraża radość Aniołów wielbiących

Stwórcę, którego dziełem najznajmniejszym pośród wszystkich stworzeń jest Marja Niepokalana i Wniebowzięta: „Wzięta jest Marja do nieba, radują się Aniołowie, wielbią i błogosławią Pana.”

Antyfona psalmu 99: „Marja Panna wzięta jest do przybytków niebieskich, gdzie Król królów zasiada na stolicy gwiazdzistej”. Treścią psalmu jest wezwanie do składania holdów Najwyższemu, antyfona zaś wyraża, że Matka Boża wyniesiona jest aż do tronu Bożego, jako królowa nieba i ziemi, której wszystko stworzenie po Bogu holdy czci i poddaństwa oddawać winno.

Antyfona psalmu 62: „Do wonności olejków Twoich pobiegniemy; dziewice młode umiływały Cię bardzo”. Są to słowa pieśni nad pieśniami i wyrażają w tem Oficjum miłość i tęsknotę dusz za Oblubieńcem Chrystusem i Przczystą Matką Jego, a treścią psalmu jest właśnie miłość i tęsknota ku Bogu. Woń cnót Jezusa i Marji pociągą za sobą jak woń olejków dusze młodociane — panienki, do których przyrównywane są dusze wstępujące na drogę cnoty.

Pieśń trzech młodzieńców. Pieśń ta wzywa wszystkie stworzenia do błogosławienia Pana. W antyfonie błogosławimy też Najśw. Marję Pannę, Córkę Ojca Przedwiecznego, wyznając, że przez nią spłynęło na nas wszelkie błogosławieństwo Boskie i zbawienie przez Pana Jezusa Jej Syna. „Błogosławionaś Ty, Córko, od Pana, bo przez Ciebie staliśmy się uczestnikami owocu żywotnego”.

Antyfona psalmu 148: „Piękna jesteś i ozdobna, córko Jerozolimska, strach wzbudzająca

jako wojska uszykowane do boju". Psalm wzywa Aniołów i wszystkie wojska Najwyższego, aby Go wychwalały ze wszelkiem stworzeniem; psalm oddaje też chwałę wszystkim świętym Pańskim. Antyfona jest też pochwałą Matki Najświętszej, Królowej świętych, jaśniejącej świętością, i stąd strasznej dla szatana. Wspomina antyfona o tem, ponieważ psalm ma charakter pieśni zwycięskiej.

Antyfona do pieśni Zacharjasza: „Błogosławiona Boża Rodzicielko Marjo, Dziewico wiekuista, Świętynio Pańska, Przybytku Ducha św. Tyś sama przypodobala się niezrównanie Panu naszemu Jezusowi Chrystusowi, módl się za ludem, proś za Duchowieństwem, wstawiaj się za niewiastami Bogu poświęconemi“. Pieśń Zacharjasza stawia nam przed oczy największego pokutnika, św. Jana Chrzciciela i zachęca do pokuty, która człowieka uświęca i czyni miłym Bogu. Antyfona wspomina, że Przeczysta Niepokalana Matka Boża przypodobala się bezprzykładnie Panu Jezusowi w Swem umartwieniu i świętości. Na końcu antyfony jest prośba do Matki Najświętszej o ducha pokuty dla trzech stanów, dla ludu, Duchowieństwa i Zakonnicy.

Pryma.

W Prymie, jak w następnych małych godzinach, przypada jedna antyfona na trzy psalmy rąnem. Antyfona Prymy jest: „Wzięta jest Marja do nieba, radują się Aniołowie, wielbią i błogosławią Pana“.

Treścią trzech psalmów Prymy jest wiara, nadzieja i miłość, cnoty, które są treścią du-

chownego życia chrześcijanina. Najświętsza Marja Panna przeżyła na ziemi dużo krzyżów, wmagając w wierze, nadziei i miłości, i zna nasze nędze. Wniebowzięta, wspomaga nas, jednając nam pomnożenie wiary, wzmocnienie nadziei i wzrost miłości Bożej.

Tercja.

Antyfona Tercji: „Marja Panna wzięta jest do przybytków niebieskich, gdzie Król królów na gwiazdzistym zasiada tronie“. Treścią pierwszych dwóch psalmów są uciski ziemskiego wygnania: świat i ciało. Psalm trzeci mówi o Kościele świętym (Jeruzalem), gdzie dusza znajduje radość. Treść antyfony nawiązuje do tego psalmu, przedstawiając chwałę Królowej Kościoła świętego w Jeruzalem górnem, w niebie, do której w trudnościach życia wzrok obracać mamy.

Seksta.

Antyfona Seksty: „Do wonności olejków Twoich pobiegniemy, dziewice młode umiływały Cię bardzo“. Treścią trzech psalmów Seksty jest modlitwa, dobrodziejstwa Boże, jako jej skutki i dziękczynienie za dobrodziejstwa Boże. Antyfona wyraża tęsknotę i miłość dusz za oblubieńcem Chrystusem i Przeczystą Matką Jego, bo modlitwę, jaka jest treścią psalmów Seksty, te cnoty ożywiać winny. Zresztą antyfona ma to samo znaczenie co w psalmie 62 w Laudach.

Nona.

Antyfona Nony: „Piękna jesteś i ozdobna, Córko Jerozolimska, strach wzbudzająca, jako

wojska uszykowane do boju". Treścią trzech psalmów Nony jest cnota, i tak pierwszy psalm opiewa wyzwolenie się dusz od grzechu, drugi mówi o potrzebie pomocy Bożej w każdym dobrem dziele, więc głównie w dążeniu do cnoty, trzeci przedstawia pobożną rodzinę. Tak więc piękno cnoty jest głównym tematem psalmów Nony, dlatego antyfona przedstawia nam w słowach Pieśni nad pieśniami piękność duchową Najśw. Marji Panny, groźnej dla szatanów, która wspiera każdego idącego drogami cnoty.

Nieszpory.

Antyfona psalmu 109: „Kiedy Król był w pokoju Swoim, naród mój wydał wdzięczną wonność”. Słowa to Pieśni nad pieśniami; w starożytności znakomitym osobom, będącymi gdzieś w gościnie, wylewano na głowę wonne olejki, w celu uczczenia i sprawienia przyjemności gościowi. Antyfona odnosi się do chwili, kiedy Pan Jezus w niebo wstąpił i tam został niejako przyjętym przez Ojca Swego niebieskiego; wtedy to właśnie Najśw. Marja Panna, pozostając na ziemi jeszcze kilkanaście lat, służyła Bogu, napawając radością Pana Jezusa. Niepokalane życie Matki Najśw., to jak woń wyborna nardowego olejku, wylana na uczczenie Jej Syna w niebie. Treścią zaś psalmu jest uwielbienie Zmartwychwstałego Chrystusa, zasiadającego po prawicy Ojca.

Antyfona psalmu 112: „Lewica Jego pod głową moją, a prawica obejmie mię”. Są to słowa Pieśni nad pieśniami. Według wykładu św. Grzegorza Papieża lewica oznacza życie

teraźniejsze, prawica daje poznać żywot wieczny. Psalm jest pieśnią dzieci Kościoła, wielbiących Ojca niebieskiego. Antyfona wyraża, że Matka Najświętsza jest najmilszą Córką Ojca Przedwiecznego, i chwala, jaką Mu oddaje, jest Mu najmilszą, tak za życia ziemskiego jak i w wieczności.

Antyfona psalmu 121: „Czarna jestem, ale piękna, córki Jeruzolimskie, przeto Mię Król umiłował i wprowadził Mię do pokojów Swych”. Są to słowa Pieśni nad pieśniami. Antyfona znaczy, że Najśw. Marja Panna za życia ziemskiego była jakby pospolitą (opalona słońcem) wiodąc ubogie, ukryte życie, wzgardzona od świata, unikająca sławy i zaszczytów, a jednak przed Bogiem najpiękniejsza, króluje teraz Kościołowi św. (Jeruzalem).

Antyfona psalmu 126: „Już zima minęła, deszcz przeszedł i przestał; wstań, Przyjaciółko moja, i przyjdź”. Psalm mówi, że pomoc Boża we wszystkim potrzebna i opierać się trzeba w pracy i trudach życia duchownego na łasce Bożej. Antyfona jest wyjątkiem z pieśni nad pieśniami. W antyfonie tej wzywa Bóg Najśw. Marję Pannę po nagrodę wieczną za trudy i znoje życia ziemskiego, przyrównanego tu do deszczu i zimy.

Antyfona ps. 147: „O jak piękna jesteś i wdzięczna pośród rozkoszy swoich Święta Boża Rodzicielko”. Psalm ten jest pieśnią uwielbienia i dziękczynienia zwycięskiej Jeruzolimy, Kościoła triumfującego. Antyfona wielbi Matkę Najświętszą w Jej piękności i słodyczy, jaką rozciąca na ziemi i w niebie.

Magnifikat. Antyfona: „Błogosławiona Matko i Niepokalana Panno, chwalebna Królowo świata, wstawiaj się za nami u Pana”. W tej pieśni dziękuje Matka Najświętsza Najwyższemu, iż uczynił Jej wielkie rzeczy. W Antyfonie prosimy o przemożne wstawiennictwo Najśw. Marji Panny wyznając Ją błogosławioną Matką, Niepokalaną Panną, naszą Królową.

Kompleta.

W Komplecie tylko ostatnia pieśń Symeona ma antyfonę. Pieśń ta przypomina nam godzinę śmierci, którą to godzinę polecamy Miłosierdziu Najświętszej Marji Panny, mówiąc znaną antyfonę św. Bernarda: „Pod Twoją obronę uciekamy się, Święta Boża Rodzicielko.”

PRZEPISY

przy wspólnem odmawianiu Oficjum.

Oficjum może być odmawiane pojedynczo lub wspólnie przez osoby w tym celu zebrane. W ostatnich trzech dniach Wielkiego Tygodnia Oficjum się wspólnie nie odmawia.*) Ogólnie obowiązują przepisy na tem miejscu podane i wśród tekstu.

1. Wspólnie odmawiający dzielą się na dwa chóry, w każdym z nich jest na czele jeden chórzysta; pierwszy chór skupia się przy tak zw. „tygodniowym” — hebdomarjusz (celebrans), który jest zarazem głównym chórzystą, drugi chór skupia się po stronie przeciwnej.

2. Hebdomarjusz rozpoczyna Pacierze i tak, Jutrznię, słowami: Panie otworzysz... (Domine labia...); Komplete słowami: Nawróć nas... (Concede nos...) i wszystkie inne Hory słowami: Boże, wejrzyj ku wspomózeniu... (Deus, in adiutorium...) Wszyscy inni odmawiają wspólnie dalszy ciąg aż do psalmów. Wiersze psalmów recytują na przemian oba chóry.

3. Hebdomarjusz odmawia: Ojczy nasz.. Rozgrzeszenie (Absolutio) i Błogosławieństwo (Benedictio), przed Czytaniem Jutrzni; dalej

*) Łacińsko-polskie Oficjum wielkotygodniowe wydanie osobno nakładem naszej księgarni.

odmawia hymny Jutrzni, Laudów i Nieszporów, antyfonę pierwszego psalmu w Nokturnie, oraz antyfony przy pieśni Zachariasza: „Błogosławiony Pan Bóg”. (Benedictus Dominus), przy Magnificat i Te Deum Hebdomadariusz recytuje trzecie Czytanie (Lectio); Capitulum*) i modlitwy, również werset (versiculus) i modlitwę po głównej końcowej antyfonie.

4. Główni chórzyci (kantorzy) obydwu chórów recytują wspólnie Wezwanie (Invitatorium) i psalm 94, oraz następujący po nim werset, dalej psalmy małych Hor, hymny Laudów, Nieszporów i Kompletu.

5. Pierwszy chórzysta uprasza o błogosławieństwo (Jube Domine, [Domnus lub Domna**]) benedicere...) i recytuje pierwsze Czytanie Jutrzni, drugi chórzysta recytuje drugie Czytanie. Pierwszy chórzysta recytuje antyfonę małych Hor, oraz antyfonę do pieśni Symeona: Teraz, Panie... (Nunc dimittis..).

6. Cały chór recytuje na przemian z pierwszym chórzystą responsoria po Czytaniach i odmawia dalszy ciąg hymnu rozpoczętego przez hebdomadariusza, jakoteż rozpoczętej przezeń antyfony. Hebdomadariusz też recytuje antyfonę przed i po psalmach Laudów i Nieszporów.

7. Przy chwałą Ojcu... i doksolgji na końcu hymnów schylają wszyscy głowy. Klekają zaś wszyscy przy słowach psalmu 94: „Pójdźcie,

*) rozdziałek.

**) Domnus [Domna] oznacza człowieka n.p. przełożonego Kongregacji lub temu podobnego. Forma Dominus oznacza Boga. Kto więc odmawia Oficjum sam, ten mówi: Domine.

pokłonmy się, i upadajmy, przed Bogiem, (Venite, adoremus, et procidamus ante Deum), dalej klekają przy wierszu: Ciebie więc błagamy... (Te ergo quasumus...) w hymnie „Te Deum” i w Nieszporach uroczystych; podczas pierwszej zwrotki hymnu: Witaj, Gwiazdo morza... (Ave maris stella...), oraz na końcu Kompletu przy słowach: Niech nas błogosławi itd. (Benedicat et custodiat etc.). Siedzenie dozwolone jest podczas recytowania psalmów i Czytań; przy odmawianiu innych części Oficjum należy stać.

8. „Zdrowaś Marjo”, na początku Hor i „Ojcie nasz” na końcu tychże odmawia się po cichu; przy końcu Nokturnów mówi się głosem przycichłym: „Ojcie nasz” i: „ale nas zbaw ode złego Amen”; resztę słów modlitwy Pańskiej mówi się po cichu.

9. We święta zdwojonego rytu (festa duplici) odmawia się całe antyfony także przed psalmami i pieśniami, (jak się to czyni zwykle na końcu tychże).

10. Robiąc przerwę w odmawianiu Oficjum, mówi się zawsze na końcu: Ojcie nasz... (Pater noster), i W.: Pan niechaj nam raczy dać Swoją pokój. O. I żywot wieczny. Amen (V. Dominus deus nobis suam pacem. R. Et vitam aeternam. Amen.), oraz wedle upodobania mówi się także, stosowną do czasu główną końcową antyfonę i końcową modlitwę: Przenajświętszej.. (Sacrosanctae...).

Uwaga. Oficjum mogą odmawiać też wszyscy podzieleni na dwa chóry, antyfony wszyscy razem.

Przepisy w odmawianiu Oficjum przez jedną osobę.

Powyżej podane przepisy co do klękania, znaków Krzyża św. i t. d. odnoszą się też wedle możności do osób, modlących się pojedynczo, które powinny odmawiać całe Oficjum wraz z częściami przypadającymi na obu chórzystów, względnie na oba chóry, a odmawiać należy wszystko ustami, lecz nie koniecznie tak, aby słyszeć siebie. Oficjum można odmawiać na każdym przyzwoitem miejscu, w prywatnej kaplicy, w domu, na wolnem powietrzu, podczas przechadzki lub spaceru, jeśli tylko miejsce ku temu jest odpowiednie; też w każdym przyzwoitem ułożeniu ciała; klęcząc, stojąc, siedząc, idąc, chorzy także leżąc. Bez ważnego powodu nie należy przerywać Oficjum.

Odpusty przywiązane do odmawiania Oficjum.

1. Odmawiający Oficjum codziennie, zyskują odpust zupełny raz w miesiącu, w dniu dowolnie obranym, pod zwykłymi warunkami, t. j. przystąpienie do Sakramentów św. i modlitwa za Kościół św. i Ojca św.;
2. Odpust 7 lat i 7 kwadragen raz na dzień za pobożne odmówienie Oficjum z sercem skruszonym w stanie łaski poświęcającej;
3. Odpust 300 dni zyskują odmawiający tylko Jutrznie i Laudy;
4. Odpust 50 dni za odmówienie każdej innej Hory.

MAŁE OFICJUM ku czci Najświętszej Marji Panny.

Modlitwa przygotowawcza ¹⁾.

Aperit Dómine, os **O**twórz, † Panie, muem ad benedicendum nomen sanctum usta moje na błogosławienie świętemu Imieniu Twemu; zachoque cor meum ab od wszelkich próżnych ómnibus vanis, perwersis et aliénis cogitació nibus; intelléctum przewrotnych i obcych illúmina, afféctum myśli; oświeć umysł, flámma, ut digne, rozpal serce, abym te aténte ac devóte hoc pacierze odmówił z należnem uszanowaniem Officium recitare váleam, et exaudiri mérear ante conspéctum skupieniem i pobożnie divínae Majestatis tuae. nie przed obliczem Boskiego Majestatu twój. Przez Chrystusa, Per Christum Dóminum nostrum. Pana naszego.

¹⁾ Odmawia się po cichu przed każdorazowem rozpoczęciem Oficjum.

R. Amen.

Dómine, in unióne illíus dívinae intentiúnis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has Tibi Horas persólvo.

Modlitwa na zakończenie oficjum. 1)

Sacrosánctae et indivíduae Trinitáti, crucifixi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimae et gloriosíssimae sempérgue Vírginis Máriae foecúndae integritáti, et ómnium Sanctórum universítati sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra,

¹⁾ Odmawiającym tę modlitwę po ukończeniu oficjum klęcząco i pobożnie, udzielił Ojciec św. Leon X. odpuszczenia błędów i roztargnień jakich mogli się dopuścić przez słabość ludzką przy ich odmawianiu. Ojciec św. Pius IX rozszerzył ten odpust dla chorych, nie mogących odmówić modlitwy klęcząco.

O. Amen.

Panie Jezu, ofiaruję Ci te godziny, jednocząc się z twą Boską intencją, w jakiej sama na ziemi chwałę Bogu oddawałeś.

Przenajświętszej i nierozdzielnej Trójcy, Najświętszemu człowieczeństwu ukrzyżowanego Pana naszego Jezusa Chrystusa, Przebłogosławionej i Najchwalebniejszej Marji zawsze Panny, płodnemu dzieciwictwu i wszystkich Świętych społeczności niech będzie wieczna

nobisque remíssio ómnium peccatorúm, per infiníta saecula saeculórum.

R. Amen.

V. Beáta víscera Mariae Vírginis, quae portavérunt aetérni Patris Filium.

R. Et beáta úbera, quae lactavérunt Christum Dóminum.

Pater noster... Ave María...

po cichu.

W tygodniu wynagradzającym dodaje się po trzykroć następują w. i o.

Parce, Domine, parce populo tuo.

R. Neque in pétuum irascáris nobis.

chwałą, cześć, moc i uwielbienie od wszelkiego stworzenia, a nam odpuszczenie wszystkich grzechów, na nieskończone wieki wieków.

O. Amen.

W. Błogosławiony żywot Marji Dziewicy, który nosił Syna Ojca Przedwiecznego.

O. I błogosławione piersi, które mlekiem karmiły Chrystusa Pana.

Ojcze nasz... Zdrowaś Marjo...

po cichu.

Przepuść, Panie, przepuść ludowi twojemu.

O. A nie bądź na nas zagniewany na wieki.

Akt wynagradzający »Złota strzała«.¹⁾

Laudetur, benedictur, ametur, adoretur, et glorificetur semper Sanctissimum, Sacratissimum, honoratissimum, nimis incognitum et ineffabilissimum Nomen Dei in caelo, super terram, et in inferno per omnes creaturas prodeuntes de manu Dei, et per Sacratissimum Cor Domini nostri Jesu Christi in Sanctissimo Altaris Sacramento. Amen.

Niech będzie pochwalone, błogosławione, miłowane, uwielbiane i czczone, Przenajświętsze, najczczigodniejsze, najchwalebniejsze, niepojęte, a tak bardzo zapoznane Imię Boże, w niebie, na ziemi i w podziemiu, przez wszystkie stworzenia, ręką Boga uczynione, i przez Boskie Serce Jezusa Chrystusa, Pana naszego w Przenajświętszym Sakramencie Ołtarza. Amen.

Odpust 40 dni.

¹⁾ Złotą strzałę ku wynagradzaniu bluźnierstw czynionych imieniu Bożemu, według pobożnego podania, podyktował P. Jezus siostrze Marji od św. Piotra, karmelitanice bosej z Tours, mówiąc, że zrani Go raną miłości, ilekroć razy powtarzać ją będzie.

Uwaga: Części oficjum zmieniające się stosownie do okresów Roku kościelnego oznaczone są cyframi rzymskimi następująco:

I: oznacza czas od uroczystości Oczyszczenia N. M. P. (2 lutego) aż do pierwszej niedzieli Adwentu. Ten okres najdłuższy w Roku kościelnym zwie się niekiedy »całym rokiem«.

II: oznacza czas wielkanocny od niesporów Wielkiej Soboty, do niesporów w sobotę przed uroczystością Trójcy Przen.

III: oznacza następujący po powyższym czas adwentowy, t. j. od pierwszej niedzieli adwentu aż do uroczystości Bożego Narodzenia, i dzień 25 marca, t. j. uroczystość Zwiastowania N. M. Pannie. Z Adwentem rozpoczyna się Rok kościelny.

IV: oznacza czas poadwentowy, t. j. od uroczystości Bożego Narodzenia aż do uroczystości Oczyszczenia Najśw. Marji Panny.

Dwie liczby razem oznaczają modlitwę lub antyfonę na dwa okresy Roku kościelnego.

Słowa Chrystusa do św. Gertrudy

Jutrznia i Laudy

Uwielbiaj mnie czasu Jutrzni, chwaląc Serce moje pełne miłości za niepokalane Dziewictwo Marji, w którym mnie poczęła będąc Dziewicą; rodziła nie przestając być Dziewicą; porodziła zostając czystą niezmaną Dziewicą; a potem nie ustawała naśladować niewinności, której byłem pełen, gdy mnie dla odkupienia ludzkiego w czasie Jutrzni pojmano, wydano na uwięzienie, biczowano, policzkowano, cierniem koronowano, wyszydzano i nielitościwie a sromotnie mi urągano i znieważano mnie.

P r y m a

Uwielbiaj mnie o godzinie pierwszej, chwaląc miłosierne Serce moje za ową głęboką i coraz głębszą pokorę, z jaką Panna niepokalana oczekiwała przyjścia mojego; naśladowując pokorę moją, z jaką Ja, Sędzia żywych i umarłych, dla odkupienia rodzaju ludzkiego, o godzinie pierwszej stanąłem pokornie przed grzesznym człowiekiem, bym przyjął wyrok na mnie przezeń wydany.

Tercja

Uwielbiaj mnie godziny trzeciej za owe pożądania gorące Panny Najświętszej, które mnie z łona Ojca mojego do Jej niepokalanego łona ściągnęły; a które były naśladowaniem zapału i pożądania, z jakimi pragnąłem zbawienia ludzkiego, gdy ubiczowany cierniem ukoronowany, poniosłem godziny trzeciej sromotne drzewo krzyża, na obolałych i krwią zbroczonych ramionach moich, w niewypowiedzianej słodyczy i cierpliwości.

Seksta

Uwielbiaj mnie godziny szóstej, za ową mocną i stałą nadzieję, której pełne było Serce Boskiej Dziewicy, gdy świątobliwością swych pragnień i czystością intencji cześć mi składała, naśladowując żarliwe pragnienie Serca mojego, w chwili, gdy zawieszony na krzyżu, upojony goryczą i srogością śmierci znękany, pożyłem z całych sił moich odkupienia ludzkiego, wołając: Pragnę. A pragnąłem tak gorąco zbawienia ludzkiego, że gdyby do tego było trzeba ponieść sroższe jeszcze i okrutniejsze męczarnie, dobrowolnie przyjąłbym wszystkie, byłem tylko odkupił lud mój kochany.

Nona

Godziny dziewiętej uwielbiaj mnie za miłość gorącą łączącą me Serce z Sercem Niepokalanej Boskiej Dziewicy, która w łonie swoim najczystschem zespoliła i nierozdzielnie złączyła wielkość Bóstwa z nicestwem człowieczeństwa; i mnie w śmiertelnym żywocie moim naśladowała, konając duchownie, gdym z mocy mojej miłości godziny dziewiętej umierał na krzyżu śmiercią okrutną dla zbawienia ludzkiego.

Nieszpory

Godziny nieszpornej uwielbiaj mnie za ową stałą i niezachwianą wiarę Panny Błogosławionej, w jakiej trwała niezmiennie, podczas gdy odstąpili mię własni uczniowie, a rzesza cała o mnie zwątpiła: naśladowując w tem wierność moją; kiedy po śmierci byłem z krzyża zdjęty i zstąpiłem do głębi otchłani, aby wszechmocną ręką miłosierdzia swego wyprowadzić dusze, oczekujące na przyjście moje i do niebieskiej przenieść je radości.

Kompleta

W czasie komplety wielbij mnie za ową wytrwałość chwalebna, z jaką Matka moja najmilsza aż do końca w cnotach się ćwiczyła

i dobre uczynki wykonywała, naśladowując postępowanie moje w dziele odkupienia ludzkiego, które z tak wielką dopełniłem troskliwością, że chociaż śmiercią moją okrutną uzyskałem już był dla ludzi uwolnienie od śmierci, zezwoliłem przecież jeszcze, ażeby Ciało moje podług zwyczaju zostało w grobie złożone, chcąc dowieść im przez to, że niemasz nic tak niskiego, tak pogardy godnego, czegobym nie przyjął z radością dla zbawienia człowieka.

JUTRZNIA.

ve, Maria,
grátia ple-
na: Dómi-
nus tecum:

benedícta tu in mulié-
ribus et benedíctus
fructus ventris tui,
Jesus.

Sancta María, ma-
ter Dei, ora pro no-
bis peccatóribus, nunc
et in hora mortis
nostrae. Amen.¹⁾

Dómine, † lábia
mea apéries.

R. Es os meum
annuntiábit laudem
tuam.

¹⁾ Zdrowaś Marjo, mówi się po cichu przed
każdą horą.

drowaś, Ma-
rjo, łaski
pełna, Pan
z tobą, bło-

gosławionaś ty między
niewiastami; i błogo-
sławiony Owoc ży-
wota twojego, Jezus.

Święta Marjo, Mat-
ko Boża, módl się za
nami grzesznymi, te-
raz i w godzinę śmier-
ci naszej. Amen.¹⁾

Panie, † otwórz
wargi moje.

O. A usta moje
głosić będą chwałę
twoją.

V. Deus, † in ad-
jutorium meum in-
tende.

R. Dómine, ad
adjuvándum me fes-
tina.

V. Glória Patri,
et Fílio, et Spirítui
Sancto.

R. Sicut erat in
principio, et nunc et
semper, et in saecula
saeculorum. Amen.
(Allelúja¹⁾)

W. Boże, † wej-
rzyj ku wspomózeniu
memu!

O. Panie, po-
spiesz się ku ratun-
kowi memu!

W. Chwała Ojcu
i Synowi i Duchowi
Świętemu.

O. Jak była na po-
czątku, teraz i zawsze
i na wieki wieków
Amen. Alleluja.¹⁾

Psalm 94.

*Pobudka do chwalenia Boga psalmami
i w duchu (sercem).*

¹⁾ Od niedzieli Starozapustnej czyli Siedem-
dziesiątnicy (dziewiąta niedziela przed uroczysto-
ścią Zmartwychwstania Pańskiego), aż do Wiel-
kiej Soboty zamiast Alleluja — mówi się:

Laus tibi, Dómine,
Rex aetérnae glóriae.

Cześć tobie, Panie,
Królu chwały wieku-
[istej.]

Invitatorium¹⁾

Ave, María, grátia plena:* Dóminus tecum. Zdrowaś Marjo, łaski pełna,* Pan z tobą.

Ave, María, grátia plena:* Dóminus tecum. Zdrowaś Marjo, łaski pełna,* Pan z tobą.

Veníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Ave, María, grátia plena:* Dóminus tecum.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllét Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt om-

Pójdźcie, radujmy się w Panu, śpiewajmy Bogu, zbawicielowi naszemu 2 uprzedźmy oblicze jego z wyznawaniem i psalmami go wysławiajmy!

Zdrowaś Marjo, łaski pełna,* Pan z tobą.

3. Albowiem Bóg to Pan wielki i Król wielki nade wszystkie bogi! Bo nie odrzuci Pan ludu swego. 4 Bo w ręce jego są wszystkie krańce zie-

nes fines terrae, et altitúdines móntium ipse cónsicit.

Dóminus tecum.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus, et procidámus ante Deum;* plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves páscuae ejus.

Ave, María, grátia plena:* Dóminus tecum.

Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbaticne secúndum diem tentatiónis in desérto:

mi i gór wysokości on upatruje.

Pan z tobą.

5 Bo Jego jest morze, i on je uczynił, i lądy utworzyły ręce Jego. 6 **Pójdźcie**, poklońmy się i upadnijmy przed Bogiem,* płaczmy przed Panem (Dómino, który nas stworzył!) 7 Albowiem on jest Panem, Bogiem naszym, a my ludem Jego i owcami pastwiska Jego.

Zdrowaś Marjo, łaski pełna:* Pan z tobą.

8 Dzisiaj, jeżeli głos Jego usłyszycie, nie ztwardzajcie serc waszych, 9 jak w rozdrażnieniu w dzień kurentacji na puszczy,

¹⁾ Wezwanie.

^{*)} Płaczmy — raczej: klękajmy.

ubi tentaverunt me
patres vestri, proba-
verunt, et vidérunt
ópera mea.

Dóminus tecum.

Quadragínta annis
próximus fui genera-
tióni huic, et dixi:
Semper hi errant cor-
de; ipsi vero non
cognóverunt vias me-
as: quibus jurávi in
ira mea, si introíbunt
in réquiem meam.

Ave, María, grátia
plena: * Dóminus te-
cum.

Glória Patri, et Fi-
lio, et Spirítui Sancto.
* Sicut erat in
princípio, et nunc, et
semper, et in saecula
saeculórum. Amen.

Dóminus tecum.

Ave, María, grátia
plena: * Dóminus te-
cum.

kusili ojcowie wasi,
by mnie doświadczać,
choć patrzeli na sprá-
wy moje!

Pan z Tobą.

10 Czerdzieści lat
bliskim byłem naro-
dowi temu i rzekłem:
»Zawsze błędzą ser-
cem«, 11 A oni nie
poznali dróg moich.
Przeto przysiągłem
w gniewie moim, że
nie wnijdą do odpoc-
znienia mojego.

Zdrowaś Marjo, ła-
ski pełna, * Pan z to-
bą.

Chwała Ojcu i Sy-
nowi i Duchowi Świę-
temu. * Jak była na
początku, teraz i zaw-
sze i na wieki wie-
ków. Amen.

Pan z tobą.

Zdrowaś Marjo, ła-
ski pełna, * Pan z to-
bą.

Hymn.

Quem terra, pon-
tus, sídera * Colunt,
adórant, praedicant, *
Trinam regéntem má-
chinam, * Claustrum
Maríae bájulat.

Cui luna, sol, et
ómnia * Desérviunt
per témpora, * Perfúsa
caeli grátia, * Gestant
puéllae víscera.

. Beáta Mater múne-
re, * Cujus supérnus
ártifex * Mundum pu-
gíllo cóntinens, * Ven-
tris sub arca clausus
est.

Beáta caeli núntio, *
Foecúnda Sancto
Spirítu, * Desiderátus
géntibus * Cujus per
alvum fusus est.

Kogo ziemia, nie-
bo, morze, * Wielbią,
głoszą, czczą w pokło-
nie, * Władcę na tym
trójprzestworze *
W swem Marja nosi
łonie.

Komu służą w ka-
żdej dobie * Księżyc,
słońce, wszystkie two-
ry, * Tego Panna dzwi-
ga w sobie * Pełna
łaski i pokory.

Matka z daru tak
szczęśliwa, * Że
Wszechtwórca nie-
objęty, * Który świat
w swej dłoni skrywa, *
Został w łonie jej
zamknięty.

Szczęсна z Posła
niebieskiego, * Z niej
był na świat narodo-
ny * Sprawą Ducha
Najświętszego, * Od
narodów upragniony.

Jesu, tibi sit gloria,* Qui natus es de Virgine,* Cum Patre et almo Spíritu,* In sempiterna saecula.

Amen.

Jezu z Panny narodził,* Bądź nam zawsze pochwalony,* Twoja z Ojcem, Duchem sława* Niech na wieki nie ustawa. Amen.

NOKTURNY.

Wychwalanie dzieł Trójcy Przenajświętszej i wychwalanie Matki Bożej Niepokalanej.

NOKTURN PIERWSZY.

Ku czci Boga Ojca Stworzyciela.

Odmawia się w niedziele, poniedziałki i czwartki.

Psalm 8.

Podziw i uwielbienie Boga, dla dzieł Jego w porządku natury i łaski. Ps. sławi przedziwną dobroć Stwórcy ku człowiekowi.

Ant. Benedicita tu. Ant. Błogosławionaś ty.

Dómine, Dóminus noster,* quam admirabile est nomen tuum in universa terra! 2 Panie, Panie nasz, jakże dziwne jest imię Twoje po wszystkiej ziemi!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua* super caelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimicos tuos,* ut destruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo caelos tuos, ópera digítórum tuórum:* lunam et stellas, que tu fundás:i.

. Quid est homo, quod memor es ejus?* aut filius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum:* et constituísti eum super ópera mânuum tuárum.

Omnia subjecísti

Albowiem wyniosła się nad niebiosa wielmożność Twoja.*

3 Z ust niemowląt i ssących uczyniłeś doskonałą chwałę przeciw nieprzyjaciółom twoim,* abyś zniszczył nieprzyjaciela i mściciela.

4 Albowiem oglądam niebiosa Twoje, dzieła palców Twoich,* księżyc i gwiazdy, któreś Ty założył.

5 Czem jest człowiek, że nań pamiętasz,* albo syn człowieka, że go nawiedzasz?

6 Umniejszyłeś go mało co mniej od Aniołów, chwałą i czcią ukoronowałeś go* 7 I postanowiłeś go nad dziełami rąk Twoich.

8 Poddałeś wszyst-

sub pédibus ejus,*
oves et boves univér-
sas: insuper et pécora
campi.

Vólucres, caeli et
pisces maris,* qui
perámbulant sémitas
maris.

Dómine Dóminus
noster,* quam admi-
rábile est nomen tu-
um in univérsa terra!

Gloria Patri...

Ant. Benedícta tu
in muliéribus, et be-
nedictus fructus ven-
tris tui.

kó pod nogi Jego;*
owce i woły wszyst-
kie, nadto i zwierzęta
polne.

9 P t a c t w o nie-
bieskie i ryby mors-
kie,* które się prze-
chodzą po ścieżkach
morskich.

10 Panie, Panie
nasz,* jakże dziwne
jest imię Twoje po
wszystkiej ziemi!

Chwała Ojcu...

Ant. Błogosławio-
naś Ty między nie-
wiadzianymi, i błogosła-
wiony owoc żywota
Twojego.

Psalm 18

*Świat niewidzialny, Bóg i Aniołowie —
Niebios, przynoszą Prawdę objawioną wraz
z Synem Bożym, rozpowiadając t.j. głosząc
chwałę Bożą; także świat widzialny (firma-
ment) głosi chwałę Najwyższemu. Zakon
Pański, czyli Prawda objawiona, którą*

*Kościół św. do wierzenia podaje jest świa-
tłem dusz, wskazującym człowiekowi na
obowiązki wobec Stwórcy.*

Ant. Sicut myrrha.

Ant. Jak mirra.

Caeli enarrant
glóriam Dei,* et opera
mánuum ejus annún-
tiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat
verbum,* et nox no-
cti índicat sciéntiam

Non sunt loquélæ
neque sermónes,*
quorum non audián-
tur voces eórum.

In omnem terram
exívit sonus eórum:*
et in fines orbis ter-
rae verba eórum.

In sole pósuit ta-
bernáculum suum:*
et ipse tamquam spon-
sus procédens de thá-
lamo suo:

Exsultávit ut gigas
ad curréndam viam,*

2 Niebiosa opowia-
dają chwałę Boga,*
a dzieła rąk Jego oznaj-
mia firmament.

3 Dzień dniowi
opowiada słowo,*
a noc nocy podaje
wiadomość.

4 Nie są to słowa
ani mowy, których-
by głos nie był sły-
szan.

5 Na wszystką zie-
mię wyszedł głos ich*
i na krańce okręgu
ziemi słowa ich.

6 W słońcu posta-
wił przybytek swój,*
a ono jako oblubie-
niec wychodzi z łoż-
nicy swojej.

Rozweseliło się jako
olbrzym na bieżenie

a summo caelo egrés-
sio ejus:

Et occúrsus ejus
usque ad summum
ejus: * nec est qui
se abscondat a calore
ejus.

Lex Dómini imma-
culáta convértens á-
nimas: * testimónium
Dómini fidéle, sa-
piéntiam praestans
párvulis.

Justítiae Dómini
rectae, laetificántes
corda: * praecéptum
Dómini lícidum: illú-
minans óculos.

Timor Dómini san-
ctus, pérmanens in
saeculum saeculi: * ju-
dícia Dómini vera,
justificáta in seme-
típsa.

w drogę.* 7 Od krań-
ca nieba wyście jego.

A obieg jego aż
do krańca jego,* a nie-
masz, ktoby się mógł
zakryć od gorąca je-
go.

8 Zakon Pański
niepokalany, nawraca-
jący dusze,* świadec-
two Pańskie wierne,¹⁾
dające mądrość ma-
luczkiem.

9 Sprawiedliwości
Pańskie prawe, uwe-
selają serca,* przyka-
zania Pańskie jasne
oświecające oczy.

10 Bojaźń Pańska
święta, trwająca na
wieki wieków,* sądy
Pańskie prawdziwe,
wszystkie razem spra-
wiedliwe.

¹⁾ T.j. prawo Boże, zawierające prawidła życia,
a ich pełnienie sprowadza wierne ziszczenie
obietnic Bożych.

Desiderabilia super
aurum et lápidem pre-
tiosum multum: * et
dulcióra super mel et
favum.

Etenin servus tuus
custódit ea,* in cu-
stodiéndis illis retri-
bútio multa.

Delicta quis intél-
ligit? ab occúltis meis
munda me: * et ab
aliénis parce servo
tuo.

Si mei non fúerint
domináti, tunc imma-
culátus ero: * et emun-
dabor a delicto má-
ximo.

Et erunt ut com-
pláceant elóquia oris
mei: * et meditatio
cordis mei in cons-
péctu tuo semper.

Dómine, adjutor
meus,* et redemptor
meus.

Glória Patri...

11 Pożądańsze nad
złoto i nad mnóst-
wo kamieni drogich,*
a słodsze nad miód
i plaster miodowy.

12 Albowiem słu-
ga twój strzeże ich,*
a w przestrzeganiu
ich odpłata wielka.

13 Występki kto
rozumie? Od skrytych
moich oczyść mię.*

14 I od obcych
ustrzeż sługę twego:

Jeśli nademną pa-
nować nie będą wte-
dy niepokalany będę*
i będę oczyszczon od
grzechu największego.

15 I będę się podobać
mowy ust moich*
i rozmyślanie serca
mego przed obliczno-
ścią twoją zawsze.

O Panie, wspomóż
życielu mój* i Odku-
picielu mój!

Chwała Ojcu...

Ant. Sicut myrrha
elécta odórem dedísti
suvavitátis, sancta Dei
Génitrix.

Ant. Jak mirra wy-
borna wydałaś wdzię-
czną wonność, Święta
Boża Rodzicielko.

Psalm 23.

*Pieśń uroczystego pochodu z Arką Przy-
mierza na górę Syjon. Zastępy Kościoła
zdzążają do górnego Syjonu wraz z Arką
Przymierza — Marią Najświętszą, idąc
w ślady Wodza, Chrystusa, który zwycię-
żył świat, czarta i ciało w swej potrójnej
pożądliwości. Psalm wskazuje na cel, do
jakiego Stwórca przeznaczył człowieka, t. j.
górną Pańską, — Syjon, w znaczeniu prze-
nośnym — niebo.*

Ant. Ante torum.

Ant. Przed miej-
scem.

Dómini est terra,
et plenitúdo ejus.* or-
bis terrárum, et uni-
vérsi, qui hábitant in
eo.

Quia ipse super
mária fundávit eum.*
et super flúmina prae-
parávit eum.

Pańska jest zie-
mia i napełnienie jej,*
okrąg ziemi i wszy-
scy, którzy mieszkają
na nim.

2 Bo on go nad
morzami utwierdził,*
i nad rzekami umo-
cnił go.

Quis ascéndet in
montem Dómini? *
aut quis stabit in lo-
cò sancto ejus?

Innocens mánibus
et mundo corde,* qui
non accépit in vano
ánimam suam, nec
jurávit in dolo pró-
ximo suo.

Hic accípiet bene-
dictiónem a Dómino,*
et misericórdiam a
Deo, salutári suo.

Haec est generatio
quaeréntium eum,*
quaeréntium fáciem
Dei Jacob.

Attollite portas,
príncipes, vestras, et
elevámini, portae ae-
ternáles:* et introíbit
Rex glóriae.

Quis est iste Rex gló-
riae?* Dóminus fortis
et potens; Dóminus
potens in praelio.

3 Któż wstąpi na
górną Pańską,* albo kto
będzie stał na świętem
miejscu Jego?

4 Niewinnych
rąk a czystego ser-
ca,* który nie używa
do marności duszy
swojej, ani przysięga
zdradliwie bliźniemu
swemu.

5 Ten weźmie
błogosławieństwo od
Pana* i miłosierdzie
od Boga, Zbawiciela
swego.

6 Taki jest ród szu-
kających go,* szuka-
jących oblicza Boga
Jakóbowego.

7 Podnieście ksią-
żęta, bramy wasze,
i podnieście się bra-
my wieczne,* a wni-
dzie król chwały.

8 Któryż to jest
król chwały?* Pan
mocny i potężny, Pan
potężny we walce!

Attóllite portas,
príncipes, vestras, et
elevámini, portae aet-
ternáles: * et introibit
Rex glóriae.

Quis est iste Rex
glóriae? * Dóminus
virtútum ipse est Rex
glóriae.

Glória Patri...

Ant. Ante torum
hujus Virgínis fre-
quentáte nobis dúlcia
cántica drámatis.

V. Diffúsa est grá-
tia...

i następujące po tem, patrz str. 40.

NOKTURN DRUGI.

Ku czci Syna Bożego Odkupiciela.

Na wtorek i piątek

Psalm 44.

*Tęsknota Kościoła za Oblubieńcem Chry-
stusem, tworzenie się i rozwój Jego kró-
lestwa, Kościoła św., w kolei czasów. W psal-
mie tym Chrystus występuje jako Oblubie-
niec Kościoła, jego twórca, jako Król, mo-*

9 Podnieścież, ksią-
żęta, bramy wasze,
i podnieście się bra-
wy wieczne,* a wni-
dzie król chwały!

10 Któryż to jest
król chwały? * Pan
zastępów, tenci jest
król chwały!

Chwała Ojcu...

Ant. Przed miej-
scem spoczynku tej
Dziewicy ponawiajcie
nam wdzięczne, ra-
dosne pieśni.

W. Rozlała się
wdzięczność...

*carz i wojownik świętości. »Córki królew-
skie« — to święci, »Królowa po prawicy« —
Matka Najśw. króluje wraz z Chrystusem,
»panny« — to narody, które za pośredni-
ctwem Marii idą ku Chrystusowi, »bliskie
Jeg« — to zastępy dusz świątobliwych dzie-
wic i dusz Bogu poświęconych, »synowie«
t.j. św. Apostołowie doprowadzają ludzkość
do Chrystusa, szerzą Jego królestwo. Po-
dobnie czynili »Ojcowie« t.j. św. Patrjar-
chowie, przed Jego przyjściem.*

Ant. Spécie tu.

Ant. W śliczności
twojej.

Eruclávit cor me-
um verbum bonum.*
dico ega ópera mea
Regi.

Lingua mea cála-
mus scribae,* velóci-
ter scribentis.

Speciósus forma
prae filiis hóminum,
diffúsa est grátia in
lábiis tuis:* proptérea
benedíxit te Deus in
aeternum.

2 Wydało serce
moje słowo dobre,*
śpiewam pieśń moją
królowi.

Język mój — pióro
pisarza,* prędko pi-
szącego.

3 Piękniejszyś u-
rodą nad syny człc-
wiecze, rozlany jest
wdzięk na wargach
twoich,* dlatego bło-
gostawił ci Bóg na
wieki!

Accingere gládio tuo super femur tuum,* potentissime.

Spécie tua et pulchritudine tua* intende, prospere procede, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam:* et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittae tuae acutae, populi sub te cadent:* in corda inimicorum Regis.

Sedes tua, Deus, in saeculum saeculi:* virga directionis virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem:* et odisti iniquitatem.* propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae prae consortibus tuis.

4 Przypasz miecz twój do biodr twoich,* najmocniejszy!

5 W śliczności twojej i piękności twojej,* nadciągnij, postępuj szczęśliwie i króluj.

Dla prawdy i cichości i sprawiedliwości,* a poprowadzi cię przedziwnie prawica twoja.

6 Strzały twoje ostre — narody pod ciebie upadną* — w serca nieprzyjaciół królewskich.

7 Stolica twoja, Boże, na wieki wieków;* berło prawości — berło królestwa twego.

8 Umiłowałaś sprawiedliwość, a nienawidziłaś nieprawości;* przeto cię pomazał Bóg, Bóg twój, olejem wesela nad rówieśników twoich.

Myrrha, et gutta, et cassia a vestimentis tuis, a domibus eburneis:* ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato:* circumdata varietate.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam:* et obliviscere populum tuum et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum:* quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in munerationibus* vultum tuum deprecabuntur: omnes divites plebis.

9 Mirra i aloes i kasja wonięją z szat twoich, z domów słoniowych.* 10 stamtąd Ci rozkosz uczyniły córki królewskie w orszaku Twoim.

Stała królowa po prawicy Twojej w ubiorze złotym,* obleczona rozmaitością.

11 Słuchaj, córko, a patrz i nakłoń ucha twego,* a zapomnij narodu swego i domu Ojca swego.

12 I będęż pożądał król śliczności twojej:* albowiem On jest Pan, Bóg twój i będą się Mu kłaniać.

13 I córki Tyru z upominkami* obliczu Twemu kłaniać się będą, wszyscy bogaci z ludu.

Omnis glória ejus filiae regis ab intus,* in fimbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam:* próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne:* adducéntur in templo Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii:* constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui:* in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in aetérnum:* et in saeculum saeculi.

Gloria Patri...

14 Wszystkie chwalebne córki królewskiej wewnątrz,* w złocistych obramieniach w szatach różnobarwnych.

15 Przywiodą do króla panny za Nią,* przyprowadzą do ciebie bliskie jej.

16 Przyprowadzą je z weselem i radością,* przywiodą je do świątyni królewskiej.

17 Miasto ojców Twoich narodziło Ci się synów,* ustanowisz ich książętami nade wszystką ziemią.

18 Będą wspominać imię Twoje* z pokolenia na pokolenie;

Dlatego narody będą Cię słać wiecznie* i na wieki wieków.

Chwała Ojcu...

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde et regna.

Ant. W śliczności twojej i piękności twojej, nadciągnij szczęśliwie postępuj i króluj.

Psalm 45.

Poprzedni ps. opisuje przymioty Mesjasza, przedstawiając Go jako twórcę Kościoła. W tym ps. Chrystus działa mistycznie, niewidzialnie w życiu Kościoła, a skutek Jego działania jest jawny. („Póldźcie, a oglądajcie sprawy Pańskie”). Treścią ps. jest walka światłości Bożej, Kościoła św., z mocami ciemności grzechu. W walce tej Chrystus jest siłą każdej duszy („Bóg naszą mocą”) — jako pokarm, jest prawdziwym, niezawodnym drogowskazem, jest Pasterzem — oraz Idealem t. j. wzorem i Oblubieńcem.

Ant. Adjuvabit eam.

Ant. Wspomoże ją.

Deus noster refúgium, et virtus:* adjutor in tribulatió nibus, quae invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra:* et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátae sunt aquae eó-

2 Bóg nasz ucieczką i mocą,* pomocnikiem w uciskach, które nawiedziły nas bardzo.

3 Przetoż się bać nie będziemy, gdy się poruszy ziemia,* i przeniosą się góry w serce morza.

4 Szumiały, zamaściły się wody ich,*

rum:* conturbáti sunt
montes in fortitúdine
ejus.

Flúminis ímpetus
laetificat civitátem
Dei:* sanctificávit ta-
bernáculum suum Al-
tíssimus.

Deus in médio ejus,
non commovébitur:*
adjuvábít eam Deus
mane dilúculo.

Conturbátae sunt
Gentes, et inclináta
sunt regna:* dedit vo-
cem suam, mota est
terra.

Dóminus virtútem
nobíscum:* suscéptor
noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte
ópera Dómini, quae
pósuit prodígia super
terram:* áuferens bel-
la usque ad finem
terrae.

Arcum cónteret, et
confríngét arma:* et
scuta combúret igni.

zatrzęsły się góry
przed siłą Jego.

5 Bystrość rzeki
rozwesela miasto Bo-
że,* poświęcił przy-
bytek swój Najwyż-
szy.

6 Bóg w pośrodku
niego, nie będzie poru-
szony,* ratuje je Bóg,
rano na świtanium.

7 Potrwożyły się
narody, i nachyliły
się królestwa:* dał
głos swój, poruszyła
się ziemia.

8 Pan zastępów
z nami, Bóg Jakóba
obroncą naszym.

9 Pójdźcie a oglą-
dajcie sprawy Pańskie,
jakie uczynił cuda na
ziemi,* 10 usuwając
wojny aż do krańców
ziemi.

Skruszy łuk, i zdru-
zgoce oręż,* i tarcze
ogniem popali.

Vacáte, et vidéte
quóniam ego sum
Deus:* exaltábor in
Géntibus, et exaltábor
in terra.

Dóminus virtútem
nobíscum:* suscéptor
noster Deus Jacob.

Gloria Patri...

Ant. Adjuvábít eam
Deus vultu suo: Deus
in médio ejus, non
commovébitur.

11 »Uspokójkcie się
i obaczcie, żem ja jest
Bóg;* będę wywyż-
szon między naroda-
mi i będę wywyższon
na ziemi!«

12 Pan zastępów
z nami,* Bóg Jakóba
obroncą naszym!

Chwała Ojcu...

Ant. Wspomoże ją
Bóg obliczem swo-
jem, Bóg w pośrod-
ku niego, nie będzie
poruszone.

Psalm 86.

*Miłość Chrystusa ku Świątyni Syjonu – Marji
Niepokalanej, Jej sława w Kościele, narody od-
dają Jej cześć, Marja jest Matką wszystkich od-
kupionych. Mądrość wieczna – Chrystus, bu-
dując Kościół swój – owo mieszkanie weselących
się społecznie, uczynił Marję Matką naszą i gło-
wną przyczyną naszej radości, oraz skarbnicą
łask Bożych i szafarką wszystkich zasług Swoich.*

Ant. Sicut laetán-
tium.

Ant. Jako wesela-
jących się.

Fundaménta ejus
in móntibus sanctis.*

Fundamenty jego
na górach świętych.*

diligít Dóminus
portas Sion super
ómnia tabernácula Ja-
cob.

Gloríosa dicta sunt
de te,* civitas Dei.

Memor ero Rahab
et Babylónis* sciénti-
um me.

Ecce alienígenae, et
Tyrus, et pópulus
Æthíopum,* hi fué-
runt illic.

Numquid Sion di-
cet: Homo, et homo
natus est in ea:* et
ipse fundávit eam Al-
tíssimus?

Dóminus narrábit
in scriptúris popoló-
rum, et príncipum:*
horum qui fuérunt
in ea.

Sicut laetántium
ómnium* habitátio
est in te.

2 miłuje Pan bra-
my Syjonu nade
wszystkie przybytki
Jakóba.

3 Sławne rzeczy
powiedziano o Tobie,*
miasto Boże!

4 Wspominam na
Rahaba i na Babilon,*
które mię znają.

Oto cudzoziemcy
i Tyryjczycy i lud
murzyński* ci tam
byli.

5 Izali o Syjonie
mówić nie będę:
»Człowiek i człowiek
narodził się w nim,*
a sam Najwyższy go
ugruntował?«

6 Pan wypowie to
w pismach narodów,
i książąt,* tych, któ-
rzy w nim byli.

7 Jako weselących
się wszystkich* miesz-
kanie jest w Tobie!

Glória Patri...

Ant. Sicut laetán-
tium ómnium no-
strum habitátio est in
te, sancta Dei Geni-
trix.

V. Diffúsa est gra-
tia...

Chwała Ojcu...

Ant. Jako weselą-
cych się wszystkich
nas, jest mieszkanie
u Ciebie Święta Bo-
ża Rodzicielko.

W. Rozlała się
wdzięczność...

i następujące potem patrz str. 40.

NOKTURN TRZECI.

Ku czci Ducha Św. Uświęciela.

Na środy i soboty.

Psalm 95.

*Wezwanie ku sławieniu i błogostawieniu Chry-
stusa Zbawiciela i radosnej służbie Bożej, oraz
wezwanie do nienawiści i wstrętu ku sprawom
szatańskim, bo Bóg, najwyższe, nieskończone
Piękno, Dobro i Świętość, winien panować i rzę-
dzić sercami ludzkiemi. Psalm ten przedstawia
działanie Ducha Św., gdy obudza w duszach
wstręt ku złemu, a zachęca i pociąga do słodkiej
służby Bogu, nieskończonej Dobroci i Piękności,
który wobec człowieka jest najbardziej wspania-
łomyślny i szczodroliwy.*

Ant. Gaude, Maria
Virgo.

Ant. Wesel się,
Marjo Panno.

Cantáte Dómino
cánticum novum: *
cantáte Dómino om-
nis terra.

Cantáte Dómino, et
benedícite nómini e-
jus; * annuntiáte de
die in diem salutáre
ejus.

Annuntiáte in ter-
gentes glóriam ejus,*
in ómnibus pópulis
mirábília ejus.

Quóniam magnus
Dóminus, et laudábi-
lis nimis: * terríbilis
est super omnes deos.

Quóniam omnes
dii géntium daemón-
ia: * Dóminus autem
caelos fecit.

Conféssio et pul-
chritúdo in conspéctu
ejus: * sanctimónia et
magnificéntia in san-
ctificatióne ejus.

Śpiewajcie Panu
pieśń nową, * śpiewaj-
cie Panu, wszystka
ziemia.

2 Śpiewajcie Panu,
i błogosławcie Imię
Jego, * opowiadajcie
od dnia do dnia zba-
wienie Jego!

3 Opowiadajcie mię-
dzy narodami chwa-
łę Jego, * między
wszystkimi ludami
dziwy Jego!

4 Bo wielki jest
Pan i chwalebny bar-
dzo, * straszliwy jest
ponad wszystkie bogi.

5 Albowiem wszys-
cy bogowie pogańscy
są czarci, * ale Pan
niebiosa uczynił.

6 Chwała i pięk-
ność przed obliczno-
ścią jego, * świętość
i wielmożność w świą-
tyni Jego.

Afférte Dómino,
pátriae géntium, affer-
te Dómino glóriam
et honórem: * afférte
Dómino glóriam nó-
mini ejus.

Tóllite hóstias, et
introíte in átria ejus.*
Adoráte Dóminum in
átrio sancto ejus.

Commovéatur a fá-
cie ejus univérsa ter-
ra: * dícite in gén-
tibus quia Dóminus
regnávit.

Etenim correxít or-
bem terrae, qui non
commovébitur: * ju-
dicábit pópulos in
aequilate.

Laeténtur caeli, et
exsúltet terra: com-
moveátur mare, et
plenitúdo ejus: *

7 Przynoście Pa-
nu, pokolenia pogań-
skie, przynoście Pa-
nu cześć i chwałę,*
8 przynoście Panu
chwałę Imieniu Jego!

Bierzcie ofiary, i
wchodźcie do przed-
sionków Jego.* 9 Kła-
niajcie się Panu w
świątych przedsi-
onkach Jego!

Niech się wzruszy
od obliczności Jego
wszystka ziemia!*
10 powiadajcie mię-
dzy narodami, iż Pan
jest królem!

Albowiem umocnił
okrąg ziemi który się
nie poruszy,* będzie
sądził ludy w spra-
wiedliwości.

11 Niech się we-
selą niebiosa i niech
się raduje ziemia,
niech się wzruszy mo-
rze i pełność jego!*

Gaudébunt campi, et ómnia, quae in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit.* quóniam venit iudicáre terram.

Judicábit orbem terrae in aequitáte,* et pópulos in veritáte sua.

Glória Patri...

Ant. Gaude María Virgo, cunctas héreses sola interemísti in univérso mundo.

12 Rozradują się pola i wszystko, co jest na nich:

Wtedy rozradują się wszystkie drzewa leśne 13 przed Panem że przyszedł;* bo przyszedł sądzić ziemię.

Będzie sądził świat w sprawiedliwości,* a n̄a rody według prawdy swojej.

Chwała Ojcu...

Ant. Wesel się, Marjo, Panno, Tyś pokonała wszystkie herezje na całym świecie.

Psalm 96.

Zapowiedź triumfu Chrystusa nad potęgą zła, oraz wzywanie św. Aniołów do oddania chwały i czci Chrystusowi, tudzież zachęta sprawiedliwych do nienawiści grzechu. Psalm przedstawia działanie Ducha Św., budząc nienawiść ku złemu i gdy przenika dusze bojaźnią sądów Boskich, a sprawiedliwych Swą światłością i weselem.

Ant. Dignáre me. | *Ant.* Spraw.

Dóminus regnávít, exúltet terra.* laetén-tur ínsulae múltae.

Nubes, et calígo in circúitu ejus.* Justítia, et iudícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet,* et inflam-mábit ín circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terrae.* vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini.* a facie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt caeli justítiam ejus.* et. vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculp-

Pan króluję, niech się raduje ziemia,* niech się weselą wyspy mnogie!

2 Obłok i mgła wokoło Niego,* sprawiedliwość i sąd utwierdzenie stolicy Jego!

3 Ogień przed Nim idzie,* i pali wokoło nieprzyjaciół Jego.

4 Oświeciły błyskawice Jego okrąg ziemi.* Ujrzała i zadrżała ziemia.

5 Góry jako wosk rozplnęły się przed obliczem Pańskim,* przed obliczem Pana wszystka ziemia.

6 Oznajmiły niebiosa sprawiedliwość Jego* i oglądali wszyscy ludzie chwałę Jego.

7 Niech będą zawstydzeni wszyscy kła-

tília: * et qui gló-
riantur in simulácris
suis.

Adorate eum om-
nes Angeli ejus: *
audívit, et laetáta est
Sion.

Et exsultavérunt fi-
liae Judae, * propter
judícia tua, Dómine:

Quoniam tu Dó-
minus altíssimus su-
per omnem terram: *
nimis exaltatus es su-
per omnes deos.

Qui diligitis Dómi-
num, odíte malum: *
custódit Dóminus ani-
mas sanctórum suó-
rum, de manu pecca-
tóris liberabit eos.

Lux orta est jus-
to, * et rectis corde
laetítia.

Laetámini, justí, in
Dómino: * et confi-
témíni memóriæ sanc-
tificatiónis ejus.

niający się rzeźbie; *
i którzy się chlubią
z bałwanów swoich!

Kłaniajcie się Mu
wszyscy aniołowie Je-
go! * 8 Usłyszał i u-
weselił się Syjon;

I rozradowały się
córkí judzkie, * dla
sądów Twoich Panie.

9 Albowiem Tyś
Pan Najwyższy nad
wszystką ziemią, *
bardzo wywyższoney
ponad wszystkie bogi.

10 Którzy miłujecie
Pana, miejcie w nie-
nawiści zło, * strzeże
Pan dusz świętych
swoich, wyrwie je
z ręki grzesznika.

11 Światłość wze-
szła sprawiedliwemu, *
a wesele ludziom pra-
wego serca.

13 Weselcie się
sprawiedliwi w Panu, *
i wysławiajcie świętą
pamięć Jego!

Glória Patri...

Ant. Dignare me
laudare te, Virgo sa-
crata. Da mihi vir-
tutem contra hostes
tuos.

Chwała Ojcu...

Ant. Spraw, abym
Cięgodnie słauił, Pan-
no Przenajśw. Daj mi
moc przeciwko nie-
przyjaciołom Twoim.

Psalm 97.

To, do czego wzywa ps. 95, co zapowiada ps. 96, jest w tym psalmie faktem dokonany: sprawa Chrystusowa zwyciężyła, ludy poszły za wezwaniem Bożem „wszystkie kraje ziemi oglądały zbawienie Boże” stąd ogólna radość i uwielbianie Chrystusa Zbawiciela. Psalm ten proroczy przedstawia odnowione przez Ducha Św. oblicze ziemi przez uświęcenie dusz i ogólną stąd radość ludzi i żywiołów — przeobrażenie ojczyzny niebieskiej.

Ant. I. II. IV. Post
partum Virgo.

III. Angelus Dómini.

Ant. I. II. IV. Po
porodzeniu, Panno.

III. Anioł Pański.

Cantáte Dómino
cánticum novum: *
quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera
ejus: * et brachium
sanctum ejus.

Notum fecit Dómi-
nus salutáre suum: *

Śpiewajcie Panu
pieśń nową, * bo u-
czynił dziwy:

Wspomogła go pra-
wica Jego * i ramię
święte Jego!

2 Objawił Pan zba-
wienie swoje, * przed

in conspéctu géntium
revelávit justítiam su-
am.

Recordatus est mi-
sericórdiae suae,* et
veritátis sua dómui
Israel.

Vidérunt omnes tér-
mini terrae* salutare
Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis
terra:* cantáte, et
exsultáte, et psállite.

Psallite Dómino in
cithara, in cithara et
voce psalmi:* in tu-
bis ductílibus et voce
tubae córnea.

Jubiláte in conspéc-
tu regis Dómini:*
Moveatur mare, et
plenitúdo ejus: orbis
terrárum, et qui há-
bitant in eo.

oczyma pogan uka-
zał sprawiedliwość
Swoją.

3 Wspomniał na
miłosierdzie Swoje*
i na prawdę Swą¹⁾
domowi Izraela.

Oglądały wszystkie
krańce ziemi* zba-
wienie Boga naszego.

4 Wykrzykujcie Pa-
nu, wszystka ziemi!*
Śpiewajcie i weselcie
się i grajcie!

5 Grajcie Panu na
cytrze, na cytrze i gło-
sem psalmu,* 6 na
puzonach i na kor-
netach głośnych!

Wykrzykujcie przed
oblicznością Króla,
Pana!* 7 Niech się
wzruszy morze i peł-
ność jego, okrąg ziemi
i mieszkający na nim!

¹⁾ T. j. obietnice swoje, które Bóg jak naj-
worniej spełnił.

Flúmina pláudent
manu, simul montes
exsultábunt a conspéc-
tu Dómini:* quó-
niam venit judicáre
terram.

Judicábit orbem ter-
rarum in justítia,* et
pópulos in aequitate.

Gloria Patri...

Ant. I. II. IV. Post
partum, Virgo, invio-
lata permansísti, Dei
Génitrix, intercède pro
nobis.

III. Angelus Dómi-
ni nuntíavit Maríae,
et concépit de Spírítu
Sancto. Alleluja.

Następujące, odmawia się po każdym Nokturnie.

V. Diffúsa est
gratia in labiis tuis.

8 Rzeki będą kla-
skać rękami,¹⁾ góry
społem będą się we-
selić przed obliczno-
ścią Pańską,* 9 bo
przyszedł sędzić zie-
mię.

Będzie sędził świat
w sprawiedliwości*
i narody w prawości.

Chwała Ojcu...

Ant. I. II. IV. Po
porodzeniu, Panno,
zostałaś nienaruszo-
na, Boża Rodzicielko,
przyczyń się za nami.

III. Anioł Pański
zwiastował Pannie
Marji, i poczęła z Du-
cha Świętego. Alleluja.

Następujące, odmawia się po każdym Nokturnie.

W. Rozlany jest
wdzięk na wargach
Twoich.

¹⁾ T. j. cała przyroda, będąca odbłaskiem po-
tęgi i dobroci Stwórcy, radować się będzie,
a właściwie radować i weselić będzie ludzi.

R. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Pater noster...

po cichu

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

Absolutio:

Præcibus et méritis Beatae Mariæ semper Virginis, et ómnium sanctorum, perdúcat nos Dóminus ad regna coelorum.

R. Amen.

Prośba o błogosławieństwo¹⁾.

V. Jube, Dómine, (Domne) benedicere.

Benedictio:

Nos cum prole pia benedicat Virgo Maria.

R. Amen.

O. Dlatego błogosławił Cię Bóg na wieki.

Ojcze nasz...

aż do:

W. I nie wwdź nas na pokuszenie.

O. Ale nas zbaw ode złego.

Rozgrzeszenie:

Za przyczyną i za sługami Przebłogosławionej Marji, zawsze Dziewicy i wszystkich świętych niech nas Pan doprowadzi do królestwa niebieskiego.

O. Amen.

W. Racz, Panie, błogosławić.

Błogosławieństwo:

Marjo z Synem Swoim, błogosław nam, sługom Twoim.

O. Amen.

I. II. IV. Czytania na cały rok, z wyjątkiem Adwentu i dn. 25 marca:¹⁾

Czytania te z Pisma św. Starego Test. są przemową Mądrości Bożej, działającej w narodzie wybranym i przez ten naród. Czytania te odnosimy do Matki Bożej, jakoby Ona sama je mówiła.

Czytanie pierwsze rozumiemy o Marji i Kościele. — Bóg Ojciec Stworzyciel wszechrzeczy, urzeczywistnia odwieczny Swoj plan odnośnie do Marji i Kościoła, wyznaczając Najśw. Dziewicy rolę, jaką ma spełnić w Kościele. Wyrażenia: Jakób, Izrael i t.p. oznaczają Kościół.

Czytanie drugie mówi o działalności Stolicy Mądrości w Kościele świętym. Wyrażenia: Syjon, Miasto Boże, Jeruzalem i t. p. oznaczają Kościół Chrystusowy.

Czytanie trzecie przedstawia w podobieństwach przymioty Niepokalanej Królowej Kościoła św., Jej wywyższenie i piękność duchową. Przymioty te Marji są darem Przenajświętszej Trójcy, osobliwie Ducha św., któremu przypisuje się szafarstwo wszelkich darów.

¹⁾ Prośba i błogosławieństwo poprzedzają każde czytanie.

¹⁾ Czytania adwentowe patrz. str. 52.

Czytanie pierwsze. Sir 24. 11—13.

In ómnibus ré-
buiem quaesívi, et in
hereditáte Dómini mor-
rabor. Tunc praecépít,
et dixit mihi Creator
ómnium: et qui cre-
ávit me, requiévít in
tabernáculo meo, et
dixit mihi: In Jacob
inhábita, et in Israël
hereditáre, et in eléctis
meis mitte radices.
Tu autem, Dómine,
miserére nobis.

R. Deo gratias.

R. Sancta et imma-
culata virgíntas, qui-
bus te laudibus éffe-
ram, néscio: * Quia
quem coeli cápere non
póterant, tuo grémio
contulísti.

We wszystkim
szukałam odpoczynku
i w dziedzictwie Pań-
skim mieszkać będę.
Wtedy przykazał i
rzekł mi Stworzyciel
wszechrzeczy, a który
mnie stworzył, odpoc-
zął w przybytku mo-
im, i rzekł mi: »Miesz-
kaj w Jakóbie, i w Izra-
elu weźmij dziedzic-
two, a między wy-
branymi moimi roz-
puść korzenie« — Ty
zaś Panie, zmiłuj się
nad nami.

O. Bogu dzięki.

O. Święte i Nie-
pokalane Panieństwo,
jakiemiż Cię pochwa-
łami mam wysławiać
nie wiem.* Albowiem
nosiłaś w łonie Tego,
którego niebiosa
ogarnąć nie mogły.

V. Benedicta tu in
mulieribus, et bene-
dictus fructus ventris
Tui.

R. Quia quem caeli
cápere non póterant,
tuo grémio consulís-
ti.

Prośba o błogosławieństwo.

V. Jube domne, be-
nedicere.

Benedictio:

Ipsa Virgo vírgi-
num intercédát pro
nobis ad Dóminum.

R. Amen.

Czytanie drugie. Sir 24. 15—16.

Et sic in Sion fir-
mata sum, et in civi-
táte sanctificáta simí
liter requiévi, et in
Jerusalem potéstas
mea. Et radicávi in
pópulo honorificato,
et in parte Dei mei
heréditas illius, et in

W. Błogosławionaś
Ty między niewiasta-
mi i błogosławiony
owoc żywota Twojego:

O. Albowiem no-
siłaś w łonie Tego,
którego niebiosa o-
garnąć nie mogły.

W. Racz, Panie,
błogosławić.

Błogosławieństwo:

Święta Panna nad
Pannami, niech się
u Pana przyczyni za
nami.

O. Amen.

I tak na Syjonie
jestem utwierdzona i
w mieście świętem
podobnie odpoczywa-
łam, a w Jeruzalem
władza moja. I roz-
korzeniłam się w za-
cnym narodzie, i w
dziale Boga mego

plenitúdine Sanctórum deténtio mea. Tu autem, Domine, miserére nobis.

R. Deo gratias.

R. Beata es Virgo María, quae Dóminum portasti Creatórem mundi.* Genuisti qui te fecit, et in aeternum pérmanes virgo.

V. Ave María, gratia plena: Dóminus tecum.* Genuisti qui te fecit, et in aeternum permanes virgo.

*Odmawiając hymn: Ciebie Boże chwali-
my (Te Deum), str. 48 przydaje się na
końcu następujący werset i responsorium.
Innemi razy opuszcza się to zaczynając
dalej pacierze od: Racz, Panie, błogosławić...
(Jube, Dómine, benedicere...)*

dziedzictwo Jego, i w zgromadzeniu świętych pobyt mój. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

O. Bogu dzięki.

O. Błogosławiona jesteś Marjo, Dziewico, która nosiłaś Pana, Stworzyciela świata. Zrodziłaś Tego, który Cię stworzył, zostając Dziewicą na wieki.

W. Zdrowaś Marjo, łaski pełna, Pan z Tobą*. Zrodziłaś Tego, który Cię stworzył, zostając Dziewicą na wieki.

V. Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto.

R. Genuisti qui te fecit, et in aeternum pérmanes Virgo.

W. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

O. Zrodziłaś Tego, który Cię stworzył, zostając Dziewicą na wieki.

Prośba o błogosławieństwo.

V. Jube, Dómine, benedicere.

Benedictio:

Per Virginem Matrem concedat nobis Dóminus salutem et pacem.

R. Amen.

Czytanie trzecie.

Quasi cedrus exaltata sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion; quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosae in Jéricho. Quasi oliva speciósa in cámpis, et quasi

W. Racz, Panie błogosławić.

Błogosławieństwo:

Przez Dziewicy Matki przyczynienie, niech nam Pan Bóg da pokój i zbawienie.

O. Amen.

Sir 24. 17—20.

Wyniesionam w górę jako drzewo cedrowe na Libanie i jako cyprys na górze Syjon; wywyższyłam się jako palma w Kades i jako krzew róży w Jeryhu; jako piękna oliwa na polu i jako

plátanus exaltata sum
juxta aquam in plate-
is. Sicut cinnamómum
et bálsamum aroma-
tizans odórem dedi:
quasi myrrha electa
dedi suvitátem odó-
ris. Tu autem, Dó-
mine, miserere nobis.

R. Deo gratias.

Czasu Adwentu, oraz w uroczystości ŚŚ. Młodzianków, przypadają w dniu powszednim (28 grudnia), i od Siedemdziesiątnicy do W. Soboty włącznie opuszcza się hymn: »Ciebie Boże chwalimy«, zamiast którego mówi się następujące responsoria i wersety:

R. Felix namque
es, sacra Virgo Maria,
et omni laude digni-
ssima: * Quia ex te
ortus est sol justitiae,
* Christus Deus
noster.

V. Ora pro pópu-
lo, interveni pro clero
intercede pro devóto
femineo sexu; sentiant

jawor jestem wywyż-
szona nad wodą na
ulicach. Jako cynamon
i balsam woniejący
wydałam wonność, ja-
ko mirra wyborna da-
łam słodkość wonno-
ści. Ty zaś Panie,
zmiłuj się nad nami.

O. Bogu dzięki.

O. Szczęśliwa jesteś
Święta Panno Marjo
i wszelkiej chwały
najgodniejsza. * Bo z
Ciebie wyszło Słońce
sprawiedliwości
Chrystus, nasz Bóg.

W. Módl się za lu-
dem, proś za duchow-
nictwem, wstawiaj
się za pobożnymi i Bo-

omnes tuum juvamen,
quicumque célebrant
tuam sanctam com-
memoratiónem.

R. Quia ex te or-
tus est sol justitiae.

V. Gloria Patri et
Filio et Spiritui Sanc-
to.

R. Christus Deus
noster.

gu poświęconemi nie-
wiastami. Niechaj
wszyscy doznają Twe-
go wsparcia którzy-
kolwiek Twą świętą
pamięć czcią otaczają.

O. Bo z Ciebie
wyszło Słońce spr-
awiedliwości.

W. Chwała Ojcu
i Synowi i Duchowi
Świątemu.

O. Chrystus nasz
Bóg.

Zamiast poprzedniego responsorj: O. Szczęśliwa jesteś... (Felix namque...) mówi się hymn: Ciebie Boże chwalimy. A to od uroczystości Bożego Narodzenia aż do Siedemdziesiątnicy, (z wyj. urocz. ŚŚ. Młodzianków 28 grudnia, przypadającej w dniu powszednim), dalej odmawia się ten hymn od Zmartwychwstania Pańskiego aż do Adwentu; również o każdej uroczystości Najśw. Marji Panny w innym okresie czasu: 8, 10, 18 grudnia, 23 stycznia, 2 lutego, też w uroczystości św. Józefa 19 marca; 25 marca; i w piątek przed Niedzielą Palmową.

*Hymn świętych Ambrożego i Augustyna.
Chwała Przenajśw. Trójcy i Słowu Wcielonemu.*

Te Deum laudamus: * te Dóminus confitémur.

Te aetérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * Tibi caeli, et universae Potestátes.

Tibi Chérubim et Seraphim, * incessábiliter voce proclámant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus: * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt caeli et terra * majestatis gloriae tuae.

Te gloriosus * Apostólorum chorus:

Te Prophetarum * laudábilis númerus:

Te Martyrum candidatus * laudat exércitus.

Ciebie Boże chwylimy, * Ciebie Panem wyznawamy:

Ciebie Ojca przedwiecznego * wszystka ziemia uwielbia.

Ciebie wszyscy Aniołowie, * Ciebie Niebios a i wszystkie moce.

Ciebie Cherubini i Serafini * wystawiają pieniem nieustannem:

Święty, Święty, Święty, * Pan Bóg zastępów!

Pełne są niebios a i ziemia * majestatu chwały Twojej.

Ciebie wspaniały * chór Apostółów,

Ciebie Proroków * orszak czcigodny,

Ciebie Męczenników zaszczytny * wielbi hufiec,

Te per orbem terrarum * sancta confitentur Ecclesia.

Patrem * immensae Majestatis,

Venerandum tuum verum, * et únicum Filium,

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex gloriae, * Christe.

Tu Patris * sempiternus es Filius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem: * non horruisti Virginis úterum.

Tu, devicto mortis aculeo: * aperuisti credentibus regna coelórum.

Tu ad dexteram Dei sedes: * in gloria Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Ciebie na całym okręgu ziemi * wyznaje Kościół święty:

Ciebie, Ojca * chwały niezmierniej,

I czcigodnego Twego, * a prawdziwego i jedynego Syna,

Oraz świętego Du cha * Poczyciela.

Tyś Królem chwały, * o Chryste!

Tyś Ojca * wieki istym Synem!

Ty, mając dla odkupienia przybrać ludzką naturę, * nie wzdrynąłeś się przed żywotem Dziewicy.

Ty, zwyciężywszy ościę śmierci, * o stworzyłeś wierzącym królestwo niebios.

Ty siedzisz na prawicy Bożej, * w chwale Ojca.

Sędzią jesteś, * który jak wierzymy przyjdzie ma.

Te ergo quaesumus,
tuis famulis subveni.*
quos pretioso sanguine redemisti.

Aeterna fac cum
Sanctis tuis* in gloria numerari.

Salvum fac populum
Tuum, Domine.*
et benedic hereditati tuae.

Et rege eos:* et
extolle illos usque in
aeternum.

Per singulos dies,*
benedicimus te.

Et laudamus nomen
tuum in saeculum:*
et in saeculum saeculi.

Dignare, Domine,
die isto:* sine peccato
nos custodire.

Miserere nostri,
Domine:* miserere
nostri.

Ciebie więc błagamy,
abyś dopomógł
ślugom Swoim,*
których Najdroższą Krwią
odkupiłeś¹⁾.

Spraw, abyśmy do
wiecznej ze Świętymi
Twyimi* chwały byli
zaliczeni.

Zbaw lud Twój,
Panie,* błogosław
dziedzictwu Twemu!

I rządz nimi* i
wywyższaj ich aż na
wieki.

Dnia każdego* błogosławimy
Tobie.

I wysławiamy Imię
Twoje na wieki* i na
wieki wieków.

Racz, Panie, dnia
tego* od grzechu nas
ustrzec!

Zmiłuj się nad nami,
Panie,* zmiłuj
się nad nami!

¹⁾ Ten wiersz odmawia się klęcząco.

Fiat misericordia
tua, Domine super
nos:* quemadmodum
speravimus in te.

In te, Domine, speravi:*
non confundar
in aeternum.

III. Czytania na Adwent i na dzień 25 marca,
w którym odmawia się oficjum adwentowe.

Trzy czytania adwentowe opisują słowami
Ewangelji świętej udział Trzech Osób Trójcy
Przenajśw., w tajemnicy Zwiastowania Najśw.
Marji Pannie.

Czytanie pierwsze. Lc 1. 26 - 28.

Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitate Galileae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam dixit: Ave, gratia plena: Dominus

Miłosierdzie Twoje,
Panie,* niechaj się
stanie nad nami* według
tego, jak ufaliśmy
w Tobie.

W Tobiem, Panie,
zaufałem,* nie będę
zawstydzony na wieki.

Posłany został od Boga Anioł Gabriel do miasta Galilejskiego, zwanego Nazaret, do panny poślubionej mężowi, któremu imię było Józef, z domu Dawidowego: a imię Panny Marja. I wszedłszy Anioł do Niej, rzekł: Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan

tecum: benedicta tu in mulieribus. — Tu autem, Dómine, miserere nobis. *R.* Deo gratias.

R. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph, nuntians ei verbum; et expavescit Virgo de lumine. Ne timeas, Maria, invenisti gratiam apud Dóminum.* Ecce concipies, et paries, et vocabitur Altíssimi Filius.

V. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnabit in domo Jacob in aeternum. *R.* Ecce concipies, et paries et vocabitur Altíssimi Filius.

Prośba o błogosławieństwo.

V. Jube, Dómine, benedicere.

z Tobą, błogosławiomaś Ty między niewiastami. — Ty zaś Panie, zmiłuj się nad nami. *O.* Bogu dzięki.

O. Posłan jest Anioł Gabriel do Marji Panny poślubionej Józefowi, zwiastując Jej Słowo; i ulekkła się Panna światłości. Nie bój się, Marjo! znalazłaś łaskę u Pana.* Oto poczniesz i porodzisz tego, który będzie zwany Synem Najwyższego.

W. Da Mu Pan Bóg stolicę Dawida Ojca Jego, i będzie królował w domu Jakóbowym na wieki. *O.* Oto poczniesz i porodzisz Tego, który będzie zwany Synem Najwyższego.

W. Racz, Panie, błogosławić.

Benedictio:

Ipsa Virgo Virginum intercédát pro nobis ad Dóminum. *R.* Amen.

Błogosławieństwo:

Sama Panna nad Paniami, niech się u Pańa przyczyni za nami. *O.* Amen.

Czytanie drugie. Lc 1 29—33.

Quae cum audisset turbata est in sermone ejus, et cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait Angelus ei: Ne timeas, Maria, invenisti enim gratiam apud Deum: Ecce concipies in utero, et paries Filium, et vocabis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Filius Altíssimi vocabitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnabit in domo Jacob in aeternum, et regni ejus non erit finis. — Tu autem, Dómine,

Która gdy usłyszała, zatrwożyła się na mowę jego i myślała jakieby to było pozdrowienie. I rzekł Jej Anioł: Nie bój się Marjo! albowiem znalazłaś łaskę u Boga. Oto poczniesz w żywocie i porodzisz syna, a nazwiesz imię jego Jezus. Ten będzie wielki, a będzie zwany Synem Najwyższego: i da Mu Pan Bóg stolicę Dawida, ojca jego, i będzie królował w domu Jakóbowym na wieki, a królestwa jego nie będzie końca. — Ty, zaś

misere nobis. *R.* Deo gratias.

R. Ave, Maria, gratia plena: Dóminus tecum.* Spíritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi; quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Filius Dei.

V. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondes Angelus, dixit ei: *R.* Spíritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altíssimi obumbrabit tibi: quod enim ex te nascetur Sanctum, vocabitur Filus Dei.¹⁾

¹⁾ W dniach 8, 10, 18 grudnia i 25 marca, dodaje się: *W.* Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu; (*V.* Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto) i powtarza się powyższe responsorium: *O.* Duch Święty . . . (Spiritus Sanctus . . .)

Panie, zmiłuj się nad nami. *O.* Bogu dzięki.

O. Zdrowaś Marjo, łaski pełna, Pan z Tobą.* Duch Święty zstąpi na Cię, a moc Najwyższego zaćmi Tobie. Przeto i to, co się z Ciebie narodzi święte, będzie nazwane Synem Bożym.

W. Jakże się to stanie, gdyż męża nie znam? A Anioł odpowiedziawszy, rzekł Jej: *O.* Duch Święty zstąpi na Cię, a moc Najwyższego zaćmi Tobie. Przeto i to, co się z Ciebie narodzi święte, będzie nazwane Synem Bożym.¹⁾

Prośba o błogostawieństwo.

V. Jube Dómine, benedicere.

Benedictio:

Per Virginem matrem concedat nobis Dóminus salútem et pacem.

R. Amen.

Czytanie trzecie. Lc 1. 34—38.

Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondes Angelus, dixit ei: Spíritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altíssimi obumbrabit tibi. Ideoque et quod nascétur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. Et ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectúte sua: et hic mensis sextus est illi quae

W. Racz, Panie, błogostawić.

Błogostawieństwo:

Przez Dziewicy Matki przyczynienie; niech nam Pan Bóg da pokój i zbawienie.

O. Amen.

A Marja rzekła do Anioła: Jakże się to stanie, gdyż męża nie znam? A Anioł odpowiedziawszy, rzekł Jej: Duch Święty zstąpi na Cię a moc Najwyższego zaćmi Tobie. Przeto i to co się z Ciebie narodzi święte, będzie nazwane Synem Bożym. A oto Elżbieta, krewna Twoja, i ona poczęła syna w starości swojej, a ten miesiąc szósty jest tej, którą zowią

vocatur stérilis, quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Dómini, fiat mihi secundum verbum tuum. — Tu autem, Dómine, miserere nobis. *R.* Deo gratias.

*R.*¹⁾ Súscipe verbum, Virgo Maria, quod tibi a Dómino per Angelum transmissum est: concipies, et paries Deum péríter et hóminem.* Ut benedícta dicáris inter omnes mulieres.

V. Paries quidem Filium, et virginitátis non patiéris detriméntum: effícieris grávida, et eris mater semper intácta. *R.* Ut

niepłodną: Bo u Boga nie będzie żadne słowo niepodobne. I rzekła Marja: Oto służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego. — Ty zaś Panie, zmiłuj się nad nami. *O.* Bogu dzięki.

*O.*¹⁾ Marjo, przyjmij słowo, które Tobie od Pana przez Anioła jest posłane: poczniesz i porodisz Boga spolem i człowieka.* Abyś błogosławioną była zwana między wszystkimi niewiastami.

W. Porodisz wprawdzie Syna, ale nie doznasz panieństwa uszczerbienia. Staniesz się brzemienną, ale będziesz Matką

¹⁾ Zamiast tego responsorium, oraz tego, co następuje aż do końca; mówi się 8, 10, 18 grud. i 25 marca: „Ciebie Boże chwalimy“ (str. 50.)

benedícta dicáris inter omnes mulieres. *V.* Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. *R.* Ut benedícta dicáris inter omnes mulieres.

nienaruszoną. *O.* Abyś bogosławioną była zwaną między wszystkimi niewiastami. *W.* Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu. *O.* Abyś błogosławioną była zwana między wszystkimi niewiastami.

Po Jutrzni mówi się niezwłocznie Laudy. Jeśli nie, zakończyć Jutrznię następująco:

V. Dómine exaudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

W. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej!

O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Potem odmawia się jedną z dwóch modlitw z Laudów: Boże, któryś zrządził... (Deus qui de beatae...) str. 82, albo w okresie urocz. Bożego Narodz.: Boże, któryś przez dziewicze Macierzyństwo... (Deus qui salutis aeternae...) str. 83. Teraz następuje zakończenie takie samo jak przy Laudach:

V. Domine exaudi...

R. Et clamor...

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo gratias.

V. Fidelium ánimae per misericórdiam Dei requiescant in pace.

W. Panie wysłuchaj...

O. A wołanie moje...

W. Błogosławmy Panu.

O. Bogu chwała.

W. Dusze wiernych zmarłych, przez miłosierdzie Boże, niech od-

R. Amen.

Pater noster... *secreto*
 V. Dóminus † det nobis suam pacem.

R. Et vitam aeternam Amen.

poczywają w pokoju wiecznym. O. Amen.

Ojcie nasz... *po cichu.*
 W. Pan † niechaj nam raczy dać Swój pokój.
 O. I żywot wieczny. Amen.

LAUDY.

Pienia pochwalne ku czci Boga w Trójcy Najświętszej Jedynego.

Ave Maria...¹⁾

Deus†in adjutorjum meum intende!

R. Dómine, ad adjuvandum me festína.

V. Gloria Patri...
 Alleluja! *vel:* Laus tibi Dómine...

Zdrowaś Marjo...¹⁾

Bóże, † wejrzyj ku wspomnieniu memu!

O. Panie, pospiesz się ku ratunkowi memu!

W. Chwała Ojcu...
 Alleluja! *lub:* Cześć Tobie, Panie...

Psalm 92.

Hymn ku czci Stwórcy, Króla wszechświata.

Ant. I. II. Assumpta est Maria.

Ant. I. II. Wzięta jest Marja.

¹⁾ Opuszcza się, mówiąc laudy niezwłocznie po Jutrzni.

III. Missus est.

IV. O admirabile commercium!

Dóminus regnavit decorem indutus est: * indutus est Dóminus fortitúdinem, et prae-cinxit se.

Etenim firmavit orbem terrae: * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: ¹⁾ * a saeculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam. ²⁾

Elevavérunt flumina fluctus suos: *

III. Posłany został.

IV. O przedziwna zamiano!

Pan jest Królem, oblókł się w ozdobę, * oblókł się Pan w moc i przepasał się;

Albowiem umocnił okrąg świata, * że się nie poruszy.

2 Mocno stoi stolica Twoja od onego czasu: ¹⁾ * ty jesteś od wieków!

3 Podniosły rzeki, Panie, * podniosły rzeki głos swój; ²⁾

Podniosły rzeki fa-
 le swoje * 4 z szu-

¹⁾ Kiedy Bóg wyprowadziwszy świat z nicości, odpoczął od dzieł Swoich w dniu siódmym.

²⁾ Psalmista podziwia ustrój wodny świata. Ziemia opasana wstęgami rzek, potoków, strumieni. Wody obszarów morskich parując pod działaniem słońca, tworzą obłoki, z nich powstałe deszcze użyźniają ziemię, tworzą źródła i rzeki,

a vóribus aquarum
multárum. mem wód wielkich.

Mirabiles elationes
maris: * mirábilis in
altis Dóminus.

Testimonia tua cre-
dibilia facta sunt ni-
mis: * domum tuam
decet sanctitudo, Dó-
mine, in longitudinem
dierum.

Gloria Patri, etc.

Ant. I. II. Assum-
pta est Maria in coe-
lum, gaudent Angeli,
laudántes benedicunt
Dóminum.

III. Missus est
Gabriel Angelus ad
Mariam Virginem, de-
sponsatam Joseph.

wpadające do mórz. Ustawiczny ruch i krążenie
wód wznosi hymn ku czci Stwórcy. Także zja-
wiska „na wysokościach“ w powietrzu (atmosfe-
rze), jak zorza poranna lub zachód słońca, albo
gromy i błyskawice, i ponad naszym światem
będące ciała niebieskie, słońce i gwiazdy głoszą
dziwy Boże i wielkość Stwórcy.

Dziwne są nawałno-
ści morskie, * dziwny
na wysokościach Pan!

5 Świadectwa Two-
je są bardzo wiary-
godne; * domowi Twe-
mu, Panie, przystoi
świętobliwość na dłu-
gość dni.

Chwała Ojcu i t. d.

Ant. I. II. Wzięta
jest Marja do nieba,
Aniołowie się weselą
wielbiąc, błogosławiąc
Panu.

III. Posłany zo-
stał Anioł Gabrijel do
Marji Panny, poślu-
bionej Józefowi.

IV. O admirábele
commercium! Creator
géneris humani, ani-
matum corpussumens,
de Virgine nasci di-
gnatus est: est proce-
dens homo sine se-
mine, largitus est no-
bis suam Deitatem.

Psalm 99.

*Prażnienie, by ziemia cała składała holdy
Najwyższemu, gdyż Pan jest Bogiem dobroci,
któremu człowiek zawdzięcza swe istnienie i nie-
liczone dobrodziejstwa.*

Ant. I. II. Maria
Virgo.

III. Ave Maria.

IV. Quando natus
est.

Jubiláte Deo, omnis
terra: * servite Dómi-
no, in laetitia.

Introíte in conspec-
tu ejus: in exultatio-
ne.

Scitóte quoniam Dó-
minus ipse est Deus: *

IV. O przedziwna
zamiano! Stwórca lu-
dzi, przyjmując ciało
ludzkie, z Panny się
raczył narodzić; a sta-
jąc się człowiekiem,
uczynił nas uczestni-
kami Bóstwa swego.

Ant. I. II. Marja
Panna.

III. Zdrowaś Marjo.

IV. W niewysto-
wionej tajemnicy.

Wykrzykujcie Bo-
gu, wszystka ziemi!*
2 Służcie Panu z we-
selem!

Wchodźcie przed
oblicze Jego * z ra-
dością!

3 Wiedźcie, iż Pan
jest Bogiem, * On

ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves pascuae ejus: * introíte portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudate nomen ejus; quoniam suavis est Dóminus, in aeternum misericordia ejus,* et usque in generationem et generationem veritas ejus.

Gloria Patri...

Ant. I. II. Maria Virgo assumpta est ad aethereum thálamum, in quo Rex regum stellato sedet solio.

III. Ave, Maria, gratia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in mulieribus. Alleluja.

nas uczynił, a nie my sami siebie;

Myśmy lud Jego i owcę pastwiska Jego.* 4 Wchodźcie w bramy jego z wychwalaniem, do przedsiieni Jego z pieśniami: wysławiajcie Go!

Chwalcie Imię Jego, 5 bo słodki jest Pan,* na wieki miłosierdzie Jego i od pokolenia w pokolenie prawda Jego!

Chwała Ojcu...

Ant. I. II. Marja Panna wzięta jest do przybytku niebios, gdzie Król królów tronuje w gwiazdzistej stolicy.

III. Zdrowaś Marjo, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś ty między niewiastami. Alleluja.

IV. Quando natus es ineffabiliter ex Virgine, tunc implétae sunt Scriptúrae: sicut pluvia in vellus descendisti, ut salvum fáceres genus humanum; te laudamus, Deus noster.

IV. W niewysławionej tajemnicy narodzenia Twego z Dziewicy, spełniły się proctwa; zstąpiłeś na ziemię jak deszcz na runo, aby zbawić ludzi. Ciebie przeto wielbimy, Boże nasz!

Psalm 62.

Poranna myśl i tęsknota ziemskiego wygnańca ku Bogu i Jezusowi w Najświętszej Eucharystji. Jest to wyrażone najgorętsze pragnienie i łaknienie czci Bożej oraz wychwalanie Boga całym jestwem swoim, t. j. wszystkimi władzami duszy i ciała i wśród najokazalszej służby Bożej w świątyni. Odnosząc się tak do Boga, dusza, rzuca się niejako w objęciu najlepszego Ojca, („przygłęnęła dusza moja do Ciebie”) który ją chroni od wszystkich nieprzyjaciół.

Ant. I. II. In odórem.

III. Ne tíneas, Maria.

IV. Rubum quem viderat.

Deus, Deus, meus,* at te de luce vígilo.

Ant. I. II. Do wonności.

III. Nie bój się Marjo.

IV. Krzak gorejący.

2 Boże, Boże mój,* ku Tobie me czuwanie na świtanium.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic, in sancto apparui tibi ut vidérem virtútem tuam et gloriam tuam.

Quoniam melior est misericórdia tua super vitas: * labia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * et in nómine tuo levabo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et labiis exultatónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum in matutínis meditábor in te: * quia fui-

Za Tobą łaknie dusza moja, * za Tobą ciało moje.

3 W ziemi pustej, bezdrożnej i bezwodnej. * Tak (ongis) w świątynicy stawałem przed Tobą, aby widzieć moc i chwałę Twoją.

4 Zaiste lepsze jest Twe miłosierdzie niż życie, * (w tem,) że chwalić Cię będą ustami.

5 Tak błogosławić Cię będę za życia mego * i w imię Twoje będę podnosił me ręce.

6 Niby tłustością i obfitością nasycy się duch mój, * przeto gdy z weselem mają Cię wychwalać usta moje.

7 Ciebie też wspomynam (w odpoczynku) na łożu mojem, (a zaraz) z rana wzno-

sti adjutor meus.

Et in velaménto alárúm tuárum exultábo, adhæsít ánima mea post te: * me suscépit délixtera tua.

Ipsi vero in vanum quaesiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terrae: * tradéntur in manus gladii, partes vúlpium erunt.

Rex vero laetábitur in Deo, laudábuntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iniqua.

Gloria Patri...

Ant. I. II. In odórum unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulae dilexérunt te nímis.

sze myśl ku Tobie, * 8 boś (Ty) jest (zawsze) pomocnikiem moim;

I w zastónie skrzydeł Twoich raduję się! * 9 Lgnie duch mój do Ciebie, a prawica Twoja mię broni.

10 Oni zaś napróžno szukają mej duszy, zestąpią w dół ziemi, * 11 podani będą w moc miecza, staną się częstką szakali!

12 A król weselić się będzie w Bogu! Niech chlubią się Nim wszyscy, którzy Nań przysięgają, * bo zamknięte zostaną usta mówiące nieprawość!

Chwała Ojcu...

Ant. I. II. Do wonności olejków Twoich pobiegniemy; panienki umiłowały Cię bardzo.

III. Ne timeas
María, invenisti gratiam apud Dóminum: Ecce concípies, et paries Filium. Alleluja.

IV. Rubum, quem viderat Moyses incom bústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Pieśń trzech młodzieńców w piecu babilońskim.
Dn. 3. 57—88. 56.

Wzywamy wszystkie stworzenia na niebie i ziemi do błogosławienia Panu, dziękując, że nam dał Jezusa. I na odmian, niechaj nam wszystkie sprawy Pańskie, dzieła Jego i stworzenia budzą ku temu.

Ant. I. II. Benedícta filia.

III. Dabit ei Dóminus.

IV. Germinávit radix Jesse.

Benedícite, omnia ópera Dómini, Dómi-

III. Nie bój się, Marjo, albowiem znalazłaś łaskę u Pana. Oto poczniesz i porodzisz Syna. Alleluja.

IV. W krzaku gorzącym, niespalonym, który widział Mojżesz, upatrujemy podobieństwo Twego chwalebego i nienaruszonego panieństwa. Matko Boża, wstawiaj się za nami.

Ant. I. II. Błogosławionaś Ty.

III. Da mu Pan.

IV. Wyrosła różdżka z korzenia Jessego.

1 Błogosławcie, wszystkie dzieła Pań-

no: * laudáte et superexaltáte eum in saécula.

Benedícite, Ángeli Dómini, Dómino: * benedícite, coeli, Dómino.

Benedícite, aquae omnes, quae super coelos sunt, Dómino: * benedícite, omnes Virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellae coeli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et aestus, Dómino: * benedícite, frigus et aestus, Dómino.

Benedícite rores et pruína, Dómino: *

skie, Panu,* chwalcie i wywyższajcie Go na wieki!

2 Błogosławcie Aniołowie Pańscy, Panu.* 3 Błogosławcie, niebiosa, Panu.

5 Błogosławcie, wo- dy wszystkie, które są na niebie, Panu.* 5 Błogosławcie, wszystkie moce Pańskie, Panu.

6 Błogosławcie, słońce i miesiącu, Panu.* 7 Błogosławcie, gwiazdy niebieskie, Panu.

8 Błogosławcie wszelki dżdżu i roso, Panu.* 9 Błogosławcie, wszystkie wiatry Boże, Panu.

10 Błogosławcie, ogniu i gorąco; Panu.* 11 Błogosławcie, zimno i ciepło, Panu.

12 Błogosławcie, rosy i szrony, Panu.*

benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glacies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebrae, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in saécula.

Benedícete, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, maria et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et omnia quae movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, o-

13 Błogosławcie mrozy i ziarna, Panu.

14 Błogosławcie, lody i śniegi Panu.*

15 Błogosławcie, noce i dnie, Panu.

16 Błogosławcie, światłość i ciemność, Panu.* 17 Błogosławcie, błyskawice i obłoki, Panu.

18 Niech błogosławi ziemia Pana,* niech chwali i wywyższa go na wieki!

19 Błogosławcie, góry i pagórki, Panu.* 20 Błogosławcie, wszystko rodzące na ziemi, Panu.

21 Błogosławcie, źródła, Panu.* 22 Błogosławcie, morza i rzeki, Panu.

23 Błogosławcie, wieloryby i wszystko, co się rusza w wodach, Panu.* 24 Błogosław-

mnes wólucres coeli, Dómino.

Benedícite, omnes bestiae et pécora, Dómino: * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Isráel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in saécula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino.* benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimae Justórum, Dómino: * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino: * laudáte et superexáltate eum in saécula.

Benedicámus Patrem, et Filium, cum

cie, wszystkie ptaki powietrze, Panu.

25 Błogosławcie, wszystkie zwierzęta dzikie i bydłęta, Panu.* 26 Błogosławcie, synowie ludzcy, Panu.

27 Niech błogosławi Izrael Pana,* niech Go chwali, i wywyższa na wieki!

28 Błogosławcie, kapłani Pańscy, Panu.* 29 Błogosławcie, słudzy Pańscy Panu.

30 Błogosławcie, duchy i dusze sprawiedliwych, Panu.* 31 Błogosławcie święci i pokornego serca, Panu.

32 Błogosławcie, Ananjaszu, Azarjaszu, Misaelu, Panu,* chwalcie i wywyższajcie Go na wieki!

33 Błogosławmy, Ojcu i Synowi i Du-

Sancto Spírítu, * laudémus, et superexaltémus eum in saécula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto coeli: * et laudábilis, et glórius, et superexaltátus in saécula.

Ant. I. II. Benedícta, filia, tu a Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus.

III. Dabit et Dóminus sedem David, patris ejus, et regnabit in aetérnum.

IV. Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob: Virgo péperit Salvátorem; te laudámus, Deus noster.

Psalm 148.

Wzywamy wszystkie stworzenia na niebie i ziemi do wychwalania Pana, dziękując, że dał nam

chowi Świętemu: * chwalmy i wysławiamy Go na wieki!

34 Błogosławiony jesteś, Panie, na sklepieniu niebios, * i sławny, i chwalebny i wywyższony na wieki.

Ant. I. II. Błogosławionaś Ty, córko od Pana, bo przez Ciebie uczestniczymy w owocu żywota.

III. Da mu Pan stolicę Dawida, ojca jego; i będzie królowa na wieki.

IV. Wyrosła różyczka z korzenie Jessego, weszła gwiazda z pokolenia Jakóbowego: Panna porodziła Zbawiciela. Ciebie wielbimy Boże nasz.

Najśw. Marję Pannę, Królowę niebios i ziemi. Chwała wszystkim świętym Pańskim.

Ant. I. II. Pulchra es.

III. Ecce ancilla Dómini.

IV. Ecce María.

Ant. I. II. Piękna jesteś.

III. Oto ja służebnica Pańska.

IV. Oto Marja.

Laudáte Dóminum de caelis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes Virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellae et lunem.

Laudáte eum coeli coellórum: * et aquae omnes, quae super coelos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creata sunt.

Chwalcie Pana na niebiesiach, * chwalcie Go na wysokościach.

2 Chwalcie Go wszyscy Aniołowie Jego, * chwalcie Go, wszystkie wojska Jego.

3 Chwalcie Go, słońce i księżycu, * chwalcie Go, wszystkie gwiazdy i światło!

4 Chwalcie Go, niebiosa niebiosów * i wody, które są na niebie, 5 niech imię Pańskie chwalą!

Albowiem On rzekł, i uczynione są, * On rozkazał, i stworzone są.

Státuit ea in ætérnum, et in saéculum saéculi: * praecéptum pòsuit, et non praeteríbit.

Laudate Dóminum de terra, * dracónes et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spíritus procellárum: * quae faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiaë, et univérsa pécóra: * serpéntes et vólucres pennátae.

Reges terræ, et omnes pópuli, * príncipes et omnes iudices terrae.

Júvenes, et vírgines, senes cum junióribis laudent nomen Dómini: * quia exal-

6 Ustanowił je na wieki i na wieki wieków, * ustawę dał i nie przeminie.

7 Chwalcie Pana na ziemi, * smoki i wszystkie przepaści;

8 Ogniu, gradzie, śniegu, lodzie i wietrze gwałtowny, * czyniące słowo Jego;

9 Góry i wszystkie pagórki, * drzewa owocowe i wszystkie cedry.

10 Zwierzęta i wszystko bydło, * płazy i ptactwo skrzydlate.

11 Królowie ziemscy i wszystkie narody, * książęta i wszyscy sędziowie ziemi.;

12 Młodzieńcy i panny; starzy i młodzi niech imię Pańskie chwala! * 13 Bo

tatum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super caelum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israëł, pópulo appropinquánti sibi.

Glória Patri...

Ant. I. II. Pulchra es, et decóra, filia Jerúsalem: teríbilis ut castrórum ácies ordináta.

III. Ecce ancilla Dómini, fiat mihi secundum verbum tuum.

IV. Ecce Maria gé nuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi. Alleluja.

wzniosłe jest imię Jego samego!

14. Chwała Jego na niebie i na ziemi, * On wywyższył róg ludu Swego.

Chwała wszystkim świętym Jego, * synom Izraelskim, ludowi przybliżającemu się do Niego!

Chwała Ojcu...

Ant. I. II. Piękna jesteś i ozdobna, córko Jeruzolimska, ogromna jako wojska uszykowane porządnie.

III. Oto ja służebnica Pańska, niechaj mi się stanie według słowa twego.

IV. Oto Marja zrodziła nam Zbawiciela, którego widząc Jan, zawołał: Oto Baranek Boży, oto który gładzi grzechy świata! Alleluja.

Kapitulum.

I. II. IV. Cant. 6. 8.

Vidérunt eam filiæ Sion, et beatissimam prædicavérunt: et reginæ laudavérunt eam. R. Deo grátias.

III. Is II. 1. 2.

Egrediétur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet. Et requiescet super eam Spíritus Domini. R. Deo gratias.

Hymn.

O gloriósa Vírginum, * Sublímis inter sídera: * Qui te creávit párvulum * Lacénte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit, * Tu reddis almo gérmine: * Intrent ut astra flébiles: *

Widziały Ją córki Syjońskie, i za najszczęśliwszą wysławiły, i królowe, i chwaliły Ją. O. Bogu dzięki.

I wynijdzie różdżka z korzenia Jessego, a kwiat z korzenia jego wyrośnie. I spocznie na nim Duch Pański. O. Bogu dzięki.

Z dziewic wszystkich o Jedyna, * Nad niebiosa wywyższona, * Co Cię stworzył, Twa Dziecina, * Pije mleko z Twego łona.

Tyś przez Syna przywróciła, * To co Ewa nam wydarła; * Byś płaczących nas

Coeli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánuæ, * Et aula lucis fulgida: * Vitam dattam per Vírginem, * Gentes redemptæ pláudíte.

Jesu, tibi sit glória, * Qui natus es de Vírgine, * Cum Patre et almo Spíritu, * In sempitérna saecula.

Amen.

V. Benedícta tu in muliéribus. R. Et benedíctus fructus ventris tui.

zbawiła, * Tyś do nieba drzwi otwarła.

Króla niebios, Ty podwoje, * Pałac blaskiem oświetlony: * Dane przez Cię życia zdroje * Niechaj wielbi lud zbawiony.

Jezu z Panny narodzony, * Bądź nam zawsze pochwalony, * Twoja z Ojcem, Duchem, sława * Niech na wieki nie ustawa. Amen.

W. Błogosławionaś Ty między niewiastami. O. I błogosławiony owoc żywota Twojego.

Pieśń Zacharjasza. Lc 1. 68—79.

W pieśni tej błogosławimy Boga, który zstąpił z nieba na ziemię dla zbawienia człowieka. Jest to wstęp na drogę dnia, jaki mamy przebyć dla wieczności. Zacharjasz wspomina o „świętości i sprawiedliwości” w jakich chrześcijanin kroczyć winien na każdy dzień, oraz zapowiada o działalności Syna swego, który nazwał siebie: „głosem wołającego na puszczy: Gotujcie drogę Pańską,

czyńcie proste ścieżki Jego''... Temi słowy wzywa Jan Św., aby pokutą torować drogę Panu.

Ant. I. Beáta Dei Génitrix Maria.

II. Regina coeli.

III. Spíritus Sanctus.

IV. Mirabile mysterium.

Benedictus † Dóminus Deus Ísraël, * quia visitávit et fecit redemptionem plebis suae:

Et eréxit cornu salutis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctorum, * qui a saeculo sunt Prophetarum ejus:

Salútem ex inimicis nostris *, et de manu ómnium, qui odérunt nos.

Ant. I. Błogosławiona Boża rodzicielko, Marjo.

II. Królowo niebios.

III. Duch święty.

IV. Przedziwna tajemnica.

1 Błogosławiony † Pan, Bóg Izraelski, * iż nawiedził i uczynił odkupienie ludu Swego.

2 I podniósł róg zbawienia nam, * w domu Dawida służebnika Swego.

3 Jako mówił przez usta Świętych, * którzy od wieków są, Proroków Swoich:

4 Że nas wybawi od nieprzyjaciół naszych * i z ręki wszystkich, którzy nas nie nawidzą.

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum quod Jurávit ad Abraham, patrem nostrum: * dáturum se nobis.

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et Justítia coram ipso: * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * praeíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus: * in remissionem peccatórum eórum.

5 Że uczyni miłosierdzie z ojcami naszymi, * i wspomni na Przymierze Swe święte:

6 Na przysięgę, którą przysiągł Abrahamowi, ojcu naszemu, * że nam to dać miał:

7 Iżbyśmy wybawieni z ręki nieprzyjaciół naszych, * bez bojaźni Mu służyli.

8 W świątobliwości i w sprawiedliwości przed Nim, * po wszystkie dni nasze.

9 A Ty Dzieciątko, Prorokiem Najwyższego będziesz nazwane: * bo pójdiesz przed oblicznością Pańską, gotować Mu drogę:

10 Dać poznać naukę zbawienia ludowi Jego, * na odpuszczenie grzechów ich:

Per víscera miseri-
córdiae Dei nostri: *
in quibus visitávit nos,
óriens ex alto:

Illumináre his qui
in ténebris et in um-
bra mortis sedent: *
ad dirigéndos pedes
nostros in viam pa-
cis.

Glória Patri...

Ant. I. Beáta Dei
Génitrix María, Virgo
perpétua, templum
Dómini, sacrárium,
Spíritus Sancti, sola
sine exémplo placuísti
Dómino nostro Jesu
Christo; ora pro pó-
pulo, intérvieni pro
clero, intercéde pro
devoto femíneo sexu.

11 Przez litościwe
miłosierdzie Boga na-
szego,* w którym na-
wiedził nas Wscho-
dzący z wysokości:

12 Aby zaświecił
tym, którzy w ciemno-
ści i w cieniu śmierci*
siedzą, ku wyprosto-
waniu nóg naszych na
drogę pokoju.

Chwała Ojcu...

Ant. I. Błogosła-
wiona Boża Rodziciel-
ko Marjo, Dziewico
wiekuista, Świątynio
Pańska, przybytku
Ducha Świętego, Tyś
jedyna przypodobala
się Panu naszemu Je-
zusowi Chrystusowi w
stopniu nie mającym
równego. Módl się
za ludem, prosz za du-
chowienstwem, wsta-
wiał się za pobożnemi
i Bogu poświęconemi
niewiastami.

II. Regína coeli
laetáre, allelúja: quia
quem meruísti portá-
re, allelúja: resurréxit
sicut dixit allelúja:
ora pro nobis Deum.
Allelúja.

III. Spíritus San-
ctus in te descéndet,
María: ne tímeas, ha-
bébis in útero Filium
Dei. Allelúja.

IV. Mirábile my-
stérium declarátur ho-
die: innovántur natú-
rae: Deus homo fac-
tus est: id quod fuit
non erat, assúmpsit,
non commixtiónem
passus, neque divi-
siónem.

Kyrie, eléison
Christe, eléison. Ky-
rie eléison.

II. Królowo nie-
bios, wesel się, allelú-
ja, albowiem Ten, któ-
rego nosić zasłużyłaś,
alleluja, zmartwych-
wstał, jako powie-
dział, alleluja. Módl
się za nami do Boga.
Alleluja.

III. Duch Święty
zstąpi na Cię, Marjo;
nie bój się, poczniesz
w żywocie Syna Bo-
żego. Alleluja.

IV. Przedziwna ta-
jemnica odmiany na-
tury została nam dziś
oznajmiona: Bóg stał
się człowiekiem, po-
zostając tem, czem
był, przyoblekł się
w to, czem nie był,
nie ulegając zmien-
ności ni podziałowi.

Kyrje elejson.
Chryste, elejson. Ky-
rje, elejson.

V. Dómine, exáudi oratióne[m] meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

I. II. III. *Oremus.*

Deus, qui de beatæ Mariæ Virginitatis utero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluisti: praesta supplícibus tuis; ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessió[n]ibus adjuvémur. Per eundem Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculórum.

R. Amen.

W. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

I. II. III. *Módlmy się.*

Boże, któryś zrządził, że za zwiastowaniem Anielskiem Słowo Twoje w żywocie Najświętszej Marii Panny Ciałem się stało, spraw, pokornie błagamy, aby możnem było u Ciebie wstawienictwo Tej, w Którą jako prawdziwą Bogarodzicę wierzymy. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa Syna Twego, Który z tobą żyje i króluje w Jedności z Duchem Świętym, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. O. Amen.

IV. *Oremus.*

Deus, qui salutis aeternae, beatæ Mariæ virginitate fecunda, humano generi praemia praestitisti: tribue, quaesumus: ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus Auctorem vitae suscipere, Dóminum nostrum, Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculórum. R. Amen.

I. II. III. IV. *Komemoracja Wszystkich Świętych¹⁾.*

Ant. Sancti Dei omnes, intercedere dignemini pro nostra

IV. *Módlmy się.*

Boże, któryś przez dziewicze macierzyństwo Najświętszej Marii Panny zgotował całej ludzkości łaskę zbawienia wiecznego, daj, błagamy Cię, abyśmy doznawali orędownictwa Tej, przez Którą pozyskaliśmy dawcę żywota wiecznego, Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego, Który z Tobą żyje i króluje w Jedności z Duchem Świętym, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. O. Amen.

Ant. Wszyscy Święci Pańscy, raczcie się wstawiać za

¹⁾ W adwencie patrz str. 87.

omniúmque salúte.

V. Leatámini in Dómino, et exultáte, justí.

R. Et gloriámini, omnes recti corde.

Orémus.

*P*rótege, Dómine, pópulum tuum et sancti Joseph ac Apostolorum tuorum Petri et Pauli, et aliorum Apostolorum patrocinio confidentem, perpétua defensione conserva.

*O*mnes Sancti tui, quáesumus Dómine, nos ubique adjúvent, ut dum eórum mérita recólimus, patrocinia sentiámus: et pacem tuam nostris concéde temporibus, et ab Ecclesia tua cunctam re-

zbawieniem nas wszystkich.

W. Weselcie się w Panu i radujcie sprawiedliwi.

O. I chlubcie się wszyscy serca prawego.

Modłmy się.

*W*spieraj lud Twój, Panie, a w opiekę św. Józefa i Apostołów Twoich Piotra i Pawła, oraz innych Apostołów ufający, racz otaczać ustawiczną opieką.

*W*szyscy Święci prosimy, Panie, niech nas wszędzie wspomagają, i ż by ś m y rozpamiętywając i czcząc ich zasługi, doznali ich wspomżenia. Pokoju Twego użyż czasom naszym,

pelle nequítiam; iter, actus, et voluntátes nostras, et omnium famulórum tuorum, in salútis tuae prosperitate dispóne; benefactoribus nostris sempitérna bona retribue: et ómnibus fidélibus defunctis réquiem aetérnam concéde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus. Per omnia saecula saeculórum.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

od Kościoła Twojego wszelką nieprawość oddal. Nasze i wszystkich sług Twoich uczynki, zamiary i sprawy, racz pokierować ku szczęśliwemu osiągnięciu zbawienia. Dobrodziejów naszych nagrodź wiecznymi dobrami. Wszystkim wiernym zmarłym racz dać wieczny odpoczynek. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego: Który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świętym, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

O. Amen.

W. Panie wysłuchaj modlitwy mojej.

O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

V. Benedicámus
Dómino.

R. Deo gratias.

V. Fidélium ánimae
per misericórdiam
Dei requiéscant in
pace.

R. Amen.

Kończąc Pacierze odmawia się po cichu:

Pater noster...

V. Dóminus † det
nobis suam pacem.

R. Et vitam aeter-
nam Amen.

Teraz odmawia się główną końcową antyfonę stosowną do czasu Roku kościelnego (obacz po komplecie: »Główne końcowe antyfony«). (Poczem opuszcza się na końcu: Ojciec nasz... Zdrowaś Marjo... i Wierzę w Boga...) Lecz odmawiając zaraz po laudach następujące hory, odmawia się to zakończenie z główną antyfoną, dopiero tam, gdzie zrobiono przerwę.

III. Komemoracja Wszystkich Św. w adwencie.

Ant. Ecce Dómi-
nus veniet et omnes

W. Błogosławmy
Panu.

O. Bogu chwała.

W. Dusze wiernych
zmarłych przez mi-
łosierdzie Boże niech
odpoczywają w po-
koju wiecznym.

O. Amen.

Kończąc Pacierze odmawia się po cichu:

Ojciec nasz...

W. Pan † niech
nam raczy dać Swój
pokój.

O. I żywot wiecz-
ny. Amen.

Ant. Oto przyjdzie
Pan, i wszyscy święci

santi ejus cum eo:
et erit in die illa lux
magna, alleluja.

V. Ecce apparébit
Dóminus super nu-
bem cándidam.

R. Et cum eo sanc-
tórum millia.

Orémus.

Consciéntias no-
stras, quáesumus Dó-
mine, visitádo purí-
fica, ut veniens Jesus
Christus, Fílius tuus,
Dóminus noster, cum
ómnibus Sanctis, pa-
rátam sibi in nobis
invéniat mansiónem.
Qui tecum vivit et
regnat in unitáte Spi-
ritus Sancti Deus, per
omnia saécula saeculórum
R. Amen.

V. Dómine exau-
di etc.

Jego z Nim, i będzie
w onym dniu świa-
łość wielka Alleluja.

W. Oto się zjawi
Pan w obłoku jasnym.

O. A z Nim świę-
tych tysiące.

Módlmy się.

Sumienia nasze
prosimy Cię, Panie,
Swem nawiedzeniem
oczyść, iżby przycho-
dzący Jezus Chrystus,
Syn Twój, Pan nasz,
z wszystkimi święty-
mi, znalazł przygoto-
wane w nas dla Sie-
bie mieszkanie. Który
z Tobą żyje i króluje
w Jedności z Duchem
Świętym, Bóg przez
wszystkie wieki wie-
ków. O. Amen.

W. Panie, wysłu-
chaj i t. d.

jak na str. 85.

Małe hory: Pryma, Tercja, Seksta i Nona.

Treścią psalmów tych Hor jest życie duchowne Kościoła, — akty cnót, modły, cierpienia, radości, pragnienia i obowiązków dusz względem Boga i Kościoła.

PRYMA.

Ave Maria...

Deus, † in-
adju-tor-
ium me-
um inten-

de.

R. Dómine, ad ad-
juvandum me festína.

V. Gloria Patri...

Alleluja, *vel* Laus
tibi, Domine...

Hymn.

Meménto, rerum
Cónditor, * Nostri
quod olim córporis*,
Sacráta ab alvo Vír-
ginis, * Nascéndo,
formam sumpseris.

Zdrowaś Marjo...

Boże, † wejrzij
ku wspom-
żeniu me-
mu!

O. Panie, pospiesz się
ku ratunkowi memu!

W. Chwała Ojcu...

Alleluja, *albo:*
Cześć Tobie Panie...

Pomnij, o Stwór-
co wszechrzeczy, *
Żeś w cudownej ta-
jemnicy * Raczył
przyjąć kształt czło-
wieczy * W żywocie
świętym Dziewicy.

María, Mater gra-
tiaie, * Dulcis Parens
clementiae, * Tu nos
ab hoste prótege * Et
mortis hora súscipe.

Marjo łask Rodzi-
cielko, * Słodka Mat-
ko zmiłowania, * Od-
pędź wroga napaść
wszelką, * Przyjm
nas w godzinę sko-
nania.

Jesu Tibi sit gló-
ria, * Qui natus es de
Vír-gine, * Cum Patre,
et almo Spír-itu, * In
sempiterna saecula.
Amen.

Chwała z Ojcem
Tobie, Zbawco, * Któ-
rego Panna wydała *
Z Duchem Świętym
Życiodawcą, * Na wie-
ki wieczna Ci chwała
Amen.

*(Początek tych czterech małych Hor jest aż
dotąd jednakowy).*

Ant. I. II. Assúm-
pta est.

III. Missus est.
IV. O admirábile
commércium!

Ant. I. II Wzięta
jest.

III. Posłany został.
IV. O przedziwna
zamiano.

Psalm 53.

*Żywa, czynna wiara, w której dusza, niedo-
wierzając swym siłom, wzywa z ufnością Boga
o pomoc. Życie duszy wiernej ustawicznym bo-
lowaniem pod sztandarem krzyża, celem walki
chwała Boża, dobro bliźnich i uświęcenie własne
— nieprzyjaciółmi: świat, czart i ciało.*

Deus, in nómine tuo sálvum me fac: * et in virtúte tua, júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.

Quoniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quaesierunt ánimam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * et Dominus suscéptor est ánimae meae.

Avérte mala inimicis meis: * et in veritaté tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi: * et con-

3 Boże, w imię Twoje zbaw mię, * i w mocy Twojej sądz mię! ¹⁾

4 Boże, wysłuchaj modlitwy mojej, * przyjmij w uszy słowa ust moich!

5 Albowiem obcy powstałi przeciwko mnie, i potężni szukają duszy mojej, * a Boga nie stawia przed oczyma swemi.

6 Oto Bóg mi dopomaga, * Pan jest obrońcą duszy mojej.

7 Odwróć zło na nieprzyjaciół moich * i zatrać ich według prawdy Twojej.

8 Dobrowolnie będą ofiary składał To-

fitébor nómini tuo, Dómine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimicos meos despéxit óculus meus.

Gloria Patri...

Psalm 84.

Ufnóść w Bogu sprawiedliwym, karzącym, a pokutą nam się ubłagać dającym.

Benedixísti, Dómine terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob. ¹⁾

Remisísti iniquitátem plebis tuae: * operuísti omnia peccáta eorum.

Mitigásti om n em iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuae.

bie * i będę wysławiał imię Twoje, Panie, albowiem dobre jest.

9 Bo ze wszelkiego utrapienia wybawiasz mię, * a oko moje gardzi nieprzyjaciółmi moimi.

Chwała Ojcu...

2 U błogostawieś Panie, ziemię Twoją, * przywróciłeś pojmanie Jakóba ¹⁾.

3 Opuściłeś nieprawość ludu Twego, * pokryłeś wszystkie grzechy ich.

4 Uśmierzyłeś wszystkim Twój gniew * odwróciłeś się od gniewu zapalczywości Twojej.

¹⁾ Bóg Sędzia poniża i karze grzeszników, sprawiedliwych wspomaga, wywyższa i broni.

¹⁾ przywróciłeś z niewoli synów Jakóbowych.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in aetérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatióne?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua laetabitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam, quid loquátur in me Dóminus Deus: * quoniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super Sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur. ad cor.

Verúmtamen prope

5 Odnów nas, Boże, Zbawicielu nasz, * i oddal gniew Twój od nas!

6 Izali na wieki będziesz się na nas gniewał, * albo rozciągniesz gniew Twój od pokolenia do pokolenia?

7 Boże, Ty, nawróciwszy się, ożywisz nas, * a lud Twój rozweseli się w Tobie.

8 Okaż nam, Panie miłosierdzie Twoje * i daj nam zbawienie Twoje!

9 Będę słuował co we mnie będzie mówił Pan Bóg; * bo będzie głosił pokój ludowi Swemu.

I nad świętym Swoim, * i tym, którzy się nawracają ze serca.

10 Zaiste bliskie

timéntes eum salutáre ipsius: * ut inhábitet gloria in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * Justítia et pax osculátae sunt.

Véritas de terra orta est; * et justítia de caelo prospéxit.

Étenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * et ponet in via gressus suos.

Gloria Patri...

Psalm 116.

Miłość Boga i pragnienie, aby Go wszyscy ludzie znali i miłowali.

Laudáte Dóminum omnes gentes: * lau-

jest zbawienie jego tym, którzy się go boją * aby mieszkała chwała w ziemi naszej.

11 Miłosierdzie i prawda spotkały się z sobą, * sprawiedliwość i pokój dają pocałunek sobie.

12 Prawda wyrosła z ziemi, * a sprawiedliwość z nieba spojrziała.

13 Albowiem Pan pokaże dobrotliwość, * a ziemia nasza wyda swój owoc.

14 Sprawiedliwość przed Nim chodzić będzie * i położy na drodze kroki swoje.

Chwała Ojcu...

Chwalcie Pana, wszyscy poganie: *

date eum, omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: * et veritas Domini manet in aeternum.

Gloria Patri...

Ant. I. II. Assumpta est Maria in caelum, gaudent Angeli, laudantes benedicunt Dominum.

III. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem, desponsatam Joseph.

IV. O admirabile commercium! Creator generis humani, animatum corpus sumens, de Virgine nasci dignatus est: et procedens homo sine semine, largitus est nobis suam Deitatem.

chwalcie Go wszystkie narody.

2 Bo moźne jest nad nami miłosierdzie Jego,* a prawda Pańska trwa na wieki!

Chwała O,cu...

Ant. I. II. Wzięta jest Marja do nieba, Aniołowie się radują wielbiąc, błogosławia Panu!

III. Posłany został Anioł Gabriel, do Marji Panny, poślubionej Józefowi.

IV. O przedziwna zamiano! Stwórca ludzi przyjmując ciało ludzkie, z Panny się raczył narodzić; a stając się człowiekiem, uczynił nas uczestnikami Bóstwa Swego.

Kapitulum.

I. II. IV. Cant 6. 9.

Quae est ista quae progréditur quasi auróra consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata?

R. Deo grátias.

V. Dignare me laudare te, Virgo sacrata.

R. Da mihi virtutem. contra hostes tuos.

III. Is 7. 14. 15.

Ecce virgo concipiet, et pariet Filium, et vocabitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel comedet ut sciat reprobare malum, et eligere bonum.

R. Deo grátias.

Któraż to jest, która idzie jako zorza powstająca, piękna jako księżyc, wybrana jako słońce, ogromna jako wojska uszykowane porządnie?

O. Bogu dzięki.

W. Spraw, abym Cię godnie słauił, Panno Przenajświętsza.

O. Daj mi moc przeciwko nieprzyjaciółom Twoim.

Oto Panna pocznie i porodzi Syna, i nazwą Imię Jego E m a n u e l. Masło i miód jeść będzie, aby umiał odrzucać złe i obierać dobre.

O. Bogu dzięki.

V. Dignáre me
laudáre te...

jak powyżej.

Kyrie, eléison
Christe, eléison. Ky-
rie, eléison.

V. Dómine, exáudi
oratióne méam.

R. Et clamor meus
ad te véniat.

I. II. Orémus.

Deus, qui virgi-
nálem aúlam beatae
Maríae, in qua habi-
tátes, eligere dignátus
es: da, quaésumus:
ut sua nos defensió-
ne munítes, jucúndos
fá.ias suae interésse
commemoratióni. Qui
vivis et régnas cum
Deo Patre in unitáte
Spíritus Sáncti Deus,
per ómnia saécula sae-
culórum. R. Amen.

W. Spraw, abym
Cię godnie słaWił...

Kyrje, elejson.
Chryste, elejson. Ky-
rje elejson.

W. Panie, wyslu-
chaj modlitwy mojej.

O. A wołanie mo-
je niech do Ciebie
przyjdzie.

I. II. Módlmy się.

Boże, któryś dzie-
wicy przybytek Bło-
gostawionej Marji, ra-
czył obrać Sobie na
mieszkanie, spraw to,
prosimy, abyśmy Jej
opieką będąc umoc-
nieni, zasłużyli przy-
wodzić Ją sobie na
pamięć z wewnętrzną
słodyczą. Który żyjesz
i królujesz z Bogiem
Ojcem w jedności
z Duchem Świętym,
Bóg, przez wszystkie
wieki wieków. O. A.

V. Dómine exaudi
orationem meam.

R. Et clamor meus
ad te veniat.

V. Benedicámus
Dómino.

R. Deo gratias.

V. Fidélium áni-
mae per misericór-
diam Dei, requiescant
in pace.

R. Amen.

(Zobacz uwagę na końcu prymy str. 99).

III. Oremus.

Deus, qui de be-
átae Maríae Vírginis
útero, Vérbum túm,
Angelo nuntíante, car-
nem suscípere volú-
isti: praesta supplicibus
tuis: ut qui vere eam
Genitricem Dei cré-
dimus, ejus apud te
intercessionibus adju-
vémur. Per eumdem

W. Panie, wysłuchaj
modlitwy mojej.

O. A wołanie mo-
je niech do Ciebie
przyjdzie.

W. Błogostawmy
Panu.

O. Bogu dzięki.

W. Dusze wiernych
zmarłych, przez mi-
łosierdzie Boże,
niech odpoczywają
w pokoju wiecznym.

O. Amen.

III. Módlmy się.

Boże, któryś zrzą-
dził, że za zwiasto-
waniem Anielskiem
Słowo Twoje w ży-
wocie Najświętszej
Marji Panny Ciałem
się stało, spraw, po-
kornie błagamy, aby
możnem było u Cie-
bie wstawiennictwo
tej, w którą jako pra-

Dóminum nóstrum, Jésum Chrístum, Fílium tuum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi... etc.

str.

IV. Orémus.

Deus, qui salutis aetérnae, beatae Maríae virginitáte fecúnda, humano géneri praemia praestitisti: tribue quaesumus, ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctórem vitae suscipere, Dóminum nóstrum, Jésum Chrístum, Fílium tuum. Qui tecum vivit et re-

wdziwą Bogarodzicę wierzymy. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego. Który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świętym, Bóg przez wszystkie wieki wieków.

O. Amen.

W. Panie wysłuchaj... i t. d.

str. 97.

IV. Módlmy się.

Boże, któryś przez dziewicze Macierzyństwo Najświętszej Maryji Panny, zgotował całej ludzkości łaskę zbawienia wiecznego daj, błagamy Cię, abyśmy doznawali orędownictwa Tej, przez którą pozyskaliśmy dawcę żywota wiecznego, Pana naszego Jezusa Chrystusa Syna Twego. Który z Tobą

gnat in unitáte Spíritus Sancti Déus, per omnia saecula saeculorum. R. Amen.

V. Dómine, exáudi... etc.

str. 97.

Na końcu każdej małej hory, odmawianej po laudach ale nie bezpośrednio lecz po przerwie, jeśli się kończy pacierze odmówić należy: Ojciec nasz .. i: Pan † niechaj nam raczy dać Swój pokój... itd. Tak kończyć małą horę (hory) odmawianą bez przerwy po laudach: zobacz uwagę na str. 86.

TERCJA.

Ave Maria...

eus, † in adjutórium mé u m inténde!

R. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri...

Allelúja! *vel:* Laus tibi, Dómine...

Zdrowaś Marjo...

oże, † wejrzyj ku wspomózeniu memu!

R. Panie, pospiesz się ku ratunkowi memu!

Chwała Ojcu...

Alleluja! *lub:* Cześć Tobie Panie...

Hymn.

Meménto, rérum
Cónditor, * Nostri
quod olim córporis, *
Sacráta ab álvo Vír-
ginis, * Nascéndo, fór-
mam súmpseris.

María, Mater grá-
tiaie, Dúlcis Párens
cleméntiae, * Tu nos
ab hóste prótege, * Et
mórtis hóra súscipe.

Jesu, tibi sit glória, *
Quí natus es de Vír-
gine, * Cum Patre et
álmo Spírítu, * In
sempitérna saécula.
Amen.

Ant. I. II. María
Vírgo.

III. Ave María.

IV. Quándo natus
es.

Pomnij, o Stwór-
co wszechrzeczy, * Żeś
w cudownej tajemni-
cy, * Raczył przyjąć
kształt człowieczy, *
W żywocie świętym
Dziewicy.

Marjo! łask rodzi-
cielko, * Słodka Mat-
ko zmiłowania, * Od
pędź wroga, napaść
wszelką, * Przyjm nas
w godzinę skonanía.

Chwała z Ojcem
Tobie, Zbawco * Któ-
rego Panna wydała *
Z Duchem Świętym,
Życiodawcą, * Na wie-
ki wieczna ci chwała.
Amen.

Ant. I. II. Marja
Panna.

III. Zdrowaś Marjo.

IV. W niewysto-
wionej tajemnicy.

Psalm 119.

*Psalm ten obrazuje życie chrześcijanina po-
śród ciemności i przewrotności tego świata, wy-
obrażonych tu typicznie w obywatelach Kedar,
plemieniu koczowniczym. Psalm ten jest wspól-
nym głosem Kościoła i Chrystusa, bo Chrystus
Pan raczył dobrowolnie dla zbawienia świata
cierpieć wszelkie przeciwności i złość jadowitych
języków, które Go doprowadziły na Golgotę.
Chrześcijanin, na wzór Chrystusa znosi prze-
ciwności z pokorą, cierpliwością, poddaniem się
woli Bożej, nadewszystko z miłością ku nieprzy-
jaciółom, za których się modli.*

Ad Dóminum cum
tribulárer clamávi: *
et exaudívit me.

Dómine, líbera áni-
mam meam a lábiis
iníquis, * et a lingua
dolósa.

Quid detur tibi, aut
quid apponátur tibi: *
ad liguam dolósam?

Sagíttae poténtis
acútae, * cum carbó-
nibus desolatóriis.

Heu mihi, quia in-
coláus meus prolon-

Do Pana wołam
gdy jestem w ucisku *
i wysłuchuje mię.

2 Panie, wyzwól
duszę moją od ust
nieprawych * i języ-
ka zdradliwego?

3 Co może być da-
ne, albo co może być
przyłożone * do ję-
zyka zdradliwego?

4 Ostre strzały
mocarza * i węgiel
pustoszący.

5 Ach (biada) mnie
że się pielgrzymowa-

gátus est; habitávi cum habitántibus Cedar, * múltum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Gloria Patri...

Psalm 120.

Dusza odwraca się od złudnych ponęt świata, nie chce je znać ani widzieć, (wartość świata określa ps. poprzedni) „podnosi natomiast oczy ku góróm” — Kościołowi, skąd otrzymuje stałą pomoc Bożą we walce ze złą słonnością, jużto przez modlitwę, zwykłą, a głównie myślą, jużto w naukach, ćwiczeniach duchownych, Sakramentach św., kierownictwie przewodników duchownych itd. Ps. wyraża życzenia, tym, którzy w przeciwnościach życia i w walce z namiętnościami zwracają się do Boga o pomoc i idą za wskazaniem Kościoła.

Levávi óculos me-

Podnoszę oczy

nie moje przedłuże, przebywać muszę z mieszkańcami Kadenu * 6 Długo przebywa dusza moja!

Z nienawidzącymi pokoju. 7 Jestem w (zamiarach) spokoju, * a gdy mówię z nimi, doznaję przesładowania bez przyczyny.

Chwała Ojcu...

os in montes; ¹⁾ * unde véniet auxiliúm mihi.

Auxiliúm meum a Dómino: * qui fecit coelum et terram.

Non det in commotióne pedem tuum, * neque dormitet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dormiet, * qui custódit Israél.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tuá, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

moje na góry¹⁾ * skąd pomoc mi przychodzi.

2 Pomoc moja od Pana, * który stworzył niebo i ziemię.

3 Nie da zachwiać się nodze twojej * i nie zdrzemie ten, który cię strzeże;

4 Oto się nie zdrzemnie ani zaśnie * strzegący Izraela.

5 Pan cię strzeże Pan obroną twoją * po prawej ręce twojej.

6 Nie upali cię słońce we dnie, * ani miesiąc w nocy.

¹⁾ W modlitwie człowiek wznosi się ku góróm, w mistycznym obcowaniu z Bogiem. Górą jest stan kapłański — kościół nauczający, szafujący tajemnicami Bożemi w nauce i Sakramentach św. Górą jest cała społeczność chrześcijan, takich, którzy prowadzą życie bogobojne, albo w tym celu łączą się w zrzeczenia, n. p. zakony. Górą jest Kościół tryumfujący, Matka Najśw. i tysiące świętych, którzy jaśnieją jak gwiazdy na niebie, a których przykłady i pomoce są nam znane.

Dóminus custódit
te ab omni malo: *
custódiat ánimam tu-
am Dóminus.

Dóminus custódiat
intróitum tuum, et
éxitum tuum, * ex
hoc nunc, et usque
in saéculum.

Gloria Patri...

7 Pan cię strzeże
od wszelkiego zła, *
Pan niech strzeże du-
szy twojej.

8 Pan niech strze-
że wejścia twego
i wyjścia twego, *
odtąd i na wieki.

Chwała Ojcu...

Psalm 121.

Wśród przeciwności życia ze strony świata (ps. 119) i ciała (ps. 120) jak: prześladowania, pokusy, trudy, jest Kościół. a w nim święci, Najśw. Marja Panna, osobliwie Chrystus jedyną radością, dźwignią i ochłodą duszy wiernej. Chrystus w Komunii św. oddaje się duszy całej – z Bóstwem i człowieczeństwem Swoim, a duchownie na każdy czas i najmniejszą chwilę czasu Stąd radość pielgrzyma i tęsknota do domu Pańskiego, który wraz z Kościołem stanowi dlań niebo. Przewo wielbi Kość ół, wyrażaąc mu swe najgorętsze życzenia, pragnie jego tryumfu i dobra bliźnich i „szuka” w tem chwaty Bożej.

Laetátus sum in
his, quae dicta sunt
mihi; * in domum
Dómini íbimus.

Weseliłem się gdy
mi powiedziano: *
Pójdziemy do domu
Pańskiego!•

Stantes erant pedes
nostri: * in atriis tuis,
Jerúsalem.

Jerúsalem, quae
aedificatur ut civitas, *
cujus participátio ejus
in idípsum.

Illuc enim ascendé-
runt tribus, tribus Dó-
mini: * testimónium
Israel, ad confiténdum
nómini Dómini.

Quia illic sedérunt
sedes in iudício: * se-
des super Domum
David. ¹⁾

Rogáte, quae ad
pacem sunt Jerúsa-
lem: * et abundántia
diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte
tua: * et abundántia
in túrribus tuis.

2 Oto stoją nogi
nasze * w sieniach
twoich, Jeruzalem!

3 Jeruzalem bu-
dujące się jako mias-
to * w sobie zespolo-
ne!

4 Tam wstępują po-
kolenia Pańskie: * u-
stawa to dla Izraela,
sławić Imię Pańskie.

5 Tam stoją stoli-
ce sądowe, * stolice
domu Dawidowego. ¹⁾

6 Proście o to co
jest ku pokojowi Je-
ruzalem, * a dostatek
tym, którzy cię miłują!

7 Niechaj będzie
pokój w murach two-
ich * i dostatek w Pa-
łacach twoich!

¹⁾ „Stolice sądowe czyli królewskie Dawida i jego domu” oznaczają figurycznie stolice, Chrystusową i Najśw. Marji Panny, św. Apostołów i innych świętych.

Propter fratres meos, et próximos meos: *
Ic quēbar pacem de te.

Propter domum
Dómini Dei nostri: *
quaesívi bona tibi.

Glória Patri...

Ant. I. II. Maria Virgo
assúpta est ad
aethereum thálamum,
in quo Rex regum
stelláto sedet sólio.

III. Ave María grátia
plena: Dóminus
tecum: benedicta tu in
mulieribus. Alleluja.

IV. Quando natus
es ineffabíliter ex Virgine,
tunc implétae
sunt Scriptúrae: sicut
pluvia in vellus descendísti,
ut salvum fáceres genus
humánium: te laudámus,

8 Dla braci moich
i blźnich moich *
wzywam pokoju dla
ciebie;

9 Dla domu
Panna, Boga naszego, *
szukam dobra tobie.

Chwała Ojcu...

Ant. I. II. Marja
Panna wzięta jest do
przybytku niebios,
gdzie Król królów
trонуje w gwiazdzistej
stolicy.

III. Zdrowaś
Marjo, łaski pełna, Pan
z Tobą, błogosławionas
Ty między niewiastami.
Alleluja.

IV. W niewysłowionej
tajemnicy narodzenia
Twego z Dziewicy,
spełniły się prorocтва;
zstąpiłeś na ziemię jak
deszcz na runo, aby
zbawić pokolenia
ludzkie.

Deus noster.

Ciebie przeto wielbimy,
Boże nasz!

Kapitulum.

I. II. IV. Sir 24. 15.

Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusaleme potestas mea.

R. Deo grátias.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

I tak na Syjonie
jestem utwierdzona,
i w mieście świętem
podobnie odpoczywałam,
a w Jeruzalem władza
moja.

O. Bogu dzięki.

V. Rozlany jest
wdzięk na wargach
Twoich.

O. Dlatego błogosławił Ci Bóg
na wieki.

II. Is. II. 1. 2.

Egrediétur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascéndet, et requiescet super eum Spíritus Dómini.

I wynijdzie różdżka z korzenia
Jessego, a kwiat z korzenia
jego wyrośnie. I spocznie na nim
Duch Pański.

R. Deo grátias.
V. Diffúsa est grátia...

jak powyżej.

Kyrie, eléison,
Christe, eléison, Kyrie,
eléison.

V. Dómine, exaudi oratióne meam.

R Et clamor meus ad te veniat.

I. II. IV. Orémus.

Deus, qui salutis aetérnae, beátae Maríae virginitáte fecúnda, humáno, géneri praemia praestítisti: tríbue, quaesumus: ut ipsam pro nobis iutercédere sentiámus, per quam merúimus Auctórem vitae suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum vivit et

O. Bogu dzięki.
W. Rozlany jest wdzięk.

Kyrje, elejson.
Chyste, elejson. Kyrje, elejson.

W. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

I. II. IV. Módlmy się.

Boże, któryś przez dziewicze Macierzyństwo Najświętszej Marji Panny, zgotował całej ludzkości łaskę zbawienia wiecznego, daj, błagamy Cię, abyśmy doznawali orędownictwa Tej, przez którą pozyskaliśmy dawcę żywota wiecznego, Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twe-

regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. R. Amen.

V. Dómine exaudi... etc.

str.

III. Oremus.

Déus, qui de beátae Maríae Virginitáte útero, Verbum túum, Angelo nuntiánte, cárnem suscipere voluísti: praesta supplicibus tuis; ut qui vere eam Genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessióne adjuvémur. Per eúndem Dóminum nostrum, Jesum Christum, Filium tuum. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.

go. Który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świętym, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

O. Amen.

W. Panie wysłuchaj... i t. d.

97.

III. Módlmy się.

Boże, któryś zrządził, że za zwiastowaniem Anielskiem Słowo Twoje w żywocie Najświętszej Marji Panny Ciałem się stało, spraw, pokornie błagamy, aby możnem było u Ciebie wstawiennictwo Tej, w którą jako prawdziwą Bogarodzicę wierzymy. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego. Który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem

R. Amen.

V. Domine, exaudi... etc.

str. 97.

SEKSTA.

Ave María...

eus, † in ad-
jutórium
meum
inténde!

R. Dómine, ad ad-
juvándum me festí-
na!

Glória Patri...

Alleluja! *vel:* Laus
tibi Dómine...

Świątym, Bóg przez
wszystkie wieki wie-
ków.

O. Amen.

W. Panie, wysłu-
chaj... i t. d.

Zdrowaś Marjo...

oże, † wejrzyj
ku wspom-
żeniu me-
mu!

O. Panie, pospiesz
się ku ratunkowi me-
mu!

Chwała Ojcu...

Alleluja! *lub:* Cześć
Tobie Panie...

Hymn.

Meménto, rerum
Cónditor, * Nostri
quod olim córporis, *

Pomnij, o Stwór-
co wszechrzeczy, * Żeś
w cudownej tajemni-

Sacrata ab alvo Vír-
ginis, * Nascéndo for-
mam súmpseris.

María, Mater grá-
tia, * Dulcis Parens
cleméntiae, * Tu nos
ab hoste prótege, * Et
mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória *
Qui natus es de Vír-
gine, * Cum Patre et
álmo Spírítu, * In
sempitérna saécula.
Amen.

Ant. I. II. In odórem.

III. Ne tímeas Ma-
ría.

IV. Rúbum, quem
víderat.

cy, * Raczył przyjąć
kształt człowieczy, *
W żywocie świątym
Dziewicy.

Marjo! łask Rodzi-
cielko, * Słodka Mat-
ko zmiłowania, * Od-
pędź wroga, napaść
wszelką, * Przyjm nas
w godzinę skonania.

Chwała z Ojcem
Tobie, Zbawco * Któ-
rego Panna wydała, *
Z Duchem Świątym,
Życiodawcą, * Na wie-
ki wieczne Ci chwała.
Amen.

Ant. I. II. Do won-
ności.

III. Nie bój się
Marjo.

IV. W krzaku go-
rzącym.

Psalm 122.

*Poprzedni psalm wyraża, czem jest Kościół
Chrystusowy dla duszy, oraz uwielbienia i ży-
czenia pod Jego adresem. Ten zaś ps. wyraża*

aktywny stosunek duszy do Kościoła, polegający na łączniu się z innymi w pokornej, wytrwałej, żarliwej modlitwie za wspólne potrzeby Kościoła i Jego podwyższenie, a (domniemanie) poniżenie nieprzyjaciół.

Ad te levávi óculos méos,* qui hábitas in coelis.

Ecce sicut óculi servórum,* in mánibus dominórum suórum:

Sicut óculi ancíllae in mánibus dómine suae;* ita óculi nóstri ad Dóminum, Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne.

Quia multum repléta est ánima nostra:* opprobrium abundantibus, et despectio supérbis.

Glória Patri...

Podnoszę oczy moje, ku Tobie * który mieszkasz w niebiesiach!

2 Oto jak oczy sług * w rękach panów,

Jak oczy służebnicy w rękach Jej pańni, * tak oczy nasze ku Panu Bogu naszemu, aż się zmiłuje nad nami.

3 Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami * bośmy wielce napełnieni wzgardą!

4 Wielce napełniona jest dusza nasza, * pośmiewiskiem bogatych i wzgardą pyśnych.

Chwała Ojcu...

Psalm 123.

Psalm ten jest rozpamiętywaniem dobrodziejstw Bożych, zachowania od śmierci w grzechu i potępienia wiecznego. To dobrodziejstwo zawdzięczamy zasługom Chrystusowym, wstawiennictwu Matki Miłosierdzia i modlitwom Kościoła świętego. Treść psalmu wiąże się z poprzednim, przedstawiając skuteczność modlitwy.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exsúrgerent hómines in nos,* forte vivos deglutissent nos.

Cum irascerétur furor eórum in nos: * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra:* fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus,* qui non dedit

Gdyby Pan nie był z nami — niech powie teraz Izrael * 2 gdyby Pan nie był z nami,

Gdy na nas ludzie powstałi: * 3 snaćby nas byli żywcem pożarli,

Gdy płonął gniew ich przeciw nam; * 4 wody byłyby pochłoneły nas.

5 Strumień przeszła dusza nasza * Snadnie przeszła dusza nasza przez wody nieprzebyte.

6. Błogosławiony Pan, * który nas nie-

nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini. * qui fecit coelum et terram.

Glória Patri...

wydał na łup zębom ich!

7 Dusza nasza jak ptak wyrwała się * z sidła łowiących;

Sidło się potargało, * a myśmy wybawieni!

8 Wspomożenie nasze w Imieniu Pana, * który stworzył niebo i ziemię!

Chwała Ojcu...

Psalm 124.

Psalm ten jest wyrazem dziękczynienia za dobrodziejstwa Boże i wierności łasce Bożej. Kto ufa w Panu, ten ma wiarę i miłość i praktykuje wszystkie inne cnoty, i „nie zachwieje się na wieki” t. j. modli się i czyni wszystko, aby wytrwać w dobrem aż do śmierci, a to pomimo rozlicznych trudności, jak prześladowania, (domyślnie) pokusy, oschłości, zniechęcenia, zawody i inne cierpienia. Nie cofa się na drodze obowiązków względem Boga i Kościoła, bo to jest zdradą sprawy Bożej i prowadzi na zatracenie. Ufność w Panu jest najlepszym przygotowaniem do Komunii św., i do dziękczynienia należy.

Qui confidunt in | Którzy ufają w Pa-

Dómino,¹⁾ sicut mons Sion: * non commovébitur in aetérnum, qui habitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus; et Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc, et usque in saéculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justí ad iniquitátem manus suas.

Bénéfac, Dómine, bonis* et rectis corde.

Declinántes autem

¹⁾ „Są jako góra Syjon“ t. j. jak ulubione mieszkanie Boże, w którym Bóg, gdzie stale przebywa Syjon był twierdzą niezwyciężoną dla nieprzyjaciół, kiedy Bóg w nim mieszkał, tak też dusza ufająca jest mocną twierdzą przeciw szatanowi.

nu¹⁾, są jak góra Syjon; * nie poruszy się na wieki, kto mieszka w Jeruzalem!

2 Góry są wokoło niego, a Pan wokół ludu swego, * odtąd aż na wieki.

3 Bo nie zostawi Pan berła grzeszników nad dziedzictwem sprawiedliwych; * aby sprawiedliwi nie ściągnęli ręki swej ku niesprawiedliwości.

4 Czyń dobrze, Panie dobrym * i tym, którzy są prawego serca!

5 Ale tych, którzy

in obligatiónes, ad-
dúcet Dóminus cum
operántibus iniquitá-
tem: * pax super
Israel.

Glória Patri...

Ant. I. II. In odórem
unguentórum tuórum
currimus, adolescén-
tulae dilexérunt te ni-
mis.

III. Ne tímeas, Ma-
ría: invenísti gratiam
apud Dóminum: Ec-
ce conscípies et paries
Filiú. Alleluja.

IV. Rubum, quem
viderat Moyses in-
combústum, conser-
vátam agnóvimus tu-
am laudábilem virgi-
nitátem: Dei Génitrix
intercede pro nobis.

zbaczają na kręte dro-
gi, powiedzie Pan
z czyniącymi niepra-
wość. * Pokój nad
Izraelem!

Chwała Ojcu...

Ant. II. Do wonno-
ści olejków Twoich
pobiegniemy, panien-
ki umiłowały Cię bar-
dzo.

III. Nie bój się,
Marjo; albowiem zna-
lazłaś łaskę u Pana.
Oto poczniesz i po-
rodzisz Syna. Alle-
luja.

IV. W krzak go-
rejącym, niespalonym,
który widział Mojżesz,
upatrujemy podobień-
stwo Twego chwaleb-
nego i nienaruszone-
go Panieństwa. Mat-
ko Boża, wstawiaj się
za nami.

Kapitulum.

I. II. IV. Sir 24. 16.

Et radicávi in pó-
pulo honorificáto, et
in parte Dei mei he-
rélitas illíus, et in
plenitúline sanctó-
rum deténtio mea.

R. Deo grátias.

V. Benedícta tu in
mul éribus.

R. Et benedíctus
fructus ventris tui.

III. Lc 1. 32. 33.

Dabit illi Dómi-
nus Deus sedem Da-
vid, patris ejus, et re-
gnabit in domo Jacob
in aetérnum, et regni
ejus non erit finis.

R. Deo gratias.

V. Benedícta tu...

I rozkorzeniłam się
w zącym narodzie,
i w dziele Boga mego
dziedzictwie Jego, i
wzgromadzeniu świę-
tych pobyt mój.

O. Bogu dzięki.

V. Błogosławionaś
Ty między niewiasta-
mi.

O. I błogosławio-
ny Owoc żywota Two-
jego.

Da Mu Pan Bóg
stolicę Dawida, ojca
jego i będzie królo-
wał w domu Jakóbo-
wym na wieki, a kró-
lestwu Jego nie będzie
końca.

O. Bogu dzięki.

V. Błogosławionaś

Ty...

jak powyżej.

Kyrie, eléison.
Christe eléison. Kyrie, eléison.

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

I. II. Oremus.

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostrae praesídium: ut qui sanctae, Dei Genitricís memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxilio, a nostris iniquitatibus resurgámus. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculórum.

R. Amen.

Kyrje, elejson.
Chryste, elejson. Kyrje, elejson.

W. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

I. II. Módlmy się.

Udziel miłosierny Boże, wsparcia ułomności naszej, byśmy czcząc pamiątkę Świętej Bożej Rodzicielki, wsparci będąc Jej wstawienictwem, z nieprawości naszych się podźwignęli. Przez tegoż Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Syna Twego. Który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świętym, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

O. Amen.

V. Dómine exaudi... etc.

str. 97.

III. Oremus.

Deus, qui de beatae Mariae Virginitate Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti: praesta supplicibus tuis; ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúndem Dóminum nostrum, Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculórum.

R. Amen.

V. Dómine, exaudi... etc.

str. 97.

W. Panie, wysłuchaj... i t. d.

III. Módlmy się.

Boże, któryś zrządził, że za zwiastowaniem Anielskiem Słowo Twoje w żywocie Najświętszej Marji Panny Ciałem się stało, spraw, pokornie błagamy, aby możnem było u Ciebie wstawienictwo Tej, w którą jako prawdziwą Bogarodzicę wierzymy. Przez tegoż Pana naszego, Jezusa Chrystusa Syna Twego. Który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świętym, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. O. Amen.

W. Panie, wysłuchaj... i t. d.

IV. Oremus.

Deus, qui salutis aeternae, beatuae Mariae virginitate fecunda, humano generi praemia praestitisti: tribue, quaesumus: ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus Auctorem vitae susciperem, Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. R. Amen.

V. Domine, exaudi... etc.

IV. Módlmy się.

Boże, któryś przez dziewicze Macierzyństwo Najświętszej Marji Panny zgotował całej ludzkości łaskę zbawienia wiecznego, daj, błagamy Cię, abyśmy doznawali orędownictwa Tej, przez którą pozyskałszy Dawcę żywota wiecznego, Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego. Który z Tobą żyje i króluje w Jedności z Duchem Świętym, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. O. Amen.

W. Panie, wysłuchaj... i t. d.

str. 97.

NONA.

Ave Maria...

eus, in adjutorium meum intende!

R. Domine, ad adjuvandum me festina!

V. Gloria Patri...

Alleluja, vel Laus tibi, Domine...

Zdrowaś Marjo...

że, wejrzyj ku wspomnieniu memu!

O. Panie pośpiesz się ku ratunkowi memu!

W. Chwała Ojcu...

Alleluja, albo: Cześć Tobie, Panie...

Hymn.

Meménto, rerum Conditor, * Nostri quod olim corporis * Sacra ab alvo Virginis, * Nascendo, formam sumpseris.

María, Mater gratiae, * Dulcis Parens clementiae, * Tu nos ab hoste prótege, * Et mortis hora suscipe.

Pomnij, o Stwórco wszechrzeczy, * Żeś w cudownej tajemnicy, * Raczył przyjąć kształt człowieka, * W żywocie świętym Dziewicy.

Marjo łask Rodzicielko, * Słodka Matko zmiłowania, * Odpejdź wroga napaść wszelką, * Przyjm

Jesu, Tibi sit gloria,* Qui natus es de Virgine,* Cum Patre, et almo Spiritu,* In sempiterna saecula. Amen.

Ant. I. II. Pulchra es

III. Ecce ancilla Dómini.

IV. Ecce Maria.

nas w godzinę skonania.

Chwała z Ojcem Tobie, Zbawco,* Którego Panna wydała * Z Duchem Świętym Życiodawcą,* Na wieki wieczne Ci chwała. Amen.

Ant. I. II. Piękna jesteś.

III. Oto ja służebnica Pańska.

IV. Oto Marja.

Psalm 125.

Psalm ten jest pieśnią wyzwolonych z niewoli. Przenośnie w sensie duchowym jest to pieśń dusz wyzwolonych z niewoli grzechu (niewola szatańska) i służalstwa światu o ile jest na usługach szatana. Psalm jest wyrazem radości dusz, doznających szczęścia pokoju Chrystusowego, jakiego świat dać nie może, który jest następstwem życia pokutniczego, określonego w psalmie poprzednim (droga obowiązków) i tym (w. 5. 6.).

In converténdo Dóminus captivitatém Sion: * facti sumus sicut consoláti.

Gdy Pan przywrócił pojmanyh Syjonu,* zostaliśmy pocieszeni;

Tunc replétum est gaudio os nostrum:* et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes:* Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum:* facti sumus laetántes.

Convérte, Dómine, captivitatém nostram,* sicut torrens i austro.

Qui séminant in lácrymis * in exultatióne menent.

Eúntes ibant et flebant,* mitténdes sémina sua.

Veniéntes autem venient cum exultatióne,* portantes manipulos suos.

Gloria Patri...

2 Wtedy się weselem napełniły usta nasze,* a język nasz radością.

Wtedy była mowa między narodami: * »Wielkich rzeczy dokonał Pan z nimi!«

Wielkie rzeczy uczynił Pan z nami,* Jesteśmy uweseleni.

4 Przywróćcie Pańskie, pojmanyh naszych,* jak strumień ku południowi.

5 Którzy sięją ze łzami,* będą żąć z radością.

6 Idąc szli i płakali,* rozsiewając nasienia swoje.

Ale wracając się przyjdą z weselem,* niosąc snopy swoje.

Chwała Ojcu...

Psalm 126.

Dusze wyzwolone z grzechu występują na drogę oświecenia t.j. praktyki i postępu w cnotach czyli drogę doskonałości. Psalm jest pokornym wyznaniem, że bez pomocy Bożej niepodobna tego dokonać; ani jeden krok na drodze cnoty postąpić; ani dobre dzieło zacząć i do szczęśliwego doprowadzić końca i że bez błogosławieństwa Bożego wszelka praca i mozoł ludzki są bezwartościowe. Natomiast pracę i trudy tych, którzy są Bogu mili, wieńczy Bóg najwyższą nagrodę, t.j. dobrem potomstwem. W sensie duchowym, mistycznym, potomstwem duchowem są dusze pozyskane dla Boga. Tak n. p. św. Teresą od Dz. J. nazwała siebie „matką wielu dusz”.

Nisi Dóminus aedificávit domum; * in vanum labcravérunt, qui aedificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitatém, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere; * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Jeśli Pan nie zbuduje domu, * próżno pracują, którzy go budują.

Jeśli Pan nie będzie strzegł miasta, * próżno czuwa, który go strzeże.

2 Napróżno wam przede dniem wstawać; * wstawajcie skoro siądziecie pożywając chleb boleści!

Cum délerit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini filii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttae in manu poténtis: * ita filii excussórum ¹⁾.

Beatus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Gloria Patri...

Gdy Bóg da miłym swoim spanie.* 3 Oto dziedzictwo Pańskie — synowie, zapłata — owoc żywota!

4 Jako strzały z rąk mocarza,* takimi są synowie uciśnionych.¹⁾

5 Błogosławiony człowiek, który nasycił w nich pragnienie swoje! * nie będzie zawstydzony mówiąc z nieprzyjaciółmi swymi w bramie.

Chwała Ojcu...

Psalm 127.

Psalm poprzedni jest wyrazem dążności ku świętości, ten zaś psalm przedstawia rodzinę, odkąd praktykowanie cnot najpierw powinno się krzewić. Jest tu powiedziane we formie życzenia w Panu, że bojaźń Pańska, droga przykazań i sprawiedliwości chrześcijańskiej, sprowadza na rodzinę szczęście i błogosławieństwo Boskie, obok lat sędziwych. Zgromadzenie zakonne jest też rodziną w znaczeniu duchownem.

¹⁾ Dzieci są chlubą swych rodziców i bronią ich w złej przygodzie — w sensie duchownym, dobre uczynki są naszą ozdobą i bronią nas będącą na sądzie Bożym.

Beati omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis; * beatus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuae.

Filii tui sicut novellae olivárum, * in circuitu mensae tuae.

Ecce sic benedicetur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et videas bona Jerusalem omnibus diebus vitae tuae.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Błogosławieni wszyscy, którzy boją Pana, * którzy chodzą drogami Jego!

2 Albowiem pracę rąk twoich pożywać będziesz; * szczęśliwyś jest i dobrze się mieć będziesz!

3 Żona twoja jak płodny krzew winny * we wnętrzu domu twego.

Synowie twoi jako latoroślki oliwne * wokół stołu twego.

4 Oto tak ubłogosławion będzie człowiek, * który się boi Pana!

5 Niechże ci błogosławi Pan z Syjonu, * i oglądaj dobra Jeruzalem po wszystkie dni żywota twego.

6 I oglądaj syny synów twoich. * Pokój nad Izraelem!

Glória Patri...

Ant. I. II. Pulchra es et decóra, filia Jerúsalem; terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

III. Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum.

IV. Ecce María genuit nobis Salvátorem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi. Alleluja.

Chwała Ojcu...

Ant. I. II. Piękna jesteś ozdoba, córko Jerozolimska, ogromna jako wojska uszykowane porządnie.

III. Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa Twego.

IV. Oto Marja zrodziła nam Zbawiciela, którego widząc Jan, zawołał: Oto Baranek Boży, oto który gładzi grzechy świata! Alleluja.

Kapitulum.

I. II. III. IV. Sir. 24. 20.

Sicut cinnamónum, et bálsamum aromatízans odórem dedi; quasi myrrha elécta dedi suavitétem odóris.

R. Deo grátias.

Jako cynamon i balsam woniejący wydałam wonność, jako mirra wyborna dałam słodkość wonności.

O. Bogu dzięki.

V. Post partum,
Virgo, inviolata permansisti.

R. Dei Génitrix,
intercede pro nobis.

III. Is 7. 14. 15.

Ecce virgo concipiet, et pariet Filium, et vocabitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel comedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum.

R. Deo grátias.

V. Angelus Dómini nuntiávit Maríae.

R. Et concépit de Spíritu Sancto.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison. Kyrie, eléison.

V. Dómine, exáudi orationem meam.

W. Po porodzeniu Panno, zostałaś nie-naruszona.

O. Boża Rodzicielko, przyczyn się za nami.

Oto Panna pocznie i porodzi Syna i nazwą Imię Jego E m a n u e l. Masło i miód Jeść będzie, aby umiał odrzucać złe i obierać dobre.

O. Bogu dzięki.

W. Anioł Pański zwiastował Pannie Marji.

O. I poczęła z Duchą Świętego.

Kyrje, elejson.
Chryste, elejson. Kyrie, elejson.

W. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.

R. Et clamor meus ad te véniat.

I. II. Orémus.

Famulorum tuorum quaesumus, Dómine, delictis ignosce; ut qui tibi placere de actibus nostris non valémus, Genitricis Filii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculorum.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi... etc.

III. Orémus.

Deus, qui de beatáe Maríae Vírginis útero, Verbum tuum,

O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

I. II. Módlmy się.

Sług Twoich winy racz przebaczyć, prosimy Cię, Panie, abyśmy, dla naszych postępów niemogąc się Tobie podobać, dostąpili zbawienia za wstawienictwem Rodzicielki Syna Twojego, Pana naszego: Który z Tobą żyje i króluje w Jedności z Duchem Świętym, Bóg przez wszystkie wieki wieków. O. Amen.

W. Panie wysłuchaj... i t. d.

str. 97.

III. Módlmy się.

Boże, któryś zrzącał, że za zwiastowaniem Anielskiem

Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti: praesta supplicibus tuis; ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.
R. Amen.

V. Domine, exaudi... etc.

str. 97.

IV. Orémus.

Deus, qui salutis aeternae, beatae Mariae virginitate foecunda, humano generi praemia praestitisti: tribue, quaesumus: ut

Słowo Twoje w żywocie Najświętszej Marji Panny Ciałem się stało, spraw, pokornie błagamy, aby możnem było u Ciebie wstawiennictwo Tej, w którą jako prawdziwą Bogarodzicę wierzymy. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa Syna Twego. Który z Tobą żyje i króluje w Jedności z Duchem Świętym, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. O. Amen.

W. Panie, wysłuchaj... i t. d.

IV. Módlmy się.

Boże, któryś przez dziewicze macierzyństwo Najświętszej Marji Panny zgotował całej ludzkości łaskę zbawienia wiecznego,

ipsam pro nobis intercedere santiamus, per quam meruimus Auctorem vitae suscipere, Dominum nostrum, Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. R. Amen.

V. Domine, exaudi... etc.

str. 97:

Tu mówi się: Ojciec nasz (Pater noster).

dał, błagamy Cię, abyśmy doznawali orędownictwa Tej, przez którą pozyskaliśmy Dawcę żywota wiecznego, Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego. Który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świętym, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.
O. Amen.

W. Panie, wysłuchaj... i t. d.

NIESZPORY.

*Pienia uwielbień ku czci Chrystusa Pana
i Najświętszej Marji Panny.*

Ave Maria...

Deus, in ad-
jutórium
meum
intende!

R. Dómine, ad-
juvándum me festí-
na!

V. Glória Patri...
Allelúja! *vel.*: Laus
tibi, Dómine...

Psalm 109.

*Bóg Ojciec uwielbia Syna Swego Zmartwych-
wstałego, który wstąpił na niebiosa i zasiada po
Jego prawicy. Zapowiada potęgę Jego pano-
wania, mówi o Jego Boskiem pochodzeniu, sta-
nowi Go wieczystym Kapłanem, ofiarującym się
w każdej Mszy św., przez co Majestat Boski
doznaje czci nieskończonej. Jest tu zapowiedź Jego
Sędziowskiego urzędu i wzmianka, że Zbawiciel
na drodze Swego życia pił obficie ze strumienia
poniżej i tak doszedł do Swej chwały.*

Ant. I. II. Dum
esset Rex.

III. Missus est.

Zdrowaś Marjo...

Bóże, wjrzyj
ku wspomó-
żeniu me-
mu!

O. Panie, pospiesz
się ku ratunkowi me-
mu!

W. Chwała Ojcu...
Alleluj! *lub.*: Cześć
tobie, Panie...

Ant. I. II. Kiedy
Król był.

III. Posłany został.

IV. O admirabile
comméricium!

IV. O przedziwna
zamiano!

Dixit Dóminus
Dómino meo: * Se-
de a dextris meis.

Donec ponam ini-
micos tuos: scabellum
pedum tuorum.

Virgam virtútis tuae
emittet Dóminus ex
Sion: dominare in
medio inimicórum tu-
órum.

Tecum princípium
in die virtútis tuae
in splendóribus san-
ctórum: * ex útero
ante lucíferum géniui
te.

Jurávit Dóminus et
non poenitébit eum: *
Tu es Sacérdos in
aetérnum, secúndum
órdinem Melchíse-
dech.

Dóminus a dextris
tuis, * confrégit in

1 Rzekł Pan Panu
memu: * »Siaǳ po
prawicy mojej,

2 Aż położę nieprzy-
jaciół Twoich, * pod-
nóżkiem nóg Twoich! ◀

3 Berło mocy Two-
jej wypuści Pan z Sy-
jonu; * »panuj w po-
śród nieprzyjaciół
Twoich!

4 Przy Tobie pa-
nowanie w dzień mocy
Twój, w jasnościach
świętości. * Z żywota
przed jutrzenką zro-
dziłem Cię! ◀

5 Przysiągł Pan
i nie będzie żałował: *
»Tyś jest Kapłanem
na wieki według po-
rządku Melchizede-
chowego! ◀

6 Pan po prawicy
Twojej, * poraził

die irae suae reges

Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De terrēte in via bibet, * propterea exaltabit caput.

Glória Patri...

Ant. I. II. Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

III. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem, desponsatam Joseph.

IV. O admirabile commercium! Creator generis humani animatum corpus sumens, de Virgine nasci dignatus est: et procedens homo sine semine, largitus est nobis suam Deitatem.

w dzień gniewu Swego królów.

7 Będzie sądził narody, dopełni zagłady, * potłucze głowy wielu na ziemi.

8 Ze strumienia na drodze będzie, * dlatego wywyższy głowę.

Chwała Ojcu...

Ant. I. II. Kiedy Król był na pokoju swoim, nard Mój wydał miłą wonność.

III. Posłan został Anioł Gabriel do Marii Panny, poślubionej Józefowi.

IV. O przedziwna zamiano! Stwórca ludzi przyjmując ciało ludzkie, z Panny się raczył narodzić; a stając się człowiekiem, uczynił nas uczestnikami Bóstwa Swego.

Psalm 112.¹⁾

W poprzednim psalmie Bóg Ojciec wielbi Syna Swego, w tym psalmie czynią to dzieci Kościoła w duchu dziękczynienia z Matką Przenajświętszą, uwielbiając Boga Ojca wraz z Synem Jego.

Ant. I. II. Laeva ejus.

III. Ave Maria.

IV. Quando natus es.

Ant. I. II. Lewica Jego.

III. Zdrowaś Marjo.

IV. W niewysławionej tajemnicy.

Laudate pueri, Dominum: * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum: * ex hoc nunc et usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occasum: * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus: * et super coelos gloria eius.

1 Chwalcie, dzieci, Pana, * chwalcie Imię Pańskie!

2 Niech będzie Imię Pańskie błogosławione * odtąd i aż na wieki!

3 Od wschodu słońca aż do zachodu, * chwalebne jest Imię Pańskie.

4 Wysoki jest nad wszystkie narody Pan * i nad niebiosy chwala Jego!

¹⁾ Psalm ten jest pokrewny w treści z modlitwą Pańską.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat: * et humília respicit in caelo et in terra?

Súscitans a terra ínopem: * et de stér-core érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pó-puli sui.

Qui habitare facit stérilem in domo: * matrem filiórum laetántem.

Glória Patri...

Ant. I. II. Laeva ejus sub cápite meo, et dextera illíus amplexábitur me.

III. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus. Allelúja.

5 Któż jako Pan, Bóg nasz, który mieszka na wysokości, * a na niskie rzeczy patrzy na niebie i na ziemi?

6 Który podnosi z ziemi nędznego * i z gnoju wywyższa ubogiego.

7 Aby go posadził z książętami, * z książęty ludu Swego!

8 Który czyni, iż niepłodna mieszka w domu* jako matka synów wesola.

Chwała Ojcu...

Ant. I. II. Lewica Jego pod głową Moją, a prawica Jego obejmie Mię.

III. Zdrowaś Marjo, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między niewiastami. Alleluja,

IV. Quando natus es ineffabiliter ex Virgine, tunc implétae sunt Scriptúrae: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus, Deus noster.

IV. W niewysłowionej tajemnicy narodzenia Twego z Dziewicy, spełniły się prorocstwa; zstąpiłeś na ziemię jak deszcz na runo, aby zbawić pokolenia ludzkie. Ciebie przeto wielbimy Boże nasz!

Psalms 121.

Psalmy poprzednie wielbią głównie Chrystusa Pana, w tym psalmie zwracamy myśl ku Matce Najświętszej, Niepokalanej, która jest chwałą i ozdobą Kościoła św. (Jeruzalem) i króluje niebu i ziemi społecznie ze Synem Swoim. Jeruzalem oznacza „Królestwo Boże”, Kościół wojujący i triumfujący jako jedną całość, Królestwo Chrystusa Pana i Marji Przenajświętszej.

Ant. I. II. Nigra sum.

III. Ne tíneas, María.

IV. Rubum, quem víderat.

Ant. I. II. Czarna jestem.

III. Nie bój się, Marjo:

IV. W krzaku go-rejącym.

Laetátus sum in his, quae dicta sunt

1 W eseliłem się gdy mi powiedziano: *

mihi; * in domum
Dómini íbimus.

Stantes erant pedes
nostri: * in átriis tuis,
Jerúsalem.

Jerúsalem, quae
aedificátur ut civitas, *
cujus participátio ejus
in idípsum.

Illuc enim ascendé-
runt tribus, tribus Dó-
mini: * testimónium
Israel, ad confiténdum
nómini Dómini.

Quia illic sedérunt
sedes in Judício: * se-
des super domum
David.

Rogáte, quae ad
pacem sunt Jerúsala-
lem: * et abundántia
diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte
tua: * et abundántia
in túrribus tuis.

Propter fratres meos
et próximos meos: *
qoluébar pacem de te.

»Pójdziemy do domu
Pańskiego!«

2 Oto stoją nogi
nasze * w sieniach
twoich, Jeruzalem!

3 Jeruzalem, bu-
dujące się jako mia-
sto * w sobie zespo-
lone!

4 Tam wstępują
pokolenia Pańskie: *
ustawa to dla Izraela,
by słać Imię Pań-
skie.

5 Tam stoją stoli-
ce sądowe, * stolice
domu Dawidowego.

6 Proście o to, co
jest ku pokojowi Je-
ruzalem, * a dostatek
tym, którzy Cię miłują!

7 Niech będzie po-
kój w murach Two-
ich* i dostatek w pa-
łacach Twoich!

8 Dla braci moich
i bliźnich moich* wzy-
wam pokój dla ciebie!

Propter d o m u m
Dómini Dei nostri: *
quaesívi bona tibi.

Gloria Patri...

Ant. I. II. Nigra
sum, sed formósa, fi-
liae Jerúsalem; ideo
diléxit me Rex, et in-
trodúxit me in cubi-
culum suum.

III. Ne tíneas Ma-
ría, invenísti grátiam
apud Dóminum: Ecce
concípies; et páries
Fílium. Allelúja.

IV. Rubum, quem
vídérat Móyses incom-
bústum, conservátam
agnóvimus tuam lau-
dábilem virginitátem:
Dei Génitrix, inter-
céde pro nobis.

9 Dla domu Pana,
Boga naszego, * szu-
kam dobra Tobie.

Chwała Ojcu...

Ant. I. II. Czarna
jestem, ale piękna, cór-
ki Jerozolimskie; prze-
to Mię Król umiłował
i wprowadził Mię do
pokojów Swoich.

III. Nie bój się,
Marjo, albowiem zna-
lazłaś łaskę u Pana.
Oto poczniesz i po-
rodzisz Syna. Alleluja.

IV. W krzaku go-
rejającym niespalonym,
który widział Mojżesz,
upatrujemy podobień-
stwo Twego nienaru-
szonego i chwalebne-
go Panieństwa. Mat-
ko Boża, wstawiaj się
za nami.

Psalm 126.

Psalm ten mówi o pracy - przenośnie o wysił-
kach, zmierzających do nabycia cnoty i świętości
i o nagrodzeniu jej przez Boga. Myśl przewodnia

przedstawia nam zasługi czyli współpracę Matki Najśw. z łaską Boga, który Ją uczynił „Domem Złotym“, Żywą Świątynią Tego, który jest zarazem Jej najwyższą nagrodą. Rozpamiętywamy to, łącząc się w uwielbieniach Bogarodzicy z Niebianami.

Ant. I. II. Jam hiems tránsiit.

III. Dabit ei Dóminus.

IV. Germinávit radix Jesse.

Nisi Dóminus aedificáverit domum,* in vanum laboráverunt, qui aedificánt eam.

Nisi Dóminus custodierit civitatém,* frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere;* súrgite postquam séderitis, qui manducáti panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum:* ecce heréditas Dómi-

Ant. I. II. Już ziema minęła.

III. Da mu Pan.

IV. Wyrosła różdzka z korzenia Jessego.

1 Jeśli Pan nie zbuduje domu,* próżno pracują budujący go.

2 Jeśli Pan nie będzie strzegł miasta,* próżno czuwa strzegący go.

3 Napróżno wam przede dniem wstawać;* wstawajcie skoro siędziecie, pożywając chleba boleści!

4 Gdy Bóg da miłym swoim spanie.* Oto dziedzictwo Pańskie —

ni, filii: merces, fructus ventris.

Sicut sagittae in manu poténtis:* ita filii excussórum.

Beatus vir, qui implevit desidérium suum ex ipsis:* non confundétur, cum loquétur inimicis suis in porta.

Glória Patri...

Ant. I. II. Jam hiems tránsiit, imber ábit et recéssit: surge amíca mea, et veni.

III. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris ejus, et regnábít in aetérnum.

IV. Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob: Virgo péperit Salvátorem; te laudámus, Deus noster.

synowie, zaplątą — owoc żywota!

5 Jako strzały z rąk mocarza,* takimi są synowie uciśnionych.

6 Błogosławiony człowiek, który nasycił w nich pragnienie swoje!* nie będzie zawstydzony mówiąc z nieprzyjaciółmi swymi w bramie.

Chwała Ojcu...

Ant. I. II. Już ziema minęła, deszcz przeszedł i ustał; wstań, Przyjaciółko moja, a przyjdź.

III. Da Mu Pan Bóg stolicę Dawida, ojca jego, i będzie królował na wieki.

IV. Wyrosła różdzka z korzenia Jessego, weszła gwiazda z pokolenia Jakóbowego: Panna porodziła Zbawiciela. Ciebie wielbimy, Boże nasz.

Psalm 147.

W poprzednich dwóch psalmach rozważa się piękność duchową Bogarodzicy, Jej zasługi i nagrodę. Ten zaś psalm wzywa Jeruzalem (Kościoł na ziemi) i Syjon triumfujący (Niebios) do sławienia Boga w Trójcy Najświętszej Jedyne go za dobrodziejstwa Boże ku Kościołowi, za ustanowienie Najświętszego Sakramentu, i za wyjątkowe dobrodziejstwa wobec Bogarodzicy, której majestat pełen piękna i słodyczy królowej i przez którą dobrodziejstwa Boże na Kościoł spływają.

Ant. I. II. Pulchra
es.

III. Ecce ancilla
Dómini.

IV. Ecce María.

Láuda Jerúsalem,
Dóminum: * láuda
Deum tuum, Sion.

Quóniam confor-
távit seras portárum
tuárum: * benedíxit
filiis tuis in te.

Qui pósuit fines
tuos pacem; * et á-
dipe frumenti sátiat
te.

Ant. I. II. Piękna
jesteś.

III. Oto ja służeb-
nica Pańska.

IV. Oto Marja.

1 Chwal, Jeruzalem,
Pana, * chwal, Syjo-
nie Boga twego!

2 Albowiem umo-
cnił zawory bram
twoich, * błogosławił
synom twym w tobie.

3 On użycza po-
koju granicom twoim*
i nasyca cię najwybor-
niejszym zbożem.

Qui emíttit elóqui-
um suum terrae: *
velócliter currit sermo
ejus.

Qui dat nivem sicut
lanam: * nébulam si-
cut cínerem spargit.

Mittit crystallum
suam sicut buccéllas: *
ante faciém frígoris
ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum su-
um et liquefáciét ea: *
flabit spíritus ejus et
fluent aquae.

Qui annúntiat ver-
bum suum Jacob: *
justítias et judícia sua
Israel.

Non fecit táliter
omni natióni: * et ju-
dícia sua non mani-
festávit eis.

Glória Patri...

Ant. I. II. Speció-
sa facta es, et suávis
in delíciis tuis, sancta
Dei Génitrix.

4 On puszcza sło-
wo Swe na ziemię, *
bardzo prędko bieży
mowa Jego!

5 On daje śnieg
jak wełnę, * a mgłę
rozsypuje jak popiół.

6 Spuszcza lód
Swoj jak bryły, * kto
się ostoi przed zim-
nem Jego?

7 Pośle słowo Swo-
je a roztopi je, * wio-
nie wiatr Jego, a po-
cieką wody!

8 On oznajmia sło-
wo Swe Jakóbowi, *
sprawiedliwości i są-
dy Swoje Izraelowi.

9 Nie uczynił tak
żadnemu narodowi, *
i nie objawił im są-
dów Swoich!

Chwała Ojcu...

Ant. I. II. Piękna Jes-
teś i słodka pośród roz-
koszy swoich, Święta
Boża Rodzicielko.

III. Ecce ancilla
Dómini, fiat mihi se-
cúndum verbum tu-
um.

IV. Ecce María gé-
nuit nobis Salvatorem,
quem Joánnes videns
exclamávit dicens:
Ecce Agnus Dei, ecce
qui tollit peccáta mun-
di. Allelúja.

Kapitulum.

I. II. IV. Sir 24. 14.

Ab inítio, et ante
saécula creáta sum, et
usque ad futúrum
saéculum non dési-
nam, et in habitatióne
sancta coram ipso mi-
nistrávi.

R. Deo grátias.

III Is II. 1. 2.

Egrediétur virga
de radíce Jesse, et
flos de radíce ejus
ascéndet. Et requiescet
super eum Spíritus

III. Oto ja służeb-
nica Pańska, niechaj
mi się stanie według
słowa Twego.

IV. Oto Marja zro-
dziła nam Zbawiciela,
którego Jan widząc
zawolał: Oto Baranek
Boży, oto który gła-
dzi grzechy świata!
Alleluja.

Od początku i
przed wiekami jestem
stworzona, i aż do
przyszłego wieku nie
ustanę, i w mieszka-
niu świętem służyłam
przed Nim.

O. Bogu dzięki.

I wynijdzie rózdz-
ka z korzenia Jesse-
go, a kwiat z ko-
rzenia Jego wyrośnie.
I spocznie na nim

Dómini. R. Deo grá-
tias.

Duch Pański. O. Bo-
gu dzięki.

Hymn.¹⁾

Ave, maris stella*
Dei Mater alma,* At-
que semper Virgo,*
Felix coeli porta.

Sumens illud Ave,*
Gabriélis ore,* Fun-
da nos in pace,* Mu-
tans Hevae nomen.

Solve vincla reis,*
Profer lumen caecis,*
Mala nostra pelle,*
Bona cuncta posce.

Monstra te esse
Matrem,* Sumat per
te preces,* Qui pro
nobis natus* Tulit
esse tuus.

Witaj Gwiazdo
morska,* Wielka
Matko Boga,* Panno
zawsze czysta,* Nie-
bios bramo błoga.

Słowy Gabrjela*
będąc przywitana,*
Utwierdź nas w po-
koju* Odmień Ewy
miano.

Winnych wyzwól
z więzów,* Ślepym
powróć blaski,* Od-
dal nędze nasze,*
Uproś wszystkie łaski.

Bądź nam Matką
w niebie,* By na
głos nasz baczył,* Co
narodzon dla nas,*
Być Twym Synem
raczył.

¹⁾ W uroczystych nieszporach uklęknąć pod-
czas pierwszej zwrotki.

Virgo singularis, *
Inter omnes mitis, *
Nos culpis solutos *
Mites fac et castos.

Vitam praesta pu-
ram, * Iter para tu-
tum, * Ut vidéntes
Jesum, * Semper col-
laetémur.

Sit laus Deo Parti, *
Summo Christo de-
cus, * Spirítui San-
cto, * Tribus honor
unus. Amen.

V. Diffúsa est grá-
tia in lábiis tuis.

R. Proptérea bene-
dixit te Deus iu ae-
térnum.

Pieśń Przenajświętszej Marji Panny
»Magnificat« Lc 1. 46—55.

*Bóg świadczy człowiekowi niezliczone dobro-
dzieństwa, słuszna więc, aby każdego dnia, pod
wieczór dziękować Mu za nie. Spełnia się to
pieśnią Bogarodzicy, w której wielbimy Boga*

O Panno Jedyna, *
Cicha i bez skazy, *
Uczyń nas cichymi, *
Obmyj grzechów
zmazy.

Daj wieść życie
czyste, * Drogę ściół
bezpieczną, * Widzieć
daj Jezusa, * Mieć
z nim radość wiecz-
ną.

Bogu Ojcu chwa-
ła, * Chrystusowi pie-
nie, * Obu z Duchem
Świętym * Jedno u-
wielbienie. Amen.

W. Rozlany jest
wdzięk na wargach
Twoich.

O. Dlatego błogo-
sławił Cię Bóg na wie-
ki.

za to, co dla Niej i dla nas przez Nią czyni —
nadewszystko, że przez Nią otrzymaliśmy Jezusa.

Ant. I. Beata Ma-
ter.

II. Regína coeli.

III. Spíritus San-
ctus.

IV. Magnum he-
reditátis mystérium.

Ant. I. Błogosła-
wiona Matko.

II. Królowo niebios.

III. Duch Święty.

IV. Wielka tajem-
nico niebieskiego
dziedzictwa.

Magnificat † áni-
ma mea Dóminum.

Et exsultávit spíri-
tus meus * in Deo
salutári meo.

Quia respéxit hu-
militátem ancillae su-
ae: * ecce enim ex hoc
beátam me dicent
omnes generatiónes.

Quia fecit mihi
magna, qui potens
est: * et sanctum no-
men ejus.

Et misericórdia e-
jus a progénie in pro-

Wielbi † dusza
moja Pana.

2 I rozradował się
duch mój * w Bogu
Zbawicielu Moim.

3 Iż wejrzał na ni-
skość służebnicy Swo-
jej: * Albowiem oto
odtąd błogosławioną
Mię zwać będą wszyst-
kie narody.

4 Albowiem uczy-
nił Mi wielkie rzeczy,
który możny jest, *
i święte Imię Jego.

5 A miłosierdzie
Jego od narodu do

génies: * tíméntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel páterum suum, * recordátus misericórdiae suae.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in saécula.

Glória Patri...

Ant. I. Beáta Mater, et intáncta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercédé pro nobis ad Dóminum.

narodów, * bojącym się Jego.

6 Uczynił moc ramięm Swoim: * rozproszył pyszne myśli serca ich.

7 Złożył mocarzy z stolicy, * a podwyższył niskich.

8 Łaknących napełnił dobrami: * a bogaczy z niczem puścił.

9 Przyjął Izraela sługę Swego, * wspomniawszy na miłosierdzie Swoje,

10 Jako mówił do ojców naszych: * Abrahamowi i potomstwu jego na wieki.

Chwała Ojcu...

Ant. I. Błogosławiona Matko i nienaruszona Panno, chwalebna Królowo świata, wstawiaj się za nami u Pana.

II. Regína coeli, laetáre, allelúja; quia quem meruísti portare, allelúja; resurrexit sicut dixit, allelúja ora pro nobis Deum, allelúja.

III. Spíritus Sanctus in te descéndet, María: ne tíneas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

IV. Magnum hereditátis mystérium! Templum Dei factus est úterus nesciéntis virum: non est polútus ex ea carne assumens; omnes gentes vénient dicéntes: Glória tibi, Dómine.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison. Kyrie, eléison.

II. Królowo niebios wesel się, alleluja, albowiem Ten, którego nosić zasłużyła, alleluja, zmartwychwstał, jako powiedział, alleluja. Módl się za nami do Boga. Alleluja.

III. Duch Święty zstąpi na Cię, Marjo, nie bój się, poczniesz w żywocie Syna Boga, alleluja.

IV. Wielka tajemnico niebieskiego dziedzictwa! Żywot paniński stał się świątynią Boga, który przybierając z Niej Ciało nie utracił nic ze Swej świętości. Wszystkie narody przyjdą, mówiąc: Chwała Tobie, Panie.

Kyrje, elejson.
Chryste, elejson. Kyrje, elejson.

V. Dómine, exáudi oratiómem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

I. II. Orémus.

Concéde nos, fámulos tuos, quaesumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaúdere: et gloriósa beátae Maríae semper Vírginis intercessióne a praesénti liberáristiá, et aetérna pérfrui laetitia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saécula saeculorum.

R. Amen.

W. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.

O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

I. II. Módlmy się.

Prosimy Cię, Panie, Boże, dozwól nam sługom Twoim cieszyć się ustawicznie zdrowiem duszy i ciała; a przemożne orędownictwo Najświętszej Marji Panny niechaj to sprawi, byśmy od utrapień doczesnych uwolnieni, po śmierci zażywali szczęśliwości wiecznej. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa Syna Twego: Który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świętym Bóg przez wszystkie wieki wieków.

O. Amen.

III. Orémus.

Deus, qui de beatáe Maríae Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluisti: praesta supplicibus tuis: ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eumden Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saécula saeculorum. R. Amen.

IV. Orémus.

Deus, qui salutis aetérnae, beátae Maríae virginitáte foecundá, humano géneri praemia praestifisti:

III. Módlmy się.

Boże, którzyś zrządził, że za zwiastowaniem Anielskiem Słowo Twoje w żywocie Najświętszej Marji Panny Ciałem się stało, spraw, pokornie błagamy, aby możnem było u Ciebie wstawiennictwo Tej, w którą jako prawnicę Bogarodzicę wierzymy. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa Syna Twego; Który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świętym Bóg przez wszystkie wieki wieków. O. Amen.

IV. Módlmy się.

Boże, którzyś przez dziewicze Macierzyństwo Najświętszej Marji Panny, zgotował całej ludzkości łaskę

tríbuē, quaesumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam meruimus auctórem vitae suscipere Dóminum nostrum. Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnit in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum.

R. Amen.

I. II. IV. Komemoracja

Ant. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salute.

V. Letámini in Dómino, et exultáte, justi.

R. Et gloriámini, omnes recti corde.

Orémus.

Prótege, Dómine,

zbawienia wiecznego, daj, błagamy Cię, abyśmy doznawali orędownictwa Tej, przez którą pozyskaliśmy Dawcę żywota wiecznego, Pana naszego Jezusa Chrystusa Syna Twego. Który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świętym Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

O. Amen.

Wszystkich Świętych.

Ant. Wszyscy Święci Pańscy, raczcie się wstawiać za zbawieniem nas wszystkich.

W. Weselcie się w Panu i radujcie sprawiedliwi.

O. I chlubcie się wszyscy serca prawnego.

Módlmy się

Wspieraj lud

pópulum tuum et Apostolorum tuorum Petri et Pauli, et aliorum Apostolorum patrocinio confidentem, perpétua defensione conserva.

Omnēs Sancti tui, quaesumus Dómine, nos ubique adjuvent, ut dum eórum mérita recólimus, patrocinia sentiámus: et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repelle nequítiam; iter, actus, et voluntates nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salutis tuae prosperitaté dispóne; benefactoribus nostris sempitérna bona retribue: et ómnibus fidelibus defunctis réquiem aetérnam concéde. Per Dó-

Twój, Panie, a w opiekę Apostołów Twoich Piotra i Pawła, oraz innych Apostołów ufaający, racz otaczać ustawiczną opieką.

Wszyscy Święci Twoi prosimy, Panie, niech nas wszędzie wspomagają, iżbyśmy rozpamiętywając i czcząc ich zasługi doznali ich wspomnienia. Pokoju Twego użycz czasom naszym; od Kościoła Twojego wszelką nieprawość oddal. Nasze i wszystkich sług Twoich sprawy, uczynki i zamiały, racz pokierować ku szczęśliwemu osiągnięciu zbawienia. Dobrodziejów naszych nagrodź wiecznymi dobrami. Wszystkim wiernym zmar-

minum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

V. Fidélium animae per misericórdiam Dei requiescant in pace.

R. Amen.

Kompletę odmawia się zaraz po nieszpórach; jeśli nie, odmówić jako zakończenie Ojczy nasz (Pater noster) po cichu.

II. Komemoracja Wszystkich Św. w adwencie.

Ant. Ecce Dóminus veniet et omnes

lym racz dać wieczny odpoczynek. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twe-go: Który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świętym, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

R. Amen.

W. Panie wysłuchaj modlitwę moją.

O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

W. Błogosławmy Panu.

O. Bogu chwała.

W. Dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju.

O. Amen.

Ant. Oto przyjdzie Pan, i wszyscy święci

sancti ejus cum eo: et erit in die illa lux magna, alleluja.

V. Ecce apparébit Dóminus super nubem candidam.

R. Et cum eo sanctorum millia.

Orémus.

Consciéntias nostras, quaesumus Dómine, visitando purifica, ut veniens Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster, cum omnibus Sanctis, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum R. Amen.

V. Dómine, exáudi etc.

Jego z Nim, i będzie w onym dniu światłość wielka, alleluja.

W. Oto się zjawi Pan w obłoku jasnym.

O. A z Nim świętych tysiące.

Modłmy się.

Sumienia nasze prosimy Cię, Panie, Swem nawiedzeniem oczyść, iżby przychodzący Jezus Chrystus, Syn Twój, Pan nasz, z wszystkimi Świętymi, znalazł przygotowane w nas dla Siebie mieszkanie. Który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świętym Bóg, przez wszystkie wieki wieków. O. Amen.

W. Panie, wysłuchaj i t. d.

jak powyżej.

KOMPLETA.

Ave, Maria:

onvérte nos
† Deus sal-
lutáris no-
ster.

R. Et avérte iram
tuam a nobis.

V. Deus, † in ad-
jutórium meum inténde!

R. Dómine, ad ad-
juvándum me festí-
na!

Glória Patri...

Alleluja! *vel:* Laus
tibi, Dómine...

Zdrowaś, Marjo...

dnów nas
† Boże,
Zbawicie-
lu nasz.

O. A oddal gniew
Swój od nas.

W. Boże, † wejrzyj
ku wspomózeniu me-
mu!

O. Panie, pospiesz
się ku ratunkowi me-
mu!

Chwała Ojcu...

Alleluja! *lub:* Cześć
Tobie, Panie...

Psalm 128.

Ten psalm przypomina duszy, że na świecie jest na wygnaniu, gdzie niema szczęścia bez krzyżów. Psalm sposobi do męstwa przypominając, że bramy piekielne nie zwyciężą Kościoła mimo częstych jego prześladowań. Niema tu złorzeczeń, wypowiedziane jest tylko, aby nieprzyjaciele Kościoła zostali poniżeni w swych zamysłach, aby to stało im się środkiem opamiętania i lekarstwem przeciw zgubie wiecznej

Saepe expugnávérunt me a Juventúte mea: * dicat nunc Israël.

Saepe expugnávérunt me a Juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus Justus concídít cervíces peccátórum: * confundántur et convertántur retrórsus omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut foenum tectórum: * quod priúsqvam evellátur, exáruit.

De quo non implévit manum suam, qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

1 Często uderzali na mnie od młodości mojej * niech powie teraz Izrael.

2 Często uderzali na mnie od młodości mojej, * wszakże mnie nie przemogli.

3 Na grzbiecie moim kowali grzesznicy, * przedłużali nieprawość swoją.

4 Pan sprawiedliwy uciał szyje grzeszników. * Niech będą zawstyżeni i wstecz obrócenii wszyscy, którzy nienawidzą Syjonu.

5 Niech będą jak trawa na dachu, * która pierwej usycha, nim ją wyrwą.

6 Którą nie napętni reki swojej, który źnie, * ani łona swego ten, który snopy zbiera.

Et non dixerunt
qui praeteribant: Be-
nedictio Dómini su-
per vos: * benedixi-
mus vobis in nómine
Dómini.

Glória Patri...

7 I nie rzekli mi-
mo idący: »Błogosła-
wienie Pańskie nad
wami! * Błogosławi-
my wam w Imię
Pańskie!«

Chwała Ojcu...

Psalm 129.

*Modlitwa za usiłujący powstać z grzechów
lud Boży, oraz za wspomnianymi w psalmie
poprzednim, za których dusza modląc się, stawia
się w ich położeniu, będąc „głębokością” —
tonią nędzy. Psalm ten może być modlitwą za
więźniów czyśćcowych. W błaganii o miłosierdzie
Boże, dla obietnic Nowego Chrystusowego Zakonu
miłości uwzględnić trzeba to wszystko, co jest
zadośćuczynieniem, co gniew Boży łagodzi i roz-
braja, jak: sakrament pokuty, ofiarowanie Bogu
własnych cierpień w połączeniu z zasługami
Chrystusa Pana, odpuszczanie własnym wino-
wajcom, Msza i Komunia św., miłosierdzie nad
chorymi, więźniami, ubogimi, wdowami i sie-
rotami, wpajanie w serca dziecięcej miłości ku
Jezusowi i Matce Najświętszej, troska o misję
i t. d.*

De profúndis cla-
mávi ad te Dómine.*
Dómine, exáudi vo-
cem meam.

1 Z głębokości wo-
łam ku Tobie, Pa-
nie: * Panie, wysłu-
chaj głosu mego.

Fiant aures tuae in-
tendéntes: * in vocem
deprecatiónis meae.

Si iniquitátes ob-
serváveris, Dómine: *
Dómine, quis susti-
nébit?

Quia apud te pro-
pitiátio est: * et prop-
ter legem tuam sus-
tínui te, Dómine.

Sustínuit á n i m a
mea in verbo ejus: *
nasperávti ánima mea
in Dómino.

A custódia matutí-
na usque ad noctem,*
speret Israël in Dó-
mino.

Quia apud Dómi-
num misericórdia, *
et copiósa apud eum
redéptio.

Et ipse rédimet
Israël, * ex ómnibus
iniquitátibus ejus.

Glória Patri...

2 Niech będą uszy
Twoje nakłoniłone* na
głos modlitwy mojej!

3 Jeśli będziesz ba-
czał na nieprawości,
Panie: * Panie, któż
wydzierży?

4 Albowiem u Cie-
bie jest przebaczenie,*
i dla Zakonu Twego,
czekam Cię, Panie!

5 Czeką dusza moja
na słowa Jego, * na-
dzieję ma dusza moja
w Panu.

6 Od straży poran-
nej aż do nocy* nie-
chaj nadzieję ma Izra-
el w Panu.

7 Bo u Pana mi-
łosierdzie * i obficie
u Niego odkupienie!

8 A On odkupi
Izraela * ze wszyst-
kich nieprawości Jego.

Chwała Ojcu...

Psalm 130.

Psalm ten jako akt pokory jest uzupełnieniem psalmu poprzedniego, modlitwy za grzeszników. Dusza, w mniemaniu o sobie jest pokorna na podobieństwo modlącego się celnika ewangelicznego i ku końcowi dziennych modłów korzy się w myśl słów P. Jezusa: „Gdy uczynicie wszystko, co wam rozkazano, mówcie: Słudzy nieużyteczni jesteśmy: cośmy byli winni uczynić, uczyniliśmy”. Lc 17. 10.

Dómine non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam!

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retributio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc et usque in saéculum.

Glória Patri...

1 Panie, nie wynosi się serce moje, * ani się wywyższą oczy moje.

2 Ani chodzę w rzeczach wielkich, * ani w dziwnych nade mnie.

3 Tylko pokornie myślę, * i milczę w duszy mojej.

4 Jak dzieciątko odstawione u matki swojej, — * tak odplata w duszy mojej.

5 Niechże Izrael ma nadzieję w Panu * odtąd i aż na wieki!

Chwała Ojcu...

Hymn.

Meménto, rerum Córditor, * Nostrí quod olim córporis, * Sacráta ab alvo Vírginis, * Nascéndo formam súmpseris.

María, Mater grátiae, * Dulcis Parens cleméntiae, * Tu nos ab hoste prótege, * Et mortís hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória * Qui natus es de Vírgine, * Cum Patre et almo Spírítu, * In sempitérna saécula. Amen.

Kapitulum.

I. II. IV. Sir 24. 24.

Ego mater pulchrae dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctae spei.

Pomnij, o Stwórco wszechrzeczy, * Żeś w cudownej tajemnicy, * Raczył przyjąć kształt człowieka, * W żywocie świętym Dziewicy.

Maryjo! łask Rodzicielko, * Słodka Matko zmiłowania, * Odpuść wroga napaść wszelką, * Przyjm nas w godzinę skonania.

Chwała z Ojcem Tobie, Zbawco, * Którego Panna wydała, * Z Duchem Świętym, Życiodawcą, * Na wieki wieczne Ci chwaliła. Amen.

Jam Matka pięknej miłości i bogobojności i poznania i nadziei świętej.

R. Deo grátias.
V. Ora pro nobis,
sancta Dei Génitrix.

R. Ut digni effi-
ciámur promissióni-
bus Christi.

III. Is 7. 14. 15.

Ecce virgo concí-
piet, et páriet Fílium,
et vocábitur nomen
ejus Emmánuel. Bu-
tyrum et mel cóme-
det ut scíat reprobáre
malum, et eligere
bonum.

R. Deo grátias.
V. Angelus Dómi-
ni nuntiávit Mariáe.

R. Et concépit de
Spíritu Sancto.

Pieśń Symeona. Lc 2. 29—32.

*Pieśń ta jest wyrazem radości i dziękczynienia
św. Symeona, że danem mu było oglądać Chry-
stusa Pańskiego. Starzec zgrzybiały św. Symeon,
trzymający na rękach swych Boże Dziecię, wyo-
braża gasnący Stary Zakon przed pojawiającą*

O. Bogu dzięki.
W. Módl się za
nami, święta Boża
Rodzicielko.

O. Abyśmy się sta-
li godnymi obietnic
Chrystusowych.

Oto Panna po-
cznie i porodzi Syna,
i nazwą Imię Jego
E m a n u e l. Masło
i miód jeść będzie,
aby umiał odrzucać
złe i obierać dobre.

O. Bogu dzięki.
W. Anioł Pański
zwiastował Pannie
Maryji.

O. I poczęła z Du-
cha Świętego.

się Światłością świata, Chrystusem. U schyłku
dnia przypomina nam też ta pieśń śmierć szczę-
śliwą w zjednoczeniu z Chrystusem.

Ant. I. Sub tuum
praesídium.

II. Regina coeli.

III Spiritus Sanctus.

IV. Magnum here-
ditátis mystérium!

Ant. I. Pod Two-
ją obroną.

II. Królowo niebios.

III. Duch Święty.

IV. Wielka tajem-
nico.

Nunc dimittis †
servum tuum, Dómi-
ne, * secúndum ver-
bum tuum in pace.

Quia vidérunt ó-
culi mei * salutáre
tuum:

Quod parásti* an-
te fáciem ómnium
populórum.

Lumen ad revela-
tiónem géntium,* et
glóriam plebis tuae
Israël.

Glória Patri...

Ant. I. Sub tuum
praesídium confúgi-

1 Teraz puszczasz,
Panie, † sługę Twego*
w pokoju, według
słowa Twego.

2 Gdyż oczy moje
oglądały* zbawienie
Twoje:

3 Które zgotowałeś
* przed oblicznością
wszystkich narodów:

4 Światłość na o-
bjawienie pogan¹⁾*
i chwałę ludu Twego
Izraelskiego.

Chwała Ojcu...

Ant. I. Pod Two-
ją obroną uciekamy

¹⁾ Rozumie się: na objawienie dla pogan.

mus, sancta Dei Génitrix: nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, sed a periculis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedicta.

II. Regína coeli, laetáre, allelúja; quia quem meruísti portare, allelúja; resurrexit sicut dixit, allelúja, ora pro nobis Deum, allelúja.

III. Spíritus Sanctus in te descendet, María; ne tíneas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

IV. Magnum hereditátis mystérium! Templum Dei factus est úterus nescientis virum: non est pollutus ex ea carnem

się, święta Boża Rodicielko; naszymi prośbami racz nie gardzić w potrzebach naszych, ale od wszelakich złych przygód racz nas zawsze wybawiać, Panno chwalebna i błogosławiona.

II. Królowo niebios wesel się, alleluja, albowiem Ten, któregoś nosić zasłużyła, alleluja, zmartwychwstał, jako powiedział, alleluja. Módl się za nami do Boga. Alleluja.

III. Duch Święty zstąpi na Cię, Maryjo: nie bój się, poczniesz w żywocie Syna Bózego, alleluja.

IV. Wielka tajemnico niebieskiego dziedzictwa! Żywot panięński stał się świątynią Boga, który przybierając z Niej ciało

assúmens; o m n e s gentes vénient dicentes: Glória tibi, Dómine.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison
Kyrie, eléison.

V. Dómine, exáudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te véniat.

I. II. Orémus.
Beátae et gloriósaes semper Virginis Maríae, quaésumus, Dómine, intercessio gloriósa nos próteget, et ad vitam perdúcat aetérnam. Per Dóminum nostrum, Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saécula sae-

nic nie utracił ze Swej świętości. Wszystkie narody przyjdą, mówiąc: Chwała Tobie, Panie.

Kyrje, elejson.
Chryste, elejson. *Kyrje, elejson.*

W. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.
O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

I. II. Módlmy się.
Błogosławionej i pełnej chwały Maryji, zawsze Dziewicy, przemożne wstawienictwo, prosimy Cię Panie, niech nas osłania i doprowadzi do żywota wiecznego. Przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Syna Twego. Który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem

culórum. R. Amen.

III. Orémus.

Deus, qui de beátae Maríae Vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluísti: praesta supplicibus tuis; ut qui vere eam Genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eundem Dóminum nostrum, Jesum Christum, Fílium tuum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum.

R. Amen.

IV. Orémus.

Deus, qui salútis

Świątym Bóg, przez wszystkie wieki wieków. O. Amen.

III. Módlmy się.

Boże, któryś zrządził, że za zwiastowaniem Anielskim Słowo Twoje w żywocie Najświętszej Maryji Panny Ciałem się stało, spraw, pokornie błagamy, aby możliwym było u Ciebie wstawiennictwo Tej, w którą jako prawdziwą Bogarodzicę wierzymy. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego. Który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świątym Bóg, przez wszystkie wieki wieków. O. Amen.

IV. Módlmy się.

Boże, któryś przez

aetérnae, beátae Maríae virginitáte fecunda, humáno géneri praemia praestitísti: tríbue, quaesumus: ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus Auctórem vitae suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum. R. Amen.

V. Dómine exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

dziewicze Macierzyństwo Najświętszej Maryji Panny zgotował całej ludzkości łaskę zbawienia wiecznego, daj, błagamy Cię, abyśmy doznawali orędownictwa Tej, przez którą pozyskaliśmy Dawcę żywota wiecznego, Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego. Który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świątym Bóg, przez wszystkie wieki wieków. O. Amen.

W. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.

O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

W. Błogosławmy Panu.

O. Bogu dzięki.

Błogosławieństwo.

Benedicat et cunctis et misericors Dominus, Pater et Filius, et Spiritus Sanctus.

R. Amen.

Teraz odmawia się jedną z czterech głównych antyfon, str. 171.

Następnie na zakończenie komplety odmawia się po cichu:

Pater noster, qui es in coelis, sanctificetur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in coelo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimitte nobis débita nostra, sicut et nos dimittimus débitis nostris. Et ne nos inducas in tentatió-

Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Pan: Ojciec i Syn i Duch Święty.

O. Amen.

Ojciec nasz, któryś jest w niebiesiech. Święć się Imię Twoje. Przyjdź królestwo Twoje. Bądź wola Twoja, jako w niebie, tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. I nie wódź nas na poku-

nem: sed libera nos a malo. Amen.

Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui, Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis, peccatóribus, nunc et in hora mortis nostrae. Amen.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem coeli et terrae. Et in Jesum Christum, Fílium ejus unicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine; passus sub Póntio Pilátó et sepúltus: descendit ad inferos; tértia die re-

szenie, ale nas zbaw ode złego. Amen.

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą. Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus. Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi, teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.

Wierzę w Boga, Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi; I w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedynego, Pana naszego; Który się począł z Ducha Świętego, narodził się z Maryji Panny; Umęczon pod Ponckim Pilátom, ukrzyżowan, umarł i pogrzebion: Zstąpił do piekieł,

surréxit a mórtuis:
ascéndit ad coelos:
sedet ad dexteram
Dei Patris omnipo-
téntis; inde ventúrus
est judicáre vivos et
mórtuos. Credo in Spí-
ritum Sanctum, sanc-
tam Ecclésiám cathó-
licam, Sanctórum com-
muniónem, remis-
siónem peccatórum,
carnis resurrectiónem,
vitam aetérnam. A-
men.

trzeciego dnia zmar-
twychwstał; Wstał
na niebiosa, siedzi
na prawicy Boga Oj-
ca Wszechmogącego;
Stamtąd przyjdzie są-
dzić żywych i umar-
łych. Wierzę w Du-
cha Świętego; Święty
Kościoł powszechny,
Świętych obcowanie;
Grzechów odpuszcze-
nie, Ciała zmartwych-
wstanie, Żywot wiecz-
ny. Amen.

Główne końcowe antyfony.

Antyfony odmawia się po laudach i po komplecie, lub wtedy jeśli się robi przerwę w pa-
cierzach. Odmawia się je klęcząco, w czasie wiel-
kanocnym i we wszystkie niedziele stojąco.

*1. Od niesporów w sobotę przed pierwszą nie-
działą adwentu, aż do Nieszporów Oczyszcz. N.P.*

Alma Redemptó-
ris Mater, quae pér-
via coeli,

Porta manes, et
stella maris, succurre
cadénti,

Súrgere, qui curat,
pópulo: tu, quae ge-
nuísti,

Natura miránte, tu-
um sanctum Genitó-
rem,

Virgo prius ac pos-
térius, Gabriélis ab
ore,

Sumens illud Ave,
peccatórum miserére.

Czcigodna Matko
Zbawiciela, Ty jesteś
dostępną niebios,

Bramą i Gwiazdą
morza; wspomóż u-
padający,

Lecz usiłujący pow-
stać z grzechów lud;
Ty, któraś porodziła,

Ze zdumieniem na-
tury, Twego Świętego
Rodzica,

Dziewicą będąc
przed tem i po tem.
Z ust Gabrjela,

Przyjmując pozdro-
wienie, nad grzeszni-
kami się zmiłuj.

Następujący wiersz i modlitwę mówi się w Adwencie aż do Nony Wigilji B. Nar. włącznie.

V. Angelus Dómini nuntiávit Maríae.

R. Et concépit de Spíritu Sancto.

Orémus.

Grátiam tuum, quaésumus, Dómine, méntibus nostris infunde: ut qui Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus et crucem ad resurrectiόνis glóriam perducámur. Per eumdem Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

V. Divinum † auxiliúm máneat semper nobíscum.

R. Amen,

W. Anioł Pański zwiastował Pannie Maryji.

O. I poczęła z Ducha Świętego.

Modłmy się.

Łaskę Twoją prosimy Cię Panie, racz wlać w serca nasze, abyśmy którzy za zwiastowaniem Anielskim wcielenie Chrystusa Syna Twego poznali, przez mękę Jego i krzyż do chwały zmartwychwstania byli doprowadzeni. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. O. Amen.

W. Pomoc Boska † niechaj zawsze będzie z nami.

O. Amen.

Od niesporów 24 grudnia włącznie, aż do II niesporów uroczystości Oczyszczenia N. M. P. włącznie bierze się następujący wiersz i modlitwę.

V. Post partum, Virgo, invioláta permansísti.

R. Dei Génitrix, intércede pro nobis.

Orémus.

Deus, qui salutis aetérnae, beatae Maríae virginitáte fecúnda, humáno géneri praemia praestítisti: tribue, quaésumus, ut ipsam pro nobis intércedere sentiámus, per quam meruimu auctórem vitae suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum.

R. Amen.

W. Po porodzeniu, Panno, nienaruszona zostałaś.

O. Boża Rodzicielko, wstawiaj się za nami.

Modłmy się.

Boże, któryś przez dziewicze macierzyństwo Najświętszej Maryji Panny, zgotował całej ludzkości łaskę zbawienia wiecznego, daj, błagamy Cię, abyśmy doznawali oredownictwa Tej, przez którą pozyskaliśmy dawcę żywota wiecznego, Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego.

O. Amen.

V. Divinum † auxiliū māneat semper nobiscum.

R. Amen.

II. *Od komplety 2 lutego (urocz. Oczyszczenia N. M. P.) włącznie, aż do Wielkiego Czwartku wyłącznie.*

Ave, Regina coelorum,

Ave, Dómina Angelorum!

Salve radix, salve porta,

Ex qua mundo lux est orta.

Gaude, Virgo gloriósa.

Super omnes speciosa.

Vale, o valde decóra.

Et pro nobis Christem exóra!

V. Dignare me laudare te, Virgo sacrata.

W. Pomoc Boska † niechaj zawsze będzie z nami.

O. Amen.

Witaj, Królowo niebios.

Witaj, Pani Aniołów!

Zawitaj Kwiecie (róždźki Jessego), zawitaj Bramo,

Przez którą na świat zstąpiła Świątość.

Wesel się, Dziewico najchwalebniejsza, Piękniejsza nad wszystkie.

Bądź pozdrowiona, o najśliczniejsza!

I módl się za nas do Chrystusa!

W. Spraw, abym Cię godnie słauił, Pan-
no Przenajświętsza.

R. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Orémus.

Concede, misericors Deus, fragilitati nostrae praesidium ut qui sanctae Dei Genitricis memoriám ágimus, intercessiónis ejus auxilio, a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eundem Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

V. Divinum † auxiliū māneat semper nobiscum.

R. Amen.

III *Od komplety W. Soboty aż do nony w sobotę po uroczystości Zestania Ducha Św. włącznie (zawsze stojąco):*

Regina coeli, laetare, allelúja.

Quia, quem meruisti portare, allelúja.

O. Daj mi moc przeciwko nieprzyjaciółom Twoim.

Módlmy się.

Udziel, miłosierny Boże, wsparcia naszej ułomności, abyśmy czcąc pamiątkę Świętej Bożej Rodzicielki, doznali pomocy Jej wstawienictwa, i z nieprawości naszych się podźwignęli. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego.

O. Amen.

W. Pomoc Boska † niechaj zawsze będzie z nami.

O. Amen.

Królowo niebios, wesel się, allelúja.

Albowiem Ten, któregoś nosić zasłużyła, allelúja.

Resurréxit, sicut
dixit, allelúja.

Ora pro nobis De-
um, allelúja.

V. Gaude et lae-
táre, Virgo María,
allelúja!

R. Quia surréxit
Dóminus vere, allelú-
ja.

Orémus.

Deus, qui per re-
surrectiónem Filii tui
Dómini nostri Jesu
Christi, mundum lae-
tificáre dignátus es:
praesta, quaesumus;
ut per ejus Genitri-
cem Vírginem Ma-
ríam, perpétuae, ca-
piámus gáudia vitae.
Per eumdem Chris-
tum, Dóminum nost-
rum. R. Amen.

Zmartwychwstał, ja-
ko powiedział, alle-
lúja.

Módl się za nami
do Boga, allelúja.

W. Raduj się i
wesel Panno Maryjo,
allelúja!

O. Bo zmartwych-
wstał Pan prawdzi-
wie, allelúja.

Módlmy się.

Boże, któryś przez
zmartwychwstanie Sy-
na Twego Pana na-
szego Jezusa Chry-
stusa świat uweselić
raczył, daj, prosimy,
abyśmy przez Matkę
Jego Maryję Pannę
radości żywota wiecz-
nego dostąpili. Przez
tegoż Chrystusa, Pa-
na naszego.
O. Amen.

V. Divínium † au-
xilium máneat sem-
per nobiscum.

R. Amen.

IV. *Od I. niezporów uroczystości Trójcy Św.,
aż do nony w sobotę poprzedzającą pierwszą
niedzielę adwentu włącznie.*

Salve, Regína, Ma-
ter misericórdiae, vi-
ta, dulcédo, et spes
nostra, salve. Ad te
clamámus éxsules filii
Hevae. Ad te suspi-
rámus, geméntes et
flentes in hac lacri-
márum valle. Eia er-
go, Advocáta nostra,
illos tuos misericór-
des óculos ad nos
convérte. Et Jesum,
benedíctum fructum
ventris tui, nobis post
hoc exsílium osténde:
O clemens, o pia, o
dulcis Virgo María!

V. Ora pro no-
bis, sancta Dei Gé-

W. Pomoc Bo-
ska † niechaj zawsze
będzie z nami.

O. Amen.

Witaj Królowo,
Matko miłosierdzia,
życie, słodkości i na-
dziejo nasza, witaj. Do
Ciebie wołamy wy-
gnańcy synowie Ewy.
Do Ciebie wzdycha-
my jęcząc i płacząc
na tym łez padole.
Tedy więc, Orędow-
niczko nasza, Twoje
miłosierne oczy zwróć
ku nam. A Jezusa,
błogosławiony owoc
żywota Twojego, po
tym wygnaniu nam
okaż, o łaskawa,
o litościwa, o słodka
Panno Maryjo!

W. Módl się za
nami, święta Boża

nitrix.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósae Vírginis Matris Maríaé corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spírítu Sancto cooperánte, praeparásti: da, ut cujus commemoratióne laetámur, ejus pia intercessióne, ab instántibus malis et a morte perpétua liberémur. Per eundem Christum, Dóminum nostrum. R. Amen.

V. Divinum † auxílium máneat semper nobíscum.

R. Amen.

Rodzicielko.

O. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się.

Wszchemogący wieczny Boże, któryś za sprawą Ducha Świętego przysposobił ciało i duszę Przechwalebnej Dziewicy Matki Maryji, aby zasłużyła być godnym Przybytkiem Syna Twojego; spraw, abyśmy wspominając o Niej z weselem, przez Jej litościwe wstawienie, uwolnieni zostali od groźących nieszczęść i od śmierci wiecznej. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. O. Amen.

W. Pomoc Boska † niechaj zawsze będzie z nami.

O. Amen.

Zamiast powyżej umieszczonych czterech głównych antyfon str. 171. można brać niżej:

I. Antyfona.

Matko Odkupiciela, z niewiast najślawniejsza!
Gwiazdo morska, do nieba ścieżko naj-
[prościejsza!
Tyś jest przechodnią bramą do rajów wiecznego,
Tyś jedyną nadzieją człowieka grzesznego.
Racz podźwignąć, prosimy, lud upadający,
W grzechach swych uwikłany, powstać z nich
[pragnący.

Tyś cudownie zrodziła świata Zbawiciela,
Tyś sama wykarmiła Twego Stworzyciela.
Panno przedtem i potem, z świata podziwieniem
Uczczona Gabriela miłym pozdrowieniem,
Zmitujże się o Panno, nad nami grzesznymi.
Ratuj, wspieraj, Maryjo, przyczynami Twymi.

II. Antyfona.

Bądź pozdrowiona, Królowo niebieska!
Bądź pozdrowiona, o Pani Anielska!
Witaj, początku, Bramo tej światłości,
Która oświeca błędny świat w ciemności.
Wesel się, Panno przenajchwalebniejsza!
Nad wszystkie Panny Tyś najozdobniejsza!
O najśliczniejsza! Twoimi modłami
Chrystusa, Syna Twego, proś za nami.

III. Antyfona.

Ciesz się, Królowo Anielska!

Wesel się, Pani niebieska!

Wszyscy Ci dziś winszujemy

Z weselem wyśpiewujemy: Alleluja!

Że Syn Twój już zmartwychwstał,

Wstąpił w niebo do Swej chwały,

Któregoś Ty godna była,

Żeś Go na ręku nosiła, Alleluja!

Ciesz się i wesel się w niebie,

Proś Go za nami w potrzebie,

Byśmy się też tam dostali

I na wiek wieków śpiewali: Alleluja!

IV. Antyfona.

Witaj Królowo! Matko litości!

Nadziejo nasza, życie, słodkości!

Witaj Maryjo, Matko jedyna,

Matko nas ludzi! Salve Regina!

Nędzne my dzieci Ewy wołamy,

Do Ciebie, Matko, z płaczem wzdychamy:

Niech nas wspomaga Twoja przyczyna,

Na tym padole: Salve Regina!

O Pośredniczko, zwróć Twe wejście

Łaskawe na nas! Przyjmij westchnienie!

Pokaż nam, Matko, Twojego Syna,

W górnej krainie: Salve Regina!

OFICJUM ZA ZMARŁYCH.

NIESZPORY.

Psalm 114.

Ant. Placébo Dó-
mino.

Ant. Będę się po-
dobał Panu.

Diléxi, quó-
niam exáu-
diét Dómi-
nus * vo-
cem oratiónis meae.

Quia inclinávit au-
rem suam mihi: *
et in díebus meis in-
vocábo.

Circumdedérunt
me dolóres mortis; *
et perícula inférni in-
venérunt me.

Tribulatióne et
dolórem invéni: * et
nomen Dómini invo-
cávi.

Bozmiłowa-
łem się w
Panu, * iż
wysłucha
głos modlitwy mojej.

2 Albowiem nakłó-
nił ucha Swego ku
mnie: * i za dni mo-
ich będę Go wzywał.

3 Ogarnęły mię
boleści śmiertelne: *
a niebezpieczeństwa
piekielne potkały mię.

4 Nalazłem ucisk
i boleść: * i wzywa-
łem Imienia Pańskie-
go.

O Dómine líbera ánimam meam, * mi-séricors Dóminus et justus, ei Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Réquiem aetérnam * dona eis, Dómine!

Et lux pérpetura * luceat eis.

Ant. Placébo Dómino in regióne vivórum.

5 O Panie! wybaw duszę moją! * Mi-łościwy Pan i sprawiedliwy: a Bóg nasz jest litościwy.

6 Pan strzeże maluczkich: * unizyłem się, a wybawił mię!

7 Wróc się, duszo moja, do spokoju swego, * albowiem ci Pan dobrze uczynił;

8 Bo wyrwał duszę moją od śmierci, * oczy moje od płaczu, nogi moje od upadku.

9 Będę się podobał Panu * w krainie żyjących.

Wieczny odpoczynek * racz im dać, Panie!

A światłość wiekui-
sta * niechaj im świeci.

Ant. Będę się podobał Panu w krainie żyjących.

Psalm 119.

Ant. Hei mihi, Dómine.

Ant. Ach biada mi, Panie.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudivit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi: * ad linguam dolósam?

Sagíttae poténtis acútae, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est; habitávi cum habitántibus Cedar, * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cum loquébar illis, impugnábant

1 Wolałem do Pana, gdym był utrapiony, * i wysłuchał mię.

2 Panie, wyzwól duszę moją od ust nieprawych * i od języka zdraдлиwego!

3 Co może być dano, albo co może być przyłożono * do języka zdraдлиwego?

4 Strzały mocarza ostre * z węglem pu-stoszącym.

5 Ach, biada mi, że się pielgrzymowanie moje przedłużyło: mieszkam z obywatelami Kedar! * długo przebywa dusza moja.

6 Z tymi, którzy nienawidzą pokoju byłem spokojny; * gdym mówił z nimi:

me gratis.

Réquiem aetérnam...

Ant. Hei mihi Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Psalm 120.

Ant. Dóminus custodit te.

Levávi óculos meos in montes,* unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino:* qui fecit coelum et terram.

Non det in commotióne pedem tuum,* neque dormitet, qui custódit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet,* qui custódit Israél.

prześladowali mię bez przyczyny.

Wieczny odpoczynek...

Ant. Ach biada mi, Panie, że się pielgrzymowanie moje przedłużyło.

Ant. Pan cię strzeże.

1 Podniosłem oczy moje na góry,* skąd mi przychodzi pomoc.

2 Pomoc moja od Pana,* który stworzył niebo i ziemię.

3 Niech nie da zachwiać się nodze twojej:* i niech się nie zdrzymie, który cię strzeże.

4 Oto się nie zdrzymie ani zaśnie,* którzy strzeże Izraela!

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua,* super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te,* neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo:* custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum,* ex hoc nunc, et usque in saeculum.

Réquiem aetérnam...

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Psalm 129.

Ant. Si iniquitátes.

De profúndis clamávi ad te, Dómine.*

5 Pan cię strzeże: Pan obroną twoją,* po prawej ręce twojej.

6 Nie upali cię słońce we dnie,* ani miesiąc w nocy.

7 Pan cię strzeże ode wszego złego;* Pan niech strzeże duszy twojej.

8 Pan niech strzeże wejścia twego i wyjścia twego,* od tąd i aż na wieki.

Wieczny odpoczynek...

Ant. Pan cię strzeże ode wszego złego:

Pan niech strzeże duszy twojej.

Ant. Jeśli będziesz obaczał.

1 Z głębokości wołam ku Tobie, Panie!*

Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuae intendentes: * in vocem deprecationis meae.

Si iniquitates observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te proptiatio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósá apud eum redéemptio.

Et ipse rédimet

Panie wysłuchaj głos mój!

2 Niech będą uszy Twoje nakłonione * na głos modlitwy mojej!

3 Jeśli będziesz obaczał nieprawości, Panie: * Panie, któż wydzierzy?

4 Albowiem u Ciebie jest ublaganie: * i dla zakonu Twego czekam Cię, Panie.

5 Czeka dusza moja na słowo Jego: * nadzieję ma dusza moja w Panu.

6 Od straży porannej aż do nocy, * niechaj nadzieję ma Izrael w Panu.

7 Bo u Pana miłosierdzie, * i obfite u Niego odkupienie.

8 A On odkupi

Israel, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Réquiem ætérrnam...

Ant. Si iniquitates observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit?

Psalm 137.

Ant. Opera.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritate tua: * quóniam magnificásti super omne nomen sanctum tuum.

Izraela* ze wszystkich nieprawości Jego.

Wieczny odpoczynek...

Ant. Jeśli będziesz obaczał nieprawości, Panie: Panie, któż wydzierzy?

Ant. Dzielami.

1 Będę Ci, Panie, wyznawał ze wszystkiego serca mego, * żeś wysłuchał słów ust moich.

2 Przed oblicznością Aniołów będę Ci śpiewał. * Będę się kłaniał ku Kościołowi Twemu świętemu i będę wyznawał Imięniowi Twojemu.

3 Dla miłosierdzia Twego i dla prawdy Twojej; * boś uwielbił nade wszystko święte Imię Twoje.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terrae: * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in medio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in

4 Kiedym Cię zwywał, wysłuchałeś mię: * rozmnożyłeś siły w duszy mojej.

5 Niech Ci wyznawają, Panie, wszyscy królowie ziemscy, * bo słyszeli wszystkie słowa ust Twoich.

6 A niech opiewają drogi Pańskie, * iż wielka jest chwała Pańska.

7 Albowiem wysocki Pan, a na niskie patrzy, * a wysokie z daleka poznawa.

8 Jeslibym chodził w pośrodku utrapienia, ożywisz mię: * a na gniew nieprzyjaciół moich wyciągniesz rękę Twoją: i zbawi mię prawica Twoja!

9 Pan odplaci za mnie: * Panie, miłosierdzie Twoje trwa

saeculum: ópera mánuum tuárum ne despicias.

Réquiem aeternam...

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despicias.

V. Audívi vocem de coelo dicentem mihi.

R. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur

Pieśń Przenajświętszej Maryji Panny
»Magnificat« Lc 1. 46—55.

Ant. Omne.

Magnificat † ánima mea Dóminum.

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillae suae: * ecce enim ex hoc beátam me dicent

na wieki: Dzielami rąk Twoich nie wzgardzaj!

Wieczny odpoczynek...

Ant. Dzielami rąk Twoich, Panie, nie wzgardzaj.

W. Usłyszałem głos z nieba mówiący mi.

O. Błogosławieni umarli, którzy w Panu umierają.

Ant. Wszystko.

1. Wielbi † dusza moja Pana.

2 I rozradował się duch Mój * w Bogu Zbawicielu Moim.

3 Iż wejrzał na niskość służebnicy Swojej: * Albowiem oto odtąd błogosławioną

omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies: * tíméntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiae suae.

Sicut locútus est ad patres nostros, *

Mię zwać będą wszystkie narody.

4 Albowiem uczynił mi wielkie rzeczy, który można jest, * i święte Imię Jego.

5 A miłosierdzie Jego od narodu do narodów, * bojącym się Jego.

6 Uczynił moc ramięm Swoim: * rozproszył pyszne myśli serca ich.

7 Złożył mocarzy z stolicy, * a podwyższył niskich.

8 Łaknących napełnił dobrami: * a bogaczy z niczym puścił.

9 Przyjął Izraela sługę Swego, * wspomniawszy na miłosierdzie Swoje.

10 Jako mówił do ojców naszych: * A-

Abraham, et sémini ejus in saécula.

Réquiem aetérnam...

Ant. Omne, * quod dat mihi Pater ad me véniet: et eum qui vénit ad me, non ejiciam foras.

Następnie.

Pater noster...

po cichu.

V. Et ne nos inducas in tentatióne.

R. Sed líbera nos a malo.

Następny psalm 145. Chwał duszo moja... opuszcza się w Dzień Zaduszny, w dzień śmierci lub pogrzebu, w rocznicę śmierci zmarłego i wtedy, kiedy się odmawia oficjum uroczyste.

Psalm 145.

Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo

brahamowi i potomstwu jego na wieki.

Wieczny odpoczynek...

Ant. Wszystko, * co Mnie daje Ojciec, do Mnie przyjdzie: a tego, co do Mnie przychodzi, nie wyrzucę precz.

Ojciec nasz...

W. I nie wódz nas na pokuszenie.

O. Ale nas zbaw ode złego.

1 Chwał, duszo moja, Pana! będę chwalił Pana za żywota mego; * będę śpiewał

meo quándiu fúero!

Nolíte confídere in princípibus: * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit coelum et terram, mare et ómnia, quae in eis sunt.

Qui custódit veritátem in saeculum, facit iudícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illuminat caecos.

Bogu memu, póki mię stawa!

2 Nie ufajcie w ksiąŜetach: * w synach człowieczych, w których niemasz zbawienia!

3 Wynijdzie duch człowieka, a on obróci się w ziemię: * w ten dzień zginą wszystkie myśli jego!

4 Błogosławiony, którego Bóg Jakóba pomocnikiem: nadzieja jego w Panu, Bogu jego: * który stworzył niebo i ziemię, morze i wszystko, co w nich jest.

5 Który strzeŜe prawdy na wieki, czyni sprawiedliwość u krzywdzonym: * dale pokarm łaknącym.

6 Pan rozwiązuje spętanych: * Pan ówieca ślepych.

Dóminus érigit elisos,* Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupillum, et víduam suscipiet: * et vias peccatórum dispédet.

Regnábit Dóminus in saecula, Deus tuus Sion,* in generatióne et generatióne.

Réquiem aetérnam* dona eis Dómine.

. Et lux perpétua * líuceat eis.

V. A porta ínferi. R. Erue, Dómine, ánimam eius (ánimas eórum) V. Requiésca(n)t in pace. R. Amen. V. Dómine, exáudi oratióne meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

7 Pan podnosi upadłych,* Pan miłuje sprawiedliwych.

8 Pan strzeŜe przychodniów, sierotę i wdowę wspomaga: * a drogi grzeszników zagubi.

9 Pan króluje na wieki: Bóg twój, Syjonie,* od pokolenia do pokolenia!

Wieczny odpoczynek * racz im dać, Panie.

A światłość wiekuista * niechaj im świeci.

W. Od wrót piekielnych. O. Wybaw duszę jego (jej — dusze ich), Panie. W. Niech odpoczywa (ją) w pokoju. O. Amen. W. Panie, wysłuchaj modlitwę moją. O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

1. W dzień pogrzebu.*Orémus.*

Absólve, quaésu-
mus, Dómine, ánimam
fámuli tui (fámulae
tuae) N., ut defún-
ctus(a) saéculo tibi vi-
vat: et quae per fra-
gilitátem carnis hu-
mána conversatióne
commísit, tu vénia
miserícordíssimae pie-
tátis abstérge. Per Dó-
minum nostrum Jes-
sum Christum Fílium
tuum: qui tecum vi-
vit et regnat in uni-
táte Spíritus Sancti
Deus, per ómnia saé-
cula saeculórum.

R. Amen.

2. W dniu trzecim, siódmym i trzydziestym po pogrzebie zmarłego.*Orémus.*

Quaésumus, Dómi-
ne, ut ánimae fámuli

Módlmy się.

Zbaw, prosimy
Cię, Panie, duszę słu-
gi Twego (służebnicy
Twojej) N., aby roz-
stawszy się z tym
światem; Tobie żył(a),
a grzechy, które wsku-
tek ułomności ludz-
kiej za życia popeł-
nił(a), racz w nieprze-
branym Twym miło-
sierdziu odpuścić.
Przez Pana naszego
Jezusa Chrystusa, Sy-
na Twego: który z To-
bą żyje i króluje
w jedności z Duchem
Świętym Bóg, przez
wszystkie wieki wie-
ków. O. Amen.

Módlmy się.

Błagamy Cię, Pa-
nie, abyś duszę sługi

tui N. (fámulae tuae N.),
cujus depositi6nis
diem tertium (vel sép-
timum, vel trigési-
mum) commemorá-
mus, Sanctórum atque
electórum tuórum lar-
giri dignéris consór-
tium; et rorem mise-
ricórdiae tuae perén-
nem infúndas. Per
Dóminum etc.

Twego (służebnicy
Twojej) N., po którego
diem (której) zejściu trzeci
(7 lub 30) dzień ob-
chodzimy, w towa-
rzystwie Świętych i
wybranych Twoich
umieścić i wieczną
rosą Twego miłosier-
dzia orzeźwić raczył.
Przez Pana i t. d.

3. W rocznicę śmierci zmarłego (zmarłej).*Orémus.*

Deus, indulgen-
tiárum Dómine, da
ánimae fámuli tui
(fámulae tuae), N., cu-
jus anniversárium de-
positi6nis diem com-
memorámus, refrigé-
rii sedem, quiétis
beatitúdinem, et lú-
minis claritátem. Per
Dóminum, etc.

Módlmy się.

Boże, Panie zmi-
łowania, daj duszy
sługi Twego (słu-
żebnicy Twojej) N,
którego(rej) dorocz-
ną pamiątkę złoże-
nia do grobu ob-
chodzimy, miejsce
ochłody, błogość od-
poczynku i jasność
światłości. Przez Pa-
na i t. d.

4. W rocznicę śmierci wielu zmarłych.

Orémus.

Deus, indulgentiarum Dómine, da animabus famulorum famularumque tuarum, quorum anniversarium depositio-nis diem commemoramus, refrigerium sedem, quietis beatitudinem, et luminis claritatem. Per Dó-minum etc.

5. Za zmarłego Biskupa lub Kapłana.

Orémus.

Deus, qui inter apostolicos sacerdotes famulum tuum N. pontificáli (sacerdotáli) fecisti dignitate vigere: praesta, quaesumus; ut eorum quoque perpetuo aggregetur consórtio. Per Dóminum etc.

Módlmy się.

Boże, Panie zmiłowania, daj duszom sług i służebnic Twoich, których do-roczną pamiątkę złożenia do grobu obchodzimy, miejsce ochłody, błogość odpoczyнку i jasność światłości. Przez Pana i t. d.

Módlmy się.

Boże, Tyś raczył między kapłańskimi następcami Apostołów sługę Twego N. godnością biskupią (kapłańską) odznaczyć; daj prosimy, aby także i do ich społeczności na wieki został przyłączony. Przez Pana itd.

6. Modlitwa za ojca i matkę.

Orémus.

Deus, qui nos patrem et matrem honorare praecepisti: miserere clementer animabus parentum nostrorum (animae patris mei, matris meae, animabus patris et matris meae), eorumque (ejusque) peccata dimitte; nosque (meae) in aeternae claritatis gaudio fac videre. Per Dóminum etc.

7. Za jednego zmarłego.

Orémus.

Inclina, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericordiam tuam supplices deprecamur, ut animam famuli tui

Módlmy się.

Boże, Tyś nam ojca i matkę czcić rozkazał, zmiłuj się łaskawie nad duszami rodziców naszych (nad duszą ojca mego, matki mojej, nad duszami ojca i matki mojej) i racz im (mu, jej) grzechy ich (jego, jej) odpuścić, a nam (mnie) dozwól ich (go, ją), w radości wiecznego światła oglądać. Przez Pana i t. d.

Módlmy się.

Nakłoń, Panie, ucha Twego na prośby nasze, którymi w głębokiej pokorze miłosierdzia Twego błagamy, abyś duszę sług

N., quam de hoc saeculo migrare iussisti, in pacis ac lucis regionem constituas, et Sanctorum tuorum iubeas esse consortem. Per Dominum etc.

8. Za jedną zmarłą.

Orémus.

Quaesumus, Domine, pro tua pietate miserere animae famulae tuae N., et a contagiis mortalitatis exuta, in aeternae salutis partem restitue. Per Dominum nostrum etc.

9. Kiedy odmawia się Oficjum za wszystkich zmarłych.

Orémus.

Deus, qui inter apostolicos sacerdotes famulos tuos pontificali seu sacerdotali

gi Twego N., której z tego świata zejść rozkazałeś, w krainie pokoju i światłości umieścić, i do społeczności Świętych Twoich przenieść zechciał. Przez Pana i t. d.

Módlmy się.

Prosimy, zmiłuj się, Panie, według łaskowości Twojej nad duszą służebnicy Twojej N., uwolnij ją od plam życia doczesnego i przywróć jej uczestnictwo w wiecznym zbawieniu. Przez Pana i t. d.

Módlmy się.

Boże, któryś wpośród Apostolskich następców sługi Twojej nanieść raczył do god-

fecisti dignitate vigere: praesta, quaesumus, ut eorum quoque perpetuo aggregentur consortio.

Deus, veniae largitor, et humanae salutis amator: quaesumus clementiam tuam; ut nostrae congregationis fratres, propinquos, et benefactores, qui ex hoc saeculo transierunt, beata Maria semper Virgine intercedente, cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuae beatitudinis consortium pervenire concedas.

Fidelium Deus omnium Conditor et Redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum re-

ności biskupiej albo kapłańskiej, spraw to, błagamy, aby do wiecznej ich społeczności zostali przyłączeni.

Boże, szczodry Dawco przebaczenia i Miłośniku zbawienia ludzkiego, błagamy Twę litości, abyś braciom naszym, krewnym i dobrodziejom, którzy z tego świata przenieśli się do wieczności, pozwolił przyjść do uczestnictwa w wiecznej szczęśliwości, za wstawieniem się Najświętszej Maryji zawsze Dziewicy i wszystkich Świętych Twoich.

Boże, wszystkich wiernych Stwórcu i Odkupicielu, udziel duszom sług i służebnic Twoich odpusz-

missiõnem cunctõrum
tribue peccatõrum, ut
indulgẽtiam, quam
semper optaverunt,
piis supplicatiõnibus
consequantur: Qui
vixit et regnas cum
Deo Patre in unitate
Spíritus Sancti Deus,
per õmnia sæcula sæ-
culõrum. R. Amen.

Po modlitwach mówi się (zawsze w liczb. mnogiej).

V. Réquiem aetér-
nam dona eis, Dõ-
mine.

R. Et lux perpétua
luceat eis.

V. Requiẽscant in
pace.

R. Amen.

czenia wszystkich
grzechów; niechaj za
pobożnymi modłami
naszymi dostąpią mi-
łosierdzia, którego
zawsze pragnęły. Któ-
ry żyjesz i królujesz
z Bogiem Ojcem w
jedności z Duchem
Świętym Bóg, przez
wszystkie wieki wie-
ków. O. Amen.

W. Wieczny od-
poczynek racz im dać,
Panie.

O. A światłość wie-
kuista niechaj im
świeci.

W. Niech odpoczy-
wają w pokoju.

O. Amen.

JUTRZNIA.

Pater noster, Ave, Ojcze nasz, Zdro-
María, Credo. waś, Maryjo, Wierzę.
po cichu.

Invitatorium¹⁾.

Regem, cui õmnia Królowi, któremu
vivunt,* Veníte, ado- wszystko żyje,* Pójdź-
rémus. Regem cui- cie, pokłońmy się.
õmnia vivunt,* Ve- Królowi, któremu
níte, adorémus. wszystko żyje,* Pójdź-
cie, pokłońmy się.

Psalm 94.

eníte, exsul-
témus Dõ-
mino: ju-
bilemus
Deo, salutári nostro;
praeoccupémus fá-
ciem ejus in confes-
siõne, et in psalmis
jubilemus ei.

Regem, cui õmnia
vivunt,* veníte, ado-
rémus.

ójdźcie, ra-
dujmy się
w Panu:
śpiewajmy
Bogu, Zbawicielowi
naszemu! Uprzedźmy
Oblicze Jego z wyzna-
waniem: i w psalmach
Go wysławiajmy!

Królowi, któremu
wszystko żyje,* pójdź-
cie, pokłońmy się.

¹⁾ Invitatorium: Królowi... z psalmem 94.
mówi się wtedy, gdy odmawia się wszystkie trzy
Nokturny lub jeden tylko Nokturn, ale uroczy-
ście. W dzień Zaduszny mówi się 3 Nokturny;
w dzień pogrzebu zaś wszystkie 3 lub pierwszy.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllét Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terrae, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: **veníte, adorémus, et procidámus ante Deum**, plorémus coram Dómino, qui fecit nos; quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Regem, cui ómnia vivunt,* veníte, adorémus.

2 Albowiem Bóg wielki Pan: i Król wielki nade wszystkie bogi! bo nie odrzuci Pan ludu Swego, — bo w ręce Jego są wszystkie kraje ziemi: i gór wysokości On upatruje.

Pójdźcie, pokłońmy się.

3 Bo Jego jest morze, i On je uczynił: a łąd utworzyły ręce Jego: **Pójdźcie, pokłońmy się, i upadajmy przed Bogiem**, płaczymy przed Panem, który nas stworzył! Albowiem On jest Panem, Bogiem naszym: a my ludem Jego, i owcami pastwiska Jego!

Królowi, któremu wszystko żyje,* pójdźcie, pokłońmy się.

Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Veníte, adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic et dixi: semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus Jurávi in ira mea: si introíbunt in réquiem meam.

Regem, cui ómnia vivunt,* veníte, adorémus.

Réquiem aetérnam dona eis, Dómine; et lux perpétua líceat

4 Dziś, skoro głos Jego usłyszycie, nie ztwardzajcież serc waszych: jako w drażnieniu, w dzień kuzzenia na puszczy, kędy Mię kusili ojcowie wasi: doświadczali Mię, choć widzieli czyny Moje!

Pójdźcie, pokłońmy się.

5 Czterdzieści lat bliskim byłem narodowi temu i rzekłem: »Oni zawsze błądzą sercem. I nie poznali dróg Moich: Przetozem przysiągł w gniewie Moim: Nie wnijdą oni do pokoju Mego!«

Królowi, któremu wszystko żyje,* pójdźcie, pokłońmy się.

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie. A światłość wie-

eis.

Veníte, adorémus.

Regem, cui ómnia
vivunt,* veníte, ado-
rémus.kuiста niechaj im
świeci.Pójdźcie, pokłońmy
się.Królowi, któremu
wszystko żyje,* pójdź-
cie, pokłońmy się.

NOKTURN PIERWSZY.

*Na niedzielę, poniedziałek i czwartek.**Psalm 5.**Ant.. Dírige.**Ant. Prostuj.*Verba mea áuri-
bus pércipe, Dómi-
ne:* intéllige clamó-
rem meum.Inténde voci ora-
tiónis meae:* Rex
meus, et Deus meus.Quóniam ad te orá-
bo:* Dómine, mane
exáudies vocem me-
am.Mane astábo tibi,
et vidébo:* quóniam
non Deus volens ini-1 Słowa moje
przyjmij w uszy, Pa-
nie:* wyrozumiej wo-
łanie moje!2 Pilnie słuchaj
głosu modlitwy mo-
jej,* Królu mój i Bo-
że mój!3 Bo do Ciebie
modlić się będę,* Pa-
nie, rano wysłuchaj
głosu mego!4 Rano będę stał
przed Tobą i ujrzę,*
albowiem nie Bóg

quitátem tu es.

Neque habitábit
juxta te malignus;*
neque permanébunt
injústi ante óculos
tuos.Odísti omnes, qui
operántur iniquitá-
tem:* perdes omnes,
qui loquúntur men-
dácium.Virum sánguinum
et dolósum abominá-
bitur Dóminus:* ego
autem im multítudine
misericórdiae tuae.Introíbo in domum
tuam:* adorábo ad
templum sanctum tu-
um in timóre tuo.Dómine, deduc me
in Justítia tua:* prop-
ter inimícos meos dí-
rige in conspéctu tuo
viam meam.chcący nieprawości,
Ty jesteś.5 Ani mieszkać bę-
dzie przy Tobie zło-
śnik,* ani się ostoją
niesprawiedliwi przed
oczyma Twymi.6 Nienawidzisz
wszystkich, którzy czy-
nią nieprawość,* zatra-
cisz wszystkich, którzy
mówią kłamstwo:7 Człowiekiem
krwawym i zdradli-
wym brzydzi się Pan!*
A ja w mnóstwie mi-
łosierdzia Twego.8 Wnijdę do domu
Twego,* poklonię się
ku Kościołowi Twe-
mu świętemu w bo-
jaźni Twojej.9 Panie, prowadź
mnie w sprawiedliwo-
ści Twojej:* wobec
nieprzyjaciół moich
prostuj przed obli-
czem Twoim drogę
moją!

Quóniam non est in ore eórum veritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitátióibus suis, secundum multitudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritáverunt te, Dómine.

Et laeténtur omnes qui sperant in te, * in aetérnum exsultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces iusto.

10 Albowiem nie masz w úsciech ich prawdy, * serce ich jest marne.

11 Grób otwarty gardło ich, językami swymi zdradliwie poczynali, * osądź ich, Boże!

12 Niechaj upadną od zamysłów swoich! Wedle innóstwa zbrodni ich; odtrąć ich, * bo Cię rozdrażnili, Panie.

13 I niech się rozweselą wszyscy, którzy nadzieję mają w Tobie: * na wieki radować się będą! I będziesz mieszkał w nich.

14 I będą się chlubić w Tobie wszyscy, którzy miłują Imię Twoje, * albowiem Ty będziesz błogosławił sprawiedliwemu.

Dómine ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réq uie m aetérnam...

Ant. Dirige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

15 Panie, dobrotnością Twoją, * jako tarczą okrywasz nas!

Wieczny odpoczynek...

Ant. Prostuj, Panie, Boże mój, przed Obliczem Twoim drogę moją.

Psalm 6.

Ant. Convertere.

Ant. Nawróć się.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corripias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde * sed tu, Dómine, úsquequo?

1 Panie, nie w zapalczywości Twojej strofuj mię, * ani w gniewie Twoim karz mię!

2 Zmiłuj się nademną, Panie; bom chory! * uzdrów mię, Panie, bo drżą kości moje.

3 I dusza moja strwożona jest bardzo! * ale Ty, o Panie, dopókiż? ¹⁾

¹⁾ Dopókiż się ociągasz, by mnie ratować.

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus

4 Nawróć się, o Panie, a wyrwij duszę moją; * zbaw mię dla miłosierdzia Twego!

5 Albowiem w śmierci nie masz, ktoby na Cię pamiętał, * a w piekle ktoć wyznawać będzie?

6 Pracowałem w płaczu moim: skrapiam na każdą noc łóżko moje: * łzami mojemi zalewam posćciel moją.

7 Strwożyło się od zapalczywości oko moje: * zestarzałem się między wszystkimi nieprzyjacioły mymi.

8 Odstąpcie od mnie wszyscy, którzy nieprawość czynicie, * albowiem wysłuchał Pan głos płaczu mojego!

9 Wysłuchał Pan

deprecatióne meam, * Dóminus oratióne meam suscépit.

Erubéscant, et converténtur vehementer omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velociter.

Réquiem aetérnam...

Ant. Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

prośbę moją: * Pan modlitwę moją przyjął!

10 Niech się zawstydzą i wielce zawtrwożą wszyscy nieprzyjaciele moi; * niech się nawrócą i hańbą okryją bardzo prędko!

Wieczny odpoczynek...

Ant. Nawróć się, o Panie, a wyrwij duszę moją, albowiem w śmierci nie masz, ktoby na Cię pamiętał.

Psalm 7.

Ant. Nequándo.

Ant. By który.

Dómine Deus meus, in te sperávi; * salvum me fac ex ómnibus persecúentibus me, et líbera me.

1 Panie, Boże mój, w Tobiem nadzieję położył: * Wybaw mię od wszystkich prześladowców moich i wyzwól mię.

Nequándo rápiat ut
leo ánimam meam,*
dum non est, qui ré-
dimat, neque qui sal-
vum fáciat.

Dómine, Deus me-
us, si feci istud,* si
est iniquitas in mani-
bus meis:

Si réddidi retribu-
éntibus mihi mala:*
décidam mérito ab
inimicis meis inánis.

Persequátur inimi-
cus ánimam meam,
et comprehéndat, et
conculcet in terra vi-
tam meam,* et gló-
riam meam in púlve-
rem dedúcat.

Exsúrge, Dómine,
in ira tua:* et exal-
táre in fínibus ini-
micórum meórum.

Et exsúrge, Dómi-
ne, Deus meus, in

2 By który nie por-
wał jako lew duszy
mojej:* gdy niemasz
nikogo ktoby ocalił,
ani ktoby wybawił.

3 Panie, Boże mój
jeślim to uczynił,*
jeśli jest nieprawość
w rękach moich:

4 Jeślim oddał od-
dawającym mi źle,*
niech upadnę słusznie
przed nieprzyjaciółmi
moimi próżny!

5 Niechaj prześla-
duje nieprzyjaciel du-
szę moją: i niech poj-
ma i podepcze na
ziemi żywot mój,*
a sławę moją niechaj
w proch obróci!

6 Powstań, Panie,
w gniewie Twoim:*
i podnieś się na prze-
stępstwa nieprzyjaciół
moich.

7 I powstań, Panie,
Boże mój, dla przy-

praecépto, quod man-
dásti:* et synagóga
populórum circúm-
dabit te.

Et propter hanc in-
altum regrédere:* Dó-
minus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómi-
ne, secúndum justí-
tiam meam,* et se-
cúndum innocéntiam
meam super me.

Consumétur ne-
quítia peccatórum et
diriges justum, scu-
tans corda et renes,
Deus.

Justum adjutórium
meum a Dómino,*
qui salvos facit rec-
tos corde.

Deus, judex justus,
fortis, et pátiens:*
numquid iráscitur per
sínculos dies?

Nisi convérsi fué-

kazania, któreś roz-
kazał!* A zgroma-
dzenie narodów niech
obstąpi Cię.

8 I dlatego wróc
się na wysokość:*
Pan sádzi narody!

9 Sądź mię, Panie,
według sprawiedliwo-
ści mojej,* i według
niewinności mojej we
mnie!

10 Zginie złość
grzeszników, a prosto
poprowadzisz spra-
wiedliwego,* bada-
jący serca i nerki,
o Boże.

11 Sprawiedliwa
pomoc moja od Pa-
na,* który zbawia
prawych sercem.

12 Bóg, sędzia
sprawiedliwy, mocny
i cierpliwy,* czyż
gniewa się na każdy
dzień?

13 Jeśli się nie na-

ritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injústítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et incidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iniquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum Justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem aetérnam...

wróćcie, miecza Swe go dobędzie: * łuk Swój naciąga i gotuje go.

14 I nałożył na nim naczynie śmierci. * strzały Swe płońcącymi czyni.

15 Oto grzesznik rodził niesprawiedliwość: * począł boleść, i urodził grzech!

16 Dół otworzył i wykopał go; * i wpadł w jamę, którą uczynił.

17 Boleść, którą knuł obróci się na głowę jego: * a na wierzch głowy jego nieprawość jego spadnie.

18 Będę wysławiał Pana według sprawiedliwości Jego: * i będę śpiewał Imieniowi Pana Najwyższego!

Wieczny odpoczynek...

Atn. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est, qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

V. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster...

cafe po cichu.

Czytanie pierwsze. Job. 7. 16—21.

Parce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilícúlo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glúttiam salívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, o custos hómi-

Ant. By który nie porwał jako lew duszy mojej: gdy nie masz nikogo, kto by ocalił, ani kto by wybawił.

W. Od wrót piekielnych.

O. Wybaw dusze ich, Panie.

Ojcze nasz...

Przepuść mi, Panie, boć nicością są dni moje. Cóż jest człowiek, iż go wielmożysz? albo co zwracasz ku niemu serce Twoje? Nawiedzasz go rano i natychmiast doświadczasz go. Dokądże mi nie przepuścisz, ani dopuścisz mi, abym przełknął ślinę moją? zgrzeszyłem, cóż uczyniłem

num? quare posuisti me contrarium tibi, et factus sum mihi metipsi gravis? Cur non tollis peccatum meum, et quare non auferis iniquitatem meam? Ecce nunc in pulvere dormiam: et si mane me quaesieris, non subsistam.

R. Credo, quod Redemptor meus vivit; et in novissimo die de terra surrecturus sum. Et in carne mea videbo Deum Salvatorem meum. V. Quem visurus sum ego ipse, et non alius, et oculi mei conspecturi sunt. — Et in carne.*

jak powyżej aż do pierwszego wersetu.

Tobie, o Strózu ludzi? Czemuś mię postawił przeciwnym Tobie, iż jestem ciężarem sam sobie? Czemu nie zgładzisz grzechu mego, czemu nie przebaczasz nieprawości mojej? Oto niebawem w prochu legnę, a gdy mię rano szukać będziesz, nie będzie mię.

O. Wierzę, iż Odkupiciel mój żyje, a w dzień ostateczny powstanę z ziemi. I w ciele moim ujrzę Boga, Zbawiciela mego. W. Którego ujrzeć mam ja sam, i oczy moje mają oglądać, a nie inny. — I w ciele...*

Czytanie drugie. Job 10. 1—7.

Taedet animam meam vitae meae, dimittam adversum me eloquium meum, loquar in amaritudine animae meae. Dicam Deo: Noli me condemnare: indica mihi, cur me ita iudices. Numquid bonum tibi videtur, si calumniaris me, et opprimas me, opus manuum tuarum, et consilium impiorum adjuves? Numquid oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu vidēbis? Numquid sicut dies hominis dies tui, et anni tui sicut humana sunt tempora, ut quaeras iniquitatem meam, et peccatum meum scrutēris? Et scias quia nihil

Przykrzy sobie dusza moja w żywocie swoim; puszczę przeciw sobie mowę moją, będę mówił w gorzkości duszy mojej. Rzeknę Bogu: Nie potępiaj mię! pokaż mi, przecz mię tak sądzisz. Zalic się dobrze Tobie widzi, żeś mię spotwarzył i mnie, dzieło rąk Twoich ucisnął, a radęś niebożników wspomagał? Izali Ty masz oczy cielesne, albo jako widzi człowiek, i Ty widzieć będziesz? Izali jako dni człowiecze, dni Twoje, a lata Twoje są jako czasy ludzkie, żebyś się miał pytać o nieprawość moją i dowiadywać się o grzechu moim,

impium fécerim, cum sit nemo, qui de manu tua possit éruere.

R. Qui Łazarum resuscitásti a monumento foétidum: * Tu eis, Dómine, dona requiem, et locum indulgéntiae. V. Qui ventúrus es judicare vivos et mórtuos, et saéculum per ignem. — Tu eis, Dómine...

iak powyżej.

Czytanie trzecie. Job 10. 8—12.

Manus tuae fecerunt me, et plasma vérunť me totum in circúitu: et sic repénte praecipítas me? Meménto, quaeso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut

mimo, że wiesz, żeżem nic niezbożnego nie czynił, i nie masz nikogo, któryby mógł wyrwać z ręki Twojej?

O. Któryś wskrzesił Łazarza cuchnącego w grobie: * Ty, o Panie, racz im dać odpoczynek i miejsce przebaczenia. W. Który masz przyjść sędzić żywych i umarłych i świat przez ogień. — Ty, o Panie...

Ręce Twoje uczyniły mię i utworzyły mię z wszystkim wołoko; i tak mię nagle strącasz? Wspomnij, proszę, że jako błoto uczyniłeś mię i w proch mię obrócisz. Azali nie jak mleko udoiłeś mię, i jak ser

caseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me: óssibus et nervis compégisti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

R. Dómine, quando véneris judicare terram, ubi me abscondam a vultu irae tuae: * Quia peccávi nimis in vita mea. V. Commissa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris judicare, noli me condemnare. — Quia peccávi. V. Réquiem aetérnam dona eis, Dómine; et lux perpétua luceat eis. — Quia peccávi...

iak powyżej.

Tutaj odmawia się Laudy, ilekroć odmawia się tylko jeden Nokturn.

utworzyłeś mię? Skóram i mięsem oblokłeś mię, kośćmi i żyłami pospinałeś mię. Żywot i miłosierdzie dałeś mi, a nawiedzenie Twoje strzegło ducha mego!

O. Panie! gdy przydziesz sędzić ziemię, gdzie się skryję przed obliczem gniewu Twego? * Bom zgrzeszył ciężko w życiu moim. W. Postępków moich się obawiam i przed Tobą jestem zawstydzony: gdy przyjdziesz na sąd, nie chciej mię potępić. — Bom zgrzeszył. W. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci. — Bom zgrzeszył...

NOKTURN DRUGI.

*Na wtorek i piątek.**Psalm 22.**Ant.* In loco páscuae.*Ant.* Na miejscu paszy.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuae, ibi me collocávit.

Super aquam refectionis educávit me: * ánimam meam convertit.

Dedúxit me super sémitas justitiae* propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbrae mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

1) Pasterska.

1 Pan mną rzędzi, i na niczem mi schodzić nie będzie * na miejscu paszy, tam mię posadził.

2 Nad wodą po silną chowa mię: * duszę moją ożywia.

3 Prowadzi mię ścieżkami sprawiedliwości * dla Imienia Swego!

4 Bo choćbym też chodził w pośród cienia śmierci, nie będę się bał złego; * Ty bowiem jesteś ze mną!

5 Laska Twoja,¹⁾ i kij Twój, * te mię cieszyły!

Parásti in conspectu meo mensam: * advérsus eos, qui trébulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meum inébrians quam praeclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me: * ómnibus diébus vitae meae.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum Réquiem aetérnam, etc.

Ant. In loco páscuae, ibi me collocávit.

*Psalm 24.**Ant.* Delicta.*Ant.* Grzechów.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confido, non erubéscam.

6 Nagotowałeś przed oczyma moimi stół * naprzekór tym, którzy mię trapią.

7 Namaściłeś olejem głowę moją: * a kielich mój upajający jakże kosztowny jest!

8. A miłosierdzie Twoje pójdzie za mną * po wszystkie dni żywota mojego.

9 I sprawi, że zamieszka w domu Pańskim * na długie dni.

Wieczny odpoczynek i t. d.

Ant. Na miejscu paszy, tam mię posadził.

1 Do Ciebie, Panie, podniosłem duszę moją: * Boże mój, w Tobie ufam, nie będę zawstydzony.

Neque irrideant me inimici mei; * etenim universi, qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes * supervacue.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi; * et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, et doce me: * quia tu es Deus salvator meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere misericordiarum tuarum, Domine, * et misericordiarum tuarum, quae a saeculo sunt.

Delicta juventutis meae, * et ignorantias meas ne memineris.

2 I niech się nie śmieją ze mnie nieprzyjaciele moi: * albowiem wszyscy, którzy Ci ufają, nie będą zawstydzeni.

3 Niech będą zawstydzeni wszyscy nieprawość czyniący * bez przyczyny!

4 Drogi Twoje okaż mi, Panie: * a ścieżek Twoich naucz mię!

5 Prowadź mię w prawdzie Twojej, a ucz mię, * boś Ty jest Bóg, Zbawiciel mój, i Ciebie czekał przez wszystkie dni!

6 Wspomnij na dzieła miłosierdzia Twego, Panie! * i na zmiłowanie Twoje, które jest od wieków.

7 Grzechów młodości mojej * i niewiadości moich racz nie pamiętać.

Secundum misericordiam tuam momento mei tu; * propter bonitatem tuam, Domine.

Dulcis et rectus Dominus: * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio: * docebit mites vias suas.

Universae viae Domini, misericordia et veritas: * requiruntibus testamentum ejus, et testimonia ejus.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo: * multum est enim.

Quis est homo, qui timet Dominum? * timet Dominum? * timet Dominum? * legem statuit ei in via, quam elegit.

8 Według miłosierdzia Twego pomnij na mię Ty, * dla dobroci Twojej, Panie!

9 Słodki i prawy Pan: * przetoż da zakon w drodze uchybiającym.

10 Poprowadzi cichych w rozsądku: * naucz skromnych dróg Swoich.

11 Wszystkie drogi Pańskie miłosierdzie i prawda, * względem strzegących testamentu Jego i świadectw Jego.

12 Dla Imienia Twego, Panie, bądź miłosciw grzechowi mojemu, * bo go jest siła!

13 Któryż to człowiek, co się boi Pana? * temu zakon ustawił na drodze, którą obrał sobie.

Anima ejus in bonis demorabitur: * et semen ejus haereditabit terram.

Firmamentum est Dominus timéntibus eum; * et testamentum ipsius, ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum: * quóniam ipse évéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicatae sunt; * de necessitatibus meis érué me.

Vide humilitatem meam, et labórem meum: * et dimítte úniversa delicta mea.

Réspice inimicos

14 Dusza jego w dobrach przemieszkiwać będzie, * a potomstwo jego odziedziczy ziemię.

15 Podporą jest Pan bojącym się Go, * i daje im zrozumieć Swe przymierze.

16 Oczy moje zaw sze ku Panu, * albowiem On wyrwie z sidła nogi moje.

17 Wejrzyj na mnie, a zmiłuj się na de mną; * bo sam jestem i ubogi!

18 Udręczenia serca mego rozmnożyły się: * wyrwij mię z ucisków moich!

19 Wejrzyj na uniznienie moje i na pracę moją, * a odpuść wszystkie grzechy moje!

20 Patrz na nie-

meos, quóniam multiplicati sunt; * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érué me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhaesérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera, Deus Israel * ex ómnibus tribulatió nibus suis.

Réquié m aetérnam...

Ant. Delicta juventutis meae, et ignorantias meas ne mémineris, Dómine.

Psalm 26.

Ant. Credo vidére.

Dóminus illuminatio mea, et salus

pryjaciół moich, boć się rozmnożyli; * a nawiścią niegodziwą znienawidzili mię!

21 Strzeż duszy mojej, a wyrwij mię! * niech się nie zawstydę, bo mam nadzieję w Tobie.

22 Niewinni i prawdzi przystali do mnie, * iżem czekał na Cię, o Panie!

23 Wybaw, o Boże, Izraela, * ze wszystkich ucisków Jego!

Wieczny odpoczynek...

Ant. Grzechów młodości mojej i niewiadości moich racz nie pamiętać, Panie!

Ant. Wierzę, iż oglądam.

1 Pan światłość moja i zbawienie mo-

mea,* quem timébo?
Dóminus prófector
vitae meae,* a quo
trepidábo?

Dum apprópíant
super me nocéntes:*
ut edant carnes meas:

Qui trébulant me
inimíci mei,* ipsi in-
firmáti sunt, et ceci-
dérunt.

Si consistant advér-
sum me castra,* non
timébit cor meum.

Si exsúrgat advér-
sum me próelium,*
in hoc ego sperábo.

Unam pétíi a Dó-
mino, hanc requíram,*
ut inhábitem in do-
mo Dómini ómnibus
diébus vitae meae.

Ut vídeam volup-
tátem Dómini,* et

Je;* kogóz się będę bał?
2 Pan obrońcą ży-
cia mego;* kogóz
się będę lękał?

3 Gdy się przy-
bliżają do mnie szko-
dnicy,* aby żarli cia-
ło moje:

4 Którzy mię tra-
pią nieprzyjaciele
moi:* sami zemdleli
i upadli!

5 Choćby stanęły
przeciwko mnie woj-
ska,* nie będzie się
bało serce moje.

6 Choćby powstała
przeciwko mnie bit-
wa,* w Nim ja na-
dzieję pokładać będę.

7 O jedno prosíłem
Pana i tego szukać
będę,* abym mieszkał
w domu Pańskim po
wszystkie dni żywota
mego.

8 Abym patrzył na
rozkosz Pańską* i na-

visitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo:* in die malórum protéxit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltávit me:* et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuíví, et immo-
ávi in tabernáculo
cjus hóstiam vocife-
ratiónis:* cantábo, et
psalmum dicam Dó-
mino.

Exáudi, Dómine,
vocem meam, qua
clamávi ad te:* mi-
serére mei, et exáudi
me.

Tibi dixit cor me-
um; exquisívit te fá-
cies mea:* fáciem
tuam, Dómine, requí-
ram.

wiedział kościół Jego!

9 Albowiem skrył
mię w przybytku
Swoim:* we dni
złe obronił mię w
skrytości przybytku
Swego.

10 Na skale wy-
sokiej stawia mię,*
a teraz wywyższył
głowę moją nad nie-
przyjaciółmi moimi.

11 Przystąpię do
ołtarza i ofiaruję w
przybytku Jego ofarę
radosną* i będę śpie-
wał i psalmy grał
Panu.

12 Wysłuchaj, Pa-
nie, głos mój, którym
wołał do Ciebie,*
zmiłuj się nade mną,
a wysłuchaj mię!

13 Do Ciebie mó-
wi serce moje: Ciebie
szukają oczy moje:*
oblicza Twego, szu-
kać będę, o Panie!

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira u servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despicias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea derelínquerunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * et dírige me in sémitam rectam, propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

14 Nie odwracaj oblicza Twego ode mnie, * nie odstępuj w gniewie od slugi Twego!

15 Bądź pomocnikiem moim, * nie opuszczaj mię, ani mną wzgardzaj, Boże, Zbawicielu mój!

16 Albowiem ojciec mój i matka moja opuścili mię, * ale Pan przyjął mię!

17 Zakon mi ustaw, Panie, w drodze Twojej; * i prowadź mię prostą ścieżką z powodu nieprzyjaciół moich!

18 Nie podawaj mię na wolę prześladowców moich: * albowiem powstałi przeciwko mnie świadkowie fałszywi, ale bezbożność sama sobie kłamie.

Credo vidére bona Dómini* in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem aetérnam...

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

V. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus.

R. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster...

cale po cichu.

Czytanie czwarte. Job 13. 22—28.

Respónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta ostende mihi. Cur fá-

19 Wierzę, iż oglądam dobra Pańskie * w ziemi żyjących.

20 Oczekiwaj na Pana, mężnie czyń: * i niech się wzmocni serce twoje, a czekaj na Pana statecznie!

Wieczny odpoczynek...

Ant. Wierzę, iż oglądam dobra Pańskie w ziemi żyjących.

W. Posadził je Pan z książęty.

O. Z książęty ludu Swego.

Ojciec nasz...

Odpowiedz mi! Jak wiele mam nieprawości i grzechów, złości moje i występki ukaż mi! Przecz

ciem tuam abscondis, et arbitraris me inimicum tuum? Contra folium, quod vento rapitur, ostendis potentiam tuam, et stipulam siccam perserqueris. Scribis enim contra me amaritudines et consumere me vis peccatis adolescentiae meae. Posuisti in nervo pedem meum, et observasti omnes semitas meas, et vestigia pedum meorum considerasti: qui quasi putredo consumendus sum, et quasi vestimentum, quod comeditur a tineis.

R. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea,* Nec aspiciat me visus hominis. V. De profundis clamavi ad te, Dómine: Dómine, exaudi

kryjesz oblicze Twoje i uważasz mię za nieprzyjaciela Twego? Przeciw listkowi, który wiatr porywa, pokazujesz moc Swój, źdźbło suche gonisz. Piszesz bowiem przeciwko mnie gorzkości i chcesz mnie zniszczyć dla grzechów młodości mojej. Włożyłeś w pęto nogi moje i strzegłeś wszystkich ścieżek moich i śladom nóg moich przypatrywałeś się: który jako próchno zniszczyć mam i jako szata, którą mole jedzą.

O. Wspomnij na mnie, Boże, bo jako wiatr jest życie moje* Niech nie spojrzysz na mnie wzrok człowieka. W. Z głębokości wołam ku Tobie, Pa-

vocem meam. — Nec aspiciat...

nie! Panie, wysłuchaj głos mój. — Niech nie spojrzysz...

jak powyżej, aż do wersetu.

Czytanie piąte. Job 14. 1—6.

Homo natus de muliere, brevi vivens tempore, replétur multis miseriis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eodem statu permanet. Et dignum ducis super hujusmodi aperire oculos tuos, et adducere eum tecum in iudicium? Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? Nonne tu, qui solus es? Breves dies hominis sunt, numerus mensium ejus apud te est: constituisti térmi-

Człowiek urodzony z niewiasty, żyjąc przez czas krótki, napełniony jest wielu nędzami. Wyrasta jak kwiat i więdnije i ucieka jako cień i nie ma trwałości. I masz za godną rzecz na takiego otwierać oczy Twoje i przywodzić go przed Twój sąd? Któż może czystym uczynić tego, który się począł w grzechu? Czy nie Ty, który Sam jesteś? Krótkie są dni człowiecze; liczba miesiców jego u Ciebie jest: zamierzyłeś granice jego, które nie będą mogły być prze-

nos ejus, qui praeteriri non poterunt. Recede paululum ab eo, ut quiescat, donec optata veniat, sicut mercenarii, dies ejus.

R. Hei mihi, Domine, quia peccavi nimis in vita mea. Quid faciam miser? ubi fugiam, nisi ad te, Deus meus!* Miserere mei, dum veneris in novissimo die. V. Anima mea turbata est valde, sed tu, Domine, succurre ei. — Miserere...

jak powyżej.

Czytanie szóste. Job 14. 13—16.

Quis mihi hoc tribuat, ut in inferno protegas me, et abscondas me, donec pertranseat furor tuus, et constituas mihi tem-

stapione. Odstąp trochę od niego, aby odpoczywał, aż przyjdzie pożądany, jako najemnika, dzień jęgo!

O. Biada mi, Panie, bom zgrzeszył ciężko w życiu moim. Cóż uczynię nędzny? dokąd ucieknę, jeśli nie do Ciebie, Boże mój?* Zmiłuj się nade mną, gdy przyjdiesz w dniu ostatecznym. W. Dusza moja strwożona jest bardzo, ale Ty, o Panie, przybądź jej na pomoc. — Zmiłuj się...

Ktoby mi to dał, abyś mię zakrył w piekle i zataił mię, ażby przeminęła zapalliwość Twoja i ażbyś naznaczył mi czas,

pus in quo recorderis mei? Putasne mortuus homo rursus vivat? Cunctis diebus quibus nunc milito, exspecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me, et ego respondebo tibi: operi manuum tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccatis meis.

R. Ne recorderis peccata mea, Domine!* Dum veneris iudicare saeculum per ignem. V. Dirige, Domine, Deus meus, in conspectu tuo viam meam. — Dum veneris. V. Requiem aeternam dona eis, Domine: et lux perpetua luceat eis. — Dum veneris...

jak powyżej.

w którymbyś na mię wspomniał? Czyż umarły człowiek znowu żyć będzie? Po wszystkie dni żołnierki mojej czekam, aż przyjdzie odmienienie moje. Zawołasz mię, a ja odpowiem Tobie: dziełu rąk Twoich podasz prawicę. Tyś wprowadził kroki moje policzył, ale przepuść grzechy moje.

O. Nie pamiętaj, Panie, grzechów moich!* Gdy przyjdiesz sądzić świat przez ogień. W. Prostuj, Panie, Boże mój, przed obliczem Twoim drogę moją. — Gdy przyjdiesz... W. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci. — Gdy przyjdiesz...

Następnie odmawia się Laudy, ilekroć mówi się tylko jeden Nokturn.

NOKTURN TRZECI.

Na środę i sobotę.

Psalm 39.

Ant. Compláceat.

Ant. Niech Ci się podoba.

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas: * et edúxit me de lacu misériae, et de luto faecis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cuius est nomen Dómini

1 Czekając, czekałem Pana * i skłonił się ku mnie.

2 I wysłuchał próśby moje; * i wywiódł mię z dołu nędzy i z bagna błotnistego.

3 I postawił na skale nogi moje * i naprostował kroki moje!

4 I włożył nową pieśń w usta moje, * hymn chwalebny Bogu naszemu.

5 Ujrzą to mnodzy i będą się bać: * i położą bóg nadzieję w Panu.

6 Błogosławił on człowieka, którego na-

spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitátióibus tuis non est, qui símillis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum: * multiplicáti sunt super número.

Sacrificíum et oblatiómем noluísti; * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulaísti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam

dzieją jest Imię Pańskie, * który nie ogląda się na marność i na szaleństwo omylne!

7 Wieleś uczynił Ty, Panie, Boże mój, cudów Twoich, * a w myślach Twoich nikt nie jest podobien Tobie.

8 Głoszę je i opowiadam; * ale nad liczbę są liczniejsze!

9 Ofiar krwawych i niekrwawych nie chciałeś, * ale uszy przysposobiłeś mi doskonałe.

10 Ani całopalenia ani ofiary za grzech nie żądałeś: * tedym rzekł: »Oto idę!«

11 W zwoju ksiąg zakonu napisano o mnie, abym czynił wolę Twoją: * Boże mój, pragnę i zakon

in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclesiá magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concilio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est nú-

Twój w pośrodku serca mego.

12 Opowiadam sprawiedliwość Twoją, Panie, w zebraniu wielkim: * oto nie hamuję ust moich, Panie, Ty wiesz.

13 Sprawiedliwości Twojej nie skryłem w sercu moim, * prawdę Twoją i zbawienie Twoje głosiłem jawnie.

14 Nie tailem miłosierdzia Twego i prawdy Twojej* przed zgromadzeniem wielkim.

15 A Ty, Panie, nie oddalaj zmiłowania Twego ode mnie! * miłosierdzie Twoje i prawda Twoja zawsze niech mię bronil!

16 Albowiem otoczyło mię zło, któremu niemasz licz-

merus: * comprehenderunt me iniquitates meae, et non potui ut vidérem.

Multiplicatae sunt super capillos capitis mei: * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine ut éruas me: * Dómine, ad adjuvandum me respice.

Confundántur et revereántur simul, qui quaerunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertantur retrórsim, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusióne suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et laeténtur super te omnes

by; * pojmały mię nieprawości moje, iż nie mogłem przejrzeć.

17 Rozmnożyły się nad włosy głowy mojej * i serce moje opuściło mię!

18 Niech Ci się podoba, Panie, abyś mię wyrwał: * Panie, ku ratunkowi mojemu wejrzyj!

19 Niechaj będą zawstydzeni i pohañbieni społem, którzy czychają na duszę moją, * aby ją wydarli.

20 Niech się obróćcą wstecz: a niech się zawstydzą, * którzy mi życzą zła!

21 Niechaj odniosą natychmiast zelżywość swą, * którzy mi mówią: »Ehej, ehej!«

22 Niech się rozradują i uweselą w To-

quærentes te: * et dicant semper: Magnificetur Dóminus: qui diligit salutæ tuum.

Ego autem mendicus sum, et pauper: * Dóminus sollicitus est mei.

Adjutor meus, et protector meus tu es: * Deus meus, ne tardaveris.

Réquiem aeternam...

Ant. Compláceat tibi, Dómine, ut eripias me: Dómine, ad adiuvandum me réspice!

Psalm 40.

Ant. Sana, Dómine.

Beátus, qui intélligit super egénium et

bie wszyscy, którzy Cię szukają! * i którzy miłują zbawienie Twoje, niech mówią zawždy: »Bądź uwielbion, Panie!«

23 Ja jestem żebrak i ubogi: * Pan stara się o mię!

24 Pomocnikiem moim i obrońcą moim jesteś Ty: * Boże mój, nie omieszkiwajże!

Wieczny odpoczynek...

Ant. Niech Ci się podoba, Panie, abyś mię wyrwał: Panie, ku ratunkowi mojemu wejrzyj!

Ant. Uzdrów, Panie.

1 Błogostawiony, który ma baczenie na

páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana

potrzebującego i na ubogiego! * W dzień zły wybawi go Pan.

2 Pan niechaj go strzeże i chowa przy życiu i niech go uczyni błogostawionym na ziemi * i niechaj go nie wydaje na wolę nieprzyjaciół jego.

3 Pan go wspomóże na łożu niemocy jego; * wszyskę pościel jego przemienisz w chorobie jego.

4 Jam rzekł: »Panie, zmiłuj się nade mną! * Uzdrów duszę moją, bom zgrzeszył Tobie!«

5 Nieprzyjaciele moi złorzeczyli mi: mówili: * »Kiedyż umrze, a zginie imię jego?«

6 A jeśli kto przyjdzie, by odwiedzić,

loquebátur,* cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras,* et loquebátur in idípsum.

Advérsus me surrábant omnes inimíci mei:* advérsus me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsus me:* Numquid qui dormit, non adficiet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meae, in quo sperávi:* qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me:* et retribuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me:

marności mówi,* serce jego gromadzi nieprawość w sobie.

7 A gdy odejdziesz precz,* mówi społu.

8 Przeciwko mnie szeptała wszyscy nieprzyjaciele moi,* przeciwko mnie zło na mnie obmyślają!

9 Rzecz niegodziwą stanowią przeciwko mnie:* »Żali, który śpi, więcej nie powstanie?«

10 Nawet człowiek, któremu ufam, z którym pokój miałem,* który jadał chleb mój, wielkie uczynił mi podejście!

11 Ale Ty, Panie, zmiłuj się nade mną i wzbudź mię,* a odpłacę im!

12 W temem poznał, iżś mię uko-

quóniam non gaudébit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti:* et confirmasti me in conspéctu tuo in aetérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a saéculo, et usque in saéculum:* fiat, fiat.

Réquiem aetérnam...

Ant. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalm 41.

Ant. Sitívit.

Quemádmodum desiderat cervus ad fontes aquárum:* ita desiderat ánima mea ad te, Deus.

chał,* że się nie będzie weselił nieprzyjaciół mój nade mną.

13 A mnieś dla niewinności przyjął,* utwierdziłeś mię przed oblicznością Twoją na wieki!

14 Błogosławiony Pan, Bóg Izraelski, od wieku i aż na wieki!* Niech się stanie! niech się stanie!

Wieczny odpocznęk...

Ant. Uzdrów, Panie, duszę moją, bom zgrzeszył Tobie!

Ant. Spragniona jest.

1 Jako pragnie Jeleń do źródeł wodnych,* tak pragnie dusza moja do Ciebie, Boże.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando vé-niam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácri-mae meae panes die ac nocte: * dum díci-tur mihi quotfdie: Ubi est Deus tuus?

Haec recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam; quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatió-nis, et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre

2 Spragniona jest dusza moja Boga, Mocnego, Żywego: * kiedyż przyjdę, a okażę się przed obliczem Bożym?

3 Były mi łyzy moje za chleb we dnie i w nocy, * gdy mi mówią codziennie: »Kędyż jest Bóg twój?«

4 Na tom wspomniął i z tęsknoty wylewam w siebie duszę moją, * że przyjdę na miejsce przybytku dziwnego, aż do domu Bożego.

5 Z pieśnią wesela i wyznawania, * z pieśnią godującego.

6 Czemużeś smutna, duszo moja? * i czemu mię trwożysz?

7 Miej nadzieję w Bogu, bo Mu jeszcze wyznawać będą: *

vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est; * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum invocát, * in voce caractárum tuarum.

Omnia excélsa tua et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitae meae, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo dum affligit me inimícus?

zbawienie moje i Bóg mój!

8 We mnie samym zatrwożyła się dusza moja; * przeto pamiętam na Cię w ziemi Jordanu i Hermonów góry maluczkiej.

9 Przepaść do przepaści woła * głosem wodospadów Twoich.

10 Wszystkie wezbrane fale Twoje i upusty Twoje * na mnie się stoczyły.

11 We dnie Pan okazuje miłosierdzie Swoje: * a w nocy nuć pieśń Jego.

12 Nie rozstaję się z modlitwą do Boga życia mego, * mówię do Boga: »Gyś mój obrońca«.

13 Czemuż mię zapomniał? * I czemu smutno chodzę, gdy mię trapi nieprzyjaciel?

Dum confringunt ossa mea, * exprobraverunt mihi, qui tribulant me, inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus: * quare tristis es, anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutarem vultus mei, et Deus meus.

Requiem aeternam...

Ant. Sitivit anima mea ad Deum vivum: quando veniam et apparebo ante faciem Domini?

V. Ne tradas beatis animas confitentes tibi. R. Et animas pauperum tuorum ne

14 Gdy się łamią kości moje, * urągają mi nieprzyjaciele moi, którzy mię dręczą.

15 Gdy mi mówią na każdy dzień: »Kędyż jest Bóg twój?« * Czemużeś smutna, duszo moja? i czemu mię trwożysz?

16 Miej nadzieję w Bogu, bo Mu jeszcze wyznawać będę: * On zbawienie moje i Bóg mój!

Wieczny odpoczniesz...

Ant. Spragniona jest dusza moja Boga Żywego: kiedyż przyjdę, a okażę się przed obliczem Pana?

W. Nie podawaj zwierzętom dusz wyznawających Tobie. O. I dusz ubogich

obliscaris in finem. Twoich nie zapominaj do końca.

Pater noster... Ojczy nasz...
cale po cichu.

Czytanie siódme. Job 17. 1—3. 11—15.

Spiritus meus attenuabitur, dies mei breviabuntur, et solum mihi superest sepulcrum. Non peccavi, et in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me, Domine, et pone me juxta te, et cuiusvis manus pugnet contra me. Dies mei transierunt, cogitationes meae dissipatae sunt, torquentes cor meum. Noctem vertent in diem, et rursum post tenebras spero lucem. Si sustinero, infernus domus mea est, et in tenebris stravi lectu-

Duch mój umniejsza się, dni moje się skracają i tylko mi grób zostaje. Nie zgrzeszyłem, a w gorzkościach mieszka oko moje! Wybaw mię, Panie, a staw mię wedle Siebie, a czyjażkolwiek ręka niech walczy przeciwko mnie! Dni moje przeminęły, myśli moje rozerwane są, trapiąc serce moje! Noc obróciły w dzień, a po ciemnościach zaś spodziewam się światłości. Jeśli czekać będę, piekło jest domem moim, i w ciemnościach usłałem łóżko

lum meum. Putrélini dixi: Pater meus es: mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc praestolatio mea, et patientiam meam quis considerat?

R. Peccántem me quotidie, et non me poeniténtem, timor mortis contúrbat me.* Quia in inférno nulla est redemptio, miserere mei, Deus, et salva me. V. Deus, in nómine tuo saluum me fac, et in virtúte tua libera me. — Quia in inférno...

jak powyżej, aż do wersetu.

Czytanie ósme. Job 19. 20—27.

Pelli meae, consumptis cárnibus, adhaesit os meum, et

moje! Rzekłem zgniłości: »ojcem moim jesteś«, »matką moją« i »siostrą moją« — robakom. Gdzież tedy teraz jest oczekiwanie moje, a cierpliwość moją kto obacza?

O. Grzeszącego codziennie, a nie pokutującego — trwoży mię bojaźń śmierci:* Bo z piekła nie masz żadnego wybawienia; zmiłuj się nademną, Boże, i zbaw mię. W. Boże, w imieniu Twoim zbaw mię, i w mocy Twojej wybaw mię.— Bo z piekła...

Do skóry mego schudzonego ciała przyschły kości moje,

derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos. Miserérmini mei, miserérmini mei, saltem vos amici mei, quia manus Dómini tetigit me. Quare persequimini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribantur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim, quod Redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrecturus sum. Et rursus circumdabor pelle mea, et in carne mea videbo Deum meum. Quem visurus sum ego ipse, et óculi mei conspecturi sunt,

a zostały tylko wargi około zębów moich. Zmiłujcie się nademną, zmiłujcie się nademną, przynajmniej wy, przyjaciele moi: bo mię ręka Pańska dotknęła! Czemu mię prześladowacie, jako Bóg i najadacie się ciała mego? Ktoby mi to dał, aby napisane były mowy moje? Ktoby mi to dał, żeby je wyrzyto w księgach ryłcem żelaznym i na tablicach ołowianych albo dętym wykuto na skale? Wiem bowiem, iż Odkupiciel mój żyje i w dzień ostateczny powstanę z ziemi. I zaś obleczon będę w skórę moją i w ciele moim ujrzę Boga mego. Którego ujrzeć mam ja sam i oczy moje mają

et non álius; repósita est haec spes mea in sinu meo.

R. Dómine, secúndum actum meum noli me iudicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ideo déprecór majestátem tuam,* Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. V. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. — Ut tu, Deus,...

jak powyżej.

Czytanie dziewiąte. Job 10. 18—22.

Quare de vulva eduxisti me? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmu-

ogłądać, a nie inny! Spoczywa ta nadzieja moja w piersi mojej!

O. Panie, podług uczynku mego nie chciej mię sądzić: nie godnego wobec Ciebie nie uczyniłem: dlatego przepraszam Majestat Twój,* Byś Ty, o Boże, zgładził nieprawość moją. W. Jeszcze więcej obmyj mię, Panie, od niesprawiedliwości mojej i od występku mego oczyść mię. — Byś Ty, o Boże...

Czemuś mię wywiódł z żywota? Bodałbym był zniszczał, żeby mię oko nie widziało! Byłbym, jakobym nie był, z żywota przeniesiony do

lum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum; ántequam vadam et non revértar, ad terram tenebrósam, et opértam mortis caligine: terram misériae et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Następujące Responsorium mówi się wtedy, gdy odmawia się tylko III Nokturn.

R. Libera me, Dómine, de viis inférni, qui portas aéreas confregisti, et visitasti inférnum, et dedisti eis lumen, ut vidérent te: * Qui erant in poenis tenebrárum. V. Clamántes et dicéntes: Advenisti, Redemptor noster. —

grobu. Izali trocha dni moich nie skończy się wkrótce? Puść mię tedy, że trochę opłaczę boleść moją, wpierw nim pójdę i nie wrócę się, do ziemi ciemnej i okrytej mgłą śmierci, ziemi nędzy i ciemności, kędy cień śmierci i nie ma rządu, ale wieczny strach przebywa!

O. Wybaw, mię, Panie, od dróg czyśca, Ty któryś skruszył bramy spiżowe i zwiedziłeś piekło, dając im światłość, żeby widzieli Ciebie.* Ci, którzy byli w karach ciemności. W. Wołający i mówiący: Przybyłeś, Odkupicielu nasz. —

Qui erant... V. Ré-
quiem aetérnam dona
eis, Dómine: et lux
perpétua líceat eis. —
Qui erant...

*Następujące Responsorium mówi się w miej-
sce poprzedniego wtedy, gdy się odmawia
wszystkie trzy Nokturny za zmarłych.*

R. Líbera me, Dó-
mine, de morte ae-
térna, in die illa
treménda: * Quando
coeli movéndi sunt
et terra: * Dum véne-
ris iudicáre saéculum
per ignem. V. Tremens
factus sum ego, et
tímeo, dum discússio
vénerit, atque ventúra
ira. — Quando...

V. Dies illa, dies
i rae, calamitátis et
misériae, dies magna
et amára valde. —
Dum véneris. V. Ré-
quiem aetérnam do-
na eis, Dómine: et

Ci, którzy byli...
W. Wieczny odpoczy-
nek racz im dać, Pa-
nie, a światłość wie-
kuista niechaj im świe-
si. — Ci, którzy byli..

O. Wybaw mię,
Panie, od śmierci wie-
cznej w dniu onym
straszliwym: * Kiedy
niebiosa i ziemia bę-
dą poruszone: * Gdy
przyjdiesz sądzić
świat przez ogień.
W. Truchleję i lękam
się, gdy nadejdzie
rozprawa i przyszła
pomsta. — Kiedy...

W. Dzień on, dzień
gniewu, sromoty i u-
trapienia: dzień wielki
i gorzki bardzo. — Gdy
przyjdiesz... W. Wie-
czny odpoczynek racz
im dać, Panie, a świa-

lux perpétua líceat
eis. — Líbera me,
Dómine...

łość wiekuista nie-
chaj im świeci. — Wy-
baw mię, Panie...

jak powyżej.

Teraz odmawia się Laudy.

LAUDY.

Psalm 50.

Ant. Exsultábunt
Dómino.

Ant. Rozradują się
w Panu.

Miserére mei,
Deus, * se-
cúndum
magnam
misericórdiam tuam.

Et sucúndum mul-
títúdinem miseratió-
num tuárum, * dele
iniquitátem meam.

Amplius lava me
ab iniquitáte mea: *
et a peccáto meo
munda me.

Quóniam iniquitá-
tem meam ego co-
gnosco: * et peccátum

Nemilúsię na-
demną, Bo-
że, * według
wielkiego
miłosierdzia Twego.

2 A według mnó-
stwa litości Twoich *
zglądź nieprawość
moją!

3 Jeszcze więcej
obmyj mię z niepra-
wości mojej: * i od
grzechu mojego o-
czyszć mię!

4 Albowiem ja
znam nieprawość mo-
ją * i grzech mój

meum contra me est
semper.

Tibi soli peccávi,
et malum coram te
feci: * ut justificéris
in sermónibus tuis,
et vincas cum iudicá-
ris.

Ecce enim in iniqui-
tátibus concéptus
sum: * et in peccátis
concépit me mater
mea.

Ecce enim veritá-
tem dilexísti: * incér-
ta et occúltá sapién-
tiae tuae manifestásti
mihi.

Aspérges me hy-
sópo, et mundábor: *
lavábis me, et super
nivem dealbábor.

Audítui meo dabis
gáudium et laetítiam: *
et exsultábunt ossa
humiliáta.

jest zawsze przeciwko
mnie.

5 Tobie samemu
zgrzeszyłem i uczy-
niłem złość przed To-
bą, * abyś okazał się
sprawiedliwym w wy-
rokach Twoich i zwy-
ciężył, gdy Cię ludzie
posądzają!

6 Oto bowiem
w nieprawościach je-
stem poczęty: * a w
grzechach poczęła mnie
matka moja!

7 Oto bowiem u-
miłowałeś prawdę: *
niewiadome i skryte
rzeczy mądrości Two-
jej objawiłeś mi.

8 Pokrop mię hy-
zopem, a będę oczysz-
czony: * obmyj mię,
a będę nad śnieg wy-
bielony.

9 Słuchowi memu
daj radość i wesele: *
i rozradują się kości
poniżone.

Avérte faciém tuam
a peccátis meis, * et
omnes iniquitátes
meas dele.

Cor mundum crea
in me, Deus: * et
spíritum rectum ínno-
va in viscéribus meis.

Ne prójicias me
a facié tua: * et spí-
ritum sanctum tuum
ne áuferas a me.

Redde mihi laetí-
tiam salutáris tui: *
et spíritu princípáli
confirma me.

Docébo iníquos
vias tuas: * et impii
ad te converténtur.

Líbera me de san-
guínibus Deus, Deus
salútis meae: * et ex-
sultábit lingua mea

10 Odwróć oblicze
Twoje od grzechów
moich: * a zgładź
wszystkie nieprawości
moje!

11 Serce czyste
stwórz we mnie, o Bo-
że! * i ducha prawe-
go odnow we wną-
trzościach moich!

12 Nie odrzucaj
mnie od oblicza Twe-
go * i Ducha świę-
tego Twego nie bierz
ode mnie!

13 Przywróć mi
radość z bawienia
Twojego, * i duchem
przedniejszym po-
twierdź mię!

14 Będę nauczał
nieprawych dróg Two-
ich: * a niezbożni do
Ciebie się nawrócą.

15 Wybaw mię od
krwi przelanej, Boże,
Boże zbawienie moje! *
a język mój z radością

justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries:* et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluís-ses sacrificium, dedíssem útique:* holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus:* cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion:* ut aedificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiae, oblatiões et holocáusta:* tunc impónent super altáre tuum ví-tulos.

będzie wysławiał sprawiedliwość Twoją!

16 Panie, otwórz wargi moje,* a usta moje opowiadać będą chwałę Twoją!

17 Albowiem gdybyś był chciał ofiary, byłbym ją dał:* ale w całopalnych ofiarach nie będziesz się kochał.

18 Ofiarą Bogu duch skruszony;* sercem skruszonym i uniżonym, Boże, nie wzgardzisz!

19 Uczyni dobrze, Panie, Sionowi w dobroci Twojej,* spraw, aby się zbudowały mury Jeruzalem!

20 Tedy przyjmiesz ofiary sprawiedliwości, obiady i całopalenia:* tedy kłaść będą na ołtarz Twój cielców.

Réquiem aetérnam...

Ant. Exsultábunt Dómino ossa humiliata.

Psalm 64.

Ant. Exáudi, Dómine.

Te decet hymnus, Deus, in Sion:* et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratióne meam:* ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum praevaluérunt super nos:* et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti:* inhabiábit in átriis tuis.

Wieczny odpoczynek...

Ant. Rozradują się w Panu kości poniżone.

Ant. Wysłuchaj, Panie...

1 Tobie przystoi pieśń, Boże, w Sionie:* i Tobie oddadzą śluby w Jeruzalem!

2 Wysłuchaj modlitwę moją!* do Ciebie przyjdzie wszelki człowiek!

3 Słowa niezbożników wzięły górę nad nami:* ale Ty nieprawościom naszym bądź miłościw!

4 Błogosławiony, któregoś obrał i przyjął* do mieszkania w sieniach Twoich!

Replébimur in bonis domus tuae: * sanctum est templum tuum, mirábile in aequitate.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: * spes ómnium finium terrae et in mari longae.

Praeparans montes in virtúte tua, accinctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt, qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replé-

5 Będziem napełnieni dobrami domu Twego: * święty jest kościół Twój, dziwny w sprawiedliwości.

6 Wysłuchaj nas, Boże, Zbawicielu nasz, * nadziejo wszystkich krajów ziemi i na morzu daleko!

7 Który gotujesz góry mocą Swoją, opasujesz się możliwością: * który zaburzasz głębokość morską, szum nawałności Jego.

8 Zatrwożą się narody i będą się bać, którzy mieszkają na krańcach, dla znaków Twoich: * brzański rana i wieczora ucieszysz.

9 Nawiedziłeś ziemię i napiłeś ją: * rozmaicie zbogaciłeś ją.

10 Rzeka Boża

tum est aquis, parásti cibum illórum; * quóniam ita est praeparatio ejus.

Rivos ejus inébria, múltiplica genimina ejus; * in stillicidiis ejus laetábitur gérmians.

Benedíces corónae anni benignitátis tuae: * et campi tui replébúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósae desérti: * et exsultatíone colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem aetérnam...

Ant. Exáudi, Dómine, oratióne me-

pełna jest wody: zgotowałaś żywność ludzi; * bo tak użyżniasz ją.

11 Brzódy Jej napój, rozmnoż Jej urodzaje: * i ona ze dżdżu rozweseli się rodząca.

12 Błogosław okręgowi roku w dobrotności Twojej: * a pola Twoje będą pełne obfitości!

13 Słuszczeją ozdoby pustyni, * a radością pagórki przepraszają się!

14 Przyodziewają się pięknie barany trzód, a doliny będą obfitować zbożem: * będą wykrzykiwać i pieśń śpiewać.

Wieczny odpoczynek...

Ant. Wysłuchaj, Panie, modlitwę mo-

am: * ad te omnis
caro véniet. | ją; do Ciebie przy-
dzie wszelki człowiek.

Psalm 62.

Ant. Me suscepit. | *Ant.* Broni mię.

Deus, Deus me-
us, * ad te de luce
vígilo.

Sitívit in te ánima
mea, * quam multi-
pliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et
ínvia, et inaquósa: *
sic in sancto appáruí
tibi, ut vidérem vir-
tútem tuam et glóriam
tuam.

Quóniam mélior est
misericórdia tua su-
per vítas, * lábia mea
laudábunt te.

Sic benedícam te
in víta mea: * et in
nómine tuo levábo
manus meas.

1 Bóże, Bóże
mój, * do Ciebie czu-
wam na świtaníu.

2 Ciebie pragnie
dusza moja * i ze
wszystkich sił ciała
moje.

3 W ziemi pustej
i niedrożnej i bez-
wodnej! * tak w świa-
tnicy stawałem przed
Tobą, abym widział
moc Twoją i chwałę
Twoją.

4 Iż lepsze jest mi-
łosierdzie Twoje, ni-
żli żywoty; * wargi
moje chwalić Cię będą.

5 Tak błogosławić
Cię będę za życia
mego: * a w Imię
Twoje będę podnosił
me ręce.

Sicut ádipe et pin-
guédine repleátur áni-
ma mea: * et lábiis
exsultatiónis laudábit
os meum.

Si memor fui tui
super stratum meum,
in matutínis meditá-
bor in te: * quia fuí-
sti adjútor meus.

Et in velaménto a-
lárurum tuárum exsul-
tábo, adhaésit ánima
mea post te: * me
suscepit délixtera tua.

Ipsi vero in vanum
quaesiérunt ánimam
meam, introíbunt in
inferióra terrae: * tra-
déntur in manus gládií,
partes vúlpium erunt.

Rex vero laetábitur
in Deo, laudábúntur
omnes qui jurant in
eo: * quia obstrúctum
est os loquéntium

6 Jak tłuszczem i
obfítóścią niech będzie
napęłniona dusza mo-
ja; * i wesołymi war-
gami będą wychwalać
Cię usta moje.

7 Ciebie wspomi-
nam na łożu mojem,
rano rozmyślam o To-
bie * boś jest pomo-
cnikiem moim.

8 I w zasłonie
skrzydeł Twoich roz-
raduję się! * Przył-
gnęła dusza moja do
Ciebie; * broní mię
prawica Twoja.

9 A oni próżno
czyhają na duszę mo-
ją, wstąpią w niskości
ziemi: * legną od
miecza, staną się czę-
ścią szakali!

10 Ale król będzie
się weselił w Bogu
i chlubić się będą
wszyscy, którzy Nań
przysięgają: * bo za-

iniqua.

Réquiem aetérnam...

Ant. Me suscípit dèxtera tua, Dómine.

Pieśń Ezechiasza. Is. 38. 10—20.

Ant. A porta ínferi.

Ego dixi: In di-
mídio diérum meó-
rum * vadam ad por-
tas ínferi.

Quaesívi resíduum
annórum meórum, *
dixi: Non vidébo Dó-
minum Deum in terra
vivéntium.

Non aspiciam hó-
minem ultra, * et ha-
bitatórem quiétis.

Generátio mea ab-
láta est, et convolúta
est a me, * quasi ta-
bernáculum pastórum.

tkane zostały usta mó-
wiących nieprawości!

Wieczny odpoczy-
nek...

Ant. Broni mię pra-
wica Twoja, Panie.

Ant. Od bramy pie-
kielnej.

1 Jam rzekł: W
połowie dni moich: *
muszę odejść do bram
piekielnych!

2 Szukam ostatka
lat moich. * Rze-
kłem: Nie ujrzę Pana
Boga na ziemi żyją-
cych.

3 Nie zobaczę już
więcej człowieka * i
obywatela pokoju.

4 Wiek mój prze-
minął i zwinion jest
ode mnie * jak namiot
pasterski.

Praecísá est velut
a texénte, vita mea:
dum adhuc ordírer
succídít me: * de ma-
ne usque ad véspe-
ram fínies me.

Sperábam usque ad
mane, * quasi leo sic
contrívít ómnia ossa
mea:

De mane usque ad
vésperam fínies me: *
sicut pullus hirúndi-
nis sic clamábo, me-
ditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi
mei, * suspiciéntes in
excélsum:

Dómine, vim pá-
tior, respónde pro
me. * Quid dicam,
aut quid respondébit
míhi, cum ipse féce-
rit?

Recogitábo tibi om-
nes annos meos * in
amaritúdine ánimae
meae.

5 Przecięty jest ja-
ko od tkacza żywot
mój; gdym dopiero za-
czynał, przeciął mię: *
między ranem a wie-
czorem dokonasz mię.

6 Miałem nadzieję
aż do zarania: * jako
lew tak połamiał
wszystkie kości moje:

7 Między ranem
a wieczorem doko-
nasz mię: * jako młode
jaskółcze, tak szczebio-
tam: jęczę jak gołąb.

8 Zemdlały oczy
moje, * poglądając ku
gorze:

9 Panie! gwałt cier-
pię, odpowiedz za
mnie. * Cóż rzeknę,
albo co mi odpowie,
gdy On sam to uczy-
nił?

10 Będę rozważać
przed Tobą wszystkie
lata moje * w gorz-
kości duszy mojej.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus víta spíritus mei, corripies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens, ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater filiis notam fáciat veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vítae

11 Panie, jeśli się tak żyje i takim jest żywot ducha mego, to ukarawszy ożywisz, mię! * Oto w pokoju gorzkość moja najprzykrzejsza.

12 Tyś wyrwał duszę moją, by nie zginęła; * rzuciłeś za siebie wszystkie grzechy moje.

13 Albowiem nie otchłań wysławiać Cię będzie, ani śmierć chwalić Cię będzie: * nie czekają, którzy w dół zstępują, prawdy Twojej.

14 Żywy, żywy, ten ci wyznawać będzie, jako i ja dzisiaj: * ojciec synom będzie opowiadał prawdę Twoją.

15 Panie, zachowaj mię, * a psalmy nasze śpiewać będziemy w domu Pańskim po

nostrae in domo Dómini.

Réquiem aetérnam...

Ant. A porta ínferi érué, Dómine, ánimam meam.

Psalm 150.

Ant. Omnis spíritus.

wszystkie dni życia naszego.

Wieczny odpoczynek...

Ant. Od bramy piekielnej wybaw, Panie, duszę moją.

Ant. Wszelki duch.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubae: * laudáte eum in psaltério et éithara.

Laudáte eum in tympano et choro: *

1 Chwalcie Pana w świętych Jego; * chwalcie Go na mocnym firmamencie Jego!

2 Chwalcie Go dla możliwych czynów Jego, * chwalcie Go dla niezmierności wielkości Jego!

3 Chwalcie Go głosem trąby: * chwalcie Go na arfie i na cytrze!

4 Chwalcie Go na bębnach i na piszczał-

laudáte eum in chor-
dis et órgano.

Laudáte eum in
cymbalis benesonán-
tibus: laudáte eum in
cymbalis jubilatiónis: *
omnis spíritus laudet
Dóminum.

Réquiem aetér-
nam...

Ant. Omnis spíri-
tus laudet Dóminum.

V. Audívi vocem
de coelo dicéntem
mihi.

R. Beáti mórtui,
qui in Dómino mo-
riúntur.

Pieśń Zachariasza. Lc 1. 68—79.

Ant. Ego sum. | *Ant.* Jam jest.

Benedíctus † Dó-
minus Deus, Israel, *
quia visitávit, et fecit
redemptiόνem plebis
suae:

kach, * chwalcie Go
na strunach i na or-
ganach!

5 Chwalcie Go na
cymbałach dźwięcz-
nych, chwalcie Go na
cymbałach hucznych: *
wszelki duch niechaj
Pana chwali!

Wieczny odpoczy-
nek...

Ant. Wszelki duch
niechaj Pana chwali.

W. Usłyszałem
głos z nieba, mówią-
cy mi.

O. Błogosławieni
umarli, którzy w Pa-
nu umierają.

1 Błogosławiony
† Pan Bóg Izraelski, *
iż nawiedził i uczy-
nił odkupienie ludu
Swego.

Et eréxit cornu sa-
lútis nobis: * in do-
mo David púeri sui.

Sicut locútus est
per os sanctórum, *
qui a saéculo sunt,
Prophetárum ejus:

Salútem ex inimi-
cis nostris, * et de
manu ómnium, qui
odérunt nos.

Ad faciéndam mi-
sericórdiam cum pá-
tribus nostris: * et
memorári testaménti
sui sancti.

Jusjurándum, quod
jurávit ad Abraham,
patrem nostrum: * da-
túrum se nobis:

Ut sine timóre de
manu inimicórum no-
strórum liberáti: * ser-
viámus illi.

In sanctitáte et ju-
stítia coram ipso: *

2 I podniósł nam
róg zbawienia: * w
domu Dawida, sługi
Swego.

3 Jako mówił przez
usta świętych, * którzy
od wieków są Pro-
roków Swoich:

4 Że nas wybawi
od nieprzyjaciół na-
szych* i z ręki wszyst-
kich, którzy nas nie-
nawidzą.

5 Że uczyni miło-
sierdzie z ojcami na-
szymi * i wspomni
na przymierze Swe
święte.

6 Na przysięgę,
którą przysiągł Abra-
hamowi, ojcu nasze-
mu, * że nam to dać
miał:

7 Iżbyśmy wyba-
wieni z ręki nieprzy-
jaciół naszych, * bez
bojaźni Mu służyli.

8 W świątobliwo-
ści i w sprawiedliwo-

ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * praeíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiae Dei nostri, * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Requiem aeternam...

Ant. Ego sum resurrectio et vita: qui credit in me, étiam

sci przed Nim, * po wszystkie dni nasze.

9 A ty, dzieciątko, Prorokiem Najwyższego będziesz nazwane: * bo pójdiesz przed oblicznością Pańską gotować Mu drogę.

10 Dać poznać naukę zbawienia ludowi Jego: * na odpuszczenie grzechów ich:

11 Przez litościwe miłosierdzie Boga naszego, * w którym nawiedził nas Wschodzący z wysokości:

12 Aby zaświecić tym, którzy w ciemnościach i w cieniu śmierci siedzą: * ku wyprostowaniu nóg naszych na drogę pokoju.

Wieczny odpoczynek...

Ant. Jam jest zmartwychwstanie i żywot: kto we mnie wierzy,

si mórtuus fúerit, vivit et credit in me, non moriétur in aetérnum.

Potem kłęcząco.

Pater noster.

po cichu aż do

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

choćby i umarł, żyć będzie, a wszelki, który żyje, a wierzy we mnie, nie umrze na wieki.

Ojcze nasz.

W. I nie wódz nas na pokuszenie.

O. Ale nas zbaw ode złego.

Psalm 129.

Opuszcza się w dzień Zaduszny, w dzień pogrzebu i wtedy, gdy się odmawia Oficjum uroczyste.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuae intendéntes: * in vocem deprecationis meae.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

1 Z głębokości wołałem ku Tobie, Panie: * Panie, wysłuchaj wołanie moje.

2 Niech się nakłonią uszy Twoje * na głos modlitwy mojej.

3 Jeśli będziesz obaczał nieprawości, Panie: * Panie, któż wydzierży?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutina usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Réquiem aeternam...

Następnie mówi się próśby i modlitwę (względnie modlitwy) jak po nieszporach str. 215.

4 Albowiem u Ciebie jest ubłaganie: * i dla zakonu Twego czekałem Cię, Panie.

5 Czekala dusza moja na słowo Jego: * nadzieję miała dusza moja w Panu.

6 Od straży porannej aż do nocy: * niechaj nadzieję ma Izrael w Panu.

7 Bo u Pana miłosierdzie: * i obficie u Niego odkupienie.

8 A On odkupi Izraela, * ze wszystkich nieprawości jego.

Wieczny odpoczynek.

OFICJUM ZA ZMARŁYCH NA DZIEŃ ZADUSZNY 2-go LISTOPADA.

NIESZPORY.

Wszystko jak na str. 181, prócz modlitwy:

Orémus.

Módlmy się.

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatió nibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saécula saeculórum. R. Amen.

Boże, Stworzycielu i Odkupicielu wszystkich wiernych udziel duszom sług i służebnic Twoich odpuszczenia wszystkich grzechów, aby zbawienia, którego zawsze pragnęły, przez pobożne i pokorne próśby nasze dostąpić mogły. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności z Duchem Świętym, Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

KOMPLETA.

Confíteor
Deo omni-
poténti, be-
áta Mariæ
semper Vírgini, beáto
Michaëli Archángelo,
beáto Joánni Baptístæ,
Sanctis Apóstolis Pe-
tro et Paulo, et óm-
nibus Sanctis, quia
peccávi nimis cogi-
tatióne, *v e r b o* et
ópere: mea culpa,
mea culpa, mea má-
xima culpa. Ideo pre-
cor beátam Mariám
semper Vírginem, be-
átum Michaëlem Ar-
chángelum; beátum
Joánnem Baptístam,
sanctos Apóstolos Pe-
trum et Paulum, et
omnes Sanctos orare
pro me ad Dóminum
Deum nostrum,

Spowiadam
się Bogu
wszech-
mogące-
mu, błogosławionej
Maryji, zawsze Pan-
nie, błogosławionemu
Michałowi Archanio-
łowi, błogosławione-
mu Janowi Chrzcicie-
łowi, świętym Apo-
stołom Piotrowi i Pa-
włowi i wszystkim
Świętym, bom zgrze-
szył(a) bardzo myślą
mową i uczynkiem:
moja wina, moja wi-
na, moja bardzo wiel-
ka wina. Przeto błą-
gam błogosławioną
Maryję zawsze Pan-
nę, błogosławionego
Michała Archanioła,
błogosławionego Jana
Chrzciciela, świętych
Apostołów Piotra i Pa-
wła i wszystkich Świę-

tych, aby się za mnie
modlili do Pana Boga
naszego.

Misereátur nostri
omnípotens Deus, et
dimíssis peccátis no-
stris, perdúcat nos ad
vitam aetérnam.

Amen.

Indulgéntiam, ab-
solutiόνem, et remis-
sióne[m] peccatórum
nostrórum tríbuat no-
bis omnípotens et mi-
séricors Dóminus.

Amen.

Niechaj się Bóg
wszechmogący na d-
nami zmiłuje, a od-
puściwszy grzechy na-
sze, niechaj nas do-
prowadzi do żywota
wiecznego. Amen.

Przebaczenia, roz-
grzeszenia i odpusz-
czenia grzechów na-
szych niechaj nam
udzieli wszechmogący
i miłosierny Pan.

Amen.

Psalm 122.

Ad te levávi ócu-
los meos,* qui hábi-
tas in caelis.

Ecce sicut óculi ser-
vórum,* in mánibus
dominórum suórum.

Sicut óculi ancillæ
in mánibus dómínæ

Podnoszę oczy mo-
je ku Tobie,* który
mieszkaś w niebie.

Oto jako oczy sług*
patrzą na ręce panów
swoich.

Jako oczy służeb-
nicy na ręce swej pa-

suae.* ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri.* quia multum repléti sumus despectióne:

Quia multum repléta est ánima nostra:* oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Réquiem aetérnam* dona eis, Dómine.

Et lux perpétua* líuceat eis.

ni,* tak oczy nasze patrzą na Pana, Boga naszego, aż się nad nami zmiłuje.

Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami,* bo doznajemy wzgardy do przesytu.

Bo nad miarę syta jest dusza nasza* urażania bogaczy i pogardy pysznych.

Odpocznienie wieczne* racz im dać, Panie.

A światłość wiekusta* niechaj im świeci.

Psalm 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi* voce mea ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspéctu ejus oratióne meam,* et tribulatió-

Głosem wielkim wołam do Pana,* głosem wielkim błagam Pana.

Wylewam przed Nim prośbę moją,* przedkładam Mu u-

nem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum* et tu cognóvisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam,* absconderunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam:* et non erat qui cognósceret me.

Péruit fuga a me,* et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine,* dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatióne meam:* quia humiliátus sum nimis.

Libera me a persequéntibus me:* quia confortáti sunt super me.

utrapienie moje.

Gdy duch mój ustaje we mnie,* a Ty znasz ścieżki moje:

Na tej drodze, którą ja idę* ukryli sidła na mnie.

Pojrzę na prawo i wyglądam,* i oto nie masz nikogo, kto by mnie poznał.

Zamknięto mi ucieczkę* i niemasz, ktoby się pytał o duszę moją.

Do ciebie wołam, o Panie,* mówię: Tyś nadzieja moja, dział mój w ziemi żyjących.

Wysłuchaj prośbę moją,* bom przynębiony bardzo.

Wybaw mnie od prześladowców moich* bo są mocniejsi ode mnie.

Educ de custódia
ánimam meam ad con-
fiténdum nómini tuo: *
me expéctant justí,
donec retríbuas mihi.

Réquiem aetér-
nam etc.

Psalm 142.

Dómine, exáudi
oratióem meam: áu-
ribus pércipe obse-
cratióem meam in
veritáte tua: * exáudi
me in tua justítia.

Et non intres in
judícium cum servo
tuo: * quia non justi-
ficábitur in conspéctu
tuo omnis vivens.

Quia persecútus est
inimícus ánimam me-
am: * humiliávit in
terra vitam meam.

Collocávit me in
obscuris sicut mórtuos

Wywiedz mnie z
ciemnicy, abym wy-
chwalał imię Twoje, *
czekają na mnie spra-
wiedliwi, aż mi od-
dasz, co słuszna jest.

Odpocznienie wie-
czne i t. d.

Panie, wystuchaj
modlitwę moją, usłysz
błagania mego dla
wierności Twojej, *
wysłuchaj mię dla
sprawiedliwości Two-
jej.

A nie wchodź w
sąd ze sługą Twoim, *
bo się nie wykaże
sprawiedliwym przed
Tobą żaden żyjący.

Bo oto nieprzyja-
ciel ściga duszę mo-
ją, * przygniótł do
ziemi życie moje.

Wtrącił mnie do
ciemności, w jakich

saéculi: * et anxiátus
est super me spíritus
meus, in me turbátum
est cor meum.

Memor fui diérum
antiquórum, meditá-
tus sum in ómnibus
opéribus tuis: * in
factis mánuum tuá-
rum meditábor.

Expándi ma n u s
meas ad te: * ánima
mea sicut terra sine
aqua tibi.

Velóciter exáudi me,
Dómine: * defécit spí-
ritus meus.

Non avértas fáciem
tuam a me: * et símilis
ero descendéntibus in
lacum.

Audítam fac mihi
mane misericórdiam
tuam: * quia in te
sperávi.

leżą, co już dawno
pomarli, * trapi się
we mnie duch mój
i serce moje truchleje
we mnie.

Przypominam so-
bie dni dawne, roz-
myślam o wszystkich
sprawach Twoich *
dzieła rąk Twoich
rozważam.

Wyciągam ku Tobie
ręce moje, * dusza mo-
ja jako ziemia bez wo-
dy ma się ku Tobie.

Wysłuchaj mię
prędko, o Panie, *
duch mój ustaje.

Nie odwracaj ode
mnie oblicza Twego, *
abym się nie stał po-
dobnym do zstępu-
jących do dołu.

Wcześniej daj mi
usłyszeć miłosierdzie
Twoje, * bo mam na-
dzieję w Tobie.

Notam fac mihi
viam, in qua ámbu-
lem: * quia ad te le-
vávi ánimam meam.

Eripe me de ini-
mícis meis, Dómine,
ad te confúgi: * doce
me fácere voluntátem
tuam, quia Deus me-
us es tu.

Spiritus tuus bonus
dedúcet me in ter-
ram rectam: * propter
nomen tuum, Dómi-
ne, vivificábis me, in
aequitáte tua.

Edúces de tribula-
tíone ánimam meam: *
et in misericórdia tua
dispédes inimícos
meos.

Et perdes omnes,
qui tríbulant ánimam
meam: * quóniam ego
servus tuus sum.

Réquiem aetér-
nam etc.

Wskaż mi drogę,
po której mam kro-
czyć, * bo ku Tobie
podnoszę duszę moją.

Wyrwij mię, Panie,
od nieprzyjaciół mo-
ich, do Ciebie się
uciekam, * naucz mię
czynić wolę Twoją,
boś Ty jest Bogiem
moim.

Niechaj duch Twój
dobry prowadzi mię
po ziemi równej, * dla
imienia Twego, Panie,
ożyw mię w sprawie-
dliwości Twojej.

Wywiedz z utra-
pienia duszę moją *
a w miłosierdziu
Twoim rozprósz nie-
przyjaciół moich.

I wygub wszyst-
kich, którzy trapią
duszę moją, * bom ja
sługa Twój.

Odpocznienie wie-
czne i t. d.

Pieśń Symeona (Łuk. 2. 29—32).

Nunc dimittis ser-
vum tuum, Dómine, *
secúndum verbum tu-
um in pace.

Quia vidérunt óculi
mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante
fáciem ómnium po-
pulórum,

Lumen ad revela-
tíonem Géntium. * et
glóriam plebis tuae
Israël.

Réquiem aetér-
nam, etc.

Na klęczkach:

Pater noster...

(po cichu aż do)

V. Et ne nos in-
dúcas in tentatíonem.

R. Sed líbera nos
a malo.

V. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine,
ánimas eórum.

Teraz wypuszczasz
sługę Twego, Panie, *
według słowa Two-
jego w pokoju;

Albowiem wzrok
mój * ujrział Twe zba-
wienie.

Któreś zgotował *
wobec wszystkich lu-
dów,

Światło wśród po-
gan na ich oświece-
nie * i chwała ludu
Twego Izraela.

Odpocznienie wie-
czne i t. d.

Ojciec nasz...

W. I nie wódz nas
na pokuszenie.

O. Ale nas zbaw
ode złego.

W. Od bram piekła.

O. Wybaw ich du-
sze, Panie.

V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Propitiáre, quae-sumus, Dómine, animábus ómnium famulórum famularúmque tuárum, pro quibus Majestátem tuam supplíciter exorámus: ut, per haec pia deprecaciónis officia, pervenire mereántur ad réquiem sempitérnam. Per Dóminum nostrum. etc.

R. Amen.

V. Réquiem aetérnam dona eis, Dómine.

W. Niech odpoczywają w pokoju.

O. Amen.

W. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.

O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

Okaz łaskę Twą, prosimy, Panie, duszom wszystkich sług i służebnic Twoich, za które Majestat Twój w pokorze upraszamy, aby w skutek tych pobożnych błagań naszych zasłużyły dojsć do odpocznienia wiecznego. Przez Pana naszego i t. d.

O. Amen.

W. Odpocznienie wieczne racz im dać, Panie.

R. Et lux perpétua líuceat eis.

V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

O. A światłość wiekuista niechaj im świeci.

W. Niech odpoczywają w pokoju.

O. Amen.

JUTRZNIA.

wszystko jak na str. 201 prócz lekcji:

NOKTURN PIERWSZY.

Lekcja 1. (z Księgi Joba 7. 16—21).

Parce mihi, Dómine; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Visitas eum dilículo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiám salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? quare po-

Oszczędź mnie, Panie, bo dni moje są niczem. Czemże jest człowiek, że go wielmożysz? albo dlaczego zwracasz na niego uwagę? nawiedzasz go o świecie i każdej chwili go doświadczasz. Jak długo jeszcze nie przepuścisz mi i nie pozwolisz mi połknąć ślinę moją? Zgrzeszyłem, cóż uczyniłem

suísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? ecce nunc in púlvere dórmiam: et si mane me quaesíeris, non subsístam.

R. Credo quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum.

V. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius: et óculi mei conspectúri sunt. Et in carne...

Tobie, Stróžu ludzi? Czemu uczyniłeś mnie wrogiem Tobie tak, iż jestem sam sobie ciężarem? Czemu nie gładzisz grzechu mego, czemu nie przebaczasz nieprawości mojej? Oto niebawem legnę w prochu, a gdy mnie rano szukać będziesz, już mnie nie będzie.

O. Wierzę, iż Odkupiciel mój żyje, a w dzień ostateczny z ziemi powstanie: * i w cieple moim ujrzę Boga, Zbawiciela mego.

W. Ja sam go zobaczę, a nie inny: oczy moje oglądać będą. I w cieple...

Lekcja 2. (z Księgi Joba 14, 1—6).

Homo natus de muliere, brevi vivens tempore, replétur multis misériis, qui quasi flos egréditur et cónteritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmánét. Et dignum ducis super hujuscémódi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in iudícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constitúisti términos ejus, qui praeteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quíe scat, don ec optáta

Człowiek, urodzony z niewiasty, żyje czas krótki i napełniony jest wielu nędzami. Wyrasta jako kwiat i więdnie, ucieka jako cień i nie ma trwałości. A takiego uważasz za godnego, by nań zwrócić oczy Swoje i wezwać go przed Twój sąd? Któż może uczynić czystym tego, który się począł w grzechu? Czy nie Ty tylko sam? Krótkimi są dni człowieka, liczba miesięcy jego jest u Ciebie: postanowiłeś granice jego, których nie można przekroczyć. Odstąp trochę od niego, aby odпочzął przynajmniej tak, by mu życie codzienne było

véniat, sicut mercenárii dies ejus.

R. Qui Lasárum resuscitásti a monuménto fóetidum:* Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiae.

V. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et saéculum per ignem. Tu eis.

Lekcja 3. (z Księgi Joba 19, 20—27.)

Pelli meae, consúptis cárnibus, adhásit os meum, et derelicta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miséremini mei, miséremini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scri-

upragnione jako dzień najemnika.

O. Ty, któryś wskrzesił cuchnącego Łazarza,* Ty, Panie, udziel im odpocznienia i daj miejsce pokoju.

W. Który masz przyjść sądzić żywych i umarłych i świat przez ogień. Ty, Panie.

Do skóry mojej przyschły kości moje, gdyż ciało moje strawione, tylko wargi pozostały około zębów moich. Zlitujcie się nade mną, zlitujcie się nade mną, przynajmniej wy, przyjaciele moi, bo ręka Pańska mnie dotknęła. Czemu przesładujecie mnie jako Bóg, czemu nie mo-

bántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est haec spes mea in sinu meo.

R. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscondam a vultu irætuae?* Quia peccávi nimis in vita mea.

V. Commíssa mea pavésco, et ante te

żecie się nasycić ciałem moim? O żeby słowa moje były spisane, oby były wyryte w księdze żelaznym rylcem i na tablicach blaszanych, albo dłu-tem wykute w skale. Wiem bowiem, iż Odkupiciel mój żyje, a w dzień ostateczny powstanę z prochu i znowu obleczon będę w skórę moją i w ciele moim ujrzę Boga mego. Ja sam nań patrzeć będę, oczy moje oglądać Go będę, a nie inny; ta nadzieja spoczywa w piersi mojej.

O. Gdy przyjdiesz, Panie, sądzić ziemię, gdzie się skryję przed gniewną twarzą Twoją?* Bo zgrzeszyłem bardzo w życiu moim.

W. Lękam się i wstydę występków

erubésco: dum véneris iudicáre, noli me condemnáre. Quia.

V. Réquiem aetérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua líuceat eis. Quia.

NOKTURN DRUGI.

Lekcja 4.

Ex libro sancti Augustini Episcopi de Cura pro mórtuis gerénda (Cap. 2 et 3).

Curátio fúneris, condítio sepultúrae, pompa exsequiárum, magis sunt vivórum solátia, quam subsídia mortuórum. Nec ídeo tamen contemnéndá et abjiciéndá sunt córpora defunctórum,

moich: gdy przyjdiesz na sąd, nie chciej mnie potępić.

O. Bo grzeszyłem bardzo w życiu moim.

W. Odpocznienie wieczne racz im dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci.

O. Bo grzeszyłem bardzo w życiu moim.

Z księgi św. Augustyna Bisk. >O troskliwości względem umarłych.< (Roz. 2 i 3).

Troska o zwłoki, urządzenie uroczystego i wystawnego pogrzebu — wszystko to nie jest tyle dobrodziejstwem dla zmarłych, ile raczej pociechą dla pozostałych i potomnych. Mimo to jednak

maximéque justórum ac fidélium, quibus tamquam órganis et vasis ad ómnia bona ópera sancte usus est spíritus. Si enim páterna vestis et ánulus, ac si quid hujúsmodi, tanto cárius est pósteris, quanto erga paréntes major afféctus; nullo modo ipsa spernénda sunt córpora, quae útique multo familiárius atque conjúctius quam quae líbet induménta gestámus. Haec enim non ad ornáméntum vel adjutórium, quod adhibétur extrínsecus, sed ad ipsam natúram hóminis pértinent. Unde et antiqúorum justórum fúnera officiósá pietáte curáta sunt, et exsequiae celebrátae, et sepultúra provísa:

nie wolno ponieważ rać i zostawić bez pogrzebu ciał umarłych a przedewszystkiem ludzi sprawiedliwych i wierzących; wszak niemi posługiwał się duch jakby świętymi narzędziami i naczyniami do wszystkich dobrych uczynków. Jeśli bowiem szata i pierścień ojca, lub inna podobna rzecz, tem droższą jest dzieciom, im większe było ich przywiązanie do rodziców, tem mniej nie wolno obchodzić się lekceważąco z ciałami, które są przecież daleko bliżej i ściślej z nami połączone, niż jakakolwiek suknia, którą nosimy. Ciała bowiem nie służą tylko do zewnętrznej ozdoby lub pomocy, lecz sta-

Ipsique, cum vérent, de sepeliéndis vel étiam transferéndis suis corpóribus filiis mandavérunt.

R. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea,* Nec aspíciat me visus hóminis.

V. De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine, exáudi vocem meam. Nec.

nowią istotną część ludzkiej natury. Dlatego to obchodzono się ze zwłokami Sprawiedliwych. Starego Testamentu z należnym uszanowaniem, odprawiano uroczystości pogrzebowe i starano się o należyte ich pochowanie; także oni sami (Patryjarchowie) wydali jeszcze za życia synom swoim zlecenia co do urzędzenia swego pogrzebu, lub nawet przeniesienia zwłok swych na inne miejsce.

O. Boże pamiętaj na mnie, bo wiatrem jest życie moje;* Niech nie spogląda na mnie wzrok człowieka.

W. Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, Panie, wysłuchaj głosu mego. Niech nie..

Lekcja 5.

(Rozdział 4).

Recordántis et precántis afféctus cum defúntis a fidélibus caríssimis exhibétur, eum prodésse non dúbium est iis, qui cum in córpore víverent, tália sibi post hanc vitam prodésse meruérunt. Verum, etsi áliqua necéssitas vel humári córpora, vel in sacris locis humári nulla data facultáte permítat, non sunt praetermitténdaé supplicatiónes pro spirítibus mortuórum: quas faciéndaé pro ómnibus in christiána et cathólica societáte defúntis, étiam táctis eórum nomínibus, sub generáli commemoratióne suscépit

Jeżeli wierni (przy grobowcach) w miłości i modlitwie pamiętają o drogich swych zmarłych, to taka pamięć bez wątpienia tym pomaga, którzy sobie za życia ziemskiego na taką pomoc na tamtym świecie zasłużyli. Lecz choćby nawet z jakiegokolwiek przyczyny nie można pogrzebać zwłok lub pochować ich na miejscach poświęconych, to przecież nie należy zaniechać kornych modlitw za dusze zmarłych; o wszem Kościół wziął na się odmawianie ogólnych modlitw za wszystkich, którzy w chrze-

Ecclésia; ut quibus ad ista desunt paréntes, aut filli, aut quicumque cognáti vel amíci, ab una eis exhibeántur pia matre commúni. Si autem deéssent istae supplicatiónes, quae fiunt recta fide ac pietáte pro mórtuis, puto quod nihil prodésset spirítibus eórum, quám libet in locis sanctis exánima córpora poneréntur.

R. Hei mihi, Dómine, quia peccávi

ścijańskiej i katolickiej jedności zmarli, nawet za tych, których nazwisk nie zna, wspominając ich wszystkich razem. Tak zanosi jedna wspólna, pełna miłości Matka przyczynne modły także za tych, którzy już nie mają rodziców lub dzieci, lub innych krewnych i przyjaciół. Gdyby zaś nie było tych modlitw błagalnych, które zanosi się z prawdziwą wiarą i szczerą pobożnością, niczy — moim zdaniem — nie pomogło duszom zmarłych miejsce pogrzebu, choćby ich zwłoki na miejscach poświęconych składano do grobu.

O. Biada mnie, Panie, gdyż wiele zgrze-

nimis in vita mea: Quid fáciam, miser? ubi fúgiám, nisi ad te, Deus meus?* Miserére mei, dum véneris in novíssimo die.

V. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. Miserére.

Lekcja 6.
(Rozdział 18).

Quae cum ita sint, non existimémus ad mórtuos, pro quibus curam gérimus, perveníre, nisi quod pro eis sive altáris, sive elemosynárum sacrificiis solémniter supplicámus: quamvis non pro quibus fiunt, ómnibus prosint; sed

szylem w życiu mojem. Cóż biedny pocznę? Dokąd się schronię, jeżeli nie do Ciebie, Boże mój? * Zmiłuj się nade mną, gdy przyjdiesz w dzień ostateczny.

W. Dusza moja strwożona jest bardzo, lecz Ty, Panie, przybądź jej z pomocą. Zmiłuj się...

Wobec tego nie sądzmy, że zmarłym, których troskliwością otaczamy, wyświadczamy dobrodziejstwo jeśli za nich nie składamy uroczystości ofiar ołtarza, lub modlitw albo jałmużn. Wprawdzie nie pomagają te ofiary wszystkim, za których je

iis tantum pro quibus, dum vivunt, comparatur ut prosint. Sed quia non discernimus qui sint, oportet ea pro regeneratis omnibus facere, ut nullus eorum praetermittatur, ad quos haec beneficia possint et debeant pervenire. Melius enim supererunt ista eis, quibus nec obsunt nec prosunt; quam eis deerunt, quibus prosunt. Diligentius tamen facit haec quisque pro necessariis suis, quo pro illo fiat similiter a suis. Corpori autem humano quidquid impenditur, non est praesidium salutis, sed humanitatis officium, secundum affectum, quo nemo unquam carnem suam odio habet. Unde oportet

składamy, lecz tylko tym, którzy się Jeszcze za życia tego uczynili godnymi. Lecz ponieważ o tym nie możemy rozstrzygać, winniśmy te ofiary składać za wszystkich w sakramencie chrztu odrodzonych, nikogo od nich nie wykluczać, komu by te do wody miłości mogły i powinny dostać się w udziale. Lepiej bowiem, że będą zbyt wiele dla tych, którym ani szkody ni korzyści nie przynoszą, niż żeby ich tym zabrakło, którym niosą pomoc. Z szczególną gorliwością atoli zanosimy te ofiary za naszych najbliższych krewnych, byśmy także od swoich równej doznali miłości. Wszelkie zabiegi koło

ut quam potest pro carne proximi curam gerat, cum ille inde recesserit, qui gererat. Et si haec faciunt qui carnis resurrectionem non credunt, quanto magis debent facere qui credunt; ut corpori mortuo, sed tamen resurrecturo et in aeternitate mansuro, impensum ejusmodi officium sit etiam quodammodo ejusdem fidei testimonium!

pogrzebu zwłok nie pomagają do zbawienia, lecz są obowiązkiem uczucia ludzkości, wynikających z przywiązania, na mocy którego nikt nie ma w nienawiści własnego ciała. Przeto należy z wszelką możliwą troskliwością otoczyć staraniem zwłoki zmarłego bliźniego. A jeżeli to czynią nawet niewierzący w zmartwychwstanie ciała, o ileż więcej winni to czynić ci, którzy w tę prawdę wierzą! Choć ciało umrze, to jednak zmartwychwstanie i wiecznie żyć będzie. Niechże tedy troskliwość, okazana zmarłemu ciału, będzie także do pewnego stopnia świadectwem tej wiary (w zmartwychwstanie).

R. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, * Dum véneris iudicáre saéculum per ignem.

V. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Dum véneris.

V. Réquiem aetérnam. Dum véneris.

O. Nie pamiętaj, Panie, grzechów moich,* gdy przyjdiesz świat sádzić przez ogień.

W. Prostu, Panie, Boże mój, przed obliczem Twoim drogę moją. Gdy przyjdiesz sádzić...

W. Odpocznienie wieczne. Gdy przyjdiesz sádzić...

NOKTURN TRZECI.

Lekcja 7.

De Epístola I beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios

(Cap. 15, 12—22)

Si Christus praedicátur quod resurrexit a mórtuis, quómodo quidam dicunt in vobis quóniam resurrectio mortuórum non est? Si autem

Z I Listu św. Pawła Apostoła do Koryntian

(Rozdz. 15, 12—22).

Jeśli się tak naucza o Chrystusie, iż zmarłychwstał, to jakoż niektórzy między wami mówią, że nie masz zmarłychwstania? Bo jeśli nie masz

resurrectio mortuórum non est, neque Christus resurrexit. Si autem Christus non resurrexit, inánis est ergo praedicatio nostra, inánis est et fides vestra. Invenimur autem et falsi testes Dei: quóniam testimonium diximus adversus Deum, quod suscitáverit Christum, quem non suscitávit, si mórtui non resurgunt. Nam, si mórtui non resurgunt, neque Christus resurrexit. Quod si Christus non resurrexit, vana est fides vestra; adhuc enim estis in peccátis vestris. Ergo et qui dormierunt in Christo, perierunt. Si in hac vita tantum in Christo sperántes sumus, miserabilióressu-

zmarłychwstania, tedy i Chrystus nie zmarłychwstał. Jeśli zaś Chrystus nie zmarłychwstał, tedy próżne jest opowiadanie nasze, próżna też i wiara wasza. Okazuje się raczej, żeśmy fałszywymi przeciw Bogu, że wskrzesił Chrystusa, którego nie wskrzesił, jeśliby to było prawdą, że umarli nie powstają z martwych. Bo jeśli umarli nie powstają, nie powstał i Chrystus. A jeśli Chrystus nie powstał, daremna jest wiara wasza; bo dotychczas jesteście w grzechach waszych. Tedy i ci, którzy zasnęli w Chrystusie, poginęli. Jeśli w tym tylko życiu mamy nadzieję w Chrystu-

mus ómnibus homínibus. Nunc autem Christus resurréxit a mórtuis, primítiae dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

R. Peccántem me quotídie, et non me poeniténtem, timor mortis contúrbat me.* Quia in inférno nulla est redéemptio, miserére mei, Deus, et salva me.

V. Deus, in nómine tuo salvum me fac: et in virtúte tua líbera me. Quia.

sie, najbiedniejszymi z ludzi jesteśmy. Ale Chrystus zmarłych wstał, pierwociny tych, którzy zasnęli; bo jak przez człowieka śmierć, tak też przez człowieka i zmarłych wstanie. A jako w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy ożyją.

O. Trwoga śmiertelna napełnia mnie, który codzień grzeszę, a nie pokutuję,* gdyż z piekła nie ma żadnego odkupienia; zmiłuj się nade mną, Boże, i wybaw mnie.

W. Boże, w Imieniu Twoim zbaw mnie, a mocą Twoją uwolnij mnie. Gdyż z piekła...

Lekcja 8.

(Rozdział 15, 35—44).

Sed dicet áliquis: Quómodo resúrgunt mórtui? qualíve corpore vénient? Insípiens, tu quod séminas non vivificátur, nisi prius moriátur. Et quod séminas, non corpus, quod futúrum est, séminas; sed nudum granum, ut puta trítici, aut alicújus ceterórum. Deus autem dat illi corpus sicut vult: et unicuíque séminum próprium corpus. Non omnis caro, éadem caro: sed ália quidem hóminum, ália vero pécorum, ália vólucrum, ália autem piscium. Et córpora caeléstia, et córpora terréstria: sed ália quidem caeléstum glória,

Ále powie kto: Jakóż zmarłych wstają umarli? albo w jakim ukażą się ciele? Nie-mądry! To, co ty siejesz, nie ożyje, jeśli nie umrze. A gdy siejesz, nie siejesz ciała, które ma powstać, ale gołe ziarno, jak naprzykład pszeniczne albo inne jankie. A Bóg mu daje ciało, jako chce: a każdemu nasieniu własne ciało. Nie każde ciało jest tymże samym ciałem: ale inne jest u ludzi, inne u czworonożnych, inne u ptaków, inne u ryb. Są też i ciała niebieskie i ciała ziemskie: lecz inna jest chwala ciał niebieskich, inna

alia autem terréstrium. Alia cláritas solis, alia cláritas stellárum. Stella enim a stella dif-fert in claritate: sic et resurréctio mortuórum. Seminátur in corruptióne, surget in incorruptióne. Seminátur in ignobilitate, surget in glória. Seminátur in infirmitate, surget in virtúte. Seminátur corpus animále, surget corpus spiritále.

R. Dómine, secúndum actum meum noli me iudicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ídeo déprecór majestátem tuam,* Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam.

V. Amplius lava me, Dómine, ab inju-

zást ziemskich. Inna jest jasność słońca, inna jasność księżycy, a inna jest jasność gwiazd. Bo gwiazda jest w jasności różna od gwiazdy. Tak też jest ze zmartwychwstaniem ciała. Wsiewa się skazitelne, powstanie nieskazitelne. Wsiewa się szpetne, powstanie chwalebne. Wsiewa się słabe, powstanie mocne. Wsiewa się ciało zmysłowe, powstanie ciało duchowe.

O. Panie, nie chciej mnie sądzić według uczynków moich, bom nic godnego nie uczynił przed obliczem Twoim; przeto błagam majestat Twój,* abyś Ty, o Boże, zgładził nieprawość moją.

W. Zupełnie obmyj mnie, Panie, od nie-

stítia mea, et a delícto meo munda me. Ut tu.

prawości mojej i od grzechu mojego oczyść mię. Abyś Ty...

Lekcja 9.

(Rozdział 15, 51—58).

Ecce mystérium vobis dico: Omnes quidem resurgemus, sed non omnes immutábitur. In momento, in ictu óculi, in novíssima tuba: canet enim tuba, et mórtui resúrgent incorrupti: et nos immutábitur. Opórtet enim corruptibile hoc indúere incorruptiónem: et mortále hoc indúere immortalitátem. Cum autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo, qui scriptus est: Absórpta est mors in victória. Ubi est,

O to tajemnicę wam odślaniam: wszyscy wprawdzie zmartwychwstaniemy, lecz nie wszyscy będziemy odmienieni. Nagle w mgnieniu oka na odgłos trąby ostatecznej: bo zabrzmie trąba, a umarli powstaną nieskażeni, a my będziemy przemienieni. Bo to skazitelne musi się przyoblec w nieskazitelność, i to śmiertelne musi się przyoblec w nieśmiertelność. A gdy to śmiertelne przyoblecze nieśmiertelność, tedy się wypełni słowo, które

mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est: virtus vero peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum. Itaque, fratres mei dilécti, stábiles estóte et inmóviles: abundántes in ópere Dómini semper, sciéntes quod labor vester non est inánis in Dómino.

R. Libera me, Dómine, de morte aetérna in die illa treménda: * Quando cæli movéndi sunt et terra: * Dum véneris

jest napisane: Pochłónięta jest śmierć w zwycięstwie. Gdzież jest, o śmierci, zwycięstwo twoje? gdzież jest, o śmierci, oścień twój? Ościeniem śmierci jest grzech, a siłą grzechu jest zakon. A dzięki niech będą Bogu, który nam dał zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. A tak, bracia moi mili, bądźcie stateczni i niewzruszeni: z zapalem pracujcie zawsze około roboty Pańskiej, wiedząc, że praca wasza nie jest daremna w Panu.

O. Wybaw mnie, Panie, od śmierci wiecznej w ów dzień straszny, * kiedy wstrząśnięte zostaną niebiosa i ziemia, *

judicáre saéculum per ignem.

V. Tremens factus sum ego, et tímeo dum discússio vénerit atque ventúra ira. Quando.

V. Dies illa, dies irae, calamitátis et misériae, dies magna et amára valde. Dum.

V. Réquiem aetérnam.

R. Libera me etc.

gdy przyjdiesz sądzić świat przez ogień.

W. Drzę i lękam się bardzo, gdy przyjdzie roztrząsanie czynów i przyszły gniew. Gdy wstrząśnięte...

W. Ów dzień, to dzień gniewu, utrapienia i ucisku, dzień wielki i nader gorzki. Gdy przyjdiesz...

W. Odpocznienie wieczne.

O. Wybaw mnie itd.

LAUDY.

Wszystko jak na str. 249, prócz modlitwy:

Orémus.

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissioném cunctórum tribue peccatórum: ut indulgéntiam, quam

Módlmy się.

Boże, Stworzycielu i Odkupicielu wszystkich wiernych, udziel duszom sług i służebnic Twoich odpuszczenia wszystkich grzechów, aby zbawienia, którego zawsze prag-

semper optaverunt,
piis supplicatióibus
consequántur: Qui vi-
vis et regnas cum Deo
Patre in unitáte Spí-
ritus Sancti Deus, per
ómnia saécula saecu-
lórum. R. Amen.

nęły, przez pobożne
i pokorne prósy nasze
dostąpić mogły. Który
żyjesz i królujesz z Bo-
giem Ojcem w jedności
z Duchem Świętym,
Bóg przez wszystkie
wieki wieków. Amen.

PRYMA.

po cichu.

Pater noster, Ave,
María et Credo.

Ojczy nasz, Zdro-
waś, Maryjo i Wierzę.

Psalm 85.

ómine De-
us salútis
meae: * in
die clamá-
vi, et nocte coram
te.

Intret in conspéctu
tuo orátio mea: * in-
clína aurem tuam ad
precem meam:

Quia repléta est
malis ánima mea: * et

anie, Boże
zbawienia
mego, *
wołam we
dnie, i w nocy jestem
przed Tobą.

Niechaj modlitwa
moja przyjdzie przed
oblicze Twoje, * na-
kłoń ucha Twego ku
prośbie mojej.

Albowiem syta jest
utrapień dusza moja, *

vita mea inférno ap-
propinquávit.

Æstimátus sum cum
descendéntibus in la-
cum: * factus sum si-
cut homo sine adju-
tório, inter mórtuos
liber.

Sicut vulneráti dor-
miéntes ín sepúlcris,
quorum non es me-
mor ámplius: * et ipsi
de manu tua repúlsi
sunt.

Posuérunt me in
lacu inferióri: * in
tenebrósis, et in um-
bra mortis.

Super me confir-
mátus est furor tu-
us: * et omnes fluc-
tus tuos induxísti su-
per me.

Longe fecísti notos
meos a me: * posu-
érunt me abomina-
tióne sibi.

i życie moje zbliżyło
się do piekła.

Mają mnie za po-
dobnego do zstępu-
jących do dołu, * sta-
łem się jako człowiek
bez siły, puszczoney
na wolność między
umarłych.

Jako pobici, którzy
śpią w grobach, o
których Ty już nie
pamiętasz, * i którzy
są odtrąceni od ręki
Twojej.

Wtrącili mię do
dołu głębokiego, * do
ciemności i do cieni
grobowych.

Ciąży nade mną
gniew Twój, * i wszyst-
kie wezbrane fale Twe
stoczyłeś na mnie.

Oddaliłeś ode mnie
znajomych moich, *
i oni obrzydzili mię
sobie.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt prae inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirábilía: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditíone?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirábilía tua, * et justítia tua in terra oblivíonis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea praeveniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratióne me-

Zamknięto mię tak, że wyjść nie mogę, * oczy moje gasną od zgrzyoty.

Wołam do Ciebie, o Panie, dniami całymimi, * wyciągam ku Tobie ręce moje.

Azali cuda czynić będziesz umarłym, * lub może lekarze ich wskrzeszą, by Ciebie sławili?

Azali w grobie opowiada kto miłosierdzie Twoje, * i wierność Twoją w miejscu skażenia?

Azali znają Twe cuda w ciemności, * i sprawiedliwość Twoją w ziemi zapomnienia?

Ja zaś, o Panie, wołam do Ciebie * i rano modlitwa moja staje przed Tobą.

Czemuż, o Panie, odrzucasz prośby mo-

am: * avértis fácies tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt irae tuae: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Réquiem aetérnam...

Je, * czemu odwracasz ode mnie oblicze Twoje?

Biednyć ja jestem i w utrapieniach od młodości mojej, * a jeśli się kiedyś podniósł, tom wnet był poniżony i zatrwożony.

Zwały się na mnie gniewy Twoje, * i groźby Twoje przerażają mnie.

Ogarniają mię jako woda dzień cały, * otaczają wszystkie spótem.

Oddaliłeś ode mnie przyjaciela i bliskiego, * znajomych moich ode mnie, nędzarza.

Odpocznienie wieczne...

Psalms 27.

Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me: * ne-

Do Ciebie wołam ja, o Panie, Boże mój, nie milczże na wo-

quándo táceas a me,
et assimilábor descen-
déntibus in lacum.

Exáudi, Dómine,
vocem deprecatiónis
meae dum oro ad te:
dum extólló manus
meas ad templum
sanctum tuum.

Ne simul trahas
me cum peccatóribus:
et cum operántibus
iniquitátem ne perdas
me.

Qui loquúntur pa-
cem cum próximo
suo,* mala autem in
córdibus eórum.

Da illis secúndum
ópera eórum,* et se-
cúndum nequítiam
adinventiόνum ipsó-
rum.

Secúndum ópera
mánuum eórum trí-

łanie moje,* abym,
gdy będziesz milczał
na głos mój, nie stał
się podobnym do zstę-
pujących do grobu
podziemi.

Wysłuchaj, Panie,
głosu próśby mej, gdy
się modłę do Ciebie,*
gdy podnoszę me
ręce ku świętemu
przybytkowi Twemu.

Nie porywaj mię
pospołu z grzeszni-
kami,* i z czyniącymi
nieprawość nie zatra-
caj mię.

Którzy z bliźnim
swym mówią przy-
chylnie,* a w sercu
złość kryją.

Oddaj im według
uczynków ich,* we-
dług złośliwych za-
mysłów ich.

Według roboty
rąk ich oddaj im,*

bue illis:* redde retri-
butiόνem eórum ipsis.

Quóniam non in-
tellexérunt ópera Dó-
mini, et in ópera má-
nuum ejus* déstrues
illos, et non aedifi-
cábis eos.

Benedíctus Dómi-
nus:* quóniam exau-
dít vocem depreca-
tiónis meae.

Dóminus adjútor
meus, et protéctor me-
us:* in ipso sperávit
cor meum, et adjútus
sum.

Et reflóruit caro
mea:* et ex voluntáte
mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo
plebis suae:* et
protéctor salvatiónum
Christi sui est.

Salvum fac pópu-
lum tuum, Dómine,

wymierz im zapłatę
ich.

Bo nie rozumieją
oni spraw Pańskich,
ani uczynków rąk Je-
go,* przeto zniszczysz
ich i nie odbudujesz
ich.

Niech będzie bło-
gostawiony Pan,* że
wysłuchał głosu próś-
by mojej.

Pan pomocnik mój
i obrońca mój* w
Nim pokłada nadzieję
serce moje, a On mię
ratuje.

I rozkwitło na no-
wo ciało moje* i ja
z całej duszy wychwa-
lam Go.

Pan mocą ludu
Swego,* On daje
zwycięstwa pomazań-
cowi Swemu.

Zbaw lud Twój,
Panie, a błogostaw

et bénedic hereditáti
tuae: * et rege eos,
et extólle illos usque
in aetérnum.

Réquiem aetér-
nam...

Psalm 31.

Beáti quórum re-
missae sunt iniquitá-
tes: * et quórum tecta
sunt peccáta.

Beátus vir, cui non
imputávit Dóminus
peccátum, * nec est
in spírítu ejus dolus.

Quó niam tácuí,
inveteravérunt ossa
mea, * dum clamárem
tota die.

Quóniam die ac
nocte graváta est su-
per me manus tua: *
convérsus sum in æ-
rúmna mea, dum con-
figitur spina.

dziedzictwu Twemu,*
i rządź nimi i wy-
wyżsaj ich aż na
wieki.

Odpocznienie wie-
czne...

Błogosławieni, któ-
rym odpuszczone są
nieprawości, * i któ-
rych grzechy są po-
kryte.

Błogosławiony czło-
wiek, któremu Pan
nie poczyta winy * i
w którego duchu nie-
masz obłudy.

Iżem milczał ście-
rały się kości moje,*
a ja wołałem po ca-
łych dniach.

Bo we dnie i w no-
cy ciążyła nade mną
ręka Twoja, * wiem
się w boleści mej od-
ciernia, który tkwił
we mnie.

Delictum meum
cognitum tibi feci: *
et injustitiam meam
non abscondi.

Dixi: Confitebor
adversum me injusti-
tiam meam Domino: *
et tu remisisti impietatem
peccati mei.

Pro hac orabit ad
te omnis sanctus, * in
tempore opportuno.

Verumtamen in di-
ludio aquarum mul-
tarum, * ad eum non
approximabunt.

Tu es refugium
meum a tribulatione,
quae circumdedit me: *
exultatio mea, erue me
a circumdantibus me.

Intellectum tibi da-
bo, et instruam te in
via hac, qua gradieris: *
firmabo super te oculos
meos.

Nolite fieri sicut e-

Grzech mój wyja-
wiłem Tobie, * a winy
mej nie ukryłem.

Rzekłem: wyznam
przeciw sobie niepra-
wość moją Panu, * i
Tyś przebaczył złość
grzechu mego.

Przeżoż niechaj się
modli do Ciebie każ-
dy święty * czasu po-
godnego.

Wtedy i największy
wylew wody * nie do-
sięgnie go.

Tyś jest ucieczką
moją od ucisku, który
mnie otacza, * radości
moja, wyrwij mię od
oblegających mię.

Dam ci rozum (mó-
wi Pan) i nauczę cię
drogi, po której masz
iść, * nie spuszcze
z ciebie oczu Moich.

Nie bądźcież jako

quus et mulus,* quibus
non est intelléctus.

In camo et freno
maxillas eorum con-
stringe,* qui non
approximant ad te.

Multa flagella pec-
catoris,* sperantem au-
tem in Dómino mise-
ricórdia circumdabit.

Laetámini in Dó-
mino et exsultáte, ju-
sti,* et gloriámini,
omnes recti corde.

Réquiem...

Następnie na klęczkach:

Pater noster.

(po cichu aż do):

V. Et ne nos in
dúcas in tentatióne.

R. Sed líbera nos
a malo.

V. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine,
ánimas eorum.

V. Requiescant in
pace.

koń i muł,* które są
bez rozumu.

Którym pyski uzdą
i wędziłem ściskać
trzeba,* bo inaczej
nie zbliżają się do
ciebie.

Wiele jest biczów
na grzesznika,* ale
ufającego w Panu mi-
łosierdzie ogarnie.

Weselcie się w Pa-
nu i radujcie się,
sprawiedliwi* i weso-
ło śpiewajcie, wszyscy
prawego serca.

Odpochnienie...

Ojciec nasz.

W. I nie wódz nas
na pokuszenie.

O. Ale nas zbaw
ode złego.

W. Od bramy piekła.

O. Wybaw, Panie,
dusze ich.

W. Niech odpoczy-
wają w pokoju.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi
oratióne meam.

R. Et clamor me-
us ad te véniat.

Orémus.

Súpplíces, Dómi-
ne, pro animábús óm-
nium famulórum fa-
mularúmque tuárum
preces effúndimus: ut
quidquid conversatió-
ne contraxérunt hu-
mána, clemens indúl-
geas, et poenis eórum
finem benignus im-
pónas. Per Dómi-
num.

R. Amen.

O. Amen.

W. Panie, wysłu-
chaj modlitwę moją.

O. A wołanie mo-
je niech do Ciebie
przyjdzie.

Módlmy się.

W pokorze głę-
bokiej, o Panie, wy-
lewamy prośby nasze
za dusze sług i słu-
żebnic Twoich, abyś
wszystko, co za życia
doczesnego zawinęły,
laskawie odpuścił i
w dobrotliwości Szej
karom ich kres po-
łożył. Przez Pana na-
szego Jezusa Chry-
stusa, Syna Twego,
który z Tobą żyje
i króluje w jedności
z Duchem świętym
Bóg, po wszystkie
wieki wieków.

O. Amen.

V. In memória aeterna erunt iusti.

R. Ab auditióne mala non timébunt.

Orémus.

Deus, véniae largitor et humánae salutis amátor: quáesumus cleméntiam tuam; ut ánimas ómnium fidélium, qui ex hoc saéculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

V. Réquiem aeternam dona eis, Dómine.

W. Sprawiedliwi są w wiecznej pamiętce.

O. Nie lękają się pogłosek złośliwych.

Módlmy się.

Boże, Ty szczodry dawco przebaczenia i Miłośniku ludzkiego zbawienia, błagamy łaskawości Twojej, abyś dusze wszystkich wiernych, którzy z tego świata zeszli, za wstawiennictwem się błogosławionej Maryi, zawsze Pa n n y, i wszystkich Świętych Twoich do uczestnictwa wiecznej szczęśliwości dopuścić raczył. Przez Chrystusa, Pana naszego.

O. Amen.

W. Odpocznienie wieczne racz im dać, Panie!

R. Et lux perpétua luceat eis.

V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

O. A świałość wiekuista niechaj im świeci!

W. Niech odpoczywają w pokoju!

O. Amen.

TERCJA.

po cichu:

Pater noster, Ave, María.

Ojcie nasz, Zdrowaś, Maryjo.

Psalm 37, 1.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttae tuae infixae sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuae: * non est pax

Danie, nie w srogości Twójej karć mię, * ani w gniewie Twoim karz mię.

Albowiem strzały Twoje tkwią we mnie * i ciąży nade mną ręka Twoja.

Nie ma zdrowia w ciele moim od gniewu Twóego, * nie ma

óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitates meae supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátae sunt super me.

Putruérunt et cor-rúptæ sunt cicatrices meae, * a fácie insipiéntiae meae.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus me-

ulgi kościom moim od grzechu mego.

Bo winy moje przewyższają głowę moją, * i jako brzemię ciężkie gniołą mię.

Gniją i jątżą się rany moje * od głupstwa mego.

Znędziałem i skurczyłem się bardzo, * cały dzień chodzę strapiony.

Albowiem biodra moje pełne są zelżywości, * a niemasz nic zdrowego w ciele moim.

Znękany jestem i przwgnębiony bardzo, * ryczę od bólu serca mego.

Panie, przed Tobą wszystkie pragnienia moje * i wzdychanie

us a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, dereliquit me virtus mea: * et lumen oculórum meorum, et ipsum non est mecum.

Réquiém aetérnam...

Psalm 37, 2.

Amici mei, et próximi mei * advérsus me appropinquáverunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt: * et vim faciébant qui quaerébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitates: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non

moje nie jest skryte przed Tobą.

Serce moje targa się we mnie, opuściła mię siła moja, * nawet światłości oczu moich niemasz przy mnie.

Odpocznienie wieczne...

Przyjaciele moi i blizcy moi * przybliżyli się naprzeciwko mnie i stanęli:

I którzy byli przy mnie, trzymają się z daleka, * a czyhający na życie moje gwałt czynią.

I ci, którzy godzą na zgubę moją, mówią kłamstwa, * knują z drady po całych dniach.

Ja zaś, jakbym był głuchy, nie słyszę, *

audiébam: * et sicut
mutus non apériens
os suum.

Et factus sum sicut
homo non áudiens: *
et non habens in ore
suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dó-
mine, sperávi: * tu
exáudies me, Dómine,
Deus meus.

Quia dixi: Nequán-
do supergáudeant mi
hi inimíci mei: * et
dum commovéntur
pedes mei, super me
magna locúti sunt.

Quóniam ego in
flagélla parátus sum: *
et dolor meus in con-
spéctu meo semper.

Quóniam iniquitá-
tem meam annuntiá-
bo: * et cogitábo pro
peccáto meo.

Inimíci autem mei
vivunt, et confirmáti

jestem jako niemy, co
nie otwiera ust swo-
ich.

I stałem się jako
człowiek, który nie
słyszy, * i nie ma od-
poru w ustach swoich.

Bo w Tobie ja mam
nadzieję, o Panie! *
Ty mię wysłuchasz,
Panie, Boże mój.

Mówię do Ciebie:
Nie daj, aby się we-
selili nade mną nie-
przyjaciele moi, * bo
gdy się chwieją nogi
me, wnet mówią har-
do przeciwko mnie.

A jam na bicze go-
tów, * i boleść moja
jest zawsze ze mną.

Wyznaję winę mo-
ją * i nie przestaję
myśleć o grzechach
mych.

A nieprzyjaciele
moi pełni są życia

sunt super me: * et
multiplicáti sunt qui
odérunt me iníque.

Qui retribuunt mala
pro bonis, detrahébant
mihi: * quóniam se-
québar bonitátem.

Ne derelínquas me,
Dómine, Deus meus: *
ne discésseris a me.

Inténde in adjutó-
rium meum, * Dómine,
Deus salutis meae.

Réquiem aetér-
nam...

Psalms 55.

Miserére mei, De-
us, quóniam concul-
cávit me homo: * to-
ta die impúgnans tri-
bulávit me.

Conculcáverunt me
inimíci mei tota die: *
quóniam multi bel-
lántes advérsus me.

i przemagają nade
mną; * mnóstwo jest
tych, którzy nienawi-
dzą mię bez przy-
czyny.

Oddają złym za
dobre, napadają na
mnie, * że się uga-
niam za dobrym.

Nie opuszczaj mię,
Panie, Boże mój, * nie
odstępuj ode mnie.

Przybądź mi na
pomoc, * Panie i Bo-
że, Zbawicielu mój.

Odpcznienie wie-
czne...

Zmituj się nade
mną, Boże, bo depcą
mię ludzie, * bezu-
stannie nacierają na
mnie i trapią mię.

Ciągle mię depcą
nieprzyjaciele moi, * bo
mnóstwo jest walczą-
cych przeciwko mnie.

Ab altitúdine diéi
timébo: * ego vero in
te sperábo.

In Deo laudábo
sermónes meos, in
Deo sperávi: * non
timébo quid fáciat
mihi caro.

Tota die verba mea
exsecrabántur: * ad-
vérsus me omnes
cogitatiónes eórum in
malum.

Inhabitábunt et ab-
scóndent: * ipsi cal-
cáneum meum obser-
vábunt.

Sicut sustinuérunť
ánimam meam, pro
nihiló salvos fáciēs
illos: * in ira pópu-
los confínges.

Deus, vitam meam
annuntiávi tibi: * po-
suísti lácrimas meas
in conspéctu tuo.

Bojaźń ogarnia
maie w dzień biały,*
ja atoli nie przestaje
ufać w Tobie.

W Bogu się chlu-
bię z obietnic, które
mi dał, w Bogu po-
kładam nadzieję,* nie
boję się niczego; cóż
uczyni mi ciało?

Ciągle złorzeczą o-
ni słowom moim,*
przeciwko mnie
wszystkie ich myśli
na złe.

Siedzą dokoła mnie
w ukryciu,* podpa-
trują kroki moje.

A że czyhają oni
na życie moje, nie
dopuszczysz nigdy, aby
uszli cało,* w gniewie
te ludy zetrzesz.

Boże, życie moje
odkrywam przed To-
bą,* tży moje Ty skła-
dasz przed obliczem
Twoim,

Sicut et in pro-
missióne tua: * tunc
converténtur inimíci
mei retrórsum.

In quacúmque die
invocávero te: * ecce
cognóvi quóniam De-
us meus es.

In Deo laudábo
verbum, in Dómino
laudábo sermónem: *
in Deo sperávi, non
timébo quid fáciat
mihi homo.

In me sunt, Deus,
vota tua,* quae red-
dam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti
ánimam meam de
morte, et pedes me-
os de lapsu: * ut
pláceam coram Deo
in límine vivén-
tium.

Jakoś to był obie-
cał; * tedy odwróca
się w tył nieprzyja-
ciele moi.

Kiedykolwiek wzy-
wam Ciebie, * oto
wiem, żeś ty Bogiem
moim.

W Bogu się chlu-
bię ze słowa Jego,
w Panu się chlubię
z obietnicy Jego, *
mam nadzieję w Bo-
gu, nie boję się ni-
czego; cóż mi uczyni
człowiek?

Leżą na mnie, o
Boże, śluby, którem
ci uczynił,* oddam
je Tobie wraz z ofia-
rami dziękczynnymi.

Boś wybawił mnie
od śmierci i nogi
moje od upadku,*
abym się podobał Bo-
gu w światłości ży-
jących.

Réquiem aetér- | Odpocznienie wie-
nam... | czne...

Na klęczkach:

Pater noster. | Ojcze nasz.

(po cichu aż do)

V. Et ne nos in- | W. I nie wódz nas
dúcas in tentatiónem. | na pokuszenie.

R. Sed líbera nos | O. Ale nas zbaw
a malo. | ode złego.

V. A porta ínferi. | W. Od bramy pie-
kła.

R. Erue, Dómine, | O. Wybaw, Panie,
ánimas eórum. | dusze ich.

V. Requiéscant in | W. Niech odpo-
pace. | czywają w pokoju.

R. Amen. | O. Amen.

V. Dómine, exáudi | W. Panie, wystu-
oratiónem meam. | chaj modlitwę moją.

R. Et clamor me- | O. A wołanie mo-
us ad te véniat. | je niech do Ciebie
przyjdzie.

Orémus.

Módlmy się.

Fidélium, Deus, | Boże, Stworzycielu
ómniium Cónditor et | i Odkupicielu wszyst-
Redémptor, animábus | kich wiernych, udziel
famulórum famula-

rúmque tuárum re- | żebnic Twoich od-
missiónem cunctórum | puszczenia wszystkich
tríbué peccatórum: ut | grzechów, aby zba-
indulgéntiam, quam | wienia, którego zaw-
semper optavérunt, | sze pragnęły, przez
piis supplicatióibus | pobożne i pokorne
consequántur: Qui vi- | wstawiennictwo do-
vis et regnas cum | stąpić mogły. Który
Deo Patre in unitáte | żyjesz i królujesz z
Spíritus Sancti Deus, | Bogiem Ojcem w jed-
per ómnia saécula | ności z Duchem Świę-
saeculorum. | tym Bóg, po wszystkie
wieki wieków.

R. Amen.

O. Amen.

V. Réquiem aetér- | W. Odpocznienie
nam dona eis, Dó | wieczne racz im dać,
mine. | Panie.

R. Et lux perpétua | O. A światłość wie-
lúceat eis. | kuistą niechaj im
świeci.

V. Requiéscant in | W. Niech odpo-
pace. | czywają w pokoju.

R. Amen.

O. Amen.

SEKSTA.

po cichu :

Pater noster, Ave,
María.

Ojcze nasz i Zdro-
waś, Maryjo.

Psalm 69.

Deus, in ad-
jutórium
meum in-
ténde : *

Dómine, ad adjuván-
dum me festína.

Confundántur et re-
vereántur,* qui quae-
runt ánimam meam.

Avertántur retrór-
sum, et erubéscant,*
qui volunt mihi ma-
la :

Avertántur statim
erubescéntes,* qui
dicunt mihi : Euge,
euge.

Exsúltent et laetén-
tur in te omnes qui
quaerunt te,* et di-
cant semper : Magni-

Boże, przy-
bądź mi na
pomoc,*
pospiesz

się z pomocą Twą
ku mnie.

Niech będą zawsty-
dzeni i pohańbieni,*
którzy czyhają na
życie moje.

Niechaj się obróca
wstecz i zapłoną wsty-
dem,* którzy życzą
mi złego.

Niechaj się odwró-
cą i natychmiast okry-
ją się hańbą,* którzy
mi mówią: Aha! aha!

Niech się radują i
weselą w Tobie wszys-
cy, którzy Cię szuka-
ją,* a którzy miłują zba-

ficétur Dóminus: qui
diligunt salutáre tu-
um.

Ego vero egénus,
et pauper sum.* De-
us, ádjuva me.

Adjútor meus, et
liberátor meus es tu.*
Dómine, ne moré-
ris.

Réquiem aetér-
nam...

wienie Twoje, niech
mówią zawsze: Bądź
uwielbion, Panie!

Biedny ja jestem
i ubogi,* Boże, wspo-
móż mię!

Pomocnikiem mo-
im i wybawicielem
moim jesteś Ty,* Pa-
nie, nie odwlekajże.

Odpocznienie wie-
czne...

Psalm 84.

Benedixisti, Dómi-
ne, terram tuam : *
avértisti captivitátem
Jacob.

Remisísti iniquitá-
tem plebis tuae.* ope-
ruísti ómnia peccáta
eórum.

Mitigásti omne m
iram tuam.* avértisti
ab ira indignatiónis
tuae.

Pobłogosławiłeś,
Panie, ziemi Twojej.*
przywróciłeś z nie-
woli synów Jakóbo-
wych.

Opuściłeś niepra-
wość ludu Twego,*
pokryłeś wszystkie
grzechy ich.

Uśmierzyłeś wszys-
tek gniew Twój *
pohamowałeś się od
srogości gniewu
Twego.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in aetérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatióne?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua laetábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre

Odnów nas, Boże, Zbawicielu nasz* i oddal gniew Swój od nas.

Azali na wieki będziesz się gniewał na nas? * czyli rozciągniesz gniew Twój z pokolenia na pokolenie?

Boże, ożyw nas na nowo, * a lud Twój rozraduje się w Tobie.

Okaż nam, Panie, miłosierdzie Twoje, * a zbawienie Twoje daj nam.

Będę słucał, co mi Pan Bóg powie, * głósi on pokój ludowi Swemu.

I świętym Swoim* i tym, którzy się z serca nawracają do Niego.

Zaiste, zbawienie Jego blisko jest tych

ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátae sunt.

Véritas de terra orta est: * et Justítia, de caelo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit * et ponet in via gressus suos.

Réquiem aetérnam...

Psalms 85.

Inclína, Dómine, aúrem tuam, et exáudime: * quóniam inops, et pauper sum ego.

k którzy się Go boją,* aby mieszkała chwała Jego w ziemi naszej.

Miłosierdzie i wierność spotykają się z sobą,* sprawiedliwość i pokój dają pocałunek sobie.

Wierność wyrasta z ziemi,* a sprawiedliwość spogląda z nieba.

Albowiem Pan obdarza dobrami,* a ziemia nasza wydaje owoc swój.

Sprawiedliwość idzie przed Nim* i toruje drogę krokom Jego.

Odpocznienie wieczne...

Nakłoń, Panie, ucha Twego, a wysłuchaj mię,* bo mci ja biedny i ubogi.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis: * et multae misericórdiae ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratióne meam: * et inténde voci deprecationis meae.

In die tribulatiónis meae clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: *

Zachowaj mię, bom miłośnik Twój, * zbaw, o Boże mój, sługę Twego, ufającego w Tobie.

Zmiłuj się nademną, Panie, bo bez ustanku wołam do Ciebie, * rozwesel mię, sługę Twego: bo do Ciebie, Panie, podnoszę duszę moją.

Boś Ty jest dobry i łaskawy * i wielce miłosierny dla wszystkich, wzywających Ciebie.

Wysłuchaj, Panie, modlitwę moją, * a nachyl się na głos błagania mego.

Czasu ucisku mego wołam do Ciebie, * boś zwykł wysłuchiwać mię.

Niemasz między możnymi, jako Ty,

et non est secundum ópera tua.

Omnes Gentes quascúmque fecisti, venient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et faciens mirabilia: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrediar in veritate tua: * laetétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in aetérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inferno inferióri.

o Panie, * i niemasz jako sprawy Twoje.

Wszystkie narody, któreś stworzył, przyjdą i pokłonią się Tobie, Panie, * i będą sławić Imię Twoje.

Boś Ty jest wielki i czynisz cuda, * Tyś jeden Bóg.

Prowadź mię, Panie, drogą Twoją, a niechaj chodzę w prawdzie Twojej, * niech się weseli serce moje, abym się bał Imienia Twojego.

Wychwalać Cię będę Panie, Boże mój, ze wszystkiego serca mego, * i będę wystawiał Imię Twe na wieki.

Bo wielkie jest nademną miłosierdzie Twe, * Tyś wyrwał duszę moją z najgłębszego piekła.

Deus, iniqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quaesierunt ánimam meam: * et non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et misericors * pátiens, et multae misericórdiae, et verax.

Réspice in me, et miserere mei,* da impérium tuum púero tuo: et salvum fac filium ancilae tuae.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Réquiem aeternam...

Następnie na kłęczkach: Ojcze nasz, dalsze wersety i modlitwa jak po Tercji str. 316.

Boże, ludzie przewrotni powstają przeciwko mnie, a gromada silnych czyha na życie moje,* a Ciębie nie mają przed oczyma swymi.

Ale Ty, o Panie, jesteś Bóg miłosierny i łaskawy,* cierpliwy i wielkiej litości i wierny.

Wejrzyj na mnie, a zmiłuj się nademną,* daj moc słudze Twemu i zbaw syna służebnicy Twojej.

Okaż na mnie znak dobroci Twej, aby go ujrzeli ci, którzy mnie nienawidzą, a byli zawstyżeni,* i żeś Ty, o Panie, dopomógł mi i pocieszył mię.

Odpocznienie wieczne...

NONA.

po cichu.

Pater noster, Ave, María.

Ojcze nasz, Zdrówaś, Maryjo.

Psalm 101, 1.

Dómine, exáudi orationem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas faciém tuam a me: * in quacúmque die tríbulo, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te,* velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruerunt.

Percússus sum ut foenum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

Panie, wysłuchaj modlitwę moją: * a wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Nie odwracaj oblicza Twego ode mnie,* kiedykolwiek jestem w ucisku, nachylaj ku mnie ucho Twe.

Kiedykolwiek *wołam do Ciebie,* prędko wysłuchaj mię.

Bo znikły jako dym dni moje,* a kości moje wyschły jako chróst.

Spalonym jako trawa i wyschło serce moje,* tak, iż zapominałm pożywać chleba mego.

A voce gémitus
mei* adhaésit os me-
um carni meae.

Símilis factus sum
pellicáno solitúdinis.*
factus sum sicut nyc-
tícorax in domicílio.

Vigilávi,* et factus
sum sicut passer so-
litárius in tecto.

Tota die expre-
brábant mihi inimíci
mei:* et qui laudá-
bant me, advérsus
me jurábant.

Quia cínerem tam-
quam panem mandu-
cábam,* et potum
meum cum fletu mi-
scébam.

A fácie irae et in-
dignatiónis tuae:* quia
élevans allisísti me.

Dies mei sicut um-
bra declinavérunt:*

Od głośnego wzdy-
chania mego* przy-
schły kości moje do
ciała mego.

Stałem się podob-
nym do pelikana na
puszczy,* jestem jako
sowa w pustkach.

Nie śpiam* i sta-
łem się jako wróbel
samotny na dachu.

Całymi dniami u-
rągają mi nieprzyja-
ciele moi,* a ci, któ-
rzy mię chwaliли,
sprzysięgają się na
mnie.

A ja jem popiół
jako chleb* i mieszam
ze łzami napój mój.

Od gniewu Twego
i srogości Twej,* bo
podniósłszy, rzuciłeś
mię.

Dni moje znikły
jako cień,* a jam

et ego sicut foenum
áruí.

Tu autem, Dómine,
in aetérnum pérma-
nes:* et memoriále
tuum in generatióne
et generatióne.

Réquiem aetér-
nam...

Psaln 101, 2.

Tu exsúrgens mi-
seréberis Sion:* quia
tempus miseréndi e-
jus, quia venit tem-
pus.

Quóniam placué-
runt servis tuis lápi-
des ejus:* et terrae
ejus miserebúntur.

Et tímébunt Gen-
tes nomen tuum, Dó-
mine,* et omnes re-
ges terrae glóriam
tuam.

Quia aedificávit Dó-
minus Sion:* et vi-
débitur in glória sua.

usechł jako trawa.

Ale Ty, o Panie,
trwasz na wieki* i pa-
mięć Twoja żyje od
rodu do rodu.

Odpocznienie wie-
czne...

Ty powstaniesz i
zmiłujesz się nad Sy-
jonem,* bo czas już
zmiłować się nad nim,
bo przyszedł czas.

Bo słudzy Twoi
miłują kamienie je-
go,* i nad rumowi-
skiem jego boleją.

Tedy ułękna się na-
rody Imienia Twego,
Panie,* i wszyscy kró-
lowie ziemi chwały
Twej.

Gdy odbuduje Pan
Syjon* i objawi się
w majestacie Swym.

Respéxit in oratió-
nem humílium: * et
non sprevit precem
eórum.

Scribántur haec in
generatióne áltera: *
et pópulus, qui creá-
bitur, laudábit Dó-
minum:

Quia prospéxit de
excélso sancto suo: *
Dóminus de caelo in
terram aspéxit:

Ut audíret gémitus
compeditórum: * et
sólveret filios inte-
reptórum:

Ut annúntient in
Sion nomen Dómini: *
et laudem ejus in
Jerúsalem.

In conveniéndo pó-
pulos in unum, * et
reges ut sérviant Dó-
mino.

Réquiem aetér-
nam...

Gdy się przychyli
ku modlitwie ponizo-
nych* i nie wzgardzi
prosbą ich.

Zapiszą to dla po-
kolenia przyszłego,*
a lud, który stworzo-
ny będzie, niech wy-
sławia Pana.

Że wejrzał z świę-
tej wysokości Swej,*
Pan spojrzął z nieba
na ziemię.

Aby wysłuchał wzdy-
chania więźniów,* a-
by wyzwolił dzieci oj-
ców pomordowanych.

Iżby głosili imię
Pańskie na Syjonie*
i chwałę Jego w Je-
ruzalem.

Gdy się zgroma-
dzą narody pospołu*
i królowie, aby słu-
żyli Panu.

Odpocznienie wie-
czne...

Psalm 101, 3.

Respóndit ei in via
virtútis suae: * Pauci-
tátem diérum meórum
núntia mihi.

Ne révoces me in
dimídio diérum meó-
rum: * in generationem
et generatiónem anni
tui.

Inítio tu, Dómine,
terram fundásti: * et
ópera mánuum tuá-
rum sunt caeli.

Ipsi períbunt, tu
autem pérmanes: * et
omnes sicut vesti-
méntum veteráscent.

Et sicut opertórium
mutábis eos, et mu-
tabúntur: * tu autem
idem ipse es, et anni
tui non deficient.

Fílii servórum tu-
órum habitábunt: *
et semen eórum in

Odpowiedział mu
w drodze mocy swej: *
krótkość dni moich
objaw mi.

Nie zabieraj mię
w połowie dni moich,*
wszak lata Twoje od
wieku do wieku.

Na początku Tyś
stworzył ziemię, o Pa-
nie,* i dziełem rąk
Twoich są niebiosa.

One zaginą, a Ty
zostaniesz* i wszyst-
kie one jako szata
zwiętrzeją.

I jako odzienie od-
mienisz je i odmienią
się,* lecz Ty jesteś
tenże sam, i lata Two-
je nie ustaną.

Synowie sług Two-
ich mieszkać będą*
i potomstwo ich trwać

saeculum dirigétur. | będzie szczęśliwie na
wielki.

Réquiem aetér- | Odpocznienie wie-
nam... | czne...

*Następnie na klęczkach: Ojciec nasz, dalsze
wersety i modlitwa jak po Tercji, str. 316.*

MSZA ŚWIĘTA

według Mszału rzymskiego.

Zmienne części Mszy św. są na każdy dzień inne. Umieszczone tu zmienne części Mszy św., (oznaczone gwiazdką) są na uroczystość Trójcy Przenajświętszej. Osobno podane są zmienne części na uroczystości Najśw. Serca Jezusowego (str. 36) i Niepokalanego Poczęcia N. M. P. (32).

Msza katechumenów.

W Imię † Ojca i Syna i Ducha Św.
Amen.

Ant. Przystąpię do ołtarza Bożego.

Służący Do Boga, który uwesela młodość moją.

Psalm 42 wyraża tęsknotę za św. górą ołtarza Bożego (za obcowaniem z Bogiem) i radosną nadzieję w Panu. Opuszcza się go w Mszach żałobnych i w okresie Męki Pańskiej (oprócz Mszy o Świętych).

K. Osądź mię, Boże, a rozeznaj sprawę moją przeciw narodowi nie świętemu: a od człowieka niesprawiedliwego i zdraźliwego wyrwij mię!

S. Bo Ty jesteś Bóg, moc moja: czemuż mię odrzucił i czemu smutny chodzę, nękany od nieprzyjaciela?

K. Wyślij światłość Twoją i prawdę Twoją: te mię prowadziły i zawiodły na górę świętą Twoją i do przybytków Twoich.

S. I przystąpię do ołtarza Bożego: do Boga, który uwesela młodość moją.

K. Będę Ci wyznawał na cytrze: »Boże, Boże, mój!« Czemuż się smutna, duszo moja, i czemu mię trwożysz?

S. Miej nadzieję w Bogu; bo Mu jeszcze wyznawać będę: »On zbawienie moje i Bóg mój!«

K. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

S. Jak była na początku i teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

K. Przystąpię do ołtarza Bożego.

S. Do Boga, który uwesela młodość moją.

K. Wspomożenie † nasze w imieniu Pana.

S. Który stworzył niebo i ziemię.

Confiteor.

K. Spowiadam się i t. d.

S. Niech się zmiłuje nad tobą Bóg Wszechmogący, a odpuściwszy grzechy twoje, niechaj cię doprowadzi do żywota wiecznego.

K. Amen.

S. Spowiadam się Bogu Wszechmogącemu, Błogosławionej Maryji zawsze Dziewicy, błogosławionemu Michałowi Archaniołowi, błogosławionemu Janowi Chrzcicielowi, świętym Apostołom Piotrowi i Pawłowi, wszystkim Świętym i tobie, ojcze, żem zgrzeszył bardzo myślą, słowem i uczynkiem: moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina! Przeto błagam Błogosławioną Maryję zawsze Dziewicę, błogosławionego Michała Archanioła, błogosławionego Jana Chrzciciela, świętych Apostołów Piotra i Pawła, wszystkich Świętych i ciebie, ojcze, abyście się za mnie modlili do Pana, Boga naszego.

K. Niech się zmiłuje nad wami Bóg Wszechmogący, a odpuściwszy grzechy wasze, niech doprowadzi was do żywota wiecznego.

S. Amen.

K. Zmiłowania, przebaczenia i odpuszczenia grzechów naszych niech nam udzieli Pan Wszechmogący i miłosierny.

S. Amen.

K. Boże, Ty, nawróciwszy się, ożywisz nas.

S. I lud Twój rozweseli się w Tobie.

K. Okaż nam, Panie, miłosierdzie Twoje.

S. A daj nam zbawienie Twoje.

K. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.

S. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

K. Pan z wami.

S. I z duchem twoim.

Módlmy się:

Oddal od nas, prosimy Cię, Panie, nieprawości nasze, abyśmy do przybytku Świętego Świętych z czystym sercem wejść zasłużyli. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen. Prosimy Cię, Panie, przez zasługi Świętych Twoich, których relikwie się tu znajdują i wszystkich Świętych, abyś odpuścić raczył wszystkie grzechy moje. Amen.

* **Introit** (Tob. 12, 6).

Niech będzie błogosławiona Święta Trójca i nierozdzielna Jedność: **wyznawa-**

my Ją, albowiem uczyniła nad nami miłosierdzie Swoje.

(Ps. 8, 2). Panie, Panie nasz, jakże dziwne jest Imię Twoje po wszystkim ziemi. W. Chwała Ojcu...

Kyrie, eleison.

Panie, zmiłuj się.

Panie, zmiłuj się.

Panie, zmiłuj się.

Chryste, zmiłuj się.

Chryste, zmiłuj się.

Chryste, zmiłuj się.

Panie, zmiłuj się.

Panie, zmiłuj się.

Panie, zmiłuj się.

Gloria ¹⁾.

Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli. Chwalimy Cię. Błogosławimy Cię. Wielbimy Cię. Wysławiamy Cię. Dzięki czynimy Ci za wielką chwałę Twoją. Panie Boże, Królu niebieski, Boże Ojczyce Wszechmogący.

¹⁾ Gloria opuszcza się: we wszystkie wigilie, w Mszach żałobnych, a nadto w Adwencie i od Siedemdziesiątnicy do W. Soboty (z wyjątkiem Mszy o Świętych).

Panie Synu jednorodzony, Jezu Chryste. Panie Boże, Baranku Boży, Synu Ojca. Który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami. Który gładzisz grzechy świata, przyjmij prośby nasze. Który siedzisz po prawicy Ojca, zmiłuj się nad nami. Albowiem Tyś sam Święty. Tyś sam Pan. Tyś sam Najwyższy, Jezu Chryste. Z Duchem Świętym, w chwale Boga Ojca. Amen.

W. Pan z wami.

O. I z duchem twoim.

*** Kolekta.**

Módlmy się:

Wszzechmogący wieczny Boże, któryś sługom Swym przez wyznawanie prawdziwej wiary dał poznać chwałę przedwiecznej Trójcy i w potęgze Majestatu Jedność Jej uwielbiać dozwolił, prosimy; by moc tej wiary broniła nas od wszelkiej przeciwności. Przez Pana...

Druga kolekta z 1-szej niedzieli po Zesłaniu Ducha Św.

Módlmy się:

Boże, mocy ufających w Tobie, wysłuchaj łaskawie błagania nasze, a że ułomność śmiertelnych nic bez Ciebie uczynić

nie może, wspomóż nas łaską Swoją, abyśmy, pełniąc przykazania Twoje, wola i uczynkiem podobali się Tobie. Przez Pana...

W lekcji św. Paweł daje wyraz niezbadanym wyrokom i tajemnicom Bożym: nie sili się na określenie mądrości i istoty Boga, tylko kornie skłania głowę i w końcowych słowach wyraża hołd i uwielbienie dla Boga w Trójcy Jedynego.

*** Lekcja**

listu św. Pawła do Rzymian, (11, 33–36).

O głębokości bogactw mądrości i umiejętności Bożej: jakże są niepojęte sądy Jego i niedościgłe drogi Jego! Bo któż poznał myśl Pańską? albo kto był radcą Jego? Albo kto Mu co dał pierwszy, iżby On mu oddawać miał? Albowiem z Niego i przez Niego i w Nim jest wszystko: Jemu chwała na wieki. Amen.

*** Graduał** (Daniel, 3, 55–56).

Błogosławiony jesteś, Panie, który zgłębiasz przepaści i siedzisz na Cherubinach.

W. Błogosławiony jesteś, Panie, na utwierdzeniu niebieskim i godny chwały na wieki.

Alleluja, alleluja. W. (Dan. 3, 52). Błogosławiony jesteś, Panie, Boże ojców naszych i godny chwały na wieki. Alleluja.

Oczyść serce moje i usta moje, Wszchemogący Boże, któryś usta Izajasza proroka oczyścił kamieniem ognistym: tak i mnie przez łaskawe zmiłowanie Twe racz oczyścić, abym świętą Ewangelię Twoją zdołał godnie opowiadać. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Pobłogosław, Pani! Pan niech będzie w sercu moim i w ustach moich, abym godnie i należycie opowiadał Ewangelię Jego. Amen.

Ewangelia.

(Według św. Mateusza, rozdz. 28, 18—20).

W. Pan z wami.

O. I z duchem twoim.

† Słowa wyjęte z Ewangelii świętej według św. Mateusza ¹⁾.

O. Chwała Tobie, Panie.

* Otego czasu: Rzekł Jezus uczniom swoim: Dana mi jest wszelka władza na

¹⁾ Wszyscy wstają i kładą znak krzyża na czole, ustach i piersiach na znak, że ich czoło nie będzie się wstydić Ewangelii, lecz ustami będą ją wyznawać, a sercem miłować.

niebie i na ziemi. Idąc tedy nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego; nauczając je chować wszystko, com wam kolwiek przykazał. A oto Ja jestem z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata.

O. Chwała Tobie, Chryste.

Przez słowa Ewangelii niech będą zglądzone przewinienia nasze.

Credo.

Wierzę w jednego Boga. Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych. I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego jednorodzonego. I z Ojca przed wszystkie wieki zrodzonego. Boga z Boga, światłość ze światłości, Boga prawdziwego z Boga prawdziwego. Zrodzonego, nie stworzonego, współistotnego Ojcu, przez którego wszystko stworzone jest. Który dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba. (*tu się przyklęka*) I przez Ducha Świętego wziął ciało z Maryji Dziewicy: I stał się człowiekiem. Ukrzyżowany też za nas: pod Poncjuszem Piłatem umęczon i pogrzebion jest. I zmarłych wstał trzeciego dnia według Pisma

(świętego). I wstąpił na niebiosa, siedzi po prawicy Ojca. I znowu przyjść ma z chwałą sądzić żywych i umarłych, którego królestwa nie będzie końca. I w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, który od Ojca i Syna pochodzi. Który z Ojcem i Synem wspólnie czci i uwielbienia doznaje, który mówił przez proroków. I w jeden, święty, katolicki i apostołski Kościół. Wyznaję jeden chrzest na odpuszczenie grzechów. I oczekuję zmartwychwstania umarłych. I żywota wiecznego. Amen.

W. Pan z wami.

O. I z duchem twoim.

W. Módlmy się.

Msza św. wiernych czyli właściwa ofiara.

I. Przygotowanie darów (ofiarowanie).

* **Ofertorium** (Tob. 12, 6).

Niech będzie błogosławiony Bóg Ojciec i Jednorodzony Syn Boży, jakoteż i Duch Święty, który uczynił nad nami miłosierdzie Swoje.

Kapłan ofiaruje na patenie chleb, dar ofiarny, który się stanie Ciałem Chrystusa.

Ofiarowanie Hostii.

Przyjmij, Święty Ojcze, Wszechmogący wieczny Boże, tę niepokalaną ofiarę, którą ja niegodny sługa Twój ofiaruję Tobie, Bogu mojemu żywemu i prawdziwemu, za niezliczone grzechy, przewinienia i niedbalstwa moje, a także za wszystkich tu obecnych i za wszystkich wiernych chrześcijan, żywych i umarłych, ażeby mnie i im posłużyła do zbawienia na żywot wieczny. Amen.

W czasie nalewania wody.

Boże, któryś cudownie godność ludzkiej natury stworzył, a jeszcze cudowniej naprawił, daj nam przez tajemnicę tej wody i wina, abyśmy się stali uczestnikami Bóstwa Tego, który raczył stać się uczestnikiem człowieczeństwa naszego, Jezus Chrystus Syn Twój Pan nasz, który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świętym: Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Ofiarowanie Kielicha.

Ofiarujemy Ci, Panie, kielich zbawienia, zebrząc Twojej łaskowości, aby

przed Oblicze Boskiego Majestatu Twego, za nasze i całego świata zbawienie, wstąpił na kształt zapachu wonnego. Amen.

W duchu pokory i z sercem skruszonym przyjmij nas, Panie; i tak niechaj się dopełni ofiara nasza w obecności Twojej dzisiaj, aby się stała przyjemną Tobie, Panie Boże.

Podnosząc oczy w niebo i błogosławiąc ofiarowany chleb i wino, mówi kapłan:

Przyjdź, Poświęcicielu Wszchemogący wieczny Boże, † i błogosław tę ofiarę, Świętemu Imieniu Twemu przygotowaną.

Kapłan umywa ręce odmawiając *psalm 25*

Umywam między niewinnymi ręce moje: i obejdę ołtarz Twój, Panie. Abym słuchał głosu chwały Twojej i opowiadał wszystkie cuda Twoje. Panie, miłuję okazałość domu Twego: i miejsce mieszkania Majestatu Twego. Nie gub z bezbożnymi, Boże, duszy mojej; i życia mego z ludźmi krwawymi. Ręce u nich skalane są nieprawością i prawica ich pełna jest podarków! Ja zaś chodzę w niewinności mojej: zbaw mię przeto i zmiłuj się nade mną!

Noga moja stoi na drodze prostej: w kościele wychwalam Cię, Panie! Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Św. Jak była na początku i teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

W Mszach żałobnych i w okresie Męki Pańskiej opuszcza się: Chwała Ojcu.

Przyjmij, Trójco Święta, tę ofiarę, którą Tobie przynosimy na pamiątkę męki, zmartwychwstania i wniebowstąpienia Jezusa Chrystusa Pana naszego; i na cześć błogosławionej Maryji zawsze Dziewicy, błogosławionego Jana Chrzyciela i św. Apostołów Piotra i Pawła, oraz tych (których relikwie są w ołtarzu) i wszystkich Świętych, aby im posłużyła na uczczenie, nam zaś ku zbawieniu, a oni, których pamiątkę obchodzimy na ziemi, niech raczą wstawić się za nami w niebie. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Orate, fratres.

Módlcie się bracia, ażeby moja i wasza ofiara przyjemną była Bogu, Ojcu Wszchemogącemu.

S. Niechaj Pan przyjmie z rąk twoich ofiarę na cześć i chwałę Imienia Swego,

oraz na pożytek nasz i całego świętego Kościoła Swojego. K. Amen.

* **Sekreta** (modlitwa ofiarowania).

Uświęć, prosimy, Panie Boże nasz, przez wezwanie najświętszego Imienia Twego tę ofiarę, a jej mocą uczyni nas godnym dla Siebie darem na wieki. Przez Pana...

Sekreta niedzielna.

Błagamy, Panie, przyjmij łaskawie złożoną Ci ofiarę i spraw, aby się dla nas wieczną stała pomocą. Przez Pana...

Prefacja, uroczysta przedmowa do kanonu, zawiera dziękczynienie i uwielbienie Boga.

K. Przez wszystkie wieki wieków.

S. Amen.

K. Pan z wami.

S. I z duchem twoim.

K. W górę serca.

S. Mamy wzniesione ku Panu.

K. Czyńmy dzięki Panu Bogu naszemu.

S. Godną to i sprawiedliwą jest rzeczą.

Prefacja o Trójcy Przenajświętszej.

Prawdziwie godną i sprawiedliwą jest rzeczą, słuszną i zbawienną, abyśmy Ci zawsze i wszędzie dzięki czynili: Panie święty, Ojciec wszechmogący, wieczny Boże, który z jednorodzonym Synem Swoim i z Duchem Świętym jeden jesteś Bóg, jeden jesteś Pan, nie w jednej wyłącznie osobie, lecz w jednej istocie Trójcy. Co bowiem o chwale Twojej z objawienia Twego wierzymy, to samo o Synu Twoim, to samo o Duchu Świętym bez żadnej różnicy sądzimy, ażeby w wyznawaniu prawdziwego i wiecznego Bóstwa czczona była w Osobach właściwość, w naturze jedność i równość w majestacie, który wychwalają Aniołowie i Archaniołowie, Cherubini i Serafini, którzy nie przestają wołać codziennie, jednogłośnie mówiąc:

Święty, Święty, Święty Pan Bóg zastępów. Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. Hosanna na wysokościach! Błogosławiony, który idzie w Imię Pańskie. Hosanna na wysokościach.

II. Kanon.

Modlitwy przed Przeistoczeniem.

Za Kościół i Papieża.

Ciebie więc, Ojcie Najłaskawszy, przez Jezusa Chrystusa Syna Twego Pana naszego, prosimy w pokorze i błagamy, abyś przyjął i pobłogosławił te † dary, te † upominki, te † święte i niepokalane ofiary, które Tobie składamy przedewszystkiem za Kościół Twój święty katolicki, abyś go raczył pokojem obdarzyć, strzedz i zjednoczyć jakoteż nim rządzić na całym okręgu ziemi, razem ze służą Twoim, Papieżem naszym N. i Biskupem naszym N., oraz z wszystkimi prawowiernymi katolickiej i apostołskiej wiary wyznawcami.

Memento za żywych.

Pamiętaj, Panie, na sługi i służebnice Twoje N. i N. i na wszystkich znajdujących się tutaj, których wiara Tobie wiadoma i pobożność znana, za których Tobie ofiarujemy, lub którzy Ci tę daninę ofiarują za siebie i wszystkich swoich, za odkupienie dusz swoich, za

nadzieję zbawienia i ocalenia swojego, składając śluby swe Tobie Bogu wiecznemu, żywemu i prawdziwemu.

Uczenie pamięci Świętych i prośba o łączność z nimi.

Wspomnienie Matki Jezusowej, potem dwunastu apostołów i dwunastu w Rzymie zabitych i czczonych męczenników.

Łączymy się i czcimy pamięć przedewszystkiem chwalebnej zawsze Dziewicy Maryji, Matki Boga i Pana naszego Jezusa Chrystusa, tudzież błogosławionych Apostołów i Męczenników Twoich, Piotra i Pawła, Andrzeja, Jakóba, Jana, Tomasa, Jakóba, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Szymona i Tadeusza; Linusa, Kleta, Klementa, Sykstusa, Korneliusza, Cypriana, Wawrzyńca, Chryzogona, Jana i Pawła, Kosmy i Damiana i wszystkich Świętych Twoich, przez których zasługi i modlitwy, udziel nam pomocy w każdej potrzebie. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. A.

Prośba o przyjęcie wspólnej ofiary.

Tę przeto ofiarę służby naszej oraz wszystkiego ludu Twego prosimy, Panie, racz najłaskawiej przyjąć, dni życia na-

szego pokojem obdarzaj, a od wiecznego potępienia nas wybaw i w poczet wybranych Twoich racz nas zaliczyć. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen,

**Prośba o przemienienie chleba i wina
w Ciało i Krew Jezusa.**

Ofiarę tę prosimy, Boże, racz pobłogosławić, przyjmą, potwierdzić i rozumną i Tobie przyjemną uczynić, aby nam stała się Ciałem i Krwią najukochańszego Syna Twojego Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Przeistoczenie. (Konsekracja).

Który, dnia poprzedzającego Mękę Swoją, wziął chleb w święte i czcigodne Swe ręce, a podniósłszy oczy ku niebu do Ciebie Boga Ojca Swego Wszechmogącego, Tobie dzięki czyniąc † błogosławił, łamał i rozdawał uczniom Swoim mówiąc: Bierzcie i pożywajcie z tego wszyscy. **To jest bowiem Ciało Moje.**

Podobnym sposobem po wieczerzy, biorąc i ten przeznaczony Kielich w święte i czcigodne ręce Swoje, znowu czyniąc Tobie dzięki, † błogosławił i dał uczniom

Swoim, mówiąc: Bierzcie i pijcie z niego wszyscy. **Ten jest bowiem Kielich Krwi Mojej, Nowego i Wiecznego Przymierza, Tajemnica Wiary, który za was i za wielu będzie wylany na odpuszczenie grzechów.**

To ile razy czynić będziecie, na Moją pamiątkę czyńcie.

Ofiarowanie Ciała i Krwi Jezusa Bogu Ojcu.

Przeto, Panie, my słudzy Twoi, a także i lud Twój święty pomnąc na tegoż Chrystusa Syna Twego Pana naszego, już to błogosławioną mękę, już to na zmartwychwstanie, a także na chwalebne wniebowstąpienie, ofiarujemy przezacnemu Majestatowi Twojemu z darów i datków Twoich Ofiarę † czystą, Ofiarę † świętą, Ofiarę † niepokalaną, Chleb † święty żywota wiecznego i Kielich † wiecznego zhawienia.

Prośba o przyjęcie ofiary.

Na te dary racz łaskawym i radosnym obliczem wejrzeć i tak je mile przyjmą, jakoś mile przyjmą raczył dary sprawiedliwego sługi Twego Abła i ofiarę Patriarchy naszego Abrahama i tę, którą Tobie ofiarował najwyższy kapłan Twój

Melchizedech, ofiarę św., żertwę niepokalaną. Pokornie błagamy Cię, Wszechmogący Boże, rozkaż, aby ta ofiara przez ręce świętego Anioła Twojego zaniesioną była na wyniosły ołtarz Twój, przed oblicze Boskiego Majestatu Twojego; abyśmy, ilekroć, z ołtarza tego przenajświętsze Ciało † i Krew † Syna Twego przyjmować będziemy, napełnieni byli wszelkim błogosławieństwem niebieskim † i łaską. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Memento za zmarłych.

Wspomnij też, Panie, na sługi i służebnice Twoje N. i N., którzy nas poprzedzili, mając znanie wiary i spoczywają snem pokoju. Im to, błagamy, Panie, i wszystkim w Chrystusie spoczywającym, udziel miejsca ochłody, światłości i pokoju. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. A.

Prośba o przyjęcie nas do „Obcowania Świętych“.

Nam też grzesznym sługom Twoim, pokładającym nadzieję w wielkości miłosierdzia Twojego, racz dać jakkolwiek cząsteczkę i wspólność ze świętymi Two-

imi Apostołami i Męczennikami: Janem, Szczepanem, Maciejem, Barnabą, Ignacym, Aleksandrem, Marcelem, Piotrem, Felicją, Perpetuą, Agatą, Łucją, Agnieszką, Cecylią, Anastazją i ze wszystkimi Świętymi Twoimi, w których grono racz nas, prosimy, zaliczyć nie ze względu na zasługi nasze, lecz przez to, iż jesteś dawcą odpuszczenia. Przez Chrystusa Pana naszego. Przez którego, Panie, te wszystkie dary zawsze stwarzasz, uświęcasz, † ożywasz, † błogosławisz † i nam udzielasz. Przez Niego † i z Nim † i w Nim † jest Tobie Bogu Ojcu † Wszechmogącemu w Jedności z Duchem † Świętym wszelka cześć i chwała.

Przez wszystkie wieki wieków.
O. Amen.

III. Komunia.

Modlitwa Pańska.

Módlmy się:

Zbawiennymi rozkazami upomnieni i Boską ustawą pouczeni, odważamy się mówić:

Ojczy nasz, któryś jest w niebiesiech, święć się Imię Twoje, przyjdź Królestwo

Twoje, bądź wola Twoja, jako w niebie, tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj, i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom.

I nie wódź nas na pokuszenie.

O. Ale nas zbaw ode złego. K. Amen.

Wybaw nas, prosimy, Panie, od wszelkich nieszczęść przeszłych, teraźniejszych, i przyszłych, a za wstawieniem się błogosławionej i chwalebnej zawsze Dziewicy Bogarodzicy Maryi, z błogosławionymi Apostołami Twoimi Piotrem i Pawłem, jakoteż Andrzejem i ze wszystkimi Świętymi, racz miłościwie udzielić pokoju we dni nasze, ażebyśmy miłosierdziem Twoim wsparci i od grzechu byli zawsze wolni i od wszelkiej trwogi bezpieczni.

Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa Syna Twojego. Który z Tobą żyje i króluje w Jedności z Duchem Świętym Bóg.

Przez wszystkie wieki wieków.

O. Amen.

Pokój † Pana niech będzie † zawsze z † wami.

O. I z duchem twoim.

To połączenie i poświęcenie Ciała

i Krwi Pana naszego Jezusa Chrystusa niechaj nam przyjmującym będzie na żywot wieczny. Amen.

bijąc się w piersi:

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem.

We Mszach żałobnych nie mówi się „zmiłuj się nad nami” tylko „daj im odpoczynek”, za trzecim razem dodając: „wieczny”.

W Mszach żałobnych opuszcza się pierwszą z następných modlitw.

Modlitwa o pokój i zgodę wśród chrześcijan.

Panie Jezu Chryste, któryś rzekł Apostołom Twoim: Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam; nie patrz na grzechy moje, lecz na wiarę Kościoła Twojego; i racz go według woli Twojej obdarzyć pokojem i zjednoczyć. Który żyjesz i królujesz Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Modlitwa o trwałe owoce Komunii św.

Panie Jezu Chryste, Synu Boga żywego, któryś z woli Ojca, za sprawą

Ducha Świętego, przez śmierć Swą świat ożywił, wybaw mię przez to przenajświętsze Ciało i Krew Twoją od wszystkich nieprawości moich i od wszelkiego złego, a racz sprawić, ażebym zawsze spełniał przykazania Twoje i nie dopuszczaj mi nigdy odłączyć się od Ciebie. Który z tymże Bogiem Ojcem i Duchem Świętym żyjesz i królujesz Bóg na wieki wieków. Amen.

Pokorna prośba o godne przyjęcie Komunii św.

Przyjęcie Ciała Twojego, Panie Jezu Chryste, które ja niegodny pożywać się odważam, niech mi nie będzie na sąd i potępienie, lecz z miłosierdzia Twego niech mi będzie obroną duszy i ciała i niech mi posłuży za lekarstwo. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w Jedności z Duchem Świętym Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Komunia kapłańska.

Chleb niebieski wezmę i Imienia Pańskiego wzywać będę.

Modlitwa setnika. Bijąc się w piersi po trzykroć:

Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł

pod dach mój, ale rzeknij tylko słowem, a będzie uzdrowiona dusza moja.

Ciało Pana naszego Jezusa Chrystusa niechaj strzeże duszy mojej na żywot wieczny. Amen.

Cóż oddam Panu za wszystko, co mi uczynił? Kielich zbawienia wezmę i Imienia Pańskiego wzywać będę. Wychwalając Pana, wzywać Go będę i od nieprzyjaciół moich wybawi mię.

Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa, niechaj strzeże duszy mojej na żywot wieczny. Amen.

Jeżeli przy Mszy św. jest Komunia św. wiernych, odnośnie obrzędy następują teraz, patrz str. 30.

Cośmy usty przyjęli, Panie, daj, abyśmy czystą przyjmowali duszą, a dar ten, który otrzymaliśmy w doczesności, niech się nam stanie lekarstwem na wieczność.

Ciało Twe, Panie, które przyjąłem, i Krew, którą piłem, niech przylgnie do wnętrzości moich; i spraw, aby we mnie nie została zmasa grzechów, którego czyste i święte posiłki Sakramenta. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

* **Modlitwa:** »Komunia«. (Tob. 12, 6).

Błogosławimy Boga niebieskiego a przed wszystkimi żyjącymi wyznawać Mu będziemy: bo uczynił nad nami miłosierdzie Swoje.

K. Pan z wami.

S. I z duchem twoim.

* **Pokomunia.**

Módlmy się:

Panie Boże nasz, niech przyjęcie tego Sakramentu oraz wyznanie Przedwiecznej i Świętej Trójcy w Jej nierozdzielnej Jedności, posłuży nam do zbawienia ciała i duszy. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje w Jedności z Duchem Świętym Bóg.

Przez wszystkie wieki wieków.

O. Amen.

(2-ga modlitwa z niedzieli):

Módlmy się:

Nasyćwszy nas tak wielkimi darami, spraw, prosimy, Panie, abyśmy korzystali ze zbawiennych upominków i nigdy nie przestawali Cię chwalić. Przez Pana...

ZAKOŃCZENIE.

1. Odprawienie wiernych.

K. Pan z wami.

S. I z duchem twoim.

K. Idźcie, jest odprawa; (albo: Błogosławmy Panu).

S. Bogu niech będą dzięki.

W Mszach żałobnych:

K. Niech odpoczywają w pokoju.

S. Amen.

Niech Ci przyjemny będzie, Trójco Święta, hołd poddaństwa mego i spraw, żeby ofiara, którą przed oblicze Majestatu Twego ja niegodny zanosłem, była Tobie miłą, mnie zaś i wszystkim, za których ją złożyłem, niech przez miłosierdzie Twoje wysłuży przebaczenie. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

2. Błogosławieństwo.

Niech was błogosławi Wszechmogący Bóg: Ojciec † i Syn i Duch Święty.

O. Amen.

3. Ostatnia Ewangelia.

W. Pan z wami.

O. I z duchem twoim.

† Początek świętej Ewangelii według św. Jana.

O. Chwała Tobie, Panie.

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo. To było na początku u Boga. Wszystko się przez Nie stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało. W Nim był żywot, a żywot był światłością ludzi: A światłość w ciemnościach świeci, a ciemności jej nie ogarnęły. Był człowiek posłany od Boga, któremu było na imię Jan. Ten przyszedł na świadectwo: aby dał świadectwo o światłości, aby przez niego wszyscy wierzyli. Nie był on światłością: ale, iżby świadectwo dał o światłości. Była Światłość prawdziwa, która oświeca wszelkiego człowieka na ten świat przychodzącego. Na świecie był, a świat jest uczyniony przezeń, a świat Go nie poznał. Przyszedł do własności, a Swoi Go nie przyjęli. A iluokolwiek ich przyjęło Go, dał im moc, aby się stali Synami Bożymi, tym, którzy wierzą w Imię Jego; którzy nie ze krwi, ani z woli ciała, ani z woli męża, ale z Boga się narodzili. **A Słowo Ciałem się stało** (tu przykleka się) i mieszkało między nami. I widzieliśmy chwałę

Jego, chwałę jako Jednorodzonego od Ojca, pełne łaski i prawdy.

O. Bogu niech będą dzięki.

Ostatnia Ewangelia na uroczystość Trójcy Przenajświętszej, zamiast powyższej odmawianej w ciągu roku codziennie.

† **Słowa wyjęte z Ewangelii św. według św. Łukasza.**

(Łuk. 6, 36-42).

Onego czasu: mówił Jezus uczniom swoim: Bądźcie miłosierni jako i Ojciec wasz miłosierny jest. Nie sądzcie, a nie będziecie sądzeni! nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Opuuszczajcie, a będzie wam odpuszczono. Dawajcie, a będzie wam дано: miarę dobrą i natłoczoną i potrząsioną i opływającą dadzą na łono wasze. Bo tą miarą, którą mierzycie, będzie wam odmierzono. I powiedział im podobieństwo: Izali może ślepy ślepego prowadzić? czy nie obydwaj w dół wpadają? Nie jest uczeń nad mistrza: lecz doskonały każdy będzie, jeżeli będzie jako mistrz Jego. A coś widzisz żdźbło w oku brata twego, a belki, która jest w oku twoim nie baczysz? Albo jako możesz rzec bratu twemu: dopuść, że wyrzucę

źdźbło z oka twego, sam belki w oku twym nie bacząc? Obludniku, wyrzuć pierwszej belkę z oka twego: a wtedy przejrzysz, abyś wyjął źdźbło z oka brata twego.

Obrzędy przy Komunii św. wiernych:

Confiteor, str. 3.

W. Niech się zlituje nad wami Wszechmogący Bóg i odpuściwszy grzechy wasze niech doprowadzi was do żywota wiecznego.

O. Amen.

W. Zmiłowania, rozgrzeszenia † i odpuszczenia grzechów waszych niechaj wam udzieli Wszechmogący i miłosierny Pan.

O. Amen.

Trzymając Hostię św.:

Oto Baranek Boży, oto, który gładzi grzechy świata.

Potem trzykrotnie:

Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój, ale rzeknij tylko słowem, a będzie uzdrowiona dusza moja.

Przy tych słowach trzykrotnie uderzyć się w piersi.

Kapłan czyni Hostią św. znak krzyża i mówi:

Ciało Pana naszego Jezusa Chrystusa

niechaj strzeże duszy twojej na żywot wieczny. Amen.

Obrzędy po Komunii św. udzielanej nie przy Mszy św.

Ant. O święta uczto, w której się przyjmuje Chrystusa i czci się pamiątkę Męki Jego, w której duszę napełnia łaska i udziela nam zadatku przyszłej chwały.

W. Chleb z nieba im dałeś.

O. Wszelką słodycz w sobie mający.

W. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.

O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

W. Pan z wami.

O. I z duchem Twoim.

Módlmy się:

Boże, któryś nam w cudownym Sakramencie pamiątkę Męki Swej zostawił: daj, prosimy, abyśmy tak czcili święte tajemnice Twego Ciała i Krwi, iżbyśmy Twego odkupienia owoc w sobie zawsze uczuwali: Który żyjesz i królujesz itd.

Błogosławieństwo Boga Wszechmogącego Ojca i Syna † i Ducha Świętego niechaj zejdzie na was i pozostanie na zawsze. O. Amen.

Zmienne części Mszy św. na uroczystość Niepokalanego Poczęcia N. M. P.

Introit (Iz. 61, 10).

Weselać się będę się weseliła w Panu
i rozraduje się dusza moja w Bogu
moim: iż mię obłókł w szaty zbawienia
i ubiorem sprawiedliwości odział mię,
jako oblubienicę ubraną klejnotami jej.

(Ps. 29, 2) Wywyższać Cię będę, Pa-
nie, żeś mię przyjął: a nie dał pociechy
nieprzyjaciołom moim nade mną.

W. Chwała Ojcu...

Kolekta.

Módlmy się:

Boże, któryś przez Niepokalane Po-
częcie Najświętszej Panny godne mieszka-
nie Synowi Swemu przygotował, a na
mocy zasług przewidzianej śmierci tegoż
Syna od wszelkiej zmayı ją zachował,
dozwól i nam, prosimy, za Jej wstawien-
nictwem czystymi dojsć do Ciebie. Przez
tegoż Pana...

Lekcja wyjęta jest z księgi Przypowieści,
która należy do ksiąg Mądrości (jest ich pięć)
w Piśmie św. Starego Testamentu. W tych
księgach jest bardzo często mowa o Mądrości.
Mądrość ta uosobiona to Syn Boży.

Liturgia jednak (za Ojcami Kościoła) sto-

suje słowa tych ksiąg do N. M. Panny, bo
Maryja jest najdoskonalszą i najświętszą ze
wszystkich stworzeń, wybraną i przewidzianą
od wieków na Matkę Synowi Bożemu.

Lekcja

księgi Mądrości (Przypow. 8, 22—35).

Pan mię posiadał na początku dróg
Swoich, pierwej niżli co czynił z początku.
Od wieku jestem zrządzona i starodawna,
pierwej niżli się ziemia stała. Jeszcze nie
było przepaści, a jam już poczęta była.
Ani jeszcze źródła wód wyniknęły były,
ani jeszcze góry ciężką wielkością były
stały, przed pagórkami ja się rodziłam:
jeszcze był ziemi nie uczynił, ani rzek,
ani zawias okręgu ziemi. Gdy gotował
niebiosa, jam była: gdy pewnym porząd-
kiem i kołem otaczał przepaści: gdy nie-
biosa utwierdzał w górze i ważył źródła
wód: gdy zakładał morzu granicę Jego,
a ustawę dawał wodom, aby nie przestę-
powały granic swoich: kiedy zawieszał
fundamenta ziemi. Z Nim byłam wszystko
składając: i cieszyłam się na każdy dzień,
igrajac przed Nim na każdy czas: igrajac
na okręgu ziemi: a kochanie moje być
z synami człowieczymi. Teraz tedy, syno-
wie, słuchajcie mię: Błogosławieni, którzy

strzegą dróg moich. Słuchajcie ćwiczenia, a bądźcie mądrymi, a nie odrzucajcie go. Błogosławiony człowiek, który mię słucha i który czuwa u drzwi moich na każdy dzień, a pilnuje u podwojów drzwi moich. Kto mię znajdzie, znajdzie żywot i wyczerpnie zbawienie od Pana.

Graduał (Judyt. 13, 23. 15, 10).

Błogosławionaś Ty, Maryjo Panno, od Pana Boga najwyższego, nad wszystkie niewiasty ziemi. W. Tyś chwałą Jeruzalem, Tyś weselem Izraela, Tyś chlubą ludu naszego.

Alleluja, alleluja. (Pieśń nad p. 4, 7).
W. Cała piękna jesteś, Maryjo, i zmyzy pierworodnej niemasz w Tobie. Alleluja.

† **Słowa wyjęte z Ewangelii św. według św. Łukasza**

(Łuk. 1. 26—28).

Won czas: Posłan jest Anioł Gabriel od Boga do miasta Galilejskiego, któremu imię Nazaret, do Panny poślubionej mężowi, któremu imię było Józef, z domu Dawidowego, a imię Panny Maryja. I wszedłszy Anioł do Niej rzekł: Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między niewiastami.

Ofertorium (Łuk. 1, 28).

Zdrowaś, Maryjo, łaski pełna: Pan z Tobą: błogosławionaś Ty między niewiastami, alleluja.

Sekreta (modlitwa ofiarowania).

Przyjmij, Panie, ofiarę zbawienia, którą w uroczystość Niepokalanego Poczęcia błogosławionej Dziewicy Maryi Tobie składamy: a jako wyznajemy, żeś uprzedzającą łaską Swoją od wszelkiej Ją zmyzy zachował, tak racz nas, za Jej przyczyną od wszelkich win wyzwolić. Przez Pana naszego...

Prefacja.

Prawdziwie godną i sprawiedliwą jest rzeczą, słuszną i zbawienną, abyśmy Ci zawsze i wszędzie dzięki czynili: Panie święty, Ojcze wszechmogący, wieczny Boże: I Ciebie chwalili, błogosławili i wystawiali w uroczystość Niepokalanego Poczęcia błogosławionej Maryji zawsze Dziewicy. Która Jednorodzonego Twego za sprawą Ducha Świętego poczęła i, nie tracąc chwały dziewictwa, wydała światu Światłość przedwieczną Jezusa Chrystusa Pana naszego. Przez Niego Majestat Twój wychwalają Aniołowie, uwielbiają Państwa,

z bojaźnią czczą władze. Niebios a także i błogosławione Serafimy wspólnie wysławiają. Prosimy, byś z ich głosami i nasze przyjąć raczył, gdy pokornie wyznajemy i mówimy:

Święty, Święty, Święty itd.

Komunia.

Chwalebne rzeczy powiedziane są o Tobie, Maryjo, albowiem uczynił Ci wielkie rzeczy który można jest.

Modlitwa po Komunii.

Módlmy się:

Panie Boże nasz, niechaj Sakramenty, któreśmy przyjęli, ulecą nas z ran tego grzechu, od którego Niepokalanie Poczętą Maryję Dziewicę w szczególny sposób zachowałeś. Przez Pana naszego...

Zmienne części Mszy św. na uroczystość Najświętszego Serca Jezusowego.

Introit. Ps. 32, 11 i 19.

Myśli Serca Jego z pokolenia na pokolenie: aby ratował od śmierci dusze ich i żywił ich czasu głodu. — Weselcie się, sprawiedliwi, w Panu: prawym przystoi chwała. W. Chwała Ojcu...

Kolekta.

Boże, który nam najmiłosierniej nie- skończone skarby miłości w Sercu Syna Swojego, grzechami naszymi zranionym zgotować raczyłeś, daj, prosimy, abyśmy składając Mu powinną służbę pobożności, przynosili zarazem godne owoce zadość- uczynienia. Przez tegoż Pana...

Lekcja listu św. Pawła Ap. do Efezów. (3, 8—19).

Bracia, mnie najmniejszemu ze wszystkich świętych dana jest łaska ta, abym między poganami przepowiadał niedościgłe bogactwa Chrystusowe. A iżbym objaśnił wszystkich, który jest szafunek tajemnicy zakrytej od wieków w Bogu, który wszystko stworzył. Aby wiadoma była księstwom i władzom na niebiosach — przez Kościół — wieloraka mądrość Boża według przeznaczenia wieków, które uczynił w Chrystusie Jezusie Panu naszym, w którym mamy bezpieczeństwo i przystęp z ufaniem przez wiarę Jego. Dlatego klękam na kolana moje ku Ojcu Pana naszego Jezusa Chrystusa, z którego wszelkie ojcostwo na niebie i na ziemi jest nazywane, aby wam dał według bogactw chwały Swej, żebyście byli mocą utwier-

dzeni przez Ducha Jego w wewnętrznego człowieka, aby mieszkał Chrystus przez wiarę w sercach waszych; w miłości wkorzeni i ugruntowani, żebyście mogli pojąć ze wszystkimi świętymi, która jest szerokość i długość i wysokość i głębokość. I poznać miłość Chrystusową przewyższającą wszelką naukę, abyście byli napełnieni wszelaką zupełnością Bożą.

Graduał. Ps. 24, 8 - 9.

Dobry i sprawiedliwy jest Pan: przetoż wskazuje drogę błędzącym. W. Powolnych prowadzi w sprawiedliwości, cichych naucza dróg swoich.

Alleluja, alleluja. Mt. 11, 29. W. Weźmijcie jarzmo Moje na siebie, a ucztę się ode Mnie, żem jest cichy i pokornego serca: a znajdziecie odpoczynek duszom waszym. Alleluja.

W wotywach po Siedemdziesiątnicy opuściwszy Alleluja i następujący W. mówi się:

Traktus. Ps. 102, 8 - 10.

Litościwy i miłościwy Pan, długo czekający, a wielce miłosierny. W. Nie na wieki się gniewać będzie, ani wiecznie grozić będzie. W. Nie według grzechów naszych uczynił nam, ani według nieprawości naszych oddał nam.

W czasie wielkanocnym.

Alleluja, alleluja. (Mat. 11, 29 i 28). — Weźmijcie jarzmo... (jak powyżej).

W. Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy pracujecie i obciążeni jesteście, a ja ochłodzę was. Alleluja.

† **Słowa wyjęte z Ewangelii św. według św. Jana.**
(Jan 19, 31 - 37).

Onego czasu: Żydowie, ponieważ był dzień przygotowania, aby na szabat nie zostały ciała na krzyżu, (albowiem był wielki on dzień szabat) prosili Piłata, aby połamano golenie ich, a zdjęto je. Przyszli tedy żołnierze: a pierwszego połamali golenie i drugiego, który z Nim był ukrzyżowany. Lecz przyszedłszy do Jezusa, gdy Go ujrzeni już umarłego, nie łamali goleni Jego. Ale jeden z żołnierzy włócznią otworzył bok Jego, a natychmiast wyszła krew i woda. A który widział, wydał świadectwo: i prawdziwe jest świadectwo jego. A on wie, iż prawdę powiada: abyście i wy wierzyli. Albowiem się to stało, aby się wypełniło Pismo: Kości nie połamiecie z niego. I znowu drugie Pismo mówi: Ujrzą kogo przebudli. — Credo.

Ołertorium. Ps. 68, 21.

Urągania i nędzy czekało serce moje. I czekałem toby się społem smucił, a nie było i toby pocieszył, a nie znalazłem.

W wotywach w czasie wielkanocnym.

Ofertorium. Ps. 39, 7–9.

Całopalenia i za grzech nie żadałeś; tędym rzekł: Oto idę. W sumie ksiąg napisano o mnie, abym czynił wolę Twoją: Boże mój, pragnałem, i zakon Twój w pośróđ serca mego. Alleluja.

Sekreta.

Wejrzyj, prosimy, Panie, na niewypowiedzianą miłość Serca najukochańszego Syna Twójego: i spraw, by dar ten, który Ci składamy, stał się Tobie miły i zadośćuczynił za grzechy nasze. Przez tegoż Pana...

Prefacja.

Prawdziwie godną i sprawiedliwą jest rzeczą, słuszną zarazem i zbawienną ażebyśmy Tobie zawsze i wszędzie dzięki czynili: Panie święty, Ojczy wszechmocny, wieczny Boże: Który chciałeś, by włócznia żołnierza przebiła Jednorodzonego Syna Twójego, wiszącego na krzyżu, iżby Jęgc otwarte

Serce, przybytek Boskiej hojności, wylało na nas potoki zmiłowania i łaski i aby to Serce, które nigdy nie przestało płonąć miłością ku nam, stało się dla pobożnych bezpieczną przystanią, a dla pokutujących miejscem ucieczki i zbawienia. Przeto z Aniołami i z Archaniołami, z Tronami i Panowaniami i z całym poczem wojska niebieskiego hymn chwały Twojej śpiewamy, bez końca mówiąc... Święty, Święty, Święty itd.

Komunia. (Jan 19, 34).

Jeden z żołnierzy włócznią otworzył bok Jego, a natychmiast wyszła krew i woda.

W czasie wielkanocnym:

Komunia. (Jan 7, 37).

Jeśli kto pragnie, niech do Mnie przyjdzie i pije. Alleluja, alleluja.

Modlitwa po Komunii.

Spraw, Panie Jezu, by święte Twoje tajemnice zapaliły nas Boską żarliwością, abyśmy przejęci słodyczą najświętszego Serca Twójego nauczyli się gardzić rzeczami ziemskimi, a umiłowali niebieskie. Który żyjesz...

Litanie do Wszystkich Świętych.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de caelis, Deus,
miserére nobis.

Fili, Redemptor mundi,

Deus, miserére nobis.

Spiritus Sancte, Deus,

miserére nobis.

Sancta Trinitas, unus

Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro

nobis.

Sancta Dei Génitrix ¹⁾

Sancta Virgo vírginum,

Sancte Michael,

Sancte Gábríel,

Sancte Ráphael,

Omnes sancti Angeli et

Archángeli, oráte pro

nobis.

Omnes sancti beatórum

Spirítuum órdines,

oráte pro nobis

Sancte Joánnes Baptísta,

Sancte Joseph,

Omnes sancti Patriár-

chae et Prophétae,

oráte pro nobis.

Sancte Petre,

Sancte Paule,

Kyrie, eleison.

Christe, eleison.

Kyrie, eleison.

Chryste, uslysz nas.

Chryste, wyslychaj nas.

Ojczy z nieba, Boże,

zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupiciela świa-

ta, Boże, zmiłuj się...

Duchu Święty, Boże,

zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco, jedyny

Boże, zmiłuj się...

Święta Maryjo, módl się

za nami,

Św. Boża Rodzicielko, ¹⁾

Św. Panno nad pannami,

Święty Michale,

Święty Gabrieliu,

Święty Rafale,

Wszyscy święci Anioło-

wie i Archaniołowie,

módlcie się za nami.

Wszyscy święci niebie-

scy Duchowie, módl-

cie się za nami.

Święty Janie Chrzcieliu,

Święty Józefie,

Wszyscy święci Patriar-

chowie i Prorocy,

módlcie się za nami.

Święty Piotrze,

Święty Pawle,

Sancte Andréa ¹⁾,

Sancte Jacóbe,

Sancte Joánnes,

Sancte Thoma,

Sancte Jacóbe,

Sancte Philippe,

Sancte Bartholomaeé,

Sancte Matthaeé,

Sancte Simon,

Sancte Thaddaeé,

Sancte Matthía,

Sancte Bárnaba,

Sancte Luca,

Sancte Marce,

Omnes sancti Apóstoli

et Evangelístae, oráte.

pro nobis.

Omnes Sancti Discípuli

Dómini, oráte.

Omnes sancti Innocén-

tes, oráte pro nobis.

Sancte Stéphane,

Sancte Laurénti,

Sancte Vincénti,

Sancte Adalbérte,

Sancte Stanisłae,

Sancti Fabiáne et Se-

bastiáne, oráte.

Sancti Joánnes et Paule,

oráte.

Sancti Cosma et Da-

miáne, oráte.

Sancti Gervási et Pro-

tási, oráte.

Święty Andrzej ¹⁾,

Święty Jakóbie,

Święty Janie,

Święty Tomaszu,

Święty Jakóbie,

Święty Filipie,

Święty Bartłomieju,

Święty Mateuszu,

Święty Szymonie,

Święty Tadeuszu,

Święty Macieju,

Święty Barnabo,

Święty Łukasz,

Święty Marku,

Wszyscy święci Aposto-

łowie i Ewangeliści,

módlcie się za nami.

Wszyscy święci uczni-

owie Pańscy, módlcie...

Wszyscy święci niewinni

Młodziankowie, módl.

Święty Szczepanie,

Święty Wawrzyńcze,

Święty Wincenty,

Święty Wojciechu,

Święty Stanisławie,

Święci Fabianie i Sebas-

tianie, módlcie się...

Święci Janie i Pawle,

módlcie się za nami.

Święci Kosmo i Damia-

nie, módlcie się...

Święci Gerwazy i Pro-

tazy, módlcie się...

¹⁾ ora pro nobis,¹⁾ módl się za nami.¹⁾ ora pro nobis.¹⁾ módl się za nami.

Omnes sancti Mártýres,
oráte pro nobis.

Sancte Silvéster ¹⁾,

Sancte Gregóri,

Sancte Ambrósi,

Sancte Augustíne,

Sancte Hierónyme,

Sancte Marłíne,

Sancte Nicoláe,

Omnes sancti Pontífices

et Confessóres, oráte,

pro nobis.

Omnes sancti Doctóres,

oráte.

Sancte Antóni,

Sancte Benedicte,

Sancte Bernárde,

Sancte Domínice,

Sancte Francíscie,

Sancte Casimíre,

Omnes sancti Sacerdó-

tes et Levítæ, oráte

pro nobis.

Omnes sancti Mónachi

et Eremítæ, oráte

pro nobis.

Sancta María Magdaléna,

Sancta Agatha,

Sancta Lúcia,

Sancta Agnes,

Sancta Caecília,

Sancta Catharina,

Sancta Anastásia,

Sancta Hedwígis,

Wszyscy święci Męczen-

nicy, módlcie się...

Święty Sylwester ¹⁾,

Święty Grzegorz,

Święty Ambroży,

Święty Augustynie,

Święty Hieronimie,

Święty Marcynie,

Święty Mikołaju,

Wszyscy święci Biskupi

i Wyznawcy, módlcie

się za nami.

Wszyscy święci Dokto-

rowie, módlcie się...

Święty Antoni,

Święty Benedykcie,

Święty Bernardzie,

Święty Dominiku,

Święty Franciszku,

Święty Kazimierzu,

Wszyscy święci Kapłani

i Lewici, módlcie się

za nami.

Wszyscy święci Zakonni-

cy i Pustelnicy, módl-

cie się za nami.

Św. Maryjo Magdaleno,

Święta Agato,

Święta Łucjo,

Święta Agnieszko,

Święta Cecyljo,

Święta Katarzyno,

Święta Anastazjo,

Święta Jadwigo,

¹⁾ ora pro nobis.

¹⁾ módl się za nami.

Omnes sanctae Virgines
et Viduae, oráte.

Omnes Sancti et Sanctae

Dei, intercédite pro

nobis.

Propítius esto, parce no-

bis, Dómine.

Propítius esto, exáudi

nos, Dómine.

Ab omni malo, libera

nos Dómine.

Ab omni peccátó, ¹⁾

Ab ira tua,

A subitánea et impro-

visa morte,

Ab insidiis diabóli,

Ab ira, et ódio, et omni

mala voluntáte,

A spírítu fornicatiónis,

A fúlgure et tempestáte,

A flagélló terraemótus,

A peste, fame et bello,

A morte perpétua,

Per mystérium sanctae

Incarnatiónis tuae,

Per advéntum tuum,

Per nativitátem tuam,

Per baptismum et san-

ctum jejúnium tuum,

Per crucem et passió-

nem tuam,

¹⁾ libera nos, Dómine.

Wszystkie święte Panny
i Wdowy, módlcie...

Wszyscy Święci i Święte

Boże, przyczynicie się

za nami.

Bądź nam miłościw,

przepuść nam, Panie.

Bądź nam miłościw,

wysłuchaj nas, Panie.

Od wszego złego,

wybaw nas, Panie.

Od grzechu każdego ¹⁾,

Od gniewu Twego,

Od nagłej i niespodzie-

wanej śmierci,

Od sidił szatańskich,

Od gniewu, nienawiści

i wszelkiej złej woli,

Od ducha nieczystości,

Od piorunów i gwałto-

wnej niepogody,

Od plagi trzęsienia ziemi,

Od powietrza, głodu,

ognia i wojny,

Od potępienia wiekui-

stego,

Przez tajemnicę święte-

go Wcielenia Twego,

Przez przyjsięcie Twoje,

Przez narodzenie Twoje,

Przez chrzest i święty

post Twój,

Przez krzyż i mękę

Twoją,

¹⁾ Wybaw nas, Panie.

Per mortem et sepultúram tuam ¹⁾,
 Per sanctam resurrectiónem tuam,
 Per admirábilem ascensiónem tuam,
 Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti,
 In die iudicii,
 Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut nobis parcas ²⁾,

Ut nobis indúlgeas,

Ut ad veram paeniténtiam nos perdúcere dignéris,

Ut Ecclesiám tuam sanctam régere et conserváre dignéris,

Ut Dómnium Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdenes in sancta religióne conserváre dignéris,

Ut inimicos sanctae Ecclesiae humiliáre dignéris,

Ut régibus et principibus christiánis pacem

Przez śmierć i pogrzeb Twój ¹⁾,

Przez święte zmartwychwstanie Twoje,

Przez cudowne wniebowstąpienie Twoje,

Przez Ducha Świętego Poczieszyciela zesłanie,

W dzień sądu Twego,

My grzeszni, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Abyś karanie od nas oddalić raczył ²⁾,

Abyś nam grzechy odpuścić raczył,

Abyś nas do pokuty prawdziwej przyprowadzić raczył,

Abyś Kościół Twój św. rządzić i zachować raczył,

Abyś Namiestnika Apostolskiego i wszystkie duchowne stany w św. pobożności zachować raczył,

Abyś nieprzyjaciół Kościoła świętego upokorzyć raczył,

Abyś królom i panom chrześcijańskim pokój

¹⁾ líbera nos, Dómine.

²⁾ te rogámus, audi nos.

¹⁾ Wybaw nas, Panie.

²⁾ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

et veram concordiam donáre dignéris ¹⁾,

Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris,

Ut omnes errántes ad unitátem Ecclesiae revocáre et infidéles unívrsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéres,

Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris,

Ut mentes nostras ad caeléstia desidéria érigas,

Ut ómnibus benefactoribus nostris sempitérna bona retríbuas,

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactorum nostrórum ab aetérna damnatióne erípias,

Ut fructus terrae dare et conserváre dignéris,

¹⁾ te rogámus, audi nos.

i zgodę prawdziwą dać raczył ¹⁾,

Abyś wszystkiemu ludowi chrześcijańskiemu pokój i jedność darować raczył,

Abyś wszystkich błędzących do jedności Kościoła przywołać i wszystkich niewiernych do światła Ewangelii przyprowadzić raczył,

Abyś też nas samych w służbie Twojej św. utwierdzić i zachować raczył,

Abyś myśli nasze ku niebieskich rzeczy pożądaniu podnieść raczył,

Abyś wszystkim dobrodziejom naszym wiekuiście zapłatą uczynność ich nagrodzić raczył,

Abyś dusze nasze, braci, powinnych i dobrodziejów naszych od wiecznego zatracenia wyrwać raczył,

Abyś urodzaje ziemskie dać i zachować raczył,

¹⁾ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Ut ómnibus fidélibus
defúntis réquiem ae-
térnám donáre dig-
néris¹⁾,

Ut nos exaudíre dig-
néris,
Fili Dei,

Agnus Dei, qui tollis
peccáta mundi, parce
nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis
peccáta mundi exáudi
nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis
peccáta mundi, mise-
rére nobis.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster.

(*po cichu aż do:*)

V. Et ne nos indú-
cas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a
malo.

Psalm 69.

Deus, in adjutórium
meum inténde: *
Dómine, ad adjuvándum
me festína.

¹⁾ te rogámus, audi nos.

Abyś wszystkim wier-
nym zmarłym wieczny
odpoczynek dać ra-
czył¹⁾,

Abyś nas wysłuchać ra-
czył,

Synu Boży,
Baranku Boży, który gła-
dzisz grzechy świata,
przepuść nam, Panie.

Baranku Boży, który gła-
dzisz grzechy świata,
wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, który gła-
dzisz grzechy świata,
zmiłuj się nad nami.

Chryste, usłysz nas.

Chryste, wysłuchaj nas.

Kyrie, eleison.

Christe, eleison.

Kyrie, eleison.

Ojzce nasz

W. I nie wódź nas
na pokuszenie.

O. Ale nas zbaw ode
złego.

Boże, ku wspomóże-
niu memu wejrzyj*,
Panie, ku ratunkowi me-
mu pośpiesz.

¹⁾ Ciebie prosimy, wysłu-
chaj nas, Panie.

Confundántur et re-
verántur,* qui quaerunt
ánimam meam.

Avertántur retrórsum,
et erubéscant,* qui vo-
lunt mihi mala.

Avertántur statim eru-
bescéntes,* qui dicunt
mihi: Euge, euge.

Exsúltent et laeténtur
in te omnes, qui quaer-
runt te,* et dicant sem-
per: Magnificétur Dó-
minus: qui díligunt sa-
lutáre tuum.

Ego vero egénus et
pauper sum:* Deus, ad-
juva me.

Adjútor meus, et lí-
berátor meus es tu:*
Dómine, ne moréris.

Glória Patri.

V. Salvos fac servos
tuos.

R. Deus meus, spe-
rántes in te.

V. Esto nobis, Dómi-
ne, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimici.

Niech będą zawsty-
dzeni i pohańbieni,*
którzy czyhają na duszę
moją.

Niech się odwróca
wstecz i niech się za-
wstydzą,* którzy mi
życzą złego.

Niech się natychmiast
odwróca zawstydzeni,*
którzy się ze mnie nai-
grawają.

Niech się weselą i ra-
dują w Tobie wszyscy,
którzy Cię szukają,*
a niech zawsze mówią:
Niech będzie uwielbiony
Pan, którzy miłują
zbawienie Twoje.

A jam jest ubogi i że-
brak,* Boże, wspomóż
mnie.

Pomocnikiem moim
i wybawicielem moim
Ty jesteś,* Panie, nie
omieszkażże.

Chwała Ojcu.

W. Zbaw sługi Two-
je.

O. Boże mój, nadzie-
ję mające w Tobie.

W. Bądź nam, Panie,
wieżą mocną.

O. Przeciw nieprzy-
jacielowi.

V. Nihil proficiat inimicus in nobis.

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.

V. Domine, non secundum peccata nostra facias nobis.

R. Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.

V. Oremus pro Pontifice nostro N.

R. Dominus conservet eum, et vivat cum eo, et beatum faciat eum in terra, et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

V. Oremus pro benefactoribus nostris.

R. Retribuere dignare, Domine, omnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum vitam aeternam. Amen.

V. Oremus pro fidelibus defunctis.

R. Requiem aeternam dona eis, Domine: et lux perpetua luceat eis.

V. Requiescant in pace.

R. Amen.

W. Niechaj nic nie zyska na nas nieprzyjaciel.

O. A syn nieprawości niech nam nie szkodzi.

W. Panie, nie czyń nam według grzechów naszych.

O I nie oddawaj nam według nieprawości naszych.

W. Módlmy się za najwyższego Pasterza naszego N.

O. Niech go Pan strzeże i zdrowo chowa, łaską hojną opatry na ziemi, a niech go nie podaje na wolę nieprzyjaciół jego.

W. Módlmy się za dobrodziejów naszych.

O Racz, Panie, nagrodzić wszystkim nam dobrze czyniącym dla Imienia Twego żywotem wiecznym. Amen.

W. Módlmy się za wiernych zmarłych.

O. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci.

W. Niech odpoczywają w pokoju.

O. Amen.

V. Pro fratribus nostris absentibus.

R. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.

V. Mitte eis, Domine, auxilium de sancto.

R. Et de Sion tuere eos.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Oremus.

Deus, cui proprium est misereri semper, et parcere: suscipe deprecationem nostram: ut nos, et omnes fideles tuos, quos delictorum catena constringit, misericordie tuae pietatis clementer absolvas.

Exaudi, quaesumus, Domine, supplicium preces, et confitentium tibi parce peccatis: ut pariter nobis indulgentiam tribuas benignus et pacem.

Ineffabilem nobis, Domine, misericordiam

W. Módlmy się za braci naszych nieobecnych.

O. Zachowaj sługi Twoje, Boże mój, nadzieję mające w Tobie.

W. Ześlij im, Panie, pomoc w świątyni Twojej.

O. A z Sionu broń ich.

W. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.

O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

Boże, któremu właściwa jest litować się zawsze i przebaczać, przyjmij prośby nasze, aby nas i wszystkie sługi Twoje, których grzechy kępują, miłosierdzie dobroliwości Twojej łaskawie rozwiązało.

Racz wysłuchać, Panie, prosimy, modlitwy pokornie Ciebie proszących, a odpuść grzechy przed Tobą je wynawajającym, abyś nas miłościwie i odpuszczeniem i pokojem obdarzył.

Racz nam, Panie, łaskawie okazać niewy-

tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccáti omnibus éxuas, et a poenis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa of-féndieris, poeniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius respice; et flagélla tuae iracúndiae, quae pro peccáti nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fá-mulo tuo Pontifici nostro N. et dirige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis aetérnae: ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perficiat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera; da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandáti tuis dedita, et hóstiúm subláta for-

mwne miłosierdzie Twoje i oczyść nas nie tylko z grzechów naszych, ale oraz uwolnij od kar, na któreśmy zasłużyli przez nie.

Boże, który się grzechem obrazasz, a pokutą nam się ubłagać dajesz, racz wejrzeć miłosierdzie na prośby ludu Twego z pokorą się modlącego, a kary gniewu Twojego, na któreśmy dla grzechów naszych zasłużyli, racz odwrócić.

Wszehmogący, wieczny Boże, zmiłuj się nad sługą Twoim najwyższym Pasterzem naszym N., prowadź go łaskawie według miłosierdzia Twego drogą wiekuistego zbawienia, aby przy Twojej pomocy żądał i to wypelniał, co się Tobie podoba.

Boże, od którego święte pragnienia, dobre rady i sprawiedliwe sprawy pochodzą, daj sługom Twoim taki pokój, jakiego świat dać nie może, aby i serce nasze przykazaniom Twoim

mídiue, témpora sint tua protectione tranqúilla.

Ure igne sancti Spiritus renes nostros et cor nostrum, Dómine; ut tibi casto corpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium, Deus, ómnium Córditor et Redemptor, animábum famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum; ut indulgéntiam, quam semper optaverunt, piis supplicatióibus consequántur.

Actiões nostras, quéesumus, Dómine, aspirándo praéveni, et adjuvándo proséquare; ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incipiat, et per te coepta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque mi-

były poddane, a po odaleniu trwogi nieprzyjacielskiej, czasu nasze za Twą obroną były spokojne.

Racz zapalić ogniem Ducha Świętego serca nasze, Panie, abyśmy nieskalanym ciałem Tobie służyli i czystym sercem Tobie się podobali.

Boże, wszystkich wiernych Stworzycielu i Odkupicielu, racz dać duszom sług i służebnic Twoich wszystkich grzechów odpuszczenie, aby zmiłowania, którego zawsze pragneli, przez pobożne prośby dostąpili.

Sprawy nasze, prosimy, Panie, Boskim Twym natchnieniem uprzedzaj i pomocą wspieraj, aby wszelka nasza modlitwa i praca od Ciebie się zaczynała i przez Ciebie się kończyła.

Wszehmogący wieczny Boże, który nad żywymi i umarłymi panujesz i nad wszystkimi,

seré:is, quos tuos fide et ópere futúros esse praeuóscis: te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decréuimus, quosque vel praesens saeculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos corpore suscepit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuae cleméntia, ómnium delictórum suórum uéniam consequántur. Per Dóminum.

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te uéniat

V. Exáudiat nos omnipotens et miséricors Dóminus. R. Amén.

V. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace.

R. Amen.

o których od wieku wiesz, że dla wiary i uczynków Twoimi być mają, miłosierdzie Twoje okazujesz, prosimy Cię pokornie, aby ci, za których modlitwy nasze zanosimy, czy jeszcze na tym świecie żyją, czy też się już do wieczności przenieśli, za przyczyną wszystkich Świętych Twoich, przez miłosierdzie Twoje, wszystkich nieprawości swoich odpuszczenia dostąpili. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świętym Bóg, po wszystkie wieki wieków. Amen.

W. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.

O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

W. Niechaj nas wysłucha Pan wszechmogący i miłosierny. O. Amen.

W. A dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju.

O. Amen.

Litania do Im. Jezus.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Jesu, audi nos.
Jesu, exáudi nos.
Pater de caelis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redemptor mundi, Deus, ¹⁾
Spíritus Sancte, Deus, Sancta Trinitas, unus Deus,
Jesu, Fili Dei uivi,
Jesu, splendor Patris,
Jesu, candor lucis aeternae,
Jesu, rex glóriae,
Jesu, sol iustítiae,
Jesu, Fili Mariæ uirginis,
Jesu amábilis,
Jesu admirábilis,
Jesu, Deus fortis,
Jesu, pater futúri saeculi,
Jesu, magni consilii ángele,
Jesu potentíssime,
Jesu patientíssime,
Jesu oboedientíssime,
Jesu, mitis et húmilis corde,

¹⁾ miserére nobis.

Kyrie, eleison.
Christe, eleison.
Kyrie, eleison.
Jezu, usłysz nas.
Jezu, wysłuchaj nas.
Ojcze z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami.
Synu, Odkupicielu świata, Boże ¹⁾,
Duchu Święty, Boże, Święta Trójco, jedyny Boże,
Jezu, Synu Boga żywego,
Jezu, jasności Ojcowskiej,
Jezu, blasku światła wiecznego,
Jezu, królu chwały,
Jezu, słońce sprawiedliwości,
Jezu, Synu Maryji Paniny,
Jezu, najmiłszy,
Jezu, przedziwny,
Jezu, Boże mocny,
Jezu, Ojcze przyszłego wieku,
Jezu, wielkiej rady Aniele,
Jezu, najmożniejszy,
Jezu, najcierpliwszy,
Jezu, najposlušniejszy,
Jezu, cichy i pokornego Serca,

¹⁾ Zmiłuj się nad nami.

Jesu, amátor castitátis ¹⁾,
 Jesu, amátor noster,
 Jesu, Deus pacis,
 Jesu, auctor vitae,
 Jesu, exémpplar virtútum,
 Jesu, zelátor animárum,
 Jesu, Deus noster,
 Jesu, refúgium nostrum,
 Jesu, pater páuperum,
 Jesu, thesáure fidélium,
 Jesu, bone pastor,
 Jesu, lux vera,
 Jesu, sapiéntia aetérna,
 Jesu, bónitas infinita,
 Jesu, via et vita nostra,
 Jesu, gáudium Angelórum,
 Jesu, rex Patriarchárum,
 Jesu, magister Apostolórum,
 Jesu, doctor Evangelistárum,
 Jesu, fortitúdo Mátyrum,
 Jesu, lumen Confessórum,
 Jesu, púritas Vírginum,
 Jesu, coróna Sanctórum ómnium,

¹⁾ miserére nobis.

Jezu, miłośniku czystości ¹⁾,
 Jezu, miłośniku nasz,
 Jezu, Boże pokoju,
 Jezu, dawco żywota,
 Jezu, cnót przykładzie,
 Jezu, pragnący dusz naszych,
 Jezu, Boże nasz,
 Jezu, ucieczko nasza,
 Jezu, ojcie ubogich,
 Jezu, skarbie wiernych,
 Jezu, dobry pasterzu,
 Jezu, światłości prawdziwa,
 Jezu, mądrości przedwieczna,
 Jezu, dobroci nieskończona,
 Jezu, droga i życie nasze,
 Jezu, wesele Aniołów,
 Jezu, królu Patriarchów,
 Jezu, mistrzu Apostołów,
 Jezu, nauczycielu Ewangelistów,
 Jezu, męstwo Męczenników,
 Jezu, światłości Wyznawców,
 Jezu, czystości Dziewic,
 Jezu, korono wszystkich Świętych,

¹⁾ Zmiłuj się nad nami.

Propítius esto,
 parce nobis, Jesu.
 Propítius esto,
 exáudi nos, Jesu.
 Ab omni malo,
 libera nos, Jesu.
 Ab omni peccáto, ¹⁾
 Ab ira tua,
 Ab insidiis diaboli,
 A spírítu fornicatiónis,
 A morte perpétua,
 A negléctu inspiratiónum tuárum,
 Per mystérium sanctae incarnatiónis tuae,
 Per nativitátem tuam,
 Per infántiam tuam,
 Per divínissimam vitam tuam,
 Per labóres tuos,
 Per agóniam et passiónem tuam,
 Per crucem et derelictiónem tuam,
 Per languóres tuos,
 Per mortem et sepultúram tuam,
 Per resurrectiónem tuam,
 Per ascensionem tuam,
 Per sanctíssimae Eucharístiae institutiónem tuam,

¹⁾ libera nos, Jesu.

Bądź nam miłościw,
 przepuść nam, Jesu.
 Bądź nam miłościw,
 wysłuchaj nas, Jesu.
 Od wszęgo zlego,
 wybaw nas, Jesu.
 Od grzechu każdego ¹⁾,
 Od gniewu Twego,
 Od siideł szatańskich,
 Od ducha nieczystości,
 Od potępienia wieki-stego,
 Od zaniedbania natchnień Twoich,
 Przez tajemnicę świętego wcielenia Twego,
 Przez narodzenie Twoje,
 Przez dziecięctwo Twoje,
 Przez najświętsze życie Twoje,
 Przez trudy Twoje,
 Przez konanie i mękę Twoją,
 Przez krzyż i opuszczenie Twoje,
 Przez omdlenie Twoje,
 Przez śmierć i pogrzebanie Twoje,
 Przez zmartwychwstanie Twoje,
 Przez wniebowstąpienie Twoje,
 Przez najświętszego Sakramentu ustanowienie Twoje,
¹⁾ Wybaw nas, Jesu.

Per gáudia tua ¹⁾,
Per glóriam tuam,
Agnus Dei, qui tollis
peccáta mundi, parce
nobis, Jesu.

Agnus Dei, qui tollis
peccáta mundi, exáudi
nos, Jesu.

Agnus Dei, qui tollis
peccáta mundi, miserere
nobis, Jesu.

Jesu, audi nos.
Jesu, exáudi nos.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui dixisti: Pétite, et accipietis; quaérite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis: quaésumus, da nobis peténtibus divinisimi tui amoris afféctum, ut te toto corde, ore et ópere diligámus, et a tua numquam laude cessémus.

Sancti Nóminis tui, Dómine, tímórem páriter et amórem fac nos

¹⁾ líbera nos, Jesu.

Przez radości Twoje ¹⁾,
Przez chwałę Twoją,
Baranku Boży, który
gładzisz grzechy świata, przepuść nam,
Jezu.

Baranku Boży, który
gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas,
Jezu.

Baranku Boży, który
gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami,
Jezu.

Jezu, usłysz nas,
Jezu, wysłuchaj nas.

Módlmy się:

Panie Jezu Chryste, któryś rzekł: Proście, a weźmiecie, szukajcie, a znajdziecie, kołaczcie, a będzie wam otworzono: Ciebie błagamy, daj nam się przejąć miłością ku Tobie najwyższą, abyśmy Cię całym sercem, słowami i czynami kochali i nigdy wielbić nie przestawali.

Spraw, o Panie, abyśmy ustawicznie przejęci byli głęboką miłością

¹⁾ Wybaw nas, Jezu.

habére perpétuum: quia numquam tua gubernatióne destituis, quos in soliditate tuae dilectiōnis instituis: Qui vivis et regnas in saecula saeculorum.

R. Amen.

Twego świętego Imienia, albowiem nigdy opieki Swej nie odmawiasz tym, których w miłości ku Sobie utwierdzasz. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

O. Amen.

Litania do Najświętszego Serca P. Jezusa.

Kyrie, eléson.
Christe, eléison.

Kyrie, eléison.
Christe, audi nos,
Christe, exáudi nos.
Pater de caelis, Deus,
miserére nobis.

Fili, Redemptor mundi,
Deus, ¹⁾

Spiritus Sancte, Deus,
Sancta Trinitas, unus
Deus,

Cor Jesu, Filii Patris
aetérni,

Cor Jesu, in sinu Virginis Matris a Spirítu sancto formátum, miserére nobis.

Cor Jesu, Verbo Dei substantialiter unítum,

¹⁾ miserére nobis.

Kyrie, eleison.
Christe, eleison.

Kyrie, eleison.
Chryste, usłysz nas,
Chryste, wysłuchaj nas.
Ojczy z nieba, Boże,
zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże, ¹⁾

Duchu Święty, Boże,
Święta Trójco, jedyny
Boże,

Serce Jezusa, Syna Ojca przedwiecznego,

Serce Jezusa, w łonie Matki - Dziewicy od Ducha Św. ukształtowane,

Serce Jezusa, z Boską Osobą Słowa zjednoczone,

¹⁾ Zmiłuj się nad nami.

Cor Jesu, majestatis in-
finitae ¹⁾,
Cor Jesu, templum Dei
sanctum,
Cor Jesu, tabernaculum
Altissimi,
Cor Jesu, domus Dei et
porta caeli,
Cor Jesu, fornax ardens
caritatis,
Cor Jesu, justitiae et a-
moris receptaculum,

Cor Jesu, bonitate et
amore plenum,
Cor Jesu, virtutum om-
nium abyssus,
Cor Jesu, omni laude
dignissimum,
Cor Jesu, rex et centrum
omnium cordium,

Cor Jesu, in quo sunt
omnes thesauri sapi-
entiae et scientiae,
Cor Jesu, in quo habi-
tat omnis plenitudo
divinitatis,
Cor Jesu, in quo Pater
sibi bene complacuit,

Cor Jesu, de cujus ple-
nitudine omnes nos
accepimus,

¹⁾ miserere nobis.

Serce Jezusa, nieskoń-
czonego Majestatu ¹⁾,
Serce Jezusa, świątynio
Boga,
Serce Jezusa, przybytku
Najwyższego,
Serce Jezusa, domie Bo-
ży i bramo niebios,
Serce Jezusa, gorejące
ognisko miłości,
Serce Jezusa, siedlisko
sprawiedliwości i mi-
łości,
Serce Jezusa, pełne mi-
łości i dobroci,
Serce Jezusa, cnót wszel-
kich bezdenna głębino,
Serce Jezusa, wszelkiej
chwały najgodniejsze,
Serce Jezusa, któregoś kró-
lem serc wszystkich
i celem ich,
Serce Jezusa, w którym są
wszystkie skarby mą-
drości i umiejętności,
Serce Jezusa, w którym
cała pełnia Bóstwa
mieszka,
Serce Jezusa, w którym
Sobie Ojciec dobrze
upodobał,
Serce Jezusa, z którego
pełności wszyscyśmy
wzięli,

¹⁾ Zmiluj się nad nami.

Cor Jesu, desiderium
collium aeternorum ¹⁾,
Cor Jesu, patiens et mul-
tae misericordiae,
Cor Jesu, dives in om-
nes qui invocant te,

Cor Jesu, fons vitae et
sanctitatis,
Cor Jesu, propitiatio
pro peccatis nostris,
Cor Jesu, saturatum op-
probriis,
Cor Jesu, attritum prop-
ter scelera nostra,
Cor Jesu, usque ad mor-
tem obediens factum,
Cor Jesu, lancea perfo-
ratum,
Cor Jesu, fons totius
consolationis,
Cor Jesu, vita et resur-
rectio nostra,

Cor Jesu, pax et recon-
ciliatio nostra,
Cor Jesu, victima pecca-
torum,
Cor Jesu, salus in te
sperantium,
Cor Jesu, spes in te
morientium,
Cor Jesu, deliciae San-
ctorum omnium,

¹⁾ miserere nobis.

Serce Jezusa, pożądanie
wzgórz wiekiuistych ¹⁾,
Serce Jezusa, cierpliwe i
wielkiego miłosierdzia,
Serce Jezusa, hojne dla
wszystkich, którzy Cię
wzywają,
Serce Jezusa, źródło ży-
cia i świętości,
Serce Jezusa, przeblaga-
nie za grzechy nasze,
Serce Jezusa, zelżywość-
ciami nasycone,
Serce Jezusa, starte dla
grzechów naszych,
Serce Jezusa, posłuszne
aż do śmierci,
Serce Jezusa, włócznią
przebite,
Serce Jezusa, źródło
wielkiej pociechy,
Serce Jezusa, życie i
zmarłychwstanie na-
sze,
Serce Jezusa, pokoju i
pojednanie nasze,
Serce Jezusa, ofiario za
grzechy,
Serce Jezusa, zbawienie
ufających w Tobie,
Serce Jezusa, nadziejo
w Tobie umierających,
Serce Jezusa, rozkoszy
wszystkich Świętych,

¹⁾ Zmiluj się nad nami.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserere nobis.

V. Jesu, mitis et húmilis Corde.

R. Fac cor nostrum secúndum Cor tuum.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, rés-pice in Cor dilectíssimi Filii tui, et in laudes et satisfactiónes, quas in nómine peccatórum tibi persólvit, íisque miserericórdiam tuam peténtibus tu véniam concéde placátus, in nómine ejúsdem Filii tui Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in saécula saeculórum.

R. Amen.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

W. Jezu cichy i pokornego Serca.

O. Uczyń serca nasze według Serca Twego.

Módlmy się.

Wszchemogący wieczny Boże, wejrzyj na Serce najmiłszego Syna Twojego, i na chwałę i zadośćuczynienia, jakie Ci za grzeszników składa, a gdy oni do Twego miłosierdzia się udają, Ty im łaskawie przebac w Imię tegoż Syna Twego Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków.

O. Amen.

Litania Loretańska do Najśw. Maryji Panny.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de caelis, Deus, miserere nobis.

Fili, Redémptor mundi, Deus, miserere nobis.

Spirítus Sancte, Deus, miserere nobis.

Sancta Trínitas, unus Deus, miserere nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ¹⁾

Sancta Virgo vírginum,

Mater Christi,

Mater divínae grátiae,

Mater puríssima,

Mater castíssima,

Mater invioláta,

Mater intemperaáta,

Mater amábilis,

Mater admirábilis,

Mater boni Consilii,

Mater Creatóris,

Mater Salvatóris,

Virgo prudentíssima,

Virgo veneránda,

Virgo praedicánda,

Kyrie, eleison.

Chryste, eleison.

Kyrie, eleison.

Chryste, usłysz nas.

Chryste, wysłuchaj nas.

Ojczę z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami.

Synę, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się...

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami.

Świętą Trójcę, jedynę Boże, zmiłuj się...

Świętą Maryjo, módl się za nami.

Św. Boża Rodzicielko, ¹⁾

Świętą Panno nad panami,

Matko Chrystusowa,

Matko łaski Bożej,

Matko najczystsza,

Matko najśliczniejsza,

Matko niepokalana,

Matko nienuaruszona,

Matko najmiłsza,

Matko przedziwna,

Matko dobrej rady,

Matko Stworzyciela,

Matko Odkupiciela,

Panno roztropna,

Panno czcigodna,

Panno wślawiona,

¹⁾ ora pro nobis.

¹⁾ Módl się za nami.

Virgo potens ¹⁾,
Virgo clemens,
Virgo fidélis,
Spéculum justítiae,

Sedes sapiéntiae,
Causa nostrae laetitiae,
Vas spirituále,
Vas honorábilé,
Vas insigne devotiónis,

Rosa mystica,
Turris Davídica,
Turris ebúrnea,
Domus áurea,
Foéderis arca,
Jánua caeli,
Stella matutína,
Salus infirmórum,
Refúgium peccatórum,
Consolátrix afflictórum,

Auxílium Christianórum
Regína Angelórum,
Regína Patriarchórum,
Regína Prophetárum,
Regína Apostolórum,
Regína Mártyrów,
Regína Confessorów,
Regína Vírginum,
Regína Sanctórum óm-
nium,
Regína sine labe origi-
náli concépta,

¹⁾ ora pro nobis.

Panno možna ¹⁾,
Panno łaskawa,
Panno wierna,
Zwierciadło sprawiedli-
wości,

Stolico mądrości,
Przyczyno naszejradości
Naczynie duchowne,
Naczynie poważne,
Naczynie osobliwe na-
bożeństwa,

Rózo duchowna,
Wieżo Dawidowa,
Wieżo z kości słoniowej,
Domie złoty,
Arko przymierza,
Bramo niebieska,
Gwiazdo zaranna,
Uzdrowienie chorych,
Ucieczko grzesznych,
Pocieszycielko strapio-
nych,

Wspomożenie wiernych,
Królowo Anielska,
Królowo Patriarchów,
Królowo Proroków,
Królowo Apostołów,
Królowo Męczenników,
Królowo Wyznawców,
Królowo Panięńska,
Królowo wszystkich
Świętych,
Królowo bez zmyzy pier-
worodnej poczęta,

¹⁾ Módl się za nami.

Regína sacratíssimi Ro-
sárii ¹⁾,

Regína pacis,
Regína Polóniae,
Agnus Dei, qui tollis
peccáta mundi, parce
nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis
peccáta mundi, exáu-
di nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis
peccáta mundi, mise-
rére nobis.

**W czasie od Adwentu aż do uroczystości
Narodzenia Pańskiego,**

V. Angelus Dómini
nuntiávit Mariæ.

R. Et concépit de Spi-
ritu Sancto.

Orémus.

Deus, qui de beáta
Mariæ Vírginis
útero Verbum tuum,
Angelo nuntiánte, car-
nem suscipere voluisti:
praesta supplicibus tuis;
ut, qui vere eam Geni-
tricem Dei crédimus,
ejus apud te interces-
sionibus adjuvémur. Per
eundem Christum, Dó-
minum nostrum.

R. Amen.

¹⁾ ora pro nobis.

Królowo Rózańca świę-
tego ¹⁾,

Królowo pokoju,
Królowo Polski,
Baranku Boży, który gła-
dzisz grzechy świata,
przepuść nam, Panie.

Baranku Boży, który gła-
dzisz grzechy świata,
wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, który gła-
dzisz grzechy świata,
zmiłuj się nad nami.

W. Anioł Pański zwi-
stował Pannie Maryji.

O. I poczęła z Ducha
Świętego.

Módlmy się.

Boże, którzyś zrzą-
dził, że za zwi-
astowaniem Anielskim,
Słowo Twoje w żywo-
cieniu Najświętszej Maryji Pan-
ny Ciałem się stało,
spraw, pokornie błaga-
my, aby możliwym było
u Ciebie wstawiennictwo
Tej, w którą jako praw-
dziwą Bogarodzicę wie-
rzymy. Przez tegoż Chry-
stusa, Pana naszego.

O. Amen.

¹⁾ Módl się za nami.

Od uroczystości Narodzenia Pańskiego aż do uroczystości Oczyszczenia Najśw. P. Maryji.

V. Post partum, Virgo, inviolata permanisti.

R. Dei Génitrix, intercede pro nobis.

Orémus:

Deus, qui salutis aeternae, beatae Mariae virginitate fecunda, humano generi praemia praetististi: tribue, quaesumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitae suscipere, Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum.

R. Amen.

Od uroczystości Oczyszczenia N. M. P. aż do uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego i od uroczystości Trójcy Przenajśw. aż do Adwentu.

V. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Orémus:

Concede nos famulos tuos, quaesumus, Domine Deus, per-

W. Po porodzeniu, Panno, niepokalaną zostałaś.

O. Boża Rodzicielko, wstaw się za nami.

Módlmy się.

Boże, któryś przez dziewicze Macierzyństwo Najświętszej Maryji Panny zgotował całej ludzkości łaskę zbawienia wiecznego, daj, błagamy Cię, abyśmy doznawali orędownictwa Tej, przez którą pozyskaliśmy Dawcę żywota wiecznego, Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego.

O Amen.

W. Módl się za nami, święta Boża Rodzicielko.

O. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się.

Prosimy Cię, Panie Boże, dozволь nam sługom Twoim, cieszyć

pétua mentis et córporis sanitate gaudere: et, gloriósa beatae Mariae semper Virginis intercessióne, a praesenti liberári tristitia et aeterna pérfrui laetitia. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

się ustawicznie zdrowiem duszy i ciała, a przemożne orędownictwo Najświętszej Maryji Panny niechaj to sprawi, byśmy od utrapień doczesnych wolni, po śmierci zażywali szczęśliwości wiecznej. Przez Chrystusa, Pana naszego.

O Amen.

W czasie wielkanocnym.

V. Gaude et laetare, Virgo Maria, allelúja.

R. Quia surrexit Dóminus vere, allelúja.

Orémus:

Deus, qui per resurrectionem Filii tui, Dómini nostri Jesu Christi, mundum laetificare dignatus es: praesta, quaesumus; ut, per ejus Genitricem Virginem Mariam, perpétuae capiamus gaudia vitae. Per eundem Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

W. Raduj się i wesel, Panno Maryjo, alleluj.

O. Bo zmartwychwstał Pan prawdziwie, alleluj.

Módlmy się.

Boże, któryś przez zmartwychwstanie Syna Swego, Pana naszego Jezusa Chrystusa świat uszczęśliwić raczył, daj nam, prosimy, abyśmy przez Matkę Jego, Maryję Pannę radości żywota wiecznego dostąpili. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego.

O Amen.

Antyfona.

Sub tuum praesidium confugimus, sancta Dei Génitrix, nostras deprecationes ne

Pod Twoją obronę uciekamy się Święta Boża Rodzicielko; naszymi prośbami racz nie

despicias in necessitatibus nostris, sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa et benedicta! Dómina nostra, Advocáta nostra, Mediátrix nostra. Consolátrix nostra! tuo Filio nos reconcilia, tuo Filio nos commenda, tuo Filio nos repraesenta.

Modlitwa św. Bernarda.

Memoráre, o piíssima Virgo María, non esse auditum a saeculo, quemquam ad tua curréntem praesidia, tua implorántem auxília, tua peténtem suffrágia esse derelictum. Ego tali animátus confidentia, ad te, Virgo virginum, Mater, curro, ad te vénio, coram te gemens peccátor et tremens assísto. Noli, Dómina mundi, noli Aetérni Verbi Mater, verba mea despícere, sed audi propítia et exáudi me miserum in hac lacrimárum valle ad te clamántem. Adsis

gardzić w potrzebach naszych, ale od wszelkich złych przygód racz nas zawsze wybawiać, Panno chwalebna i błogosławiona. O Pani nasza, Orędowniczko nasza, Pośredniczko nasza, Poczyszczielko nasza. Z Synem Twoim nas pojednaj, Synowi Twojemu nas polecaj, Synowi Twojemu nas oddawaj.

Pomnij, o najmiłocześniejsza Panno Maryjo, iż od wieków nie słyszano, aby ktokolwiek, uciekający się pod Twoją obronę, błagający o Twoją pomoc i żębrzący Twego wstawienictwa, został od Ciebie kiedy opuszczonym. Tą ufnością ożywiony, o Panno nad Pannami, o Matko, do Ciebie biegnę, do Ciebie przychodzę, jako grzesznik placzący stawam przed Tobą. Nie chciej, Matko Słowa Wcielonego, gardzić słowami moimi, ale je usłysz łaskawie i wystu-

mihi, óbsecro, in ómnibus necessitatibus meis, nunc et semper, máxime in hora mortis meae! O clemens, o pia, o dulcis Virgo María! Amen.

chaj.
Amen.

Litania do Świętego Józefa.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de caelis, Deus, miserére nobis.

Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.

Spiritus Sancte, Deus, miserére nobis.

Sancta Trinitas, unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancte Joseph, ¹⁾

Proles David inclita,

Lumen Patriarchárum, Dei Genitricis sponse,

Custos pudíce Virginis,

Filii Dei nutricie,

Kyrie, eleison.

Chryste, eleison.

Kyrie, eleison.

Chryste, usłysz nas.

Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcie z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się...

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco, jedyny Boże, zmiłuj się...

Święta Maryjo, módl się za nami.

Święty Józefie ¹⁾,

Wstawiony potomku Dawida,

Ozdobo Patriarchów, Oblubieńcze Bogarodzący,

Przczysty stróžu najświętszej Dziewicy,

Żywicielu Syna Bożego,

¹⁾ ora pro nobis.

¹⁾ Módl się za nami.

Christi defensor sedule¹⁾,

Almae Familiae praeses,
Joseph justissime,

Joseph castissime,
Joseph prudentissime,
Joseph fortissime,
Joseph oboedientissime,
Joseph fidelissime,
Spēculum patientiae,
Amator paupertatis,
Exemplar opificum,

Domesticae vitae decus,
Custos virginum,
Familiarum columen,
Solacium miserorum,
Spes aegrotantium,

Patrone morientium
Terror daemorum,

Protector sanctae Ecclesiae,

Agnus Dei, qui tollis,
peccata mundi, parce
nobis, Domine.

Agnus Dei, qui tollis
peccata mundi, exaudi
nos, Domine.

Agnus Dei, qui tollis
peccata mundi, miserere
nobis.

¹⁾ ora pro nobis.

Troskliwy Obrońco
Chrystusa¹⁾,

Głowo Najśw. Rodziny,
Józefie najsprawiedliw-
szy,

Józefie najczystszy,
Józefie najroztropniejszy
Józefie najmężniejszy,
Józefie najposłuszniejszy
Józefie najwierniejszy,
Przykładzie cierpliwości,
Miłośniku ubóstwa,
Wzorze ciężko pracu-
jących,

Chlubożycia domowego
Opiekunie dziewic,
Umocnienie rodzin,
Pociecho strapionych,
Nadziejo niemocą zło-
zonych,

Patronie umierających,
Postrachu duchów ciem-
ności,

Opiekunie Kościoła św.

Baranku Boży, który gła-
dzisz grzechy świata,
przepuść nam, Panie.

Baranku Boży, który gła-
dzisz grzechy świata,
wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, który gła-
dzisz grzechy świata,
zmiłuj się nad nami.

¹⁾ Módl się za nami.

V. Constituit eum do-
minum domus suae.

R. Et principem om-
nis possessionis suae.

Orémus.

Deus, qui ineffabili
providentia bea-
tum Joseph sanctissimae
Genitricis tuae sponsum
eligere dignatus es; pra-
esta, quaesumus; ut,
quem protectorem ve-
neramur in terris, in-
tercessorem habere me-
reamur in caelis: Qui
vivis et regnas in sae-
cula saeculorum.

R. Amen.

W. Postanowił go Pa-
nem domu Swego.

O. I księżciem wszy-
stkiej posiadłości Swojej.

Módlmy się.

Boże, któryś w niewy-
stowionej Opatrzno-
ści raczył wybrać świę-
tego Józefa na Oblu-
dzieńca Najświętszej Ro-
dzicielki Swojej, spraw,
prosimy, abyśmy zasłu-
żyli na oredownictwo
w niebiesiach tego, któ-
rego jako opiekuna czi-
my na ziemi. Który ży-
jesz i królujesz na wie-
ki wieków.

O. Amen.

Droga Krzyżowa.

STACJA I.

Pan Jezus skazany na śmierć.

W. Kląniamy Ci się, Panie Jezu Chryste,
i błogosławimy Tobie.

O. Ześ przez krzyż i mękę Swoją odkupił
świat.

Rozważ, duszo moja, jak Piłat na śmierć
skazał niewinnego Jezusa i jak Zbawiciel Twój
ten wyrok potępiający przyjął, żeby ciebie od
potępienia wiecznego uwolnić. Panie Jezu!
dziękuję Ci za tę miłość i błagam Cię, chciej
unieważnić wyrok śmierci wiecznej, na który

przez grzechy zasłużyłem i spraw, abym osiągnął żywot wieczny.

Ojcie nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

STACJA II.

Pan Jezus dźwiga krzyż.

Kłaniamy Ci się... Rozważ, duszo moja, jak Pan Jezus na ramiona Swoje włożył krzyż, którego ciężar liczne grzechy twoje uczyniły tak wielkim. Panie Jezu, udziel mi łaski, żebym już nie przeciążał krzyża Twego nowymi grzechami i żebym własny mężnie dźwigał, prawdziwą czyniąc pokutę.

Ojcie nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

STACJA III.

Pan Jezus upada po raz pierwszy.

Kłaniamy Ci się... Rozważ, duszo moja, jak Pan Jezus, nie mogąc już znieść ciężaru, jakim Go obarczono, pada pod krzyżem z trudu i boleści. O Jezu! upadki moje są przyczyną Twojego. Udziel mi łaski, żebym już nie ponawiał Twoich boleści, na nowo wpadając w grzechy.

Ojcie nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

STACJA IV.

Pan Jezus spotyka Matkę Swą Najświętszą.

Kłaniamy Ci się... Rozważ, duszo moja, jakiej boleści doznało Serce Jezusa, gdy dostrzegło Maryję, a Serce Maryji, gdy dostrzegło Jezusa. Grzechy twoje były powodem wzajemnego smutku Syna i Matki. O Jezu, o Maryjo! dajcie mi uczuć żywą boleść grzechów moich, abym je póki życia oplakiwał i zasłużył na to, iżbyście mi w godzinę śmierci byli łaskawymi.

Ojcie nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

STACJA V.

Szymon Cyrenejczyk pomaga Jezusowi w dźwiganie krzyża.

Kłaniamy Ci się... Rozważ, duszo moja, jak żydzi widząc, że Jezusowi już sił nie stało, by krzyż dźwigać, zmusili Szymona z Cyreny, by niósł krzyż za Nim. O Panie Jezu, mnie to przystoi dźwigać krzyż, bom zgrzeszył; spraw, bym Ci przynajmniej towarzyszył, niosąc z miłości ku Tobie krzyż przeciwności.

Ojcie nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

STACJA VI.

Św. Weronika ociera twarz Pana Jezusa.

Kłaniamy Ci się... Rozważ, duszo moja, jak ta święta niewiasta pośpieszyła z ulgą Jezusowi i jak Jezus nawzajem pośpieszył ją wynagrodzić, wyrażając rysy Swego Oblicza na chuście, jaką pot Jego ocierała. O Panie Jezu! udziel mi łaski oczyszczenia ze wszystkich skaz i wyrj świętą Swoją mękę na duchu i sercu moim.

Ojcie nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

STACJA VII.

Pan Jezus upada po raz drugi.

Kłaniamy Ci się... Rozważ, duszo moja, cierpienia, jakie Chrystus poniósł podczas drugiego Swego upadnięcia. Twoja w tym wina, bo tak często na nowo wpadasz w grzechy. O Jezu, głębokom przed Tobą zawstydzony; użyż mi łaski powstania z upadków moich tak, żebym już więcej do nich nie powracał.

Ojcie nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

STACJA VIII.

Pan Jezus spotyka niewiasty Jerozolimskie.

Kłaniamy Ci się... Rozważ, duszo moja, jak Pan Jezus tym niewiastom zalecił, by nie nad Nim, lecz same nad sobą płakały; chciał cię przez to nauczyć, że najpierw raczej płakać winieneś nad swoimi grzechami, aniżeli nad Jego cierpieniami. O Jezu! udziel mi prawdziwej skruchy, aby litość Twoimi boleściami wywołana stała mi się zbawienna.

Ojcze nasz .. Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

STACJA IX.

Pan Jezus upada po raz trzeci.

Kłaniamy Ci się... Rozważ, duszo moja, jak Pan Jezus po raz trzeci upadł, równie boleśnie, jak poprzednio. Sobie to przypisywać winieneś, złość bowiem twoja uporczywa nieustannie w nowych pograża cię grzechach. O Jezu, raz już chcę koniec położyć nieprawościom moim, żeby Ci jakkolwiek przynieść ulgę: utwierdź postanowienie moje i uczynj je przez łaskę Swoją skutecznym.

Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

STACJA X.

Pan Jezus z szat obnażony i żółcią napojony.

Kłaniamy Ci się... Rozważ, duszo moja, jakiego Pan Jezus doznał zawstydzienia, gdy Go z szat obnażono; rozważ przykrość, jakiej doznał, gdy Mu kazano pić mirę z żółcią. Takto odpokutował za twoją nieskromność i łakomstwo. O Jezu, żałuję za nieobyczajność i nadużycia, jakich się dopuszczałem; postanawiam, za pomocą łaski Twojej świętej, nie ponawiać

więcej zawstydzienia Twojego, ani Twoich cierpień i odtąd żyć skromnie i umiarkowanie.

Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

STACJA XI.

Pan Jezus na krzyżu zawieszony.

Kłaniamy Ci się... Rozważ, duszo moja, nadzwyczajne udrczenie, jakie ucierpiał Pan Jezus, kiedy kaci na krzyżu rozpięli ciało Jego już całkiem krwią zbroczone i przybili je okrutnymi gwoździami, kalecząc ręce i nogi. O Jezu! wszystko to dla mnie cierpisz, a ja nic nie chcę cierpieć dla Ciebie. Przybijże do krzyża Swego wołę moją buntowniczą; postanawiam więcej Ciebie nie obrażać i wszystko dla Twojej miłości znieść cierpliwie.

Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

STACJA XII.

Pan Jezus umiera na krzyżu.

Kłaniamy Ci się... Rozważ, duszo moja, że po trzygodzinnym konaniu Odkupiciel twój skończył na krzyżu dla twojego zbawienia. O Jezu! ponieważ Ty życie Swoje za mnie wydałeś, sprawiedliwa, żebym resztę życia oddał dla Ciebie. Święcie Tobie tutaj to przyrzekam; użyż mi łaski do spełnienia tego.

Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

STACJA XIII.

Ciało Pana Jezusa z krzyża zdjęte i złożone na łonie Maryji.

Kłaniamy Ci się.. Rozważ, duszo moja, jak wielce strapioną była Matka Boża, kiedy na ręce Swoje przyjęła Ciało Syna Bożego, blade,

bez krwi, wycieńczone i pozbawione życia. O Panno święta! ubłagaj mi łaskę, żebym już nie skazywał Jezusa na śmierć nowymi grzechami, lecz owszem bym Go w sobie utrzymywał przez praktykę cnót chrześcijańskich.

Ojciec nasz .. Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu..

STACJA XIV.

Pan Jezus złożony do grobu.

Kłaniamy Ci się... Rozważ, duszo moja, jak święte Ciało Jezusowe z najwyższą czcią złożono w nowym grobie dla Niego przygotowanym. O Jezu, dziękuję Ci za wszystko, coś wycierpiał dla zbawienia mego; błagam Cię, uosobienie do godnego przyjmowania w Komunii św. Przenajświętszego Ciała Twojego, które za mnie wydałeś i na zawsze racz ustalić mieszkanie Swoje w duszy mojej.

Ojciec nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

Tajemnice Różańca św.

Część I. Radosna.

1. *Zwiastowanie.* — Rozważmy jak wielką miłość okazał Syn Boży stając się człowiekiem, podziękujmy za to, prosząc o pokorę.

2. *Nawiedzenie.* — Uważmy, jak czułą troskliwość okazuje Maryja względem św. Elżbiety, a jak nieczułym jest serce nasze na dołę bliźniego. Prośmy o serdeczną miłość bliźniego...

3. *Narodzenie.* — Patrzymy w duchu, jak ubogo, w jakim zapomnieniu przychodzi na świat Boskie Dzieciątko. — Czy się nie zawstydzimy, że szukamy często próżnych i zbytekownych wygód? Prośmy o ducha ubóstwa.

4. *Ofiarowanie.* — Maryja, chociaż święta i niepokalana, poddaje się ceremonii oczyszczenia. Proś Jezusa i Matkę Bożą o ducha ofiary.

5. *Znalezienie.* — Posłuszeństwo Ojcu niebieskiemu prowadzi Jezusa w progi świątyni. Czy jesteś równie posłuszny woli Bożej, zawartej w przykazaniach? Proś Boga, byś wiernie chodził drogami sprawiedliwości...

Część II. Bolesna.

1. *P. Jezus w Ogrojcu.* — Boski Odkupiciel mimo potu krwawego i wewnętrznego cierpienia modlić się nie przestaje. Błagaj Boga twego, by cię nauczył wytrwałości i żarliwości w modlitwie...

2. *Biczowanie.* — Za wybryki mojego ciała cierpi Jezus męki niewymowne. Módlmy się o cnotę czystości.

3. *Cierniem ukoronowanie.* — Jezus na urągawisko ostrym cierniem uwieńczony, — a ja chciałbym być zawsze czczony i uwielbiany. Proś o łaskę, byś mógł gardzić chwałą i opinią ludzką.

4. *Niesienie krzyża.* — Jezus w cichości i milczeniu dźwiga krzyż, który włożyły nań grzechy nasze. Jakżeż my odmiennie nosimy krzyże nasze. Prośmy o cierpliwość.

5. *P. Jezus umiera.* — Mimo ogromnych boleści, jakie trawia członki Chrystusa, spełnia On do ostatniej chwili wolę Ojca Swojego. Błagajmy o szczęśliwą śmierć.

Część III. Chwalebna.

1. *Zmartwychwstanie.* — Chrystus powstaje z grobu pełen chwały. I my też z Nim zmartwychwstaniami, jeśli tylko życiem łaski dla

Niego żyć będziemy. — Proś Jezusa o poznanie ceny łaski poświęcającej...

2. *Wniebowstąpienie.* — Pan Jezus wstępuje do nieba, by za trudy i znoje odebrać nagrodę. Czy życiem mym wystługuje sobie koronę chwały? Będę prosił o orliwość w służbie Bożej.

3. *Zesłanie Ducha Św.* — Duch Św. zstępuje na Apostołów, zlewa obfite dary na cały Kościół św., za który się módlmy.

4. *Wniebowzięcie.* — Maryja przez chóry anielskie wzięta jest do nieba. Kochajmy ją zawsze jak Matkę!

5. *Ukoronowanie Matki Bożej.* — Za życie, pełne zasług i poświęcenia dla Boga i ludzi, otrzymuje Maryja koronę chwały w niebie, a cześć wiernych na ziemi. Jest Królową nieba i ziemi. Polecajmy Jej naszą Ojczyznę.

Wezwania do Maryi

POŚREDNICZKI ŁASK WSZELKICH

ułożone i wyjęte z Oficjum do N. M. Panny.
(do prywatnego użytku)

Ojczy z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami.
Synu Odkupicielu świata, Boże zmiłuj się...
Duchu Święty Boże, zmiłuj się nad nami.
Święta Trójco, Jedyny Boże, zmiłuj się...
Święta Maryjo, Pośredniczko łask wszelkich,

módl się za nami.

Maryjo Pośredniczko łask, nad niebiosa wywyższona, módl się za nami.

Maryjo Pośredniczko łask, godna wszelkiej chwały, módl się za nami.

Maryjo Pośredniczko łask, któraś w świątyni posługiwała, módl się za nami.

Maryjo Pośredniczko łask, Przybytku Pańskiego, Maryjo Pośredniczko łask, Świątynio Ducha Świętego,

Maryjo Pośredniczko łask, któraś poczęła w żywocie Syna Bożego,

Maryjo Pośredniczko łask, któraś porodziła Te-go, który Cię stworzył,

Maryjo Pośredniczko łask, z której wyszło Słońce Sprawiedliwości,

Maryjo Pośredniczko łask, któraś mlekiem własnym karmiła Stwórcę Swego,

Maryjo Pośredniczko łask, której przed tym nie było podobnej ani po tym nie będzie,

Maryjo Pośredniczko łask, by Jezus odpuścił nam grzechy nasze ¹⁾,

Maryjo Pośredniczko łask, niech przez Cię Jezus Chrystus przyjmie prośby nasze,

Maryjo Pośredniczko łask, * ratuj nędznych, wspomóż bojaźliwych.

Maryjo Pośredniczko łask, * pociesz płaczących, módl się za ludem Twoim.

Maryjo Pośredniczko łask, * przycyń się za Duchowieństwem.

Maryjo Pośredniczko łask, * módl się za pobożny rodzaj niewieści.

Maryjo Pośredniczko łask, * uczyni mnie godnym(ą) wystawiania Cię.

Maryjo Pośredniczko łask, * daj mi moc przeciwko nieprzyjaciółom Twoim.

Maryjo Pośredniczko łask, któraś sama jedna poraziła kacerstwa na całym świecie, * broń nas od błędów sekciarstwa.

¹⁾ *Módl się za nami.*

^{*)} *Powtarzać za przewodniczącym drugą część zdania od gwiazdki.*

Maryjo Pośredniczko łask, Dziewico najchwałobniejsza, przyczyni się za nami.
 Maryjo Pośredniczko łask, Królowo świata, przyczyni się za nami ¹⁾,
 Maryjo Pośredniczko łask, święta Boża Rodzicielko, przyczyni się za nami,
 Maryjo Pośredniczko łask, nigdy nienaruszona Panno, przyczyni się za nami,
 Maryjo Pośredniczko łask, z łaskawych najłaskawsza, przyczyni się za nami.
 Maryjo Pośredniczko łask, ze świętych najświętsza,
 Maryjo Pośredniczko łask, której dusza wielbi Pana,
 Maryjo Pośredniczko łask, której duch rozradował się w Bogu,
 Maryjo Pośredniczko łask, którą błogosławioną zwą wszystkie narody,
 Maryjo Pośredniczko łask, której Pan uczynił wielkie rzeczy,
 Maryjo Pośredniczko łask, * zdejm z więzów okowy.
 Maryjo Pośredniczko łask, * daj ślepych wzrok zdrowy.
 Maryjo Pośredniczko łask, * broń nas od złego.
 Maryjo Pośredniczko łask, * pomóż do dobrego.
 Maryjo Pośredniczko łask, * uwolnij nas od złości.
 Maryjo Pośredniczko łask, * daj nam żyć pobożnie.

¹⁾ *Przyczyni się za nami.*

^{*)} *Powtarzać za przewodniczącym drugą część zdania od gwiazdki.*

Maryjo Pośredniczko łask, * daj świat przebyć ostrożnie,
 Maryjo Pośredniczko łask, * broń nas od czarta srogiego,
 Maryjo Pośredniczko łask, * przyjmij nas w dzień zejścia naszego.

Módlmy się:

Racz Miłosierny Boże wspomóc ułomność naszą, abyśmy, którzy Maryi Pośredniczki łask pamiętkę czynimy, za Jej pomocą z naszych nieprawości powstałi. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

O Maryjo Pośredniczko łask wszelkich, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy.

Modlitwa o ogłoszenie dogmatu o powszechnym Pośrednictwie Maryi.

Boże, któryś przez Bogarodzicę Maryję zesłał nam Zbawiciela i zbawienie, racz, prosimy Cię kornie, światłem „Ducha Prawdy” tak opromienić Kościół, Oblubienicę Twą nauczającą narody, aby ku większej chwale Syna Twego i dla pomnożenia czci Jego Matki Niepokalanej, obwieścił całemu światu, że Jej chwalebne pośrednictwo we wszystkich łaskach z nieba nam zesłanych jest *prawdą wiary*. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha św. Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

O. Kł.

SPIS RZECZY :

	str.
Wstęp	I
Przepisy w odmawianiu Oficium przez jedną osobę	XXVIII
Odpusty przywiązane do odmawiania Oficium	XXVIII
Małe Oficium ku czci Najśw. Maryji Panny.	
Modlitwa przygotowawcza	1
Słowa Chrystusa do św. Gertrudy	6
Jutrznia i Laudy	10, 60
Małe Hory: Pryma, Tercja, Seksta, Nieszpory i Komplet	132, 156
Modlitwa Pańska	168
Pozdrowienie Anielskie i Skład Apo- stolski	169
Główne końcowe Antyfony	171
Oficium za zmarłych.	
Nieszpory	181
Modlitwy	194
Jutrznia	201
Laudy	249
Oficium za Zmarłych na Dzień Za- duszny 2-go listopada	267
Dodatek.	
Msza św. według Mszału rzymskiego	1
Zmienne części Mszy św. na uroczy- stość Niepok. Poczęcia N. M. P.	32

	str.
Zmienne części Mszy św. na uroczystość Najśw. Serca Jezusowego . . .	36
Litania do Wszystkich Świętych . . .	42
Litania do Imienia Jezus . . .	55
Litania do Najśw. Serca P. Jezusa . . .	59
Litania Loretańska do Najśw. Maryji Panny . . .	63
Litania do św. Józefa . . .	69
Droga Krzyżowa . . .	71
Tajemnica Różańca św. . . .	76
Wezwania do Maryji Pośredniczki łask wszelkich . . .	78

